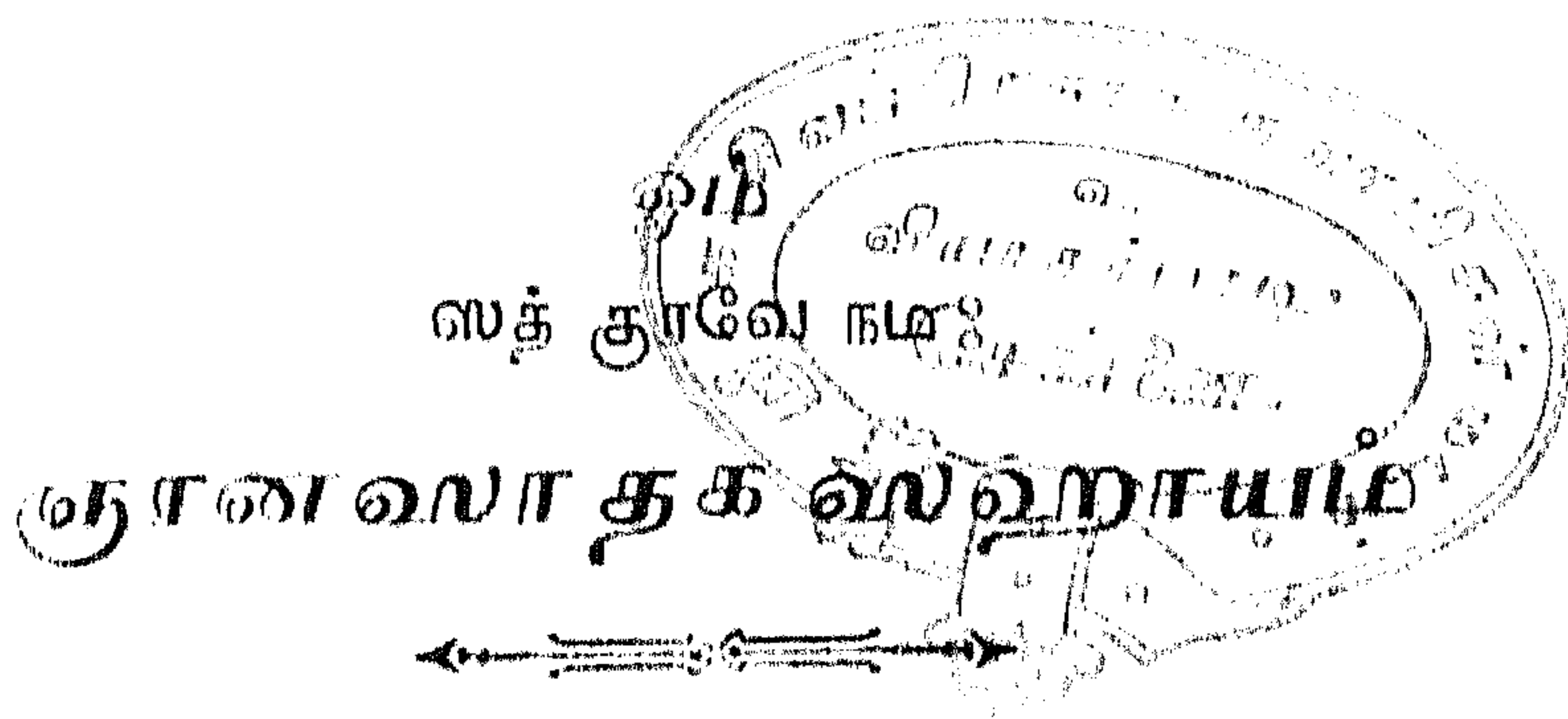

மஹான் கரபாத்திர
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளி ய
அத்யாத்தம தத்வாகஸையக்கள்

இரண்டாம் பதிப்பு

எ. சம்பாபுரி முதலியாரால்

சென்னை :

சிவசுாமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

All Rights

1915.

Reserved.

வ மு க வு ளை ர.

மானிட யாக்கையைப் பெற்றதினாலாம்
பயன் துக்கநிவர்த்தியையும் பரமானந்தப்பிரா
ப்தியையும் மடைதலே யொருதலையென்பது
கண்ணுடையோரெவரும் நன்குணர்ந்தவிஷய
மாம்; இவையெவ்வாற்றான் வாய்க்குமெனின்,
சாதுசங்கசேவை, ப்ரபல சுருதிவிசாரம், தண்
டாத பரிசயம் ஆகிய மூன்றுஞ் செவ்வனே
தம்மிலொத்த நீர்க்ககால பரிபாகஸ்திதியாற்
சித்தவிருத்தி சாந்தமடைய, ஆண்டிகமும்
ப்ரஹ்மாகா ரவிருத்தி ஞானத்தால் வாய்க்கு
மென்க. என்க, கேவலஞ் சாதுசங்கத்தினை
யும் ப்ரபல சுருதி விசாரத்தினையும் தண்டாத
பரிசயத்தினையும் பாஷியமாகவே பொருட்
கொளின், சாதுசங்கத்துவாரா ப்ரபல சுருதி
களைத் நீர்க்ககாலம் நீங்காத பரிசயஞ்செய்யு
மிப்பெற்றியானே (நிரந்தரசாஸ்திர விசார
மாகிய சாதகத்தைச்செய்து) அர்த்தங்களை
யாவர்க்கும் விசதமாய்ச் சதாகாலமு மெடுத்த
துரைக்கும் புருடர்களுக்கும் மேற்கூறிய நிவ
ர்த்தியும் பிராப்தியும் வாய்த்திருத்தலைக்காண
மையின், மேற்கூறிய மூன்றின் முக்கியார்த்
தம் யாதெனின், சற்குருவினாற் பெற்ற ஓர்
மொழியிலிடையருச் சித்தவிருத்தியைப் பரை
நினைவாக நிறுத்தியிருத்தலேயே ப்ரபலசாஸ்

திர விசாரத்தாலாய வந்தாங்க சிரவணமென்பர்.

அவ்வாறு பரைநினைவேவாடு நிகழும் ஓர்மொழியைக் கவனியாது அந்நினைவு உதயமாகுமிடத்தையே தைலதாரைபோ னுடிநின்றலாந் தன்மையாதோ வதனையே சாதுசங்க சேவையாலுளவாகும் அந்தாங்க சாதுசங்கமென்பர்.

அங்ஙனம் நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியிற் சிந்தனையிற்றந்து அகண்ட சூனிய வியாபக விளக்கமே நிகழும்; அவ்விளக்கத்தை யுள்ளது விளங்குகிற பரியந்தங் காத்திருத்தலாந் தன்மையையே சம்சய விபரீதமற தீர்க்ககால பரிசய திடத்தா லுளவாகும் அந்தாங்க தண்டாத பரிசயமென்பர்.

ஆகிய விம்மூன்றுந்தம்மிலொக்கவே, பாரைமாகாரவிருத்தி யுதயமாக, சமாதரி ஸ்திதியினை யடைந்து, அஞ்ஞானத்தி னத்தியந்த நிவர்த்தியைப்பெற்றால் பரமானந்தப்பிராப்தி யுண்டாகும். இதனது முதிர்ச்சியையே விதேக ஸைவல்லிய ஸ்திதியென்று மறைகள் புகலாநிற்கும்.

இவ்வாறாகிய வறுபவப்பேற்றினை யடைதற்கின்றியமையாததுவாய் நிகழ்வது மனோலய சாதகமே யெனப்படுதலால், இதன்கண் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாக்களிலொன்றாகிய “ஆநந்தயாஸபரம்” என்னு

மகுடத்தின்கண் நிகழும். “காராநுமாணவக்
காட்டைக்களைந்து” என்னுமோர் திருப்பாசுர
த்தை முன்னிட்டு அம்மனோலய சாதக நீர்மை
களைத்தெற்றென விளங்குமாறு திருவருட்பிர
சாத வாற்றலின் பிளோரேபனையா லெடுத்து
ரைத்தும், அச்சாதக நிலைகளைச் சம்சயமின்றி
யூன்றியுணருமாறு மகருஷிகள் திருவாய் மலர்
ந்தருளிய பாக்களை ஆங்காங்கு மேற்கோளாக
வுதகரித்தும், அப்பாக்களுக்கெல்லாம் இணக்
கமாகிய ஸாத்ருஸ்ய நயம்பொருந்த அந்தரார்
த்தம் வரைந்தும், இன்னு மிவ்வுபவந் திட
மாதற் பொருட்டு, உத்தரவாதுலாகமத்தி
லுள்ள நிஷ்டா நுபூதியைச் சிவணஞ்செய்து
நிட்டைகூடி, சுவாநுபவச் செல்வராய் விளங்
கிய மேகாவலூர் பூர் ஆறுமுகசுவாமிகளால் முத
லுலின் கருத்து இறையளவேனுமாறுது செந்
தமிழ்ப்பாவால் தொடுக்கப்பட்டவற்றுள் மேற்
கூறிய சாதகத்திற்குச் சாராம்சங்களாயுள்ள
பாக்களைத்திரட்டிக் கூடார்த்தமா யிராநின்ற
பாக்களுக்கு மாத்திரம் அந்தரார் த்தப் பொழி
ப்புரைவரைந்தும், மேற்கூறிய சாதகத்தில்
ஜிஞ்ஞாஸகளுக்குச் சம்சயமின்றிப் பிரவிரு
த்தி யெளிதி லுண்டாகுமாறு பூர்சங்கரபகவத்
பாதாசாரிய சுவாமிகள் முதலிய ஸ்வாநுபூதி
மாண்களால் தெற்றென விளங்கும்படி திருவா

ய்மலர்ந்தருளப்பட்ட சொரூபலக்ஷண விருத்தி முதலியவற்றை முகப்பிலமைத்தும், ருருசீடசம்வாத ரூபமாய் அப்பியாசத்தின் சாதகபாதக வுளவுகளை யுணர்த்தியு முள்ளது.

அதிகாரிகளுக்கு அச்சாதகம் அலக்ஷணமாகிய யம்போல் நிலைபெற்று சாத்தியத்தன்மையையடைவிக்க இன்றியமையாததாய் நிகழ்தலின், இது 'ஜானஸாதக ஸஹாயம்' எனப் பெயர்பெற்றது.

ஜானம்—அண்டு, திரிபடி ரூபத் துவைத பிற்றந்த தூரியஸொரூபம்.

ஸாதகம்—ஸொரூபத்தினை யடைதற்குச் சாதகபாதக யுக்தியைக்கொண்டு அந்தக்காண விருத்தியை நிறுத்திப்பழகல்.

ஸஹாயம்—பழகுங்கால் அண்டு இடையிடையே யுண்டாகும் பிரதிபந்தங்களை யறிவினது வீரப்பாட்டால் அக்கணமே தடைத்துத் ததா காரஸ்திதியடைய அப்பழக்கம் இனிது முடிதற்குரிய சூழ்ச்சியைப்பெறுதல். இதுவே, இந்நூலின் உட்கிடையாம்.

ஓம்.

ஞானஸாதகஸஹாயம்.

குருத்யாநம்.

நித்யாநந்தம் பரமஸாதகம்
கேவலம் ஜ்ஞாநமூர்த்தம்
விப்பவாநீதம் சுகனஸத்ருபம்
தத்வமஸ்யாநி லக்ஷ்யம்
எகம் நித்யம் விமலமசலம்
ஸர்வநி ஸாக்ஷிபூதம்
பாவாநீதம் த்ரிகுண ரஹிதம்
ஸத்ருபம் தம் நமாம்.

நித்யாநந்தாய தத்வாய
நிர்மலாய நிதாத்மநே
ஜ்ஞானோத்தமாய குரவே
தஸ்மை நம: குரவே நம:

(க)

அஜ்ஞாந துமிராதஸ்ய
ஜ்ஞாநாந்ருபந ஜலாகாய
சக்ஷுருந்மீனிகம் யேந
தஸ்மை நம: குரவே நம:

(உ)

ஞானஸாதகஸஹாயம்.

அகண்டமண்டலாகாரம்
வ்யாப்தம் யேந சராசரம்
தத்ப்தம் தர்ஸிதம் யேந
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ (ந)

ஜ்ஞாந ஸக்திம் ஸமாருஹ்ய
தத்வமாலா விபூஷிணை
பக்தி முக்தி ப்ரதாத்ரேச
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ (ச)

அநேகஜந்ம ஸம்ப்ராப்த
கர்மதர்ம விதாஹிநே
ஜ்ஞாநாநலப்ரபாவேந
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ (ந)

மந்நாதஸீ ஜகந்நாதேதா
மத்குருஸீ ஜகத்குருஃ
ஸ்வாத்மைவ ஸர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ (க)

குருர் ப்ரஹ்மா குருர்விஷ்ணுஃ
குருர்தேவோ மஹேஸ்வரஃ
குருஸ்ஸாக்ஷாத் ப்ரப்ரஹ்ம
தஸ்மைஸீ குரவே நமஃ. (எ)

குருஃஸிலோ குருர்கேதலோ
குருர்பந்துஃ ஸரீரிணாம்
குருராத்மா குருர்ஜீலோ
குரோரந்யம் நவித்யதே.

(அ)

நஸூகம் வேத ஸாஸ்த்ரேஷு
நஸூகம் மந்த்ர யந்த்ரகே
குரோஃ ப்ரஸாதா தந்யத்ர
ஸூகம்நாஸ்தி மஹீதலே.

(ஆ)

குருர்விஷ்ணுஸ் ஸத்வமயோ
ராஜ ஸம்ஸதாராநநஃ
தாமஸோ ருத்ராருடேபண
ஸ்ருஜ த்யவதி ஹந்திசு.

(க)

ஸ்வயம்ப்ரஹ்ம மயோ பூத்வா
தத்பரஞ் சாவலோகயேத்
பரா த்பரதரம் நான்யத்
ஸர்வகம் தந்நிராமயம்.

(கக)

காம்பாநாம் காமதேநுர்வை
கல்பிதே கல்பா தபஃ
சிந்தாமணி ப்ரதிநிதிதஸ்ய
ஸர்வமங்குகாரகம்.

(கஉ)

பவமூல விநாஸாய
சாஷ்ட பாஸா நிவ்ருத்தயே
குருகீதாம்பஸி ஸ்நாநம்
தத்வஜ்ஞ குருதே ஸதா.

(கங)

ஸத்யாநந்தாய ரூபாய
போதைக ஸுககாரிணே
நமோவேதாந்த வேத்யாய
குரவே புத்திஸாக்ஷிணே.

(கச)

ஸச்சிதாநந்தரூபாய
வ்யாபிநே பரமாத்மநே
நமஸ் ஸீ குருநாதாய
ப்ரகாஸாநந்தமூர்த்தயே.

(கரு)

நகுரோ ரதிகம்ஜ்ஞாநம்
நகுரோ ரதிகம்தபஃ
நகுரோ ரதிகம்த்யாநம்
நாஸ்திதத்வம் குரோஃபரம்

(கக)

நகுரோரதிகம் நகுரோரதிகம்
நகுரோரதிகம் நகுரோரதிகஃ
ஸிவஸாஸநதஸ் ஸிவஸாஸநதஸ்
ஸிவஸாஸநதஸ் ஸிவஸாஸநதஃ.

(கௌ)

இதமேவஸிவம் இதமேவஸிவம்
இதமேவஸிவம் இதமேவஸிவம்
மமஸாஸநதோ மமஸாஸநதோ
மமஸாஸநதோ மமஸாஸநதஃ. (கஅ)

விதிதம்விதிதம் விதிதம்விதிதம்
விஜநம்விஜநம் விஜநம்விஜநம்
ஹரிஸாஸநதோ ஹரிஸாஸநதோ
ஹரிஸாஸநதோ ஹரிஸாஸநதஃ. (கக)

அகண்டாநந்த சிஜ்ஜ்யோதிர்
க்ருஹாந்தஸ்தம் ஸிவம் விபும்
தம் குரும் பரமாநந்தம்
பஜே விக்ருநஸித்தயே. (உ௦)

பரமார்த்த ஸிவஜ்ஞாநம்
யஸ்யாஸ்தி பரயோகிநஃ
பரமண்டல வாஸ்தவ்யம்
நௌமி ஸச்சித்ஸுகம் குரும். (உ௧)

பரேப்ரஹ்மணியோ ரக்தோ
விரக்தோ விஷயேஷுச
பராநந்த ஸ்வரூபம் தம்
நௌமி ஸச்சித் ஸுகம் குரும். (உ௨)

பரசித்தைதக்யநபோ யஃ
 பரமேவ்யோம்நிஸுஸ்திதஃ
 பராத்பரதரோ யஸ்து
 நௌமி ஸச்சித்ஸுகம் குரும். (உரு)

பராகாஸ மஹாபீட
 ஸ்தித சித்ஸாரவிக்ரஹம்
 பரானு ரணுநபம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம் குரும். (உசு)

பரமாதந்த போதாம்பு
 நிதிமத்யந்த ஸுந்தரம்
 ப்ரபஞ்சாதார பூதம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம் குரும். (உரு)

பரசிந்மண்டலாகார
 லோல மாதஸவர்த்தநம்
 பராகாஸ ஸ்வநபம்தம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம் குரும். (உசு)

ப்ரஜ்ஞானமேவ தத்ப்ரஹ்மே
 த்யுபதேஷ்டார மீப்ஸவரம்
 பரமாதந்த ரஸிகம்
 நௌமி ஸச்சித் ஸுகம் குரும். (உள)

பரிதஃ ப்ரஸ்புரத்ரூபம்
பரிஸம் ஸ்துதவைபவம்
பராத்தபர க்ருஹாந்தஸ்தம்
நௌமி ஸச்சித் ஸுகம்குரும். (௨௮)

பரகுருகருணாலேஸைஃ
பரிணாதவித்யா பராக்ருததமஸ்கா
பரஸச்சித் ஸுகரூபா
பரமாஸம்விதஸ்வயம் ப்ரஜாகர்தி. (௨௯)

அத்விதீய பரிச்சிந்த
ஸச்சிதாநந்தமூர்த்ததீய
தக்ஷிணமூர்த்திரூபாய
மஹேயமேவ நமோநமஃ. (௩௦)

ஏவம்விதம் குரும்த்யாத்வா
ஜ்ஞாந முத்தபத்யதே ஸ்வயம்
ததா குருபதேதஸேந
முக்தேதாஹ மிதிபாவயேத். (௩௧)

ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் ஸமராமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் பஜாமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் நமாமி
ஸ்ரீமத்பரப்ரஹ்ம குரும் வதாமி.

த்யான மூலம் குரோர் மூர்த்திம்
 பூஜா மூலம் குரோரே பதம்
 மந்திர மூலம் குரோர் வாச்யம்
 முக்தி மூலம் குரோரே க்ருபா. (ந.ந.)

சைதன்யம் ஸாஸ்வதம்ஸாந்தம்
 வ்யோமாதீதம் நிரஞ்ஜநம்
 நாதபிந்து களாதீதம்
 தஸ்மைஸீ குரவேநமஃ. (ந.ச.)

ஸர்வாகாசம் ஸர்வமஸர்வம்
 ஸர்வநிஷேதா வநிபூதம்பதம்
 ஸத்யம் ஸாஸ்வதமேகமநந்தம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

நித்தியானந்தாகண்டரஸைகம்
 நிஷ்களமக்ரிய மஸ்தகிகாரம்
 ப்ரத்யகபிந்நம் பரமவ்யக்தம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

ப்ரத்யஸ்தமிதாஸேஷஷிஸேஷம்
 வ்யோமேவாந்தர்பஹிரபிபூர்ணம்
 ப்ரஹ்மநந்தம் பரமாத்வைதம்
 ஸுத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

ஜ்ஞா த்ருஜ்ஞாந ஜ்ஞேயவிஹீநம்
ஜ்ஞா தூரபிந்நம் ஜ்ஞாநமகண்டம்
ஜ்ஞேயாஜ்ஞேயத்வா திவிமுத்தம்
யரூத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

அந்ததேப்ராஜ்ஞாத்வா திவிசுல்பை

[மாத்ரம்

ரஸ்ப்ருஷ்டபிரத்யக்ஷபம் பா த்ருஸி
ககநாபம் ஸத்தாமாத்ரம் ஸமரஸமேகம்
யரூத்தம்புத்தம் தத்வமஸித்வம்.

அந்தர் ஜ்யோதிர் பஹிர் ஜ்யோதிர்
ப்ரத்யக் ஜ்யோதிர் பராத்பரம்
ஜ்யோதிர் ஜ்யோதிஸ்வயம் ஜ்யோதி
ராத்மஜ்யோதிஸ் ஸிவோஸ்மபஹம்

ஆத்மஜ்யோதிர் மகேநாஜ்யோதிர்
ஜ்யோதிஸ் சக்ஷுஸ்ப்வபஸ்யதி
ஸபாஹ்யப் யந்தரஜ்யோதிஸ்
ஸாஜ்யோதிஸ் ஸிவமுத்யதே. (சுத)

ஆனந்தமானந்தகரம்ப்ரஸன்னம்
ஜ்ஞானஸ்வரூபம் நிஜபாவபுத்தம்
யோகீந்த்ரமீட்யம் பவரோகவைத்யம்
ஸ்ரீமத்க்ருநம் நித்யமஹம் நமாமி.

ஓ ம் .

ப்ராதஸ்மரணத்ரயம்.

பிராதஸ்மராமி ஹ்ருதி ஸம்ஸ்புரதாத்ம தத்வம்
ஸத்சித் ஸுகம் பரமஹம் ஸுகதும் தூரீயம்
யத்ஸ்வப்ந ஜாக்ர ஸுகஷுப்த மவைதி நித்யம்
தத் ப்ரஹ்ம நிஷ்களமஹம் நசபூதஸங்கஃ (க)

பிராதர்பஜாமி மநஸோ வசஸா மகம்யம்
வாசோ விபாந்தி நிகிலாயதநுக்ரஹேண
யந்நேதி நேதி வசநைர் நிகமா அவேச
ஸ்தம்தேவ தேவ மஜ மச்யுத மாஹுராக்ரயம். (உ)

பிராதர்நமாமி தமஸஃ பரமார்க்கவர்ணம்
பூர்ணம் ஸநாதனபதம் புருஷோத்த மாக்யம்
யஸ்மிந்நிதம் ஜகதஸேஷ மசேஷ மூர்த்தௌ
சஜ்வாம் புஜங்கமயிவ ப்ரதிபாஸி தம்வை. (ங)

ப்ராதஸ்மரணத்ரயம் முற்றிற்று.

ஓ ம் .

வைராக்ய டிண்டிமம்.

காமஃகுரோதஸ்ச லோபஸ்ச
தேஹே திஷ்டந்தி தஸ்கராஃ
ஜ்ஞாநரத்நாபஹாராய
தஸ்மா த்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(க)

ஜந்மதுக்கம் ஜராதுக்கம்
ஜாயாதுக்கம் புநஃபுநஃ
ஸம்ஸாரஸாகரம் துக்கம்
தஸ்மா த்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(உ)

மாதாநாஸ்தி பிதாநாஸ்தி
நாஸ்திபந்து ஸஹோதரஃ
அர்த்தம்நாஸ்தி க்ருஹம்நாஸ்தி
தஸ்மா த்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(ஈ)

ஆஸ்யாபத்ததே லோகே
கர்மண பஹுசிந்தயா
ஆயுக்ஷீணம் நஜாநாதி
தஸ்மா த்ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ.

(சு)

ஓ ம்.

ஸ்ரீ கோவிந்த த்வாதஸமஞ்ஜரிகா
ஸ்தோத்ரம்.

பஜகோவிந்தம் பஜகோவிந்தம்
பஜகோவிந்தம் மூடமதே.
ஸம்பிராப்தே ஸந்நிஹிதேகாலே
நஹிநஹிரகூததி நிக்ருங்கரணே

மூடஜஹீஹி தநாகமத்ருஷ்ணம்
குருஸத்புத்திம்மநஸினித்ருஷ்ணம்
யல்லபஸேநிஜகர்மோபாத்தம்
வித்தம்தேந விநோதயதித்தம் (பஜ)

நாரீஸ்தநபரநாபீதேதஸம்
த்ருஷ்ட்வாமாகா மேஹாவேதஸம்
ஏதந்மாம்ஸவஸா தினிகாரம்
மநஸிவிசிந்தயவாரம்வாரம் (பஜ)

நளிநீ தளகதஜலமதிதரளம்
தத்வஜ்ஜீவிதமதிஸயசபலம்
வித்திவ்யா த்யபிமாநக்ரஸ்தம்
லோகம்ஸோகஹதஞ்சஸமஸ்தம் (பஜ)

த்வாதஸமஞ்ஜரிகா ஸ்தோத்ரம். 13

யாவத்க்வித்கேதாபார்ஜநஸக்த
ஸ்தாவந்நிஜபரிவாரோரக்தகே
பப்சாஜ்ஜீவதிஜர்ஜஜரகேதகேஹ
வார்தாம்கோபிநப்ருச்சதிகேகேஹ

யாவத்பவநோநிவஸதிகேதகேஹ
தாவத்ப்ருச்சதிபூபலம்கேகேஹ
கதவதிவாயெளகேதஹாபாயே
பார்பாபிப்யதிதஸ்மிந்காயே (பஜ)

அர்த்தமநர்த்தம்பாவயதித்யம்
நாஸ்திததஸ்ஸுகேஸபஸ்ஸத்யம்
புத்ராநபிதநபாஜாம்பீதிகே
ஸர்வதர்சைஷாவிஹிதாரீதிகே (பஜ)

பாலஸ்தாவத்க்ரீடாஸக்தகே
தபூணஸ்தாவத்க்ருணீஸக்தகே
வ்ருத்தஸ்தாவத்சிந்தாஸக்தகே
பரோப்ரஹ்மணிகோபிநஸக்தகே (பஜ)

காதேதகாந்தாகஸ்கேதபுக்ரகே
ஸம்ஸாரோயாமதிவவிநித்க்ரகே
கஸ்யத்வம்வாருகஜ்யாதகே
தத்வம்சிந்தயததிஹப்ராந்தகே (பஜ)

வயஸிகதேதகஃ காமவிகாரஃ
 சுஷ்ணேகரீரோ கஃ காஸாரஃ
 சுக்ஷீணேவித்தேத கஃ பரிவாரஃ
 ஜ்ஞாதேததத்வேகஸ்ஸம்ஸாரஃ (பஜ)

மாகுருதநஜநநெயளவநகர்வம்
 ஹர திநிமேஷா த்காலஸ்ஸர்வம்
 மாபாமயமிதமகிலம்ஹி த்வா
 ப்ர ஹ்மபதம் த்வம்ப்ரவிஸஸி தி த்வா

திரயாமிந்நெயளஸாயம்ப்ரா தஃ
 ஸிஸிரவஸந்தெளபுநராயா தஃ
 காலஃ க்ரீடதிகச்ச த்யாயுஃ
 ததபிரமுஞ்ச த்யாஸாவாயுஃ (பஜ)

ஸத்ஸங்கத்வேநிஸ்ஸங்கத்வம்
 நிஸ்ஸங்கத்வேநிர்மோ ஹ த்வம்
 நிர்மோ ஹத்வேநிஸ்சலத த்வம்
 நிஸ்சலதத்வேஜீவந்முக்திஃ (பஜ)

முற்றிற்று.

ஓம் .

ஸ்ரீ ம த் ச ந் க ர ப க வ த் ப ர த

சிஷ்யோபதிஷ்ட

சதுர்தசமஞ்ஜரிகா ஸ்தோத்ரம்.

பத்மபாதர் .

காதேதகாந்தா தநகதசிந்தா
வா துலகிம்தவநாஸ்திநியந்தா
த்ரிஜகதிஸஜ்ஜநஸங்கதிரோகா
பவதிபவார்ணவதரணேநளகா. (க)

தோடகர் .

ஜடிலோமுண்டலுஞ்சிதகேசஸஃ
காஷாயாம்பாபஹுக்ருதவேஷஃ
பஸ்யந்நபிநசபஸ்யதிமூடோ
ஹ்யதரநிமித்தேதாபஹுக்ருதவேஷஃ

ஹஸ்தாமலகர் .

அங்கம்களிதம்பலிதம்முண்டம்
தசநவிஹீநம்ஜாதம் துண்டம்
வ்ருத்தேதாயாதிக்ருஹீத்வாதண்டம்
ததபிநமுஞ்சத்யாசாபிண்டம். (ங)

ஸுபோத்தர்.

அக்ரேவஹ்நிஃ ப்ருஷ்டேபாநா
 ராத்ரௌசுபுகஸமர்பிதஜாநுஃ
 கரதலபிக்ஷஸ்தருதலவாஸஃ
 ததபிரமுஞ்சத்பாபபாபாபஃ

(அ)

வார்த்திககாரர்.

குருதேதகங்காஸாகரகமநம்
 வ்ரதபரிபாலநமதவாதாநம்
 ஜ்ஞாநவிஹீநஸ்ஸர்வமஃதந
 முக்திமநபஜதி ஜந்ம சதேதந.

(ஆ)

நித்யாநந்தர்.

ஸுரமந்திரதருமுலநிவாஸஃ
 ஸய்யாபூதலமஜிநம்வாஸஃ
 ஸர்வபரிக்ரஹேபாகத்பாகஃ
 கஸ்யஸுகம்நகரோதிவிசாகஃ

(இ)

ஆநந்தகர்.

யோகாதேவாடோகாதேவா
 ஸங்காதேவாஸங்கவிஹீநஃ
 யஸ்யப்ரஹ்மணிரமதேகசித்தம்
 நந்தநந்தநந்தநந்தத்யேவ.

(ஈ)

நீருடபக்தர்.

பகவத்கீதாநிஞ்சிதகீதா
கங்காஜலவகணிதாபீதா
ஸக்ருதபிபேநமுராரிஸமர்சா
கிரியதேததஸ்யபமோபிநசர்சாம். (அ)

நிகீயநாதர்.

புநாபிஜநநம்புநாபிமாணம்
புநாபிஜநநீஜடரோசயநம்
இஹைஸம்ஸா ரோபஹுதாஸ்தாரோ
க்ருதயாபா ரோபாஹிமுராரோ. (ஆ)

போகாநந்தர்.

ரத்யாகஸ்ப்பாடவிசுதகந்தகீ
புண்யாபுண்யவிவரஜிதபந்தாரீ
போகீபோகநிபோஜிதகிதேதா
ரமதேதய லோநந்ததவதேதவ. (க)

ஸாரோந்திரர்.

கஸ்த்வம்மகோஹம்முதஆபாதகீ
காமேஜநநீகோமேதாதகீ
இதுபரிபாவிதநிஜஸம்ஸாரகீ
ஸர்வம்த்யக்த்வாஸ்வப்நவிசாரகீ (கக)

மேதாதிதி.

த்வயிமயிஸர்வத்ரைகோவிஷ்ணு
வ்யர்தம்குப்யஸிமப்யஸஹிஷ்ணு
பவஸமசித்தஸ்ஸர்வக்ரத்வம்
வாஞ்சஸ்யசிராத்யநிவிஷ்ணுத்வம்

பாரதீவம்சர்.

காமம் க்ரோதம்லோபம்மோஹம்
த்யக்த்வாத்மாநம்பய்யநிஸேஹம்
ஆத்மஜ்ஞாநவிஷ்ணோமூடா
ஸ்தேதபச்யந்தேதநாகநிகூடா (கௌ)

ஸுமதி

கேயம்கீதாநாமஸஹஸ்தம்
த்யேயம்பூநீபநிபூடமஜஸ்ரம்
நேயம்ஸஜ்ஜநஸங்கதமநிபயம்
தேயம்நீநஜநாயசவித்தம். (கௌ)

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி அட்டகம்.

சீர் பூத்தமௌனமதா
யருமறைமா முடி-க
டிகழ்த்துபரப்பிரமதத்து வனை
பணியவ்வனை
நீர் பூத்தபுயர்சீட
விருடிகணப்பிரம
நிட்டர்கள் குழ்தர நிறைமா
மதுபினைச் செங்கழுநீர் த்
தார் பூத்தருபரனைச்
சின்முத்திரைக்கை
தரித்தவனையாநந்த
மூர்த்தியைத்தன்மயனை
யேர் பூத்தமுதிதவதனை
பெந்தனான்று
மெழிலுறுசீர்த்தக்ஷிண
மூர்த்தியையே தெடுப்பாம். (க)

உலகமெலாந்தருப்பணத்தே
யொன்றாகரியொப்ப

வொப்பிலொருதன்னகத்தேத
 வொளிர் தருமற்றிதனை
 விலகலருதித்திரைபோற்
 றன்வயின்மாயையினால்
 வெளியிலுதித்தொளிசெய்தல்
 போலுமெவனோக்கி
 யலகருநற்பிரபோத
 சம்பத்திற்றனைபோ
 யத்தாவிதனாகச்செவ்
 வறிவனவான
 விலகணிசீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாபெருஞ்ஞான்றா
 மெண்ணருஞ்சீர்த்தகத்தினை
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (௨)
 வித்தினகத்தங்குரம்போ
 லிச்செகமெல்லாமுன்
 மேயநிருவிகற்பாமதா
 யிருந்ததூயின்மாயா
 சத்தியுற்றிடுதேய
 காலகருமங்க
 டமுவுறுபன்னிறத்தாற்
 பற்பலநிறந்தாளுயிற்

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி அட்டகம்.

21

நித்திறன்மாயாவிபென
மாயோகிபெனவு
மெவனதைத்தன்னிச்சைபினால்
விதித்தனன்னவனா
முத்திதருகுருமூர்த்தி
மபமாபெஞ்ஞான்று
முடிவருசீர்த்தக்ஷிண
மூர்த்திபைப்போற்றிடுவாம். (15)
எவனெதாளிசன்மபமா
பிநுந், தாமசத்தால்வந்
திபைபொருளெல்லாமாகி
பிலகாமின்றிடுமோ
வெவெனருவனேந்ருதத்தா
வாமகிபெனும்வேதத்
திருமொழியாற்றனைபடைந்தோர்
தமையுணர்ந்தாவானே
வெவெனருவன்னைநேரோ
தெரிந்திடினவன்பவெமன்
றியம்புப்போததியின்மீட்
டேடலுதவின்றோமோ
வவெனனஞ்சீர்க்குருமூர்த்தி
மபமாபெஞ்ஞான்று

மழகியசீர்த்தக்ஷிணை

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (சு)

பற்பலவாய்புணரியவோர்

குடத்துதரத்திருக்கும்

பனிப்பறுமாதீபவொளி

நிகர்ப்பவெவனுடைய

பொற்பமையொள்ளொளிசெயு

நற்போதம்விழிமுதலாம்

பொறிவழிப்பாய்ந்தகமுணர்கே

னென்றுபுறத்திலகுந்

தற்பரமாயிலகதனை

யநுசரித்தேபிந்தச்

சகமனைத்தும்பொலிவுபெற்றுத்

தானிகமுமவனா

நற்பயன்செய்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்று

நலமுறுசீர்த்தக்ஷிணை

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (ரு)

தேகமதைப்பிராணனைமற்

றிந்திரியங்களைமேற்

றிண்டாடுபுத்தியைச்சூ

னியத்தையும்வாதிசுடாந்

தேகையர்பாலகர்குருடர்
 செவிடரிவற்கொப்பாத்
 தேரமிகுமான்மிகுத்தவராய்
 நானெனக்கண் ணுறுவ
 ரோகைதவிர்மாயாசத்
 தியின தூவிலாசத்
 துண்டாமாவியாமோக
 மொழிக்குமவனான
 சோகமில்சீர்க்குருமூர்த்தி
 மயமாயெஞ்ஞான் றுஞ்
 சொலித்திடுசீர்க்கக்ஷிணை
 மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (சு)
 இரண்டிசுதிண்ணிராகுவ
 ரிரவிமதியெனவே
 யெவனெருவ ணுண்டைமமாத்
 திரமாகியிருந்து
 மருண்மிகுவன்மாயைபொதிந்
 திடுதலிற் பூமான்
 வளர்கரணவொடுக்கத்தாற்
 சுழித்தியிணையண்மித்
 தெருண்மிகுநற்பிரபோத
 சமையத்தின்முன்னர்ச்

செய்யசகத்துறங்கினென்

றெட்டியுணர்ந்திடுவா

னருண்மிசுமக்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்று

மவிர்தருசீர்த்தக்ஷிண

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (அ)

வாலிபமேமுதலியவுஞ்

சாக்கிரமாதியவும்

வரன்முறையேயேனையெவல்

லாவவத்தைகளுமே

கோலிவளைந்துறுபொழுதுந்

தொடர்வுற்றுநின்றே

குறிக்குமகத்தகமகமென்

றனவரதங்குலவி

மேலிலகுசொச்சொருபந்

தனையிறஞ்சுவோர்க்கே

மிளிர் தருசின்முத்திரையால்

விளக்குவிப்பானை

வாலியசீர்க்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்று

மன்னியசீர்த்தக்ஷிண

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (ஆ)

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி அட்டகம்.

25

உலகமெலாங்காரியகா

ரணவுருவமாயு

முறப்பணிசெய்பவர்காமி

யொற்றுமைதானாயுங்

குலவுறுமாணக்கேத

சிகரீர்மையாயுங்

குணமுறுதாய்தந்தைதமக

வாநியபேதமுமா

யிலருறச்சொட்பனத்தஞ்சாக்

கிரத்தாமாயையின

லேறமருண்டுணர்நருமிப்

புருடனெனவனவன

நலணினைநீர்க்கருருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்னு

நவமுறுநீர்க்கதக்ஷிண

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம்.

(சு

பூமிபாயசங்கார

கன்கந்தவாகன்

புட்காமாயிரஞ்சோதி

மதுபாயியான

ஹிமெனநிகழாநிந்தச்

சாராமா ம்வடிவ

நளிபெருகுமெவனுடை

யெண் வகைமூர்த்தமயமே
யாமினிதாய்ந்தோர்க்குவிபு

வாய்ப்பரமாமெவனி
னன்னியமாயெவ்வளவு

மில்லையவனான

தூமிசுசீர்க்குருமூர்த்தி

மயமாயெஞ்ஞான்றுந்

துலங்குறுசீர்த்தக்ஷிண

மூர்த்தியைப்போற்றிடுவாம். (கல)

எதனாலித்தோத்திரத்தி

லிவ்வுலகமெல்லா

மெல்லாமாமான்மமய

மெனநிகழ்த்தப்பட்ட

ததனாலித்தோத்திரத்தின்

சிரவணத்தாலதன

தருத்தமனனத்தா

னற்றியானமதனானு

மிதனாகப்பாடலினு

நீடும்விபூதியினு

டெல்லாமாமான்மமய

மாகுதல்வந்தெய்து

நிதனாந்தே தவாத லுமே
 லெண் விதமாயெழுந்தா
 நிலைபெறுமை சொரியமதூஞ்
 சித்திக்ஞந்தானே

(கக)

* மநீஷாபஞ்சகம்.

ஒருதினஞ் சங்கரா சாரியன் காசியி
 லுத்தம லீதியிற் சஞ்சரிக்கும் பொழு
 தொருவன்சண் டாளவே டந்தரித் தங்ஙனே
 யூனமில்லா விவன் ஞானஞ் சோதிக்கவே
 திரிதரும் போதவன் றன்னையங் கன்னவன்
 றிட்டியாற் கண்டுநீ யெட்டிப்போ போவெனப்
 பரவிடும் வாக்கியங் கேட்டதற் குத்தரம்
 பறையனாந் தேவன் றுன்பகர்ந்ததைப் பகருவாம்.

அன்னமே யாதியாம் பஞ்ச பூதத்தினு
 லாக்கிய வுன்னுடை யாக்கைகையப் பற்றியிவ்
 வன்னமே யாதியின் காரிய வாக்கைகைய [தோ
 யனுகவொண் ணாதென வெட்டிப்போ வென்ப
 பின்னமே தும்மிலாப் போதவான் மாலினைப்

* மநீஷா = அறிவு.

பேணியான் மாவினைப் போவெனச் சொன்ன
பன்னிடம் பரமகஞ் சாச்சிரம யதிகளிற் [தோ
பரமனே யிவ்வித மென்றுந் பகருவாய். (உ)

அலையிலா வாரிபோற் சச்சிதாநந்தமா
மாண்ம வாகாசமே யெங்கணு மசலமா
யெலையற நிற்கவிங் கந்தணன் புலையெனன்
றிம்மகா பேதமெக் கலையினுற் கண்டதோ
விமலமாங் கங்கையி னப்பிலும் புலையர்தம்
வீதியி னப்பிலும் விம்பமாந் தன்மையா
லிலகுசொன் னக்குட மட்குடப் புணர்வினா
லிரவிவா னங்களி னேதுபே தஞ்சொலாய். (ங)

சாக்கிரஞ் சொப்பன நித்திரை மூன்றி லுஞ்
சாட்சியாய்ப் பங்கய னாதிதம் பாந்தமா
மாக்கைக டம்மிலுங் கோவையாய்ச் சாட்சியா
யச்சித்தி யாதொன்றா காசமே போன்றிடுந்
தாக்கறுஞ் சித்ததே நானிந்தத் திரிசியந்
தானல வென்றுர நிச்சய முள்ளவன்
யோக்கிய வந்தண னீசன்றா னாகிலும்
முத்தவா சானென வென்மனே நிச்சயம். (ச)

எந்தச்சித் துத்தனைத் தேவர்திரி யக்கொடு
விந்நர ரியாவரு மியானென வறிவரோ
பந்தச்சித் தொளியினுற் சடமன விந்துய
வாக்கையெப் புலனுமே சித்தென வொளிர்வ
தமே கத்தினுன் மறைவதாமிரவிபோல் [தோ

வளர்கர ணங்களான் மறையுமச் சித்தினைச்
சந்ததம் பாவித்துச் சுகமுறு மியோகிதான்
சாதியா லாரெனுங் குருவெனு நிச்சயம். (௫)

பிரமநா னென்னுடை மாயைமுக் குணமதாற்
பேதமாஞ் சகபர சீவகற் பிதமதாம்
பரமபூ ரணசிதா காசநா னேயெலாம்
பரமநா னொழியவோ ரணுவும்வே றின்றெனப்
பரசுக நித்தநின் மலநிரஞ் சனபரப்
பிரமநிச் சயவர முடையனா ரோவவ
னருமையா மந்தண னீசன்றா னாகிலும்
மகிலவா சானென வென்மனோ நிச்சயம். (௬)

குரவன்வாக் காற்சுக நசுவரம் பிரமமே
குற்றமி னித்திய மென் றுரங் கூர்ந்துபின்
னொருமையாய் நடொறு மிடையறப் பிரமமே
யுணர்ந்துதா னேதனிற் சாந்தமாஞ் சித்தனாய்ப்
புரிந்தமுன் வினையினைப் பெளஷிய வினையுடன்
போதமாம் வன்னியிற் றகனமே செய்துபின்
வருபிரா ரத்தத்துக் காக்கையை யொப்பித்து
வானம்போ னிற்பவன் குருவென நிச்சயம். (௭)

எந்த வின்பக்கட லேசலே சத்தினா
லிந்திர னாதிய ரின்பமுற் றுள்ளவ
ரெந்தவின் பந்தனை யோகிகள் சாந்தமா
மிதயமீ தெய்தியே யின்பமே லாகினா
ரந்தவின் பக்கட லுள்ளடங் கும்மனத்

தன்மையோன் பிரமமே பிரமவித் தல்லமற்
 றந்தத்தே வேசரும் வந்திக்கும் பாதனா
 மன்னவன் குருவென வென்மனோ நிச்சயம்.

மநீஷா பஞ்சகம் முற்றிற்று.

சோபான பஞ்சகம்.

வேதநித்த மோதவேண்டு
 மதுவிதித்த கன்மமே
 விருப்பமோடு செய்யவேண்டு
 மதுகொ ட்சன்பூசனை,
 தீதிலா தியற்றவேண்டுங்
 காமியகன்ம புத்தியைத்
 தெகிக்கவேண்டும் பாவபஞ்ச
 முதறவேண்டும் பவசுக,
 மீதநித்த மாதிகேதாட
 மிகவுங்காண வேண்டும்பின்
 மெய்யுணர் வனந்தவின்ப
 வான்மரூப மடையமெய்க்,
 காதல்செய்ய வேண்டுந்தன்

மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகவேட வேண்டுநடன
ராசனருளை வேண்டியே.

(க)

சாதுசங்கம் பண்ணவேண்டுஞ்
சாம்பழூர்த்தி பத்தியைச்
சலனமின்றிச் செய்யவேண்டுஞ்
சாந்திதாந்தி யாதியைக்,
கோதிலாமற் பழகவேண்டும்
பின்புகன்ம மியாவையுங்
குற்றமென்று நீக்கவேண்டுங்
குணநிறைந்த தேசிகன்,
பாதபத்மஞ் சாரவேண்டு
மவன்றனேவற் பணிவிடை
பத்தியோடு பண்ணவேண்டும்
பிரணவாக் கரந்தனை,
யாதரத்தோ டடையவேண்டுஞ்
சுருதியீறின் வாக்கிய
மனைத்துங்கேட்க வேண்டுநடன
ராசனருளை வேண்டியே.

(உ.)

அந்தவாக்கி யார்த்தமே
விசாரஞ் செய்ய வேண்டும்பின்

ஞானந்த பட்சங்கைப்
 பிடிக்கவேண்டும் பின்புநற்,
 புந்தியாற் குதர்க்கந்தன்னைத்
 தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிக்ருப்
 பொருந்துதர்க்க மேவவேண்டும்
 பின்புசத்திய ஞானவா,
 னந்தப்பிரம நானேயென்று
 நினைக்கவேண்டு நாடொறும்
 நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந்
 தேகநா னெனும்மதி,
 சந்தியாதே மாற்றவேண்டு
 மறிஞரோடு வாதமுஞ்
 சாந்தமாக்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (ந)
 பின்னுஞ்சுத்து ரோகந்தன்னைத்
 தீர்க்கவேண்டு நாடொறும்
 பிட்சையன்ன வபுடதத்தை
 யுண்ணவேண்டு மிட்டமா,
 மன்னவிச்சை நீக்கவேண்டு
 மாரம்பித்த கன்மத்தா
 லத்தம்வந்த வன்னமாதி
 கொடுமகிழ வேண்டும்தின்,

மன்னுதாசி னத் துவம்
 விருட்பவேண்டும் லோ நத்தின்
 மருவுநிடீ ரந்தபைகள்
 மாற்றவேண்டுஞ் சீதமுடும்,
 பன்னுதாப மாதுயுஞ்
 சகிக்கவேண்டும் வீண்சொலும்
 பரிசுரிக்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டிடேய.

(சு)

சுத்தமான தேசத்திற்
 சுகாதனத் திருக்கவேண்டுஞ்
 சூக்கவஸ்து வின்மனத்தையச்
 சேர்க்கவேண்டுமின்புந,
 மத்தனா நலேசன் றந்த
 வருளினு லகண்டமா
 மாண்மருபங் காணவேண்டு
 மவற்றினுற் சுகந்தைவா,
 தித்ததாக நோக்கவேண்டுஞ்
 சஞ்சித மனைத்தையுந்
 தீர்க்கவேண்டு ஞானவலியி
 னாலேபாவி கன்மமேமா,

டொத்தசங்கம் விடுக்கவேண்டு
 மிங்ஙனே பிராரத்த
 முண்ணவேண்டும் பின்புபிரம்
 மாயிருக்க வேண்டுமே.

(ரு)

சோபான பஞ்சகம் முற்றிற்று.

த ச க ம்.

ஓதுமண்ணிலை புதகமிங்கிலை
 யொளிநுந்தேசிலை காலிலை
 பூதவிண்ணிலை யிந்தியமிலை
 புகன்றவைகளின் றிரளிலை
 யேதுமேவிப சாரமேவி
 யிறப்பதாலிச் சுழுத்தியின்
 மீதியாயுள பூரணனந்த
 மேனியான சிவோகமே.

(க)

சாதியுமிலை யாச்சிரமமிலை
 சாதியாச்சிரம தருமமா
 நீதியுமிலை தாரணையிலை
 நிதித்தியாசன யோகமே

யாதிபுமிலை கற்பனையப
வாதவாசிரய மாதலாற்
சோதியாய்நிலை நின்றபூரண
சுத்தரூப சிவோகமே.

(உ)

தந்தைதாயிலை தேவருமிலை
தங்குலோகங் கருமிலை
சந்தவேதங்க ளில்லையாகங்கள்
சகலதீர்த்தங் கருமிலை
தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட
ராதுநீங்குத லான்மகா
னந்தபூரண சத்தியகேவல
ஞானநித்த சிவோகமே.

(ங)

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை
பாஞ்சராத்திர முமிலை
புன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை
புலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர
சித்ததூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப்
பிரமமென்ற சிவோகமே.

(ச)

பகருமேலிலை கீழிலைப்பா
 வுள்ளிலைப்புற முமிலை
 யகலமேநடு வில்குறுக்கிலை
 யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
 ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற்
 ககனகேவல ஁ரபமாய்ச்
 சுக்கனச்சுக்க தாதிபேத
 விகீனசுத்த சிவோகமே.

(ரு)

வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை
 வேறுபீத சிவப்பிலை
 குள்ளமுமிலை நெடியதுமிலை
 குறைபெருத்தலு மில்லையே
 தள்ளியித்தனை ஁ரபமுந்
 தவிராதசோதி சொரபமா
 யுள்ளபூரண ஁ரானவின்ப
 வுபாதினை சிவோகமே.

(சு)

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானிலை
 சாத்திரம்படிப் பானிலை
 சாத்திரமிலை பாடமுமிலை
 சாற்றுநீயிலை நானிலை

சாத்தியாதி சகத்திலேச்சல
மற்றுமிஞ்சுத லான்மகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண
சாந்தபோத சிவோகமே.

(எ)

சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை
சார்சமுத்தி யிலையிதிற்
ருக்குவிஸ்வனிற் றைசதனிலை
தங்குபிராஞ்ஞனு மில்லைமன்
ருக்கையுமிலை யவையவித்தை
விகாரமாதலி னாலிவை
நீக்கிநின்றிடு தூரியபூரண
நித்தபோத சிவோகமே.

(அ)

அதிவியாபக மாதலாலழி
வற்றதத்துவ மென்றதாற்
சொதசித்தப்பொரு ளானதாற்றனில்
வேறென்றைத்தொட ராததாற்
சததமாயுள சிவமொழிந்திங்
சகமெனும்பொரு ளேயிலை
யதுவிடுதன்றுரை செய்வதற்
கரிதாமகண்ட சிவோகமே.

(கூ)

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண்
 டென்றுசொல்லுவ தெங்ஙனே
 யில்லேகேவல மோடகேவல
 மில்லேசூனியா சூனிய
 மெல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக
 வேகபூரண வத்துவாற்
 றெல்லவேத முடிப்பொருடனைத்
 தோன்றவெப்படி யோதுவாம்.

(க0)

தசகம் முற்றிற்று.

விவேகஷட்கம்.

அனித்தியபூதத் தேகநானன்று
 விந்தியத்தரங்கநா னன்று
 நனித்தவாங்கார பிராணவர்க்கங்க
 ளன்றுநற் புந்தியுமன்று
 தொனித்திடுந்தார மனைசெல்வங்களுக்குத்
 தூரமாஞ்சாட்சிநா னென்றுந்
 தனித்துநித்தியமாய்ப்பிரத்தியகான்மாவாந்
 தற்பதப்பொருளதாஞ் சிவோகம்.

(க)

உற்பவன்விருத்த னன்றுநானோர்கா
 லத்தினுநசிப்பவ னன்று
 வற்பமாந்தேகக் காரியமான
 வவையெலா மகங்கரத்தல்லாற்
 றற்பதவடிவாஞ் சின்மயமான
 வெனக்கிலை சுகள்நிஷ்களமா
 யெப்புறத்தேதனு மெல்லையற்றிருக்கு
 மின்பசுற்சொருபமாஞ் சிவோகம். (உ)

சத்தியஞான நந்தமாம்பிரமத்
 துதித்திடு மாயையிற்சனித்த
 மெத்துமிவ்வுலகஞ் சேதனத்திடையே
 நசிக்குமதேதன விளம்பிற்
 றத்துசொப்பனமுஞ் சுழுத்தியிலசத்தாந்
 தன்மைபோற் சத்திலாதிருக்குஞ்
 சுத்தபூரணமாய் நித்தியமாகித்
 துலங்கியசொருபமாஞ் சிவோகம். (ங)

பழுதைதன்னிடத்திற் பாம்புதோன்றுதல்
 பரப்பிர மத்திடையதனிற் [போற்
 கழிதருமஞ்ஞா னத்தினுற்சீவ
 னுதித்திடக் கண்டவனொருவன்

பழுதையென்றதனாற் சர்ப்பமோகமும்போ
 பழுதையாய்க் கண்டதுபோல [ய்ப்
 வழுவிறேசிகனார் சீவனீயன்றென்
 றறைந்திடவாகினைன் சிவோகம். (ச)

எமக்குமன்னியமா முலக்மொன்றில்லை
 யெவ்வுல கங்கொம்மிடத்திற்
 சமித்துவற்பவமா மாதலான்மாயை
 வடிவம தேதெனிற்சாற்ற
 வமைத்தகண்ணாடி விம்பமாநிழல்போ
 லடங்கியெம் மிடத்தினில்விளங்குந்
 தமத்துவமில்லாச் சச்சிதானந்த
 தற்பதவிமலமாஞ் சிவோகம். (ரு)

சாக்கிரமதனி லிந்திரியங்க
 டமக்குமேற்சாட்சியாஞ் சிவோகம்
 தேக்குசொப்பனத்தி லுலகரூபமதாய்ச்
 செய்மனச்சாட்சியாஞ் சிவோகந்
 தாக்கியசித்த நாசமாஞ்சமுத்தி
 யவத்தையிற்சாட்சியாஞ் சிவோக
 நீக்கமிறுரியா நந்தமாஞ்சர்வ
 நிர்மலசாட்சியாஞ் சிவோகம். (சு)

விவேகஷட்கம் முற்றிற்று.

கௌபீநபஞ்சகம்.

வேதாந்தவாக்யேஷு ஸதாரமந்தகே
பிக்ஷாந்நமாத்ரேண ச துஷ்டிமந்தகே
விபேராகமந்தகே கரணேரமந்தகே
கௌபீநவந்தகே கலுபாக்யவந்தகே. (அ)

மூலந்தரோகே கௌலமாஸ்ரயந்தகே
பாணித்வயம்போக்து மமந்த்ரயந்தகே
ஸ்ரீயஞ்சகந்தாமிவ குத்ஸயந்தகே
கௌபீநவந்தகே கலுபாக்யவந்தகே. (உ)

தேஹாதிபாவம் பரிமார்ஜயந்தகே
ஆத்மாநமாத்மந்யவலோகயந்தகே
நாந்தம் நமத்யம் நபஹிஸம்நந்தகே
கௌபீநவந்தகே கலுபாக்யவந்தகே. (ஈ)

ஸ்வாநந்தபாவே பரிதுஷ்டிமந்தகே
ஸபாந்தஸர்வேந்த்ரிய த்ருப்திமந்தகே
அஹர்நிசம் ப்ரஹ்மணியோமந்தகே
கௌபீநவந்தகே கலுபாக்யவந்தகே. (ச)

பஞ்சாக்ஷரம்பாவநமுச்சரந்தகே
பதிம்பசூநாம் ஹ்ருதிபாவயந்தகே
பிக்ஷாஸநாதிக்ஷு பரிப்ரமந்தகே
கௌபீநவந்தகே கலுபாக்யவந்தகே. (ரு)

சொருபலக்ஷணவிருத்தி.

நிதித்தியாசனயுத்தி.

முதல் நிருவிகாரி.

நிலமண்டி லவாசிரியப்பா.

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்ன னுன
சற்சீ டன்குரு சரணடைந் தன்பால்
அருட்குரு பா? வவி காரமெங் னனமென
சங்கர சாட்சாத் குருவருள் செய்வார்
பஞ்சகோ சங்களிற் பற் றெமக் கிலதால்
சன்ன மரண விகாரந் தவிர்ந்தேம்
அன்ன மயமா மாகநா மன்மையாற்
சட்பா வமதாச் சார்விகார மிலேம்
மன்னிய பிராண மயமெமக் கின்மையாற்
பசிதா கங்கள் படர்தரா வெமக்கு
மனோமய மின்மையின் வராதிரா காதி
விஞ்ஞா னமயமு மின்மையிற் கர்த்துரு
ஆதிய விகார மற்பமு மடையேம்
ஆந்த மாமய மாகா மையினுற்

சுழுத்தி மோகத் தொடர்பெமக் கில்லை
ஏனென்றிற் கோசத் தியலுத யாஸ்தமம்
அன்னவை தொழிலு மறிதரு ஞான
சொரூப னிர்விகார னெனச்சொலுஞ் சுருதி.

உ. ஞானசொரூபன்.

ஞான சொரூபன மெங்ஙன மென்னிற்
கோசங் களுக்குங் குறிக்கொளு மவற்றின்
பாச விகாரப் பற்றிலா தவைபுரி
தொழிற்கும் விலக்ஷண னாயிருந் துணர்தலின்
யாமே யசங்கன் ஞானியென் றுணர்வாம்.

ங. அசங்கன்.

அசங்க னென்ப தறிதர வுணர்த்தின்
நாம ரூபமா நவில்லுக திரிசிய
பாவா பாவம் பற்றலும் வெறுத்தலுஞ்
சாற்று மலின வாசனைச் சங்கமாந்
தோற்றுமுத் தேக கோசமைந் துந்தொடர்
திதிநா சங்கள் சித்தா மெமக்கிலை
சிருட்டியின் முன்பினுந் திகழ்சயம் பிரகாசன்
ஆதலின் யாமே யசங்கனென் றுணர்வாய்.

ச. ஸ்வயம்பிரகாசன்.

சுயவம்பிர காசச் சொற்பொருள் யாதெனிற
பரப்பிர காசமாம் பரி திமதிமினல்

தீபநட் சத்திரஞ் செறிந்திடு மனமுதற்
 புத்தியிந் திரியமாப் புகலகப் பிரகாசம்
 மாயர் மயமர் மாதலி னுன்மர்
 இவற்றினால் விளங்கா தெவற்றையும் விளக்குஞ்
 சொப்பிர காசமாஞ் சுவயம்பிர காசன்
 நீயு மாமென நிச்சயித் துணர்மோ.

டு. சொப் பிரகாசன்.

சொப்பிர காசமாத் துணிதலெவ் வாறெனிற்
 சகாயமற் றின்றித் தானே விளங்கலின்
 அன்னகோ சாதி திருஷ்டா வாதலின்
 தனைத்தா னறியச் சார்புவேண் டாமையால்
 அனந்தா னந்தசொப் பிரகாசனு மாமே.

கூ. ஆநந்தன்

அவத்தையிற் சுழல்வேற் காநந்த மேதெனில்
 இகபர லோக விற்பசித் திக்காம்
 புண்ணிய பாபம் புணர்த்திரு கருமமும்
 பஞ்சகோ சங்களாற் பயன்பெறச் செய்தலின்
 சுக துக்கங்களிற் சுழன்றிடு மவற்றின்
 தொடர்பிலாச் சாட்சி சுத்தசத் தியனால்
 யாமே நித்தியா நந்தனன் குணர்தி.

எ. சத்தியன்.

யாமே சத்திய னாதலெங் ஙனமெனில்
அவத்தையிற் றேன்றி யகல்கோச மல்லன்
காலகன் மத்தாற் கழிதரா வறிவியான்
நிஷ்க்கிரி யனுமா நிறைவனோர் படிற்றாய்
ஆதலிற் சதாசத் தியனென லாமே.

உ. நிஷ்க்கிரியன்.

நிஷ்க்கிரி யனாக நிற்பதெங் ஙனமெனிற்
சுழுப்தி யவத்தையிற் சுகமாத் திரமா
இருத்த லநுபவ மெவர்க்குமிங் குளதாற்
கோசகன் மத்தாற் குறித்திடு சுகாசுகம்
ஜாக்கிர சொப்பனந் தனிலநு பவிக்கும்
இவைக்கதி ஷ்டான சாட்சியா முத்தன்
ஆதலி னிஷ்க்கிரிய னுமெனப் படுமே.

கூ. முத்தன்.

முத்தனா மென்பதை முறைபெற வுணர்த்திற்
கோசபா சத்தாற் குறித்தகன் மங்களுந்
காசறு சாட்சியஞ் ஞானவத் நிசையினும்
யானே சித்தா யழிவில னென்றுஞ்
சஞ்சிதா காமியந் தரும்பல மெனக்கிலை
அகர்த்தா வாதலின் முத்தனு மாமே.

க௦. அகர்த்தன்.

அகர்த்த னென்ப தறிதர வுணர்த்திற்
சுவாநு பவமாச் சுகிக்குமிப் போதும்
கோசமோ கத்தாற் குறிக்குமெக் கருமமும்
மாசில் விலக்ஷண னுமெனை மருவா
நேயத் தியாகியா நிறைபரி பூரணன்
சிற்பர சொரூபி செயலறு சாட்சியான்
ஆகாமிய சஞ் சித மெனை யணுகா
அபோக்தா வாதலின் அகர்த்தனு மாமே.

க௧. அபோக்த்தன்.

அபோக்தா வென்ப தறிதர வுணர்த்தில்
இராகத்து வேஷத் தியல்பஞ்ச கோசம்
பிராரத் தாந்தரம் பிரித்தகன் மங்களை
அநுபவித் திதெலை யறிந்தமை சித்தியான்
* தேயத்தி யாகியாத் திகழ்ந்தெலாஞ் செறிந்து
பற்றிலா நிருவுபத் திரவனா தலினால்
அபோக்தா வென்பதற் கையமொன் றிலையே.

க௨. நிருவுபத்திரவன்.

நிருவு பத்திரவ னென்பதெவ் வாதெனின்
மண்ணைவிட் கெக்கட மருவுற முறைபோல்

* தேயம் = புவனபோகங்களை யெனதெனல்.

வாதபித்த சிலேத்ம சம்பந்த மாய்
 வியாதிகள் பலவு மேவிய தூலமும்
 காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 சாந்தி தாந்தி யாதிசத் குணங்கள்
 மருவிய லிங்கமும் வருபீஜ மதாம்
 காரண தேகமுங் கருதவைக் குறுபிணி
 சிதாபா சனையுஞ் சேரா தென்னில்
 சாட்சியாஞ் சித்தெனைச் சார்கிலா நோய்கன்
 நிர்லேப னாதலின் நிருவுபத் திரவனே.

காங். நிர்லேபன்.

கன்ம பாசங் கழன்றிலா வெனக்கு
 நிர்லே பத்துவம் நிகழ்த்தலெவ் வாறெனில்
 ஆகா யத்திலா ரோபமாத் தோன்றும்
 நீலவன் னம்போ னிகழ்த்துமென் னிடத்திற்
 கோசமுங் கோச விகற்பமுந் தோன்றி
 மறைத லத்தியாச மாகிய ப்ரமையே
 * நேயத் தியாகியா நிகழ்வனோர் படிற்றாய்
 ஆகுநிற் சம்பந் தமதாகிய யான்
 நிலைமையோர் தகைத்தாம் நிர்லேப னாமே.

* நேயம் = தேகேந்திரியாதியை யானெனல்.
 தியாகம் = விடுகை.

கசு. நிர்ச்சம்பந்தன்.

சங்கமுற் றுடையனீர்ச் சம்பந்த னென்பதென்
அவித்தியா மோகத் தடைபஞ்ச கோசந்
தவத்தினுஞ் சாட்சி சைதன்ய மாகா
அவிஞ்சி யான நிரந்தர வான்மா
திரிசிய மாகத் திகழ்தரா திருந்தும்
அபரோக்ஷ மாகி யவற்றொடுந் தொடக்கில்
கூடஸ்த மாகக் குறித்திடப் படுதலின்
நிர்ச்சம் பந்தமா நிலைபெறு மன்றே.

கரு. கூடஸ்தன்.

விவகா ரத்தில் விகாரியா மெனக்கு
கூடஸ்த னாகுங் குணமெது குருபரா ?
அயோவி காரங்க ளனைத்தையு மாற்றி
பற்பல தொழிற்கும் பயன்படப் புரியினுந்
தானொரு விகாரமுஞ் சார்வில் கூடம்போல்
என்னிற்சீ வேஸ் வரஜக மாயை
தோன்றியொடுங்கினுந் தொடர்பி னீர்விகார
ஆத்மா வாதலிற் கூடஸ்த னாமே.

கசு. ஆத்மா.

குடும்பியா னாத்ம குணம்வருமா நெஹன்
தேகேந் திரியாதி திகழ்கோச நாமமுந்

தாரபுத்தி ராதியாச் சார்புற விடயமும்
வெவ்வே ருகி விளங்கிரு பற்றினும்
யானென தென்ப தவத்தையின் மாறலின்
அவைக்கதி ஷ்டான விலக்ஷண னான்மா
நானெனும் பொருட்கு லக்ஷிய மாகி
நீர்த்தோஷ னான நித்ய னாத்மாவே.

கௌ. நீர்த்தோஷன்.

நீர்த்தோஷ னென்ன நிகழ்த்த லெங்ஙனமாம்
வாத பித்த சிலேத்மா தியதொடர்
தூலதே கத்தினுந் தொடரிரா காதிய
ஈரெண் குணத்த விலிங்கதே கத்தினும்
ஞானஞ் ஞானமா நவில்சீவ மூலமுஞ்
சடாசட பூதபௌ தீகமாச் சார்ந்தகல்
தோஷமுண் டவற்றிற் சூக்கமா நிறைந்த
அப்பிர மேயரு யமைசிதா காயன்
நீர்த்தோஷ னென்ன நிச்சயித் துணர்மோ.

க.அ. அப்பிரமேயன்.

அப்பிர மேய னும்வகை யேதெனில்
பஞ்சேந் திரியம் பகுத்தறி விஷயம்
பிரமேய மெனப்படும் பேசமுட் காரணம்
மனத்தா லறிவது வருகால திக்குகள்

பாகியாந் தரத்திற் பயிலிவற்றின் ரெழில்
பகுத்தறி வேத்தியன் பகர்சிதா காயன்
ப்ரத்யக்ஷ னாதலிற் பிரிவிலாப் பூரணன்
சச்சிதா நந்த சாட்சியப் ப்ரமேயன்
என்பது சமாதியி னிருந்துநன் குணர்தி.

கக. ப்ரத்யக்ஷன்.

சுழுப்தியிற் சூனியன் ரெடர்பிரத் யக்ஷனே
தமோகுண காரியந் தத்வமும் பாடுனன்
றவற்றினை யானென தென்றநு பவிக்கையிற்
சர்வாபி மானியாச் சாற்றுறு மீசனுந்
தேகாபி மானியாச் செப்புறு சீவனும்
ப்ரஹ்மகூடஸ்தனாப் பேசிரு பொருட்குங்
காலமு மவத்தையு மாறினுங் கலக்கமில்
சாட்சியா த்மாநான் சத்தாமனு மயன்
ஆம்ப்ரத் யக்ஷனென் றநுபவித் தறிவாம்.

உ௦. அணுத்வன்.

தூலரூபி யான் சூக்கனு வென்பதென்
கவாட்சத் துற்ற கதிரனு சர்வ
கதமா யிருப்பினுங் கட்புல னறியா
ககனம் போலக் கருதொரு வடிவிலா
அதிசூக்க மான்மா வாதலி னிந்தியம்

ஆதிய தத்துவத் தறிவினீர்ச் சரீரன்
ஆதலி னணுவுக் கணுவென வுணர்வாய்.

உக. அசரீரன்.

சரீரியா னெனையச ரீரியென் றறிவதென்
பிரம னாதியாந் தாவராந் தத்தனு
நாமரு பங்க னாநு பேதமாம்.
புருடருட் கன்மிகள் யோகிக னென்றும்
உலகபா லகரு முயர்வீராட் டாதியுந்
தூலசூக் குமஜீ வேஸ்வரத் தொகுதியுந்
திரிகுண கற்பித மாயா மயமாம்
யானறி பொருளா யறிபடு முத்தியால்
அனூர்தஞ் சடந்துக் கனித்தியங் கண்டம்
இவைக்கதி வ்டான சித்ரூப னாதலின்
யாதொரு சரீரமுங் கருமமு மெனக்கிலை
நிரீந் திரியனாக நிகழ்ச ரீரியே.

உஉ. நிரீந்திரியன்.

படைத்துள விந்தியம் பயின்றில னென்பதென்
பஞ்சேந் திரியம் பகுத்தறி விஷயம்
ஒவ்வொன் றேயலா லொன்றை யொன்றறியா
சாக்கிரத் துளதாய்ச் சுழுப்தியின் மறைதலின்
இவைக்குள விகாசங் கோசவியாபாரம்

அறிபொருள் யான்முகக் காலுமுண் டதனால்
அப்பிராணனு நிரீந் திரியனு மாவனே.

உரு. அப்ராணன்.

பசிதா கங்கள் பயில்வனப்ராணனே
அன்னபா னாதியா லடைபலா பலமுஞ்
செனித்தலு மரித்தலுஞ் செறிபல விகாரமு
நனவினிற் கூடி நடித்துவேற் றவத்தையில்
மறைபடு பிராணனு மற்றதன் ரொழிலுங்
கண்டுணர் சித்தாய்க் கலக்கமில் சாட்சியாம்
அமனசு னாதலின் அப்ராண னாமே.

உசு. அமனசன்.

அநந்தசங் கற்பியா னமனசு னென்பதென்
ஒருகூத் தாடிபல் வேஷமுற் றுடல்போற்
காமாதிய குணங் கலந்துறு மனமே
நனவினில் வெளிச்சக மாகி நடித்திடுங்
கனவினி னுட்சக மாகிக் கலங்குஞ்
சுழுப்தியிற் ரொன்றா தொடுங்குமீம் மனச்செயல்
கண்டுணர் சாட்சி கருதரு நிருமலன்
ஆதலி னானே அமனசு னாமே.

உரு நிருமலன்.

சர்வதாமலி னன்யான் சாற்று நிர்மலனெவன்
மண்ணினி லுவர்ப்பு மலஞ்சே ராதிய

அப்புவி லுப்பொடு மூத்திர மாதிய
அனலிற் புரைமுத லாகிய வசடுள்
வாயுவிற் பற்பல வாசனை சலனமும்
ஆகாயத் தினி லணுச்சூ னியமுன
மலங்கா யத்தில் வருஞ்சிலேத் மாதிய
லிங்கதே கத்தில் நிகழ்வகா மாதிய
ஞானஞ் ஞானம் நலிதருஞ் சீவனில்
ஈசனிற் பஞ்ச கிர்த்திய மியல்வன
ஆதலி னான்மா வதிவ்டான சுத்த
நிருமல னென்ன நிச்சயித் தறிவாம்.

உசா. சுத்தன்.

அசுத்த னன்சுத்த னைவா றேறெனில்
வார்க்குச் சிரமமும் வருத்ததர் மங்களும்
அவைதரு நரகசொர்க் காதிய பலங்களுஞ்
சேடமா மநந்த கோடிஜென் மங்களுந்
தொடர்சீ வர்க்குள துயருறு மலமாம்
நிக்கிரக வநுக்கிரக நிகழ்த்தவ தாரமும்
பஞ்சகிர்த் தியங்களும் பாமே சுற்குள
சீவசங் கத்தாற் நிகழ்த்த மலமாம்
இவைக்க திவ்டானமா யிலங்கிய சாட்சி
எம்மில்வி வர்த்தமா யிவைகூடி நிற்கினும்
அசுத்தமில் புத்தனா னாதலிற் சுத்தனை.

உஎ. புத்தன்.

புத்தனா னென்னப் புகல்வதெவ் வாற்றுவ்
பூதபௌ தீகமாப் புகல்கட படமலை
ஆதிய வென்று மறிவரு ஜடமாஞ்
சரீரத் திரயந் தருசீவன் மாயையுஞ்
சடாசட மாகிச் சரிக்குமென் சார்பால்
தனித்தனி விசாரித் தாலவைக் கறிவிலை
ஏகசர் வஞ்ஞா யிவற்றினை விளக்கும்
போதநா னாதலிற் புத்தனென் னுணர்மோ.

உஅ. சர்வஞ்ஞன்.

சர்வஞ்ஞ னென்னச் சாற்றுவ தெங்ஙனம்
திரிபுடி யாகத் தெரிதரு விஷயம்
தூலஞ் க்குமங் காரணந் தொடர்தரும்
மூவகை யவற்றினை மோகமா யறிந்ததும்
அறியா ததுமே ஞானவஞ் ஞானமாம்
இந்தியங் கரணம் ஜீவ னிவற்றின்
ப்ரவிர்த்தநி வர்த்தமாப் பேசுமெத் தொழிற்குஞ்
சமஷ்டி திரிபுடி சாட்சியா நிறைந்து
முற்றுமுற் றுணர்பவன் யானலால் வேறிலை
ஆகலிற் பரமா நந்தபூ ரணன்யான்
சர்வஞ்ஞ னென்னச் சாற்றிடத் தகுமே.

உகூ. பரமாநந்தன்.

பரமா நந்தனும் படியெனக் கருளெனச்
சுகமதாக் கொண்டு தொடர்மனை நிலந்தனம்
அழிவுவந் துற்ற வாபத்து வேளையில்
அவற்றினு மைந்த னதிகமாம் பிரியம்
அவரினுந் தனதுட லதிகமாம் பிரியம்
இந்தியம் பிரிய மிவற்றினும் பிராணன்
என்னாற் பிரியமா மிவைக்கெலா மேலாம்
ஆத்மா பிரிய னழிவில்பூ ரணனாங்
கற்பாந் தத்துங் கலக்கமி னித்தியன்
பராபர சம்புவாம் பரம்பொரு ளாதலிற்
பரமா நந்த பார்த்தீப னாமே.

ஈ0. சம்பு.

சம்பு வென்னுஞ் சத்தார்த்த மேதெனில்
விஷயஞ் சுழுப்தி மிகுசொர்க்க போகமும்
உபேட்சா சமாதி யணர்வுறு நித்திரை
இவற்றினிற் றேன்று மிலேசவா நந்தம்
அந்தக் கரணத் தணுகாத்ம பிம்பஞ்
சுகமாத் தோன்றி மறையுமித் தொடர்பால்
அவைபோல் யானனித் தியமா காத
அசலனா னாதலி னாந்தா கான்
சம்புவா மென்னச் சங்கையற் றுணர்தி.

௩௧. அசலன்.

சஞ்சரித் திடுமியா னசலனென் பதுமெவன்
சட்கோச தத்துவச் சரீரியாத் திரியினுஞ்
சூக்கும தேகியாச் சுலவினு முலகெலாம்
அவித்தையின் வித்தையி னலைசீவ னுயினும்
அவத்தையிற் சுழல்சிதா பாசவி சிட்டனுஞ்
சமட்டியாந் தூல சூக்கும காரண
சரீரமும் பூதபௌ தீகவிராட் டினும்
அண்டாண் டங்க ளனைத்தினுஞ் சாட்சியாய்
அசைவறு நிர்க்குணன் அசலனு மாமே.

௩௨. நிர்க்குணன்.

குணதீத னென்னக் குறிப்பது மெங்ஙனஞ்
சத்துவ குணத்திற் சாருமீ சனையும்
இராஜச குணத்தில் ஜீவ சமட்டியுந்
தாமத குணத்திற் சர்வமாஞ் சகத்தும்
படைத்தளித் தகற்றிப் பஞ்சகிர்த் தியஞ்செய்
பிரதான வதிஷ்டப் பிரமமா யுகந்தொறும்
அபரிச் சின்னமா யனையமுக் குணமிலா
நிருவிகற் பனுமா நிர்க்குணன் யானே.

௩௩. நிருவிகற்பன்.

நிருவிகற்ப மதா நிலைமையெவ் வாறெனில்
வீளங்குறு மையேழ் விகற்பதத் துவங்களுக்
கப்பா லாகி யவைக்கதி ஷ்டானமாய்

அத்துவித சின் மாத்திர மாகுநாம்
 அவற்றொடுங் கூடினு மதீதமாந் தன்னினும்
 விகற்பமற் றொளிரும் வெயில்போல் விளங்கி
 படிகத் தெதூர்ந்த பற்பல நிழல்போற்
 பற்றினும் பற்றாப் பான்மை மாறாது
 தத்துவ வுபாதிதீர் சதாநிரா காரன்
 ஆதலி னுனிநு விகற்பனு மாமே.

நாசு. நிராகாரன்

நிராகா ரமதாய் நிகழ்வகை யேதெனிற்
 சிதாகா யமதாச் செப்புமோர் வேதம்
 நாம ரூப ரகித மமூர்த்தம்
 என்றதோர் வேத மிப்பரம் பொருட்கு
 முன்னிலை பின்னிலை யுள்ளிலை புறனிலை
 சர்வ வவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சித்தாம்
 என்றொரு வேத மியம்பிய மற்றும்
 ஈதென வறியவு மறிபடா ததுமல
 இவ்விரு வகைக்கய லிருந்தெலாம் விளக்கும்
 அறிவே வடிவமா நிறைபா மென்ன
 மற்றொரு வேதம் வகுத்தமை யாலே

* தொண்ணூற்றைந்து லட்ச யோசனையில்
 இருந்தொளி பறப்பு மேகவான் கதிராம்
 ஆதித்த பிம்ப மறிசிதா பாசனை
 வர்ள்கொடு வெட்டினு மனல்கொடு வாட்டினுங்
 கைவருத் தமலாற் காயமோர் சிறி துருன்
 எனப்பல சுருதி யுத்தி யநுபவம்
 ஆகவே நித்திய முத்த னுமாதலின்
 நிராகார னென்றே நிச்சயித் துணர்வாம்.

௩௩. நித்யமுத்தன்.

பெத்தனா னித்திய முத்தனும் வகையெது
 கருமகாண் டப்படி கர்த்தனாப் போக்தனாத்
 தருமா தருமச் சார்புள னாகி
 ஜீவனாச் செனன மெடுக்குமென் றுரைக்கும்
 உபாசனா காண்ட முரைக்குமப் பிரமாதா
 மாயா கன்ம மலசம்பந்த மாய்த்

* பூமிக்கு 95-லட்சம் யோசனை தூரத்துள்ள
 சூரியனை நேத்திரேந்திரிய வழியாய் வியாபித்
 தறிகின்ற சிதாபாசன். 950-லட்சம் மயில் தூர
 மென்று ஐரோப்பியர் கண்ணாடி இயந்திரங்களால்
 உயர்ந்த இடத்திருந்து சோதித்தறிந்த கணக்குப்
 படி.

தோன்றிய ஜீவேஸ் வரஜக மூலமும்
யாதென விசாரித் தறிதர வுணர்த்தும்,
ஞானகாண்ட மஞ் ஞான விசிட்டனுக்
கன்னிய மான வகண்டமாம் பிரமம்
பந்தமில் சுத்த பரமசை தன்யமாம்
அநாதி முத்தனீ யாமென வறைதலின்,
நித்திய முத்தனும் நிச்சயித் துணர்மோ.

நகா. அநாதிமுத்தன்.

அநாதி முத்தனா யமைந்தவா நெங்ஙனம்
மாயா கற்பித ஜீவனும் ஜெகத்தும்
ஈசனுக் குள்ளா யிலங்குமும் மூர்த்தியும்
அளித்திடு முத்தி யறித்திய மாதலின்
பிறந்திறந் துழலும் பேத முடைத்தாய்
துன்பம் வீட்டகலாத் தொடர்பந்த மாகும்
ஆதலி னவற்றிற் கதீதமாய் நீக்கமில்
தானே தானாஞ் சச்சிதா நந்த
தற்பரம் யாமெனச் சாத்திரத் துணர்ந்து
ஐயெழு தத்துவத் தப்பா னின்ற
நித்திய சாட்சி நிரந்தர வச்சுதன்
ஆதலி னாலே அநாதி முத்தனே.

௩௭. அச்சுதன்.

அச்சுத னும்பெய ரருத்த முரைக்கில்
 நழுவல் சுதநழு வாமையச் சுதமாம்
 ஆறுதத் துவமாந் தூலநூ ருண்டில்
 சூக்கும மிருபதுந் தொடர்பூ தமைந்தும்
 பிரளயத் தழிந்திடும் பேசுவைக் காதியாம்
 அவித்தை மாயை ஜீவேச னென்ப
 தத்துவ விசாரந் தலைப்படிந் மறைந்துபோஞ்
 சச்சிதா நந்த தற்பர மென்றும்
 நழுவா நித்தியம் நாமா யினதால்
 கேஷத்திரக் கியனச் சுதனெனத் தேர்வாம்.

௩௮. கேஷத்ரக்கியன்.

கேஷத்ரக் கியனெனச் செப்பிய தெதனால்
 மூலாஞ் ஞான காரிய மான
 சரீரத் திரயஞ் கேஷத்திர மென்ப
 இவற்றினின் றறிபவன் கேஷத்திரக் கியனாங்
 காரியம் பொய்யெனிற் காரண மதுவே
 ஆதலினஞ் ஞா னந்தனை யுணர்த்தில்
 நீயுரை பொருளறி யேனெனல பாவ
 ஞானமே மூலாஞ் ஞானமா நவில்வர்
 அறிபொரு ளாயிருந் தறியே னென்பதில்

அறிவறி யாமையா மநாதியா மோகம்
ஆத்மா ரோப வாபாச மாதலின்
நானெனத் தேகா தியைநவின் றுழச் று
பூர்வதே கான்ம புத்தியே மேன்மேல்
வருதேக வான்ம வாசனைப் பிராந்தியாந்
தேகமுந் தேகவஞ் ஞானமூ லங்களை
ஆய்ந்தறி யதிஷ்ட வான்மசை தன்யமே
மனோவாக் ககோசர மான்மிய மதனாற்
கேசத்திரக் கியனெனச் செப்புவ ஈருதி.

நகூ. மனோவாசாமகோசரன்.

சலன மனோவா சாமகோ சரனெனல்
இந்தியங் காரண மிவைகளாற் காணா
மெய்ப்பொரு டன்னை விளக்கிய பெயராம்
ஆதலிற் சூன்யம தாகுமோ வென்னில்
அஸ்தி பாதிப் பிரியமென் றனந்த
மறைநனி புகன்று மதித்துணர்ந் தமைந்து
மௌனமாக் காட்டி மற்றுநீ யந்தப்
பிரமமா மென்னப் பேதமற் றுணர்த்தலின்
அவத்தை மூன்றினு மறிந்துரை யிந்தியம்
மனமன் வயவிதி ரோக யுத்தியினான்
மறைதலு மெழுதலு மதித்துணர் சாட்சியே

யாமென வனந்த மறைமுறை யிடுதலின்
அவ்வியா கிருதனா மாதலி னாலும்
அலைமனோ வாசா மகோசா னாமே.

சு0. அவ்வியாகிருதன்.

அவ்வியா கிருதனென் றறைபெயர்ப்பொருளெது
செவ்விய நாம முருவொடு திகழ்ந்து
விவகரித் திடுவது வியாகிர்த மென்ப
அவையிலா ததுவே யவ்வியா கிருதமாம்
பிரமமென் றுரைசெயும் பிழையினான் மறைகள்
ஐகத்காரண மிதைச் சாங்கியர் முக்குணப்
பிரகிர்தியென் பாரிது பேதமாய் நீங்குகாற்
பிரதானமே காரண மெனப்பல பேசுவார்
ஆதலிற் சர்வ சத்திபீ ஜமதாஞ்
சிற்பர மாகித் திகழ்தரு பிரமமே
அக்ஷர மாகி யமைந்துமே னின்றலின்
அவ்வியா கிருதனென் றறைந்திடப் படுமே.

சுக. அக்ஷரம்.

அக்ஷர மென்ன வறைபொருள் யாதெனிற்
க்ஷரமெனல் நாச மக்ஷர நாசமில்
பொருளெனப் படுநா ருண்டினிற் பொன்றுவ
தூலமே பிரளயத் தொழிதருஞ் சூக்கம்,
ஞானே தயத்தி னழுவ காரணமும்

பேரன சியாது பொருந்தவைக் கதிஷ்டமாம்
 பிரமமே யக்ஷர மெனப்படு, மேலுஞ்
 க்ஷரமெனல் வேத மக்ஷரம தன்பொருள்
 எனுமருத்தத் தின்மீ மாஞ்சன் சங்கை
 மனுடன் முதற்பிர மாந்த வாந்தம்
 தருந்தார தம்மிய கன்மம் விதிக்கும்
 அந்தர்க்க தாவர ஜென்மபரி யந்தம்
 வருதுக்க தார தம்மிட கன் மங்களை
 விலக்கிய வேதம் மெய்ப்பொருட் கலவோ ?
 எனப்பல திரிசிய நாமரு பமதாம்
 ஜீவேஸ் வரற்குளே திகழ்ந்து மறைந்துபோம்
 விவித சங்கற்ப விகற்பமில் நிஷ்க்கிரிய
 சுதசித்தம தாஞ் சுத்தவான் மாலை
 சொரூப மிலதனாற் சுகாசுகந் தாக்கா
 ஏகமாம் புருடனென் றுபநிடத் தியம்பும்
 அம்மகா புருடனை யறிந்தவ னாதலே
 திருக்கெனுஞ் சர்வ சாட்சிசுற் சொரூபம்
 ஆகவுத் தரமீ மாஞ்சன க்ஷரமென
 சகல சங்கைகளுந் தகைந்துரைந் ததுவே.

சுஉ. திருக்கு.

திருக்கெனும் பதப்பொரு டெளிதா வுணர்த்தின்
 அறிபொரு ளாய வபேதமெய்ஞ் ஞானம்
 அதனிற் றேன்றிய வகண்ட சங்கற்பமே

ஜீவேஸ் வர்ஜக மாகிய திரிசியம்
 அனைத்தையும் விளக்கு நிராலம்ப வான்மா
 எனப்புகல் சுருதிசித் தர்ந்தமஃ திதுவே
 தேகமே யான்மா செறிபோக மோக்ஷஞ்
 சோகமாந் துன்பந் தொடர்நா கமதாங்
 காரணப் பொருள்வே றுளதெனும் கட்டுரை
 பிறரையெந் றுதலெனப் பேசும்லோ காயுதன்
 தேகநின் றிந்தியஞ் செறிபொரு ளறிதலின்
 சந்தவிந் தியமெனச் சாருவா கன்சொலும்
 இந்திரி யங்களுக் காதியாம் பிராணனே
 ஆத்மா வாமென வறைவர் தத்வாதியர்
 சரீரேந் தியமுயிர்க் காதியா மனமே
 பந்தமு மோக்ஷமும் பகர்தரு காரணம்
 மனோபா வனையே வடிவமா மென்றும்
 வேதமோ தலின்மன மேதிருக் கென்னும்
 உபாசகன் றனைமறுத் தோது தார்க்கிகன்
 பகுத்தறி புந்தியாற் படர்மன நடித்தலின்
 ஆத்மா புந்தியென் றவன்றனைப் பௌத்தன்
 சுழுப்தியி லொன்றுந் தோன்றா திறத்தலின்
 சூன்யமே யாத்மா வெனச்சொலு மவனை
 அவித்தியா விசிட்ட சீவனாத்மா வெனப்

பட்டா சாரியர் பகர்வர் பற் பலரும்
 கொண்டசித் தாந்தங் குறிக்கொளா ரோபமாக்
 கண்டவந் தகரெனக் கருதின ரெனமதி
 எண்டகு வேதாந் திகளிறைவக் கதிஷ்டமாஞ்
 சச்சிதா நந்த சாட்சியா மென்பர்
 அவித்தியா விசிட்ட னவனுடன் கூடி
 அறிவாய்ப் புந்தியா வகன்மன மிந்திய
 சம்பந் தமதாய்ச் சரீரமாய் விளங்கிச்
 சூர்ய சந்திராதி துணைகொடு திரிசிய
 ப்ரடஞ்ச தோற்றம் பேசுசொப் பனம்பேரல்
 அறிவினிற் றேன்றி யடங்கநு பவத்தால்
 ஆத்மா பிரத்தியக் காகிய திருக்கென
 நிச்சயித் தகண்ட வறிவுரு வாகச்
 சுருதியாற் குருவாற் சுவாத்மனா யுணர்வாம்.

சுந. பிரத்யக் கு.

பிரத்யக் கென்னும் பெயர்ப்பொருள் யாது
 உண்ணாட் டத்த விருத்தியா லுணர்பொருள்
 அவ்வாத் மாவே வவித்தையாக் கூடி
 ஜீவாத் மாவாந் திகழ்கரணத் தொடும்
 பிரமாதா வாய்பின் பவன்பொறி யைந்தின்

கூட்டுற வாலே பிராணனாங் கூறவன்
 வெளியெனும் பிராக்கு விருத்தியா நோக்கிச்
 சர்வப் பிரபஞ்ச சாட்சியாந் தேவர்
 மகேஸ்வர. பேதமு மதித்துணர்சாத்திர
 சீர்த்தப் பிரமேய மறிந்துவழிபட்டுப்
 புருஷார்த்த மோக்ஷம் பொருந்தி யாநந்த
 நித்திய பூரண நிருமலான் மாவைத்
 தானென வறியத் தகுமெனும் வேதம்
 வாக்கிய வழியே மருவுத சேந்தியங்
 கரணனா னென்னக் கலங்கல்பல் விஷயம்
 எனதெனு மோக மியாவையும் விட்டுப்
 பிரதக் விருத்தி யெனும்பெயர் பெற்ற
 தனையுணர் லட்சனா விருத்தியாந் சார்ந்து
 யாமே யேகனின் மாத்திர வறிவென
 ஊகமா யுணர்ந்திங் குளங்குனீர்ந் தமைதி.

சச. சின்மாத்திரன்.

சின்மாத் தி: னெனச் செப்பிய தெங்ஙனம்
 இயற்கை யறிவ திலாச்சடப் பிரபஞ்சம்
 செயற்கை யறிவாந் நிகழ்சர் ராதிய
 மூன்று தருவையு முறையுண ரியற்கை

ஆறிவா யிருந்தவை விளக்கியுந் தானே
தானாய் விளங்கி சத்தெனப் படுமதால்
யாமே சின்மாத் திரமென லாமே.

சுரு. சத்து.

சத்தியா மென்னச் சாற்றலெவ் வாற்றால்
அவத்தாத் திராய மவற்றுளுண் ணாட்டமாய் [ம்
நானெனத் தோன்றெழு நான்குதத்து வங்களு
வெளிநாட் டமதாய் வினங்கேழ் தத்துவம்
ஆகிய முப்பா னேந்துநின் றெடுங்கினும்
அழிவறு காலா தீதமா யமைதலின்
யாமேநி ரீஸ்வர சத்தெனப் படுமே.

சுகா. நிரீஸ்வரன்.

நிரீஸ் வரத்துவ நேர்மை யென நிர்
சிருட்டி திதிசங் காரமுத் தொழிலுந்
திரோபா வமுமநுக் கீரகமுஞ்செய்யும்
பிரமா தியவைங் காரணேஸ் வாரும்
வைஸ்வ சூத்திர கைந்தாரி யாடியுங்
காரிய வங் பரமாங் சரைவரும்
விராட்டோ டிரணிய கர்ப்பவன் வியக் தனும்
அவ்வியக்த சத்த பேதசத் திகளுஞ்

சுமானமா மிவர்க்குச் சரிஞான யோக
 சம்பந்த மாய விநாயகர் சண்முகர்
 முதலா முபயேஸ் வரமுது பேதமுந்
 தவமிகு நந்தி சண்டே சராதிய
 மகாயோ கியர்க்கு மாதார மாகிய
 மாயா சத்தி விசிட்டமா நம்மிற்
 சத்திகள் சத்தி மான்களா மிவரொலாந்
 தேற்றலிற் பஞ்ச கிர்த்தியந் தொடர்தரும்
 அகண்டநிர்ச் சீவ னிரீசனு மாமே.

சுள நிர்ச்சீவன்.

நிர்ச்சீவ ஞான நெறியது புகலெனில்
 அவித்தையிற் பிரதிபலி யாத்மனைச தன்யமே
 சிதாபாச சீவ ஞாகச் செனித்து
 ஜெகதிரிசியஞ் சத் தியமெனத் திகைத்தல்
 நாலெழு தத்துவ நானென மயங்கல்
 கன்மா கன்ம கர்த்தபோக் தாவெணல்
 தானு மீசனும் வேறெனத் தளர்தல்
 சேதன ஞந்தனைத் தேஜியென் றறிதல்
 ஆகிய பஞ்சப் பிராந்திமோ கத்தாற்
 சுகாசுகத் தழுந்திச் சோகமே லிட்டு

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்ன னாக்
 ஜீவகா ருண்ய மீஸ்வர பக்தி
 பாசவை ராக்ஷியம் பரமமா ஞான
 விசாரணையான் மனோ விகற்ப மொழிந்து
 சிரவண மனன நிதித்தியா சனத்தாற்
 சமாதிசாட் சாத் கார மடைந்து
 ஜீவபாசங் கெடப் பிம்பசே தனமாய்ச்
 சீவன் முத்தனாய்த் திகழ்தலின் யாமே
 நிஷ்ப்பிர கிர்தியாம் நிர்ச்சீவ னாமே.

சுடி. நிஷ்ப்பிரகிர்தி.

நிஷ்ப்பிரகிர்தி யென நிகழ்த்துவ தென்னோ
 சத்துவ குணத்தி லீசனு மிராஜதந்
 தன்னிற் சீவ சகாகோடி சங்கமுந்
 தாமதந் தன்னிற் பூதபௌ தீகமுந்
 தோற்றமா மாயாப் பிரகிர்தி தொடர்தலின்
 பிரமநிஷ்டப் பிரகிர்தி யெனும்பெயர் பெற்ற
 தாயினுந் துவிதத் திற்கிட மாகிய
 தென் னெனச் சாங்கியனிகைத்த சங்கைகக்கு
 இரச்சுவிற் காணலிற் சர்ப்பநீ ரின்மைபேபாற்
 கனாப்பிர பஞ்சங் கண்ணெ ரறிவலால்

அற்பமு மிலாமைபோ லகமுறு ஜாக்கிரம்
 அறிவினிற் றேன்றி யகல்பிர பஞ்சமும்
 அறிவாம் பரமாத் மாவெனத் தனைத் தான்
 சுண்டவ னன்றிவே றின்றெனும் வேதம்
 அறைதலி னுலசங் சாரியாய் நின்ற
 நிஷ்ப்பிர கிர்தியென நிச்சயித் துணர்தி.

சக. அசங்காரி.

அசங்காரி யாக வறைதலெவ் வாற்றால்
 மாயா கற்பித மாகிய ஜகத்தில்
 வருணாச சிரம பேதமு மதற்குள
 தர்மா தர்மந் தருசொர்க்க நாகமுஞ்
 சேடமாய் நின்ற ஜெனனமாணமுஞ்
 சம்சார மென்னச் சாற்றிடி பந்தமாந்
 தேகநா னென்னச் செறிமோக மின்றி
 சிற்சட பேதந் தெரிசிதா பாசனும்
 அசங்காரி யென்னி லறிதரு சாட்சியாய்
 அபெத்தஞ் யென்றுந் திறந்திடலாலே
 அசங்காரி யென்ன னவயமற் றுணர்மோ.

நூ. அபெத்தன்.

அபெத்தஞ் நிலைமை யாதென வினவில்
 பெத்தனே கட்டுப் பட்டவன் பெத்தன்

கட்டுவிட் டின்பக் காட்சியா நிறைந்தோன்
 தனைமறந் தாகந் தனைத்தா னென்று
 தர்மா தர்மந் தையபய மிலச்சை
 காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 கருதுறு பாசம தாத்தனைக் கட்ட
 தேகாபிமான வஞ் ஞானத் திருடனாய்
 சுகாசுக ஜென்மத் தொடர்பினுற் கலங்கித்
 தாபத் திரயத் தாற்றளர் வெய்நி
 பிரமோ பாசனை யாற்பேத நீங்கி
 அகண்டா நந்த நிரவய வனுமாய்
 நிறைதலி னபெத்த னெனத்தெளி தாவே.

ருக. நிரவயவன்.

நிரவய வனுமாய் நின்றமை யேதெனிற்
 கரசா னாதியாற் கவின்கொள் தேகத்துக்
 கன்னியமாஞ் சிதா நாச வடிவாய்
 அவத்தாத் திரய சாட்சியா மாதலின்
 தனதெனப் படுமோ ரவயவ மின்மையின்
 அசத்தாம் ஜெகந்தனி லாரோப மாதலின்
 அபரோக்ஷனு நிர வயவனு மாமே.

ரு2 அபரோக்ஷன்.

அபரோக்ஷ னென்னு மர்த்தமே தென்னிற்
 கன்மகாண் டத்திற் கழறிரு கருமமும்
 அவற்றா லடையநு போக பலங்களும்
 பத்திகாண் டத்திற் பகர்வெய் வங்களும்
 பிரத்யக்ஷ மின்றிப் பரோக்ஷ மாதலின்
 ஞானகாண் டத்தில் நவில்பர மாத்மா
 சுருதியரற் குருவாற் றொடரநு பவத்தால் .
 உபதேச மாத்திரந் தானா யுணர்தலின்
 சுவய மபரோக்ஷ சுகவடி வாமே.

ரு௩ சுவயம்.

சுவய மெனச்சொல்லுந் தொடர்பியா தென்னில்
 தானே தானாய் விளங்கலிற் சுவயமாம்
 அஞ்ஞான தெசையி லன்யமா மேமும்
 ஞான தெசையினி னவிலுநா லேமும்
 ஆகிய முப்பா னேந்துதத் துவத்தினுந்
 தானே யகேய தத்துவ மாதலின் [மோ.
 சுவயமாந் தனிப்பொருள் துணிந்துநன் குணர்

ரு௪. அகேயன்.

அகேய னென்னு மருத்தமே தென்னில்
 இதுவெனத் தள்ளுவ கேயம கேயங்

கொளப்படும் பரமிரு குறியுரு வுடையது
 மூர்த்தம் மூர்த்த மெனச்சொலும் வேதம்
 அல்லவீ தல்லவீ தெனுநேதி வாக்கியந்
 தள்ளு வமூர்த்தமோ வமூர்த்தமோ வென்னில்
 தூல சூக்குமப் பிரபஞ்சமே மூர்த்தமாஞ்
 சச்சிதா நந்த வாத்தா வமூர்த்தம்
 பரமார்த் தத்தைப் பகுத்துணர் சுருதி
 உத்தி யநுபவ மொத்திது பாம்பல
 பழுதையென் றுணர்தல்போற் பகர்பிர பஞ்சம்
 விடயமே கேய மெனநேதி செய்து
 நேயமாந் தானே பரமார்த்த மான
 அநுபா தேயனு மாதலி னாலே
 அகேயனா மென்பதற் கையம திலையே.

௫௫. அநுபாதேயன்.

அநுபா தேயனா னனவா நெங்கனம்
 தேடியபொரு ளுபா தேய மெனப்படுந்
 தேடிய தானே யநுபா தேயனாங்
 கன்மகாண் டப்படி கருதுசொர்க் காதிய
 டோகம் விரும்பிப் புரிந்த ரைமித்த
 காமிய மொடுபிராச் சித்தநாற் கருமமுஞ்

சாங்கமா யநுஷ்டித் தவரவை சார்வார்
 பத்திகாண் டப்படி பதமுத்தி வேண்டினோர்
 சமய விசேஷ நீக்ஷா சுத்தியான்
 மந்திர தந்திர யெந்திர மரபொடு
 குருவுப தேசக் குறிநெறி வழாது
 பூஜை தோத்திரந் தியான போஜனமுதல்
 முறையே சாங்கமாய் நெடுங்கான் முயன்றால்
 தேவ சாட்சாத் சித்தி யுண்டாமெனும்
 ஞானகாண் டப்படி நவைபறப் புகன்ற
 நித்ய சாயுச்ச முத்தியி னிலைபெறச்
 சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாகி
 சிவவண மனை நிதித்திடா சனத்தாற்
 பாசமாம் பிரதி பந்த நிவர்த்தி பால்
 தேடிய பொருடா னாகத் திகழ்ந்து
 சச்சிதா நந்த சாட்சியா நிறைதவின்
 அப்பிரவிர்த்த நநுபா தேயனே.

ஞா. அப்பிரவிர்த்தன்.

அப்பிர விர்த்த ஞானமை யுணர்த் தெனில்
 பிரவிர்த்தி தொழிற்பட லப் பிரவிர்த்தி
 தொழிலொழி வாகுந் தோன்றிய மாக்கலம்

நடத்துமீ காமன் நாடிய கரையில்
 மாமுதற் பொருளோ நிவதெனக் கண்டும்
 உண்மையில் மரக்கல மோதித லுணர்வன்
 கப்பலிற் படுத்துக் கண்வளர் போதினுஞ்
 தீவாந் தாந்தான் செலல்பிழை யாமைபோல்
 இகபர சித்திகட் கியலகங் காரி
 நாலெழு தத்துவத் தொடுநடந் தாலும்
 அகமுக மாகி யமைந் திருந்தாலும்
 பிரவிர்த்தி நிவர்த்தி பேதமா மிவற்றின்
 சாட்சியாத் தொடக்கறு சன்மாத் திரமாஞ்
 சிவமாத லிற்றிக ழப்பிர விர்த்தனை.

நீள. சிவம்.

சிவமெனும் பொருளெது திருத்தமா யருளெனில்
 நாலாம் பதமென நான்மறை நிகழ்த்துஞ்
 செறிதரு சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுப்தி
 ஒன்றினி லொன்றிலா மாயையா யொழிதரும்
 ப்ரபஞ்ச மூன்றினுக்குஞ் சாட்சியாந் தூரியம்
 சுசாதி விசாதி சுவகத் பேதமிலா
 அத்வய வமிர்தசின் மாத்திர மதனாற்
 சிவமென வநாதியாத் திகழ்ந்தொளிர் தருமே.

ருஅ அமிர்தன்.

அமிர்தன் யாமென்னு மருத்தமே தென்னில்
அழிபொருண் மிர்தமஃ தில்லதே யமிர்தமாம்
யோகா மிர்தமஃ துண்டமா யோகியுந்
தேவா மிர்தமஃ துண்டுறை தேவரும்
பிரளயாந் தத்துப் பிரிந்தழிந் தொழிதலால்
அநந்தா நந்த வான்மா நித்தியன்
அருபனா மமிர்த னழிவில னாமே.

ருக. அருபன்.

அருபனாய் நின்ற வமைதியே தென்னிற்
புலனா லறிபடாப் பொருள ருபமதாம்
பூதபௌ தீகப் பொருளுரு வுளதாம்
அவைகளைக் காண்பொறி யருபமென்பார் சிலர்
இந்திரி யங்களை யியக்குறு மனமும்
சஞ்சல மனதைத் தகைந்துணர் புந்தியுங்
கர்த்தபோக் துருவைக் கண்டறி விசிட்டனும்
அருபமாச் சிற்சில ரறைகுவ ரவைக்கும்
மூலமாம் ப்ரகீர்தி யெனச்சிலர் மொழிவார்
இவைக்கெலாஞ் சாட்சி சாந்தபூ ரணனே
அருபனா மென்ப தநாதிசித் தமதே.

கூ0. சாந்தன்.

சாந்தனா மென்னச் சாற்றது போகமென்
அரணியிற் றேன்றன லரணியுந் தகித்தல்போற்
சாத்திர விசாரந் தலைப்படும் விவேகம்
அகண்டா கார விருத்தி ஞானமதே
பரம்பொருட் சுயற்பிர ங்ருதியிற் பலவாத்
தோற்றுறு ஜீவேஸ் வரஜகத் தொகுதியுந்
தகித்துத் தானே சாட்சியாச் சமைதலின்
சிஷ்ப்பிர பஞ்சனும் நிறையுப சாந்தனாம்
அபயனு மாமென வகமகிழ்ந் துணர்மோ.

கூக. அபயன்.

அபயனா மென்னு மற்புத மேதெனில்
ஒன்றினுக் கொன்று பயமுறும் பட்சி
மிருக மானிட ராசர்க ளிருடிகள்
தேவர்கந் தருவர் இராக்கத ருலக
பாலகர் பிரம விஷ்ணுவா தியர்கள்
டோலொரு பயமும் பொருந்திலம் யாமே
ஏவராலு மெமைச்சே திக்கவும்
பிடிக்கவு மடிக்கவும் பின்னப் படுத்தவும்
நனைக்கவுந் தகிக்கவு நாச மாக்கவும்

என்றுமே லாமையா லியற்பெய ரபயன்
நித்தியா நந்த னிகரில் பூரணனே.

கூஉ. நித்யாநந்தன்

நித்யா நந்த னெனுமகாத் மிபமெவன்
ஒரொரு குடும்பியுங் கிராமகா வலரும்
சீர்மையி ராச்சியச் செல்வ மன்னவரும்
பெறுஞ்சுகம் விடஞ்சேர் தேனென்னப் பெரிதும்
ஆகிவியாதி யடுபகை சோரர்
இடிமழை யனலா விடர்பலசார்தலின்
அநித்திய சுகமா மதனினு மேலாம்
அகண்ட ராச்சியமொரு குட்க் கீழாண்டு
நெடுங்கால ரோக திடகாத் திரனாய்
ஏகவீரனா யிகல்பகை யிலனாய்
வேதசாத்திர விதிபுணர் கலைஞனாய்
உலகு புகழ்சார்வ பெளமனா மொருவன்
சுகமே மனுடா நந்தமாச் சொல்வார்
இதற்குமே னூறு நூறுபங் குயர்ந்த
மனுகந் தருவர் தேவகந் தருவர்
பிதூர்தே வராதி தேவரோ லெக
பாலவீந் திராதி பிரஜா பதியொடு

பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் ஈகமும்
காலாந் தரத்திற் கழிதரு மாதலின்
அகண்டா நந்த வாரியாத் மாவிற்
றிவலையா மிவற்றிற் சாட்சியாச் சிறந்து
காலா தீதனாக் கவலைந் நிலனாய்த்
தானே தானொஞ் சச்சிதா நந்தத்
தனிப்பெரு வாழ் விற் சலனமற் றிருத்தலின்
நிர்விட யனுமாம் நித்தியா நந்தனே.

சுங். நிர்விடயன்.

நிர்விடய னான நிலைமையே தென்னில்
நிருபாத் மஃபிர பஞ்ச மனைத்தும்
அஸ்திபாதிப் பிரியவான் மாவாய்
இருந்து வினங்கி ரங்கத் திகற்குவே
ருகியவிடயஜகம்கேவ றின்மையால்
நிர்விட யன்னென நிகழ்த்தலா கியது
புத்ர மித்ராநியாப் பெருந்து ஈகாஈகந்
தனதெனக் கொளல்போற் சத்தாந் தனக்கு
வேராப்பிர பஞ்சம் விளங்க வந்ததுமில்
போனது மிலையொரு போதுமாதலினால்
ஆத்மா புராணன் பற்றினிர் விடயனே.

காசு. புராணன்.

புராண னென்னப் புகன்றது மெவ்வகை
தூலநூ றுண்டினுட் டோன்றியே மறையுஞ்
சூக்குமம் பிரளயத்தொடுங்கு மிதற்குமுன்
காரண விசிட்டன் கலைஞா னத்தினால்
தோன்றி யொடுங்குமுன் றொடர்பா யிருந்த
யாமே புராதன புராணனுமாமே.

காரு. புராதனன்.

புராதன னாகிய பொருத்தமே தென்னிற்
சமட்டி தூல சரீரப் புரத்தினுஞ்
சமட்டி சூக்க சரீரநீன் புரத்தினுஞ்
சமட்டி காரண சரீர மெவற்றினும்
யாமே பரம்பரை யாய்வினா யாடலாற்
சூன்யன் புராதன னெனச்சொலப் படுமே.

காசு. சூன்யன்.

சூன்ய னென்னச் சொற்றிட லென்றோ
சகலமுஞ் சிற்சட மாகவே தயங்குஞ்
சடஞ்சித் தன்றிச் சத்தா காமையாற்
சத்தி லட்சணஞ்சட லட்சியத் தின்மையின்
இதற்குமேல்வஸ்துவே றிசைத்திடற் கின்மையின்

வேதமு மௌனமா விளக்கிய வதனால்
யானே சூன்யன் மகாசூன்ய னாமே.

சுள. மகாசூன்யன்.

மகாசூன்ய னென்ன மதிப்பது மெதனால்
அறைந்தவச் சூன்ய மறிவினிற் சூன்யமாய்
அபாவமா யறிகையி னுலறிஞானமும்
அமர்தரு ஞான பாவமா யிருத்தலின்
அவ்வறி வொடுகு னியமு யின்றாதலால்
* முப்பாழொடு † மா றந்தமுங்கடந்த
நிவர்த்தன மகாசூ னியனெனலாமே.

* முப்பாழ்.==மத்தமாம்புலமாரியவிடத்தே ம
ன்னுயிர் வெளிப்படு மொருபாழ், பெத்தமாமுயிர்
மாரியவிடத்தே பெரும்பரம் வெளிப்படு மொரு
பாழ்,முத்தமாம்பர மாரிய விடத்தே மூலநற்சிவ
முறுமொருபாழ், சுத்தமாஞ்சிவ மாரியவிடத்தே
தோன்றிடுஞ் சுவயம்பிர காசம்.

† ஆறந்தம்==வேதத்தினந் தமுமிக்க சிதாநந்தமு
ம் - நாதத்தினந்தமும் நற்போதவந்தமும் - ஒத்தத்
தகு மெட்டெண்ணோக த்தினந்தமும் - ஆதிக்கலாந்
தமு மாறந்தமாமே.

கூஅ. நிவர்த்தன்.

நிவர்த்தனா ஞான நிலைமையே தென்னிற்
பஞ்சமா பூதப் பிரபஞ்ச விடயமும்
நாமல வவற்றின் விகாரமும் நமக்கிலை
தூல சரீரநா மன்றெனத் தொலைதலின்
பால்ய யவ்வன வார்த்திக மோடு

நரைதிரை மூப்பு ஜனன மாணமும்
சூக்கும சரீரநா மல்லவாந் துணிவால்
மறப்பொடு நினைப்பு விகற்ப விகாரமூஞ்
சீவ விசிட்டனா மலவெனத் தெளிதலின்
அறிவறி யாமையாம் விகாரமும் மடைகிலம்
சர்வேஸ் வரத்துவஞ் சர்வஞ் ஞத்துவஞ்
சர்வாந்திரி யாமியாம் பஞ்சகிர்த் தியமும்
இலாநமக் கொருவிகா ரமூமிலா மையினால்
யாமே யகாமன் நிவர்த்தனுமாமே.

கூகூ. அகாமன்.

அகாம னென்ன வறையந்ததெவ் வாற்றால்
மயிர்நகந் தோறசை யிரத்த நிணந்தொடர்
சுக்கிலம் வழும்பொடு கோழை மலஞ்சலம்
வேர்வை குறும்பி யழுக்காதி தோஷம்

மருவு தேகத்தின் வளமைய யறிந்தும்
 மதித்தவை கேட்பினுங் கண்டு தொட்டாலும்
 அருவருப் புண்டா யகன்றுடன் குளித்தலின்
 பெரிதுமித் தோஷமாம் பேதையர் வடிவினை
 புத்தி ரோற்பததி மாத்திரம் புணர்வதாற்
 பற்பல மாதரைப் பரிந்துளம் வியந்து
 கண்டு மோகித்துக் கலங்கிடு காமிகள்
 தளர்வொடு மருகைய சார்தனன் குணர்ந்த
 பெரியோர் வெறுத்துத் துறந்திட லாலே
 ஞானியே யலோப நகாமனு மாமே.

எ0. அலோபன்.

அலோப னென்ன வறிதலெவ் வாறெனில்
 அகண்ட முற்றுந்தா னெனவறி ஞானி
 உலகுள பொருளெலா முடையவ னாதலின்
 மருவியபொருளெலாம் வழங்குவள்ளல்போல்
 இரந்தவர்க் குடன்முத லெவற்கையு மளிக்கும்
 உன்னத னாதலின் அலோபனா மன்றே.

எக உன்னதன்.

உன்னத னான வுரிமையே துறையெளிற்
 சிதாபா சற்குமேற் காரண முன்னதம்

அதற்குமேற்குக்க மதற்குமேற் றாலம்
 அதற்குமேற் பஞ்ச பூத மதற்குமேல்
 மாயை யதற்குமே லீச னதற்குமேல்
 உன்னத தாரதம் மியமுள விவைக்கெலாம்
 பரமவுன் னதனைனச் சுருதிபன் னுதலால்
 அக்குரோத னென்ன வறைதரப் படுமே.

எஉ. அக்குரோதன்.

அக்குரோத னுன வமைதியே தென்னிற்
 கன்ம காரண கர்த்தா விடத்தினும்
 பஞ்சபூத பௌதிக மனைத்தி னுந்
 தேவர் முனிவ ராசர்மேற் பற்பலர்
 பசுமூதன் மிருக பட்சிக ளிடத்தினும்
 பைகநட் பால்வருஞ் சுகாசுக பேதம்
 மனத்திற் பற்றினு நமைமரு வாமையால்
 நித்யஞ்ச சமாதியி னிருவிசற் பாங்கமாய்ச்
 சாந்தா நந்தத் தடங்கட லாதலின்
 அக்குரோத னென்ன வறிதாக் கடவாய்
 சமாதி யுத்திமேற் சாற்றுது முறையே.
 முதலாவது நிதித்தியாசனயுத்தி முற்றிற்ற.

இரண்டாவது

சு ம ா தி யு த் தி.

——(✱)——

எஈ. நித்தியன்.

நித்திய னாக நிலைத்தவா நெய்நீர்நெய்
எத்தே த யத்தினு மெக்கா லத்தினும்
வானமோர் படிற்றாய் மருவதல் போல
சுத்தாந் தமதாய்த் தொடர்நரு மகிலப்
ப்ரபஞ்ச கோ சங்களுட் பிரிபடாதி ருந்துணர்
நாமே சர்வ கதனித் தியனே.

எசு. சர்வகதன்.

சர்வகத னெனச் சாற்றிய தன்மைமெய்
சாநியி லேக தேசமாச் சமைந்த
மாயையு மாயாப் ப்ரதி பிம்பமான
விராட்டாதி பஞ்ச விகிர்வழர்த் தங்களும்
இவைகளிற் பூக பெளதிக பேதமும்
ஏகதேச மதா மிவைகளிற் தேசமும்
கிராமமு மவற்றிற் கிராம மவற்றிற்
சரீர மவற்றிற் சரிக்குமிந் தியங்கள்

இவையெலா மொன்றினுக் கொன்றுவே முகிய
அகிலப் பிரபஞ்ச மனைத்தையுங் கண்டு
சர்வா தார சர்வகத னாமே.

எடு சர்வாதாரன்.

சர்வா தாரஞ்ச் சாற்றிப் திறமெது
அவித்தியா விசிட்டனுக் காதாரமாகிய
சூக்கும சரீர மதற்குமேற் றூல
சரீர மனைத்தினு தார விராட்டினுட்
பிரபஞ்சமா மதற்குப் பிரகிர்தி யாதாரமாம்
அவற்றிற் பிரதிபலி யீசனா தாரமாஞ்
சச்சிதா நந்த சாக்ஷிநா மாதலின்
நிராதார சர்வா தாரனு மாமே.

எகா. நிராதாரன்.

நிராதார னென்று நிகழ்த்துத லென்றே
அண்டபல் கோடிக் காதார மீசன்
பஞ்சகிர்த் தியமாம் பற்பல தொழிற்கும்
ஆதாரமா நமக் காதார மின்றி
நாமே நமக்கா தார நிறைதலின்
நிதானமா பாதி நிராதார னாமே.

எஎ. ஆதி.

ஆதியென் றருமறை யறைந் தவா றெங்ஙனம்
பௌதிக சரீரம் பலவகைக் காதி
பஞ்ச பூதமா மவைக்கு விசேஷம்
மாயை யவித்தை வருமவைக் காதி
எவற்றினு மாதியா மீசை தன்யஞ்
சிருட்டிதோ றுண்டாங் காரண விசிட்டனும்
உண்டாஞ் சூக்க வுடலுள மட்டுங்
தூல மநேகந் தோன்றிய மறைதரும்
பிரளயந் தோறும் பேதமாஞ் சூக்குமம்
விசிட்டனிற் றேரன்றி விளிந்திடு மநேகம்
காரண விசிட்டனுங் கருதுஞ் சனத்தினுற்
கரைந்துபா யாதியிற் கலந்துநா மாகும்
ஆதலி னநாதி யாமென லாமே.

எஉ அநாதி.

அநாதியா மென்று மறைந்ததே னென்னில்
எவற்றினு மாதியா யிசைத்திடு நமக்குமுன்
ஆதியாம் பொருள்வே நிலாதவத்தன்மையாற்
கன்மமஞ்ஞானம் வேதமோடுயிர்பான்
ஆகியவைந்துசோ பாதிவநாதியாஞ்

சகத்தினுமேலாந் தனிப்பரம்பொருளவ்
வைந்தினுக்காதியா மதிவ்டான சித்தே
நிருபாதிகசை தன்யமாய் நிகழ்த்தும்
விபுவாமஹி ஜஹதனமாமே.

எகூ. விபு.

விபுவாய் நிறைந்த மேன்மையே தென்னிற்
சிவமறுவிசிட்டனில் விபுசூக்கதேகம்
இதனினுந் தூல மிதனினும் பிருதிவி
இதனினு நீர்சன விதனினும் வளியாம்
இதனிஹ காயம் இடந்தரு விபுவாம்
இரணியகருப்ப னவ்வியா கிருதன்
அவ்வியக்தனிவனிற் சுத்தமேவிபுவாம்
இவைக்கெலாமட்டறு மியல்பதாய்நிறைந்த
அஸ்திபாதிப்பிர்ய வாத்மாவான
எமைத்தனைந்தறிய விபுவேறின்மையால்
யாமேமகத்தாம் விபுவெனலாமே.

அஃ. மகத்து.

மகத்தெனுமேன்மை வருநாமமேது
அதமதாவரத்தினுஞ் சங்கமமதிகபாம்
அவற்றினுமதிக மதமசண்டாளர்

சோருபலக்ஷணவிருத்தி.

அவர்க்குமேமலுத்தம சூத்ராநிகால்வர்
அவரினுட்கன்மிக ளவரினுந்தீக்ஷதர்
அவரினுமுபாசக ரவரினுமிருடிகள்
அவரினும்பிதிர்தே த வர்களவர்தம்மினும்
இந்திராநிலோக பாலகரவர்க்குமேற்
பூதாநியாகப் புகலுமும்மூர்த்திகள்
மகேஸ்வரசதாசிவ தேவசத்திகட்குஞ்
தாரதம்மியமா மகத்வமுண்டதனால்
அவர்களாற்பத்துசெய் யநிலாதாரமாஞ்
சச்சிதானந்தமே சமானமிறனிப்பொருள்
நிரஞ்சன மாதவி நிலைபெறுமகத்தே.

அக. நிரஞ்சனன்.

நிரஞ்சன னான நிலைமையெதன்னில்
நெடும்புனன் மூழ்கினன் நீருடல்படிதல்போற்
சகத்துடன் கூடி யவத்தைதகன்சாரினுந்
தத்துவத்துட்புறஞ் சார்ந்துசுத்தாந்தமுங்
கூடியவற்றிற் குறைவறவினைந்நும்
அஞ்சனப்பற்றிலா வாகாயம்போற்
சகலகாரணகா ரியமாயிருத்தலின்
நிரஞ்சனனென்று நிச்சயித்துணர்நி.

அஉ. காரணன்.

காரண னென்னக் கருத லெவ் வாறெனின்
மூவகை யுடற்கு மூலமாங் கன்மம்
ஐம்பூத மூலமா மவைக்குமுன் மூலஞ்
சூக்கு மபூதமாந் தொடர்தரு மவித்தையிற்
சீவனு மாயையிற் நிகழ்சன் மூலம்
இவைக்கெலாங் காரண மேகசை தன்ய
சச்சிதா நந்தந் தனிற் நிகழ் காரியந்
தனைவிடுத் திலாமைபிற் சர்வகா ரணமாம்
அகாரண னெனவு மறிதரப் படுமே.

அரு. அகாரணன்.

அகாரண னெனவு மறைந்ததே தென்னிற்
சகலகா ரணமாத் தானிறைந் திருத்தலின்
தனக்குமேற்காரணஞ் சற்றும்வே நின்மையால்
சாக்ஷியாந் தானகா ரணனெனத் தகுமே.

அசு. சாக்ஷி.

சாக்ஷியாய் நிறைந்த தன்மையே தென்னில்
ஆதித்த சந்நிதா னத்தி னிலகில
சகலேந் தியவீவ காரமுஞ்சமைதல்போல்

தானே தானாஞ் சைதன்ய மாத்திரம்
 பிரவிர்த்த நிவர்த்த பேத வியாபாரம்
 இயற்றா தொன்றா வியற்றிடா திருக்கவும்
 விளக்கல்மாத் திரம்விவ காரநடத்தலின்
 தாணுவா மதனாற் சாக்ஷியென் றுணர்வாய்.

௨௩. தாணு.

தாணுவா யசைவறு தன்மையே தென்னின்
 மனமுத லிந்திய மருவிய தூலமும்
 பஞ்சபூ தங்கனும் பரிதியு மதிமுதல்
 நட்சத்தி ரங்கனும் நடக்கினு நடவாத்
 தோற்றமாய் வைஸ்வா நான்முதற் சுத்தமும்
 ஆகிய வகிலப் ப்ரடஞ்சமே தனுவாய்
 நானென நடிக்கு நவையறு மீசனுட்
 சேதன மாகத் திகழ்ந்துமே சலனமில்
 காரண வகண்ட காட்சிசை தன்யமே
 அறிபரி பூரண னசைவறு தாணு.

௨௪. பரிபூரணன்.

பரிபூரண னெனப் பன்னிய பான்மையென்
 சலம் பூரித்த கடமெனச் சரீரம்
 அன்ன மயமா மதனுட் பிராணன்

மனோமய மதனுண் மருவும் விஞ்ஞானம்
 ஆந்த மாஞ்சிதா பாசன் றன்னினும்
 சர்வாத்மனான தன்மையை யுணர்த்திற்
 சத்தம் பரிசம் ரூபரசு கந்தமாம்
 பஞ்சதன் மாத்திரையிற் படர்பூ தமைந்து
 ஒன்றிடுனான் றுயர்ந்து டுறுவுரி மையதாம்
 பூதா காயம் புகன்றிடி னுண்ணிதாம்
 மனாகா யமுமோ ததனினு நுண்ணிதாம்
 ஞானா காயமே நவையற சிறைந்தது
 படிகக் குடத்து ளேற்றிய தீபம்
 படர்ந்து வெளியிற் பரவதல் போல
 விண்மணிக் குள்ளாய் விரிந்தொளி பரப்புங்
 கண்மணிக் குள்ளாய் கலந்தெலாம் விளக்கும்
 மனமொடு புந்தியாய் வளர்ந்துமே நெடிதாச்
 சகலகே வலத்திற் சாக்ஷியா நிலைபெறீ இ
 அணுவுக் கணுவா யமர்சிதா காயம்
 எணுந்தநு புலன்கா ணங்கணின் நிலங்கும்
 பூரணத் மாவே பொருந்திய லீலையால்
 ஆரண மளவிடா வந்த சத்தியிதாற்
 காண்படு ஜகமுதற் கணிதமி லண்டந்

தன்னுளே தோன்றச் சதாநந்த னாக
மாயா விசிட்ட மகேஸ்வரன் றானாய்
சமட்டியாய் பூத பெளதிக சாக்ஷியாய்
பரிபூரண னெனப் பகர்தருஞ் சுருதி
சற்குரு வருள்தத் துவமசி வாக்கிய
வழியே தனைத்தா னுணர்ந்தமா யோகி
சிவோகம் பாவித் திடுபெறுந் திறத்தால்
மாகர்த்த னாகி மாபோ கியாகி
மாத்தியா கியுமாய் மகிதலம் போற்ற
அகண்ட ராச்சியத் தனியா சாட்சியிற்
காலா தீ தனாய்க் கலக்கமின் னான
போகிந் திரனாய்ப் பொருவின் மெய் வாழ்வில்
தானே தானாஞ் சகலசம்பத் தொடும்
சங்கற் பவிகற்ப மெல்லாந் தணிந்து
நிறைபாரி பூரணன் நித்தியா நந்தன்
ஆதலி னாலே யநந்தனு மாமே.

அஃ அநந்தன்.

அநந்த னென் னுரைபெய ரருந்தமே தென்னில்
நாலதே கத்தாற் றெடர்பொரு ளந்தமாம்
இந்திரி யங்கனா லெட்டமேற் சிலபொருள்

அந்தக் கரண மவைக்குமே நெடிதாம்
 பஞ்சமா பூத பௌதிக சமட்டியும்
 மாயா வீசிட்டனும் வளர்ந்துமே நெடிதாம்
 இவைக்கெலாங் கால தேசஃப தத்தால்
 அந்தங் காண்கினு நமக்கஃ தின்மையால்
 சர்வ சமனா மநந்தனு மாமே.

அ.அ சர்வசமன்.

சர்வ சமனாந் தன்மையே தென்னில்
 சர்வோன் னாதமாஞ் சுத்தசத் தின்கீழ்
 மகத்து முதலாக் கடின பரியந்தம்
 பத்தினொர் பங்கு தாரதம் மியமாம்
 தேவ மானுட பாகமாத் திகழ்தரு
 பூத பௌதிகப் புவனபே தங்களும்
 உத்தம மத்திம மதமமாத் தோன்றிய
 பிரமா திஸ்தம்ப பேதமாஞ் சரீரமும்
 பாமரன் கன்மி யுபாசகன் யோகி
 ஞானியோ டிச னாநா பேதமாம்
 சர்வ சாக்ஷி சத்தா காரமாய்த்
 தாரதம் மியமறச் சமமா யிருத்தலின்
 சர்வா திவ்ய சர்வ சமனாமே

அக. சர்வாதிஷ்டன்.

சர்வா திஷ்டனாந் தன்மையே தென்னில்
 சூக்கும சரீர விசிட்டனவற்குமேல்
 தூலசரீரம் பூதமைந் திவைக்கு மேல்
 மாயையும்த் விசிட்டனு மதிஷ்டான மாகும்
 சுத்திகா விரசிதத் தோற்றமா வதுபோல்
 வாசா மாத்திர மன்றிவாஸ் தவமல
 அகண்டமாஞ் சித்தேத யநாதியா யிருத்தலின்
 சர்வா திஷ்டனாந் சாற்றிடத் தகுமே.

கூ0. அகண்டன்.

அகண்டனென் றுரைத்த வருமையே தென்னில்
 இன்னகா லத்துள தின்னகா லத்திலை
 இன்னதே யத்துள தின்னதே யத்திலை
 இன்னதிற் கண்டதொன் றின்னதி லின்மென
 கால தேச வஸ்துபே தத்தால்
 கண்டப் படாப்பொரு ளகண்டமாமேலும்
 உலகவர் பலவா யுரைத்திடு முத்திகள்
 அருகபுத் தாகம மதனாற் கண்டமாம்
 அவைகள்கந் தருவா கமங்களாற் கண்டமாம்
 பிரமனாக மத்தாற் பேசவை கண்டமாம்

விண்மொகமத்தால் விதந்தவை கண்டமாம்
 உருத்திராகமத்தா லொழிந்தெலாங் கண்டமாம்
 புராண விதிகாசம் பொருளெனப் புகலும்
 நீதியா சார காண்டமே திலையெனும்
 உபாசனா காண்டமே யுயர்ந்ததென் றுரைக்கும்
 இவையல வலகவனக் கண்டுகண் டிக்கும்
 அநந்த வுபநிஷத் தறைந்தமா வாக்கியம் [யால்
 ப்ரமாண மதற்குமேற் ப்ரமாணம்வே நின்மை
 சர்வசே கரமாஞ் சாக்ஷிபாத்திகமும்
 பொருவரு சச்சிதா நந்தமெய்ப் பொருளே
 அபரிச் சின்னெனன் றருமறை புகறலின்
 அகண்டனா மென்பதற் கையம திலையே.

கூக அபரிச்சின்னன்.

அபரிச்சின்னனாம் பரி சியாதெனில்
 பரிச்சின்ன மென்பது பலவாப் பிரிதல்
 அவித்தியா பிம்பவா பாச விசிட்டன்
 ஐநான் குதத்துவ மாகிய சூக்குமம்
 மூவீரு தத்துவ மாகிய தூலமும்
 இவைக்கெலா மூலமா யிசைபஞ்ச பூதம்
 மாயா விசிட்டனும் பரிச்சின்ன மாதலின்

அநா விர்தனாக வமைதரு சாக்ஷியாம்
அபரிச் சின்னனென் றறிதரப் படுமே.

கூஉ. அநாவிர்தன்.

அநாவிர்த மொன்றை யாசரி யாமை
அவித்தியா விசிட்டனுக் காவிர்தஞ் சூக்கம்
தூலமா மதற்குத் தொடர்பஞ்ச பூதம்
விராட்டு முதலிய ப்ராபஞ்ச விசிட்டமும்
ஒன்றை யொன்றா வரித் துளதா மவைக்குமேல்
அநாவிர்த மியாமே யவைக்கெலா மாவிர்தம்
சர்வ காமணமெனச் சாற்றிடத் தருமே.

கூங் சர்வகாமரணன்

சர்வகா ரணனெனுந் தன்மைமேய தென்னில்
காட்சியா மவத்தை மூன்றினிற் கலந்து
சாக்ஷியாமெம்மிற் சார்தரு ஜகங்கள்
தோன்றி பின்னொடுங்குந் தொடர்பாலெவைக்கும்
சர்வகா ரணஞத் தானழி வின்மையின்
சத்தா சாமா னியசுத்த தற்பரப்
ப்ரஹ்மமயா மாதவிற் பேசுவே நிலதே.

கூசு ப்ரஹ்மம்

பிரமமென்றுரைக்கும் பெருமபெயரருத்தமென்
ஆகா யம்போ லளவிலா தொன்றாய்

முக்கா லங்களு முதுபொரு ளாகி
 பின்னா பின்னமில் பேருணர் வாகி
 நித்திய சுத்தமாய் நிறைபொரு ளாகும்
 யாமே யேகசத் வஸ்துவாயிலங்கிச்
 சாட்சாத் காரத் தடையி லாநந்த
 மகோத்தி யாக வயங்குத லாலே
 பிரமமென் றருமறை பெரிதுரைத் ததுகாண்
 சாட்சாத் கார யுத்திமேற் சாற்றுதும்.

இரண்டாவது சமாதியுத்தி முற்றிற்று.

மூன்றாவது

சாட்சாத்காரயுத்தி.

——(*)——

கூடு ஏகசத்வஸ்து.

ஏகசத் வஸ்து வெணும்பெய ரெதனால்
 உளதெனப் படும்பொரு ளொன்றேயாகும்
 கனவினிற் றேற்றமாஞ் சீவேஸ் வரசுகம்
 அதனிற் கண்டடை யநேகமாஞ் செயல்கள்
 அறிவுமாத் திரத்திற் றேற்றி யடங்கல்போல்

ஜாக்ரப் பிரபஞ்சந் தன்னிலே தோன்றி
வேதா கமசாஸ்த் திரவிசா ரணைமுதல்
தர்மா தர்ம சர்வ வியா பாரமும்
ஜறிவினி லுண்டாய்ச் சுழுப்தியின் மறைதலின்
காலத்தி ரயமுங் கழிவிலா தொழிவிலாச்
சாக்ஷியாஞ் சர்வாத் மாவாயிருத்தலின்
எகசத் வஸ்துவா மெனத்தெளிந் தமைதி.

கூகா சர்வாத்மன்.

சர்வாத்மா வெனச் சாற்றிய முறையெது
கதிரவ நொருவனே யவரவர் கண்ணினுஞ்
சம்பந்த மாகச் சுகலமும் விளக்கியும்
தீமதி பளிங்கு தெளிந்தநீர் முதலிய
பொருள்பலவற்றினும் பொருந்நூல்பிம்பமாய்த்
தோற்று தல்போலவுஞ் சொலப்படும் வயல்குளம்
நதிசமுத் திரத்தெலாஞ் சலமே போலவும்
கடமனை மாட கூடகோ புரங்கள்
மண்ணலாற் பிறிதிலா வண்மை போலவும்
பட்சி மிருக மானிடர் முதற்பல
தேவரோ டிலக பாலகர் வைஸ்வா
நரன்முத லாகியோர் மாயா வவித்தையில்

பிரதிபிம்ப சாக்ஷி யூன்றுகோ லாகிய
 நானென விருந்தாங் காங்குமே நவின்று
 சகலாநு போகந் தாந்தா மடைதலாற்
 சகலலே கங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா
 இருந்து விளங்கி யின்பமா நினைந்த
 இழிவறு தனதா மிலக்கண மமைதலின்
 தனையலாற் பிறிதோர் ஜகப்பொரு ளின்மையால்
 சர்வா காரனாந் தன்மையா லென்றும்
 சர்வாத்மா வெனச் சகஜமேவுகவே.

கூஎ சர்வாகாரன்.

சர்வா காமாச் சமைந்தவாதே தெனில்
 கனவினிற் றேன்றி காண்படு ஜகமெலாம்
 தனதா காமாந் தன்மைபோற் சாக்கிரப்
 ப்ரபஞ்சமுந் தன்னுளே பேதமாத் தோன்றிச்
 சமுப்தியிற் சுகமாத் திரவறி வாகிய
 சத்தாந் தமதா காமாச் சமைதலின்
 நமையலா லுருவமு நாமமு மதற்கிலை
 அநேக ரூபனென் றதைதரப் படினும்
 சச்சிதா நந்தமே சர்வா காமாம்
 எனச்சதா சாட்சாத் காமமெய் துகவே.

கூஅ. அநேகரூபன்.

அநேக ரூபனு மானவா தேறதெனில்
பாம்பிர சிதமெனப் பார்ப்பது பழுதையும்
இப்பியு மலாதுவே நிலாதது போல
பலநிறம் வாசனை படைத்திடு நீர்போல்
நிலம்பல பெயர்பெறீஇ நிகழ்தால் போல
ஒருகூத் தாடிபல் வேஷமுற்றூடல் போல்
ஜீவேஸ் வரஜகந் திகழ்வேத சாத்திரங்
கால தேசமொடு கருதுபற் பலவரம்
வருணச் சிரம வழியொழு கறங்கள்
அவைதரு சொர்க்க நாகபே நங்கள்
ஐயெழு தத்துவ மாகிமே னிறைந்த
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பாம் பொருளை
நானா ரூப நாம பேதங்கொடு
நடித்தலி னேக னனேகரூ பனுமாந்
தோற்றமாத்திரமெனத் துணிந்தொளிர்தாவே.

கூக. எகரூபன்.

எக ரூபனென் றிசைக்கவு மானதென்
பலகட சலத்திற் பிரதிபிம் பசந்திரன்
எக னனேகரூ யிலங்கிடப் படினும்

பற்பலர் கண்களிற் பரிதிவே முகினும்
 படிகமண் டபத்திற் பத்தியாந் தூணில்
 ப்ரதிபிம்ப ஞாளி பேதமாத் தோற்றினும்
 ஒன்றே யல்லா லுண்மைவே நின்மைபோல்
 கனவுபோ னனவீற் சங்கற்ப காட்சியாம்
 ப்ரபஞ்ச நாநா பேதமாத் தோற்றினும்
 ஏகமாஞ் சச்சிதா நந்தமே யியல்பாம்
 பரமார்த்த னென்னப் பார்த்துநன் கமைதி

க00. பரமார்த்தன்.

பரமார்த்த னென்னப் பகர்மான்மிய மேலு
 ஆதித்த சந்நிதா னத்தி னிலநந்த
 சகவிவ காஞ் சார்ந்திடல் போல
 தோற்றமாஞ் சர்ப்ப மிரசுகஞ்சலம் நிறம்
 தேற்றமா நிரூபித் திடப்படு காலை
 யமுதை கிளிஞ்சில் பரிதிவா னும்போல்
 அபர மார்த்தஞ் சொப்பனப் பிரபஞ்சம்
 சாக்கிரப் பிரபஞ்சமோ சத்திய மென்பதும்
 மினல்மே கம்போல் விராவினின் மறைதரும்
 மனைநிலந் தனமொடு மனைவியு டக்களும்
 நிலையல வெனப்பர மார்த்தமா நினைதரும்

சொர்க்காதி போகஞ் சுகமதாத் தோற்றினும்
 சூரபத்மா முதற் சொலப்படு மவுணரால்
 அழிபடு மிராவண திடருமே யழிவார்
 விராட்டாதி பஞ்ச விவகார பேதழம்
 விசாரித் திடிவரித் தியவாச் சியமாம்
 சுகமலால் நிலையிலாத் தோற்றமா மறைதவின்
 இவற்றொடுங் கூடித் தோற்றமற் றிறப்பிலாச்
 சச்சிதா நந்த சாக்ஷிமுக காலமும்
 பாமார்த்த வஸ்து வாதலும் பண்பே.

க0க வஸ்து.

வஸ்துவென் றுரைத்த மர்மமே தென்னில்
 உள்ளதே வஸ்து மற்றவை தோற்றமாம்
 ப்ரபஞ்சமே சர்ப்பப் பிராந்தியாந் தோற்றம்
 பாம்புபோற் றோற்றிய பழுதைபாம் பெனலாம்
 நிரவயப் பிரமமென் வாறுநீன் ப்ரபஞ்சமாம்
 பன்னிறம் பளிங்கு படைத்தது போலவும்
 வெள்ளிய சங்கம் விரவு செந்நிறம்போல்
 இன்னிய குளங்கசப் பேறுதல் போலவும்
 நிஷ்குணப் ப்ரஹ்மமே சகுணப் பிரபஞ்சமாம்
 தோற்றமாத் திரமெனச் சொல்லுவதெங்ஙனம்

விளங்குறத் தெளிவாய் விரித்துநன் கருளெனில்
 ஒளியிரு ளிரண்டும்வே றுளதெனப் புகல்வார்
 ஒன்றுறு போகி லொன்றிலா ததுபோல்
 எங்கே யிருந்தவை யெங்கே மறைந்தது
 கண்ணினுட் கதிரினுட் கலந்துறை சித்தே
 யன்றிவே றடைந்தது மகன்றது முளதோ
 ஆதலி னான்ம வகண்ட சத்தியிருல்
 சிதாகாய மொன்றே ஜெகயாய் விரிந்தது
 சித்தின தசைவே சித்தமாகியது
 மநாகா யத்தினுல் வளர்பூ தமைந்து
 ஒவ்வொரு மாத்திரை யுயர்ந்தவை விரியும்
 வானின் றசைதலின் மாருத மாயது
 மாருதம் விளங்கலின் வருமன லாயது
 அனலின் றடிப்பே வப்புவா கியது
 நீரின் றடிப்பே நிலமா கியது
 சூக்கவைம் பூத பஞ்சீ கரணமே
 தூலவைம் பூத பெளதிக மாயது
 தூலமாத் தோற்றினுஞ் சொன்மாத் திரமே
 தத்துவம் பயின்ற சத்தவா சனையொடு
 ஜகமெலாந் தன்வய மாகச் சமைந்த

ஞானசை யோக நயந்தமா யோகியர்
 சத்யசங் கற்பமே சரீரமாச் சரித்தல்
 வாசிப்ட மாதி வகுத்தபல் சாத்திரம்
 பிரமாணமாங்காட்சிப் பிரமாணமேலுரைக்கின்
 லுசைகட லலைநுரை திவ்லையா குதல்போல்
 நிசகன கமதே நிகழ்பல பணிபோல்
 இந்திர சாலத் திலங்குறு நகர்போல்
 மாயா வித்தைதயால் வளர்ப்படை யீகல்போல்
 சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொரு ளென்றே
 தன்னுளாம் லீலா சங்கற்பமாத்திரம்
 நாம ரூபப் பிரபஞ்சமாய் நண்ணுதல்
 தோற்றமாத் திரமெனச் சூழ்ந்துநன் குணர்வாய்
 இங்ஙனா ரோபமா மிவைக்கதிவ்நீடான
 நிஷ்ப் பிரபஞ்சமா நிலைபெறு வஸ்து
 எமையலாலெ தார்த்தமா யில்லையென்றுணர்மோ.

கூஉ. நிஷ்ப்பிரபஞ்சன்

நிஷ்ப் பிரபஞ்ச னென்னவு நிகழ்த்தலென்
 சொர்க்காதி போகந் தோய்தாற் கியாகம்
 விதித்தல்போல் வேதம் மேன்முற்றி சேர
 துவைதப் பிரபஞ்ச தோற்றமாற் றச்சொலும்

இருட்டினி லுளபொரு ளெடுக்கவங் விருனை
 ஒளிகொடு விளக்கி யுணர்ந்திடல் போல
 மாயா வரண மறைப்பற நெகிழ்த்துத்
 தானெனத் தோன்றுதே காதிய தத்துவம்
 அன்யமாம் பிருதிவி யாதிய ப்ராபஞ்சம்
 இருக்கவு மில்லா தொழிதர வியற்றிய
 வசிட்டர் யாக்ஞ வல்கர் ஈகரொடு
 வாமதே வன்முதற் தகூறினா முர்த்தகி
 ஆதி முத்தரா லபாவமா யிற்றெனில்
 இன்னமுந் தோற்றற் கேதுவே தென்றால்
 பித்தகா சத்தினாற் பேதமாஞ் சந்திரன்
 கதிரவன் பலவாக் கண்களிற் றேன்நிணும்
 ஒவ்வொன்றே யலா லுண்மைவேறின்மைபோல
 சின்மாத் திரமாத் திகழ்தரு நம்மில்
 அஞ்ஞான கற்பனை யானும ரூபப்
 ப்ராபஞ்ச தோற்றம் பேதமா யிருந்தொழி
 அவத்தையைக் காணு மறிவாத்மா வென
 எதார்த்தமா மறையுப தேகிக்கு மேலுஞ்
 சொப்பனம் போற்சகந் தோற்றமாத் திரமாம்
 நாநா ரூபன நவின்றிடப் படினும்

மூக்கா லத்து முண்மையா யின்மென
திடப்பிரஞ்ஞ யாகச் சின்மாத்திரமாம்
நிஷ்ப் பிரபஞ்சஞ நிலைநிலைபெறவே.

க0ந. நானாரூபன்.

நானா ரூப னாகிய பான்மையென்
நானா ரூபயா நவின் றிடு ஜகத்தை
நதலவ லவெனு நேதிலாக் கியத்தால்
நீக்கிய த்வைத சின்மாத்திரமே
நிலையென நாட்டிய நெடியநீள் சுருதி
நானா ரூபஞ் நவின் றது மேதெனில்
கநிரவ னெருவனே கடங்குள முதற்பல
சலத்தினு நாவரு சார்ந்துதோற் றுதல்போல்
அலித்தியா வுடாதி யா லாத்மசை தன்யமும்
நானா ரூபஞ் நவின் றுப சரித்ததும்
அபேதஞ் தலினு லையயுமென் றுணர்மோ.

க0ச. அபேதன்.

அபேத னென்ன வறந்தவா றுரைக்கில்
காட்சியாந் தோற்றப் பூதபௌ தோந்தியம்
ஜீவேஸ் வரஜக பேதமா யைக்கும்

அதிஷ்டான சேதன மாகிய நாமே
எவைக்கு மாதாமா யென்குமா யிருத்தலின்
அபேதனிர் விசேஷ ஓமெனலாமே.

க௦௫. நிர்விசேஷன்.

நிர்விசேஷத்துவம் நேர்ந்தவா றேது
நிற்பன விருப்பன படுப்பன நடப்பன
சதுரமா வட்டமாச் சாய்ந்ததாய்ச் செவ்வையாய்
நெடிதாக் குறியதா நிகழ்த்துபல் விசேஷம்
தாவா சங்கம ஜகபதார்த் தத்தில்
கூடிய வெயில்பல கூறதாய விசேஷத்
தொழில்பலவடைதலாத் தோற்றினுமொன்றாய்ச்
சலனமற் றிடல்போற் சச்சிதா நந்தம்
சர்வா காமாச் சார்ந்திருந் தாலும்
அசங்கசித் ரூப ஓகுமெய்ஞ் ஞானி
அத்வைத ஓதலி னசைவினிர் விசேஷன்
ஓமெனப் பாவித் தமைதர வமைதி.

க௦௬. அத்வைதன்.

அத்வைத னென்ன வறைதலெவ் வாற்றால்
தாவா சங்கம முதற்பல பதார்த்தம்
நிலத்திற் றேன்றி நிலத்தின் மடிதல்போல்

அவத்தையாற் றேன் றி யகல்பிர பஞ்சம்
சாக்ஷியா நம்மிற் சார்ந்தொடுங் குதலால்
ஏகாத் வைத னெமையலாற் பிறிதிலை
சர்வா பாவனும் யாமெனத் தகுமே.

க0௭. சர்வாபாவன்.

சர்வா பாவனாந் தன்மையே தென்னில்
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொரு ளொன்றன்
சுகற்ப பரத்திராஞ் சார்தரு மையேழ்
தத்துவ தோற்றஞ் சாற்றுமுத் தியதாம்
பிராக பாவம் பிரத்துவம்சா பாவம்
அன்னியோன்ய மொடு மத்தியந்தா பாவம்
ஆகிய பிரபஞ்ச மபாவமா தலினால்
சசாதி விசாதி சுவகதபே தமதாம்
இரண்டாம் வஸ்துவே நின்மையி னாலே
சர்வதோ முகமாஞ் சர்வா பாவனே.

க0௮. சர்வதோமுகன்.

சர்வதோ முகனெனச் சாற்றிய நிலையெ னு
னானு காயமே நவையற நிறைந்தது
ஒருகா லத்துள தொருகா லத்திலை
ஒருதே சத்துள தொருதே சத்திலை

ஒருவஸ் துவிலுள தொருவஸ் துவிலிலே
 ஒருதிக் கினிலுள தொருதிக் கினிலிலே
 ஒருவா னத்துள தொருவா னத்திலே
 ஓராசிர மத்துள தோராசிர மத்திலே
 எனும் பரிச்சேத மிலாதெண் டிசையினும்
 மேல்கீ ழிடையெனும் வேற்றுமை யின்றி
 சர்வ சாக்ஷியாத் தான்கூடி யிருந்து
 அகண்டசங் கற்ப மநாகா யமதாய்
 சூக்கவைம் பூதத் தொடர்பாய் விரிந்து
 பஞ்சீ கரணத்தாற் பரம் பரையாய்
 பூதா காயம் புணர்வளி யனல்புனல்
 பாதல மந்தமாய்ப் பரந்து விரிந்த
 சர்வார்த் தங்களுஞ் சந்நிதா னத்தில்
 சர்வ வியாபாரந் தன்னிலே சமைதா
 அகம்புற மெங்கு மாநந்த மயபாய்
 கிறைபரி பூரண நிலையதோ முகமே

மூன்றாவது சாட்சாத்காரயுத்தி முற்றிற்று.

— — — — —

உ

ஓம்பரப்ரஹ்மணோநம :

ஞான

ஸாதகஸஹாயம்.

காப்பு.

குறள் வேண்பா.

சிதம்பர மன்றியே சோதித்துங் காணேன்
சிதம்பரந் தானே துணை. (க)

கட்டளைக்கலித் துறை.

ஆகந் தனையா நெனுஞ்சோக மற்றறி
வாநந்தமாய்ச்

சோகம் புரியுயர் பாவனை சாதித்துச்

சோர்வறவே

தேகம் புறமக மாயொளிர் சோதி

சிதம்பரத்தை

யுகந் தரவமர்ந் தெஞ்ஞான்று மேத்திநின்

றுய்குவமே

(உ)

[அதீதீவிரபக்துவன் அடையவேண்டிய ஆசிரிய
ரது இயல்பும் பேருமையுமுணர் த்துகின்றது]

பிரமகீதை

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உண்டுபோற்றேறென்றுமுலகெலா முண்மை

யன்றெனவுணர்த்தியெப்பொருளுங்

கண்டசான்றதனைக்காட்சியதறவே

கண்டிடக்கரியெனக்காட்டும்

பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ்சொன்ன

படியிலேபரமஞோடொன்றாய்

விண்டிடாவண்ணமுணர்த்துவான் றன்னை

வியன்குருவென்றிடும்வேதம். (க)

காட்சியையெல்லாங்கண்ணதாய்க்கரைத்துக்

கண்ணொழித்தொருபொருளில்லா

மாட்சியையளிக்கவல்லவன்குருவா

மாரிபோன்மாறுவேண்டாதே

மீட்சியில் பதத்தைக்கருணையாலளிக்கும்

வித்தகக்குரவனெயெவரும்

தாட்சிசெய்தேத்தற்குரியதத்துவமாஞ்
சங்கரனென்றிடத்தகுவான்.

(உ)

மெய்ம்மொழி.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

பிறிந்திடக் கடைந்த வெண்ணெய்

பின்புமோர தனிற் கூடிச்

செறிந்திடா வாறு போலத்

தேகமுந் தேகி தானும்

பிறிந்திடப் பார்த்த பின்பு

பெயர்த்ததி னிற்பி னுங்கேள

செறிந்திடா வாறு செய்யுந்

தேசிகன் தேசி கன்றான்.

(ங)

விடத்தினான் மூர்ச்சித் தானை

விடம்வல்லான் பார்த்த போதே

யடர்த்திடும் விடத்தை நீக்கி

யாங்கவ னெழும்பி னுற்போற்

சடத்துவ வுடம்பு தானென்

சமுக்கறப் பார்த்த போதே

திடத்துணர் வாகச் செய்யுந்
தேசிகன் றேசி கன்றான்.

(ச)

பொருவிலா வுலகை மூடிப்
பொலிந்துள விருளை யெல்லா
மிரவிதா னீக்கி யெங்கும் விளங்கிய
வியல்பே யென்ன
வுருவிலா மாயை யென்று
மோங்கிருள் கழித்தப் போதே
திரமதா மறிவைக் காட்டுந்
தேசிகன் றேசி கன்றான்.

(ரு)

[இத்தகைய ஆசிரியரை யடைந்த
அதிகீவரபக்துவனது இயல்புணர் த்துகின்றது.]
போதாமிர்தம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
துரிசினற் பாரம் பரியமா முறையிற்
றுகளற வழுவில்லாத் துணிவும்
பரிவுறக் குரவன் பாதமே நோக்கிப்
பழுதறப் புகழுபண் பதுவு

மரியநற் குரவ னருளறம் பொருளோ
 டின்பம் வீடென்னுமாண் மையதுந்
 தெரிவுறத் திகழு முத்திசா தனமாச்
 செப்புவர் தெய்வஞா னிகளே.

(௮)

திகழுநற் குரவன் திருவுளம் பார்த்துச்
 செய்யுமே வற்சிறப் பதுவு
 மகிழுநற் குரவன் மருவுநற் பதியே
 மன்னிநீங் காதவா தனையும்
 புகழுடைத் தமரும் பொன்முதற் பொருளும்
 பொருந்துநோ யெனமதித் திடலும்
 தகவுடைச் சமைவுஞ் சாந்தியு மிவைநற்
 சாதன மென்பார்தக் கோரே.

(௯)

போதரத்னாகரம்.

தேசிகன் பதநற் சேவையின் வலியுந்
 திகழ்பதத் தளவிலா வன்பு
 மாசினன் முத்தி யதின்விருப் பதுவு
 மமலவா ரணத்தினின் விருப்பு

நேசுறற் குரிய வுடவினி லுவார்ப்பு
 நிகழ்விட யங்களின் வெறுப்பு
 மீசனெப் பொருளு மென்னுநற் றுணிவு
 மிவையெழின் முத்திசா தனமே. (அ)

தேசி கன்றிரு வுளக்கருத் தறிந்துநற்
 றிருவுள மகிழ்செய்யப்
 பேச வாசகம் பேசிடா மையதெனப்
 பேசிய பெரியோன்ற
 னாசி லாதபொற் கழல்களி னறையுமை
 யைந்தையு மொருக்கிப்பின்
 னேச மேயவை யவமதாய் நெக்குநெக்
 குருகியே பணிசெய்வான். (கூ)

இத்தகைய அதிகாரி மேற்கூறிய பாமாசாரி
 யர் சந்நிதானத்தில் கண்ணிமைபோலும் ஊசி
 தூல்போலும் பிரிதலின்றி, அவரது வள்ளக்குறிப்
 பிற்கு மாறுதலிலாது அநந்தகாலம் சிஷ்ஞாஷை
 செய்து வருங்கால், ஆசிரியர் முகவிலாசம் பொரு

ந்தியிருக்கின்ற தருணமறிந்து, சீடன், அவரது திருமுகநோக்கி யடிபணிந்து, “சுவாமி! அடியேன் ஜன்ன மரணப் பிரவாகத்துன்பத்தாக்குதலுக்குச் சகிக்க ஆற்றலற்றவனா யிருக்கின்றேன்; இத்துன்பத்தினின்றும் எவ்வாறுநீங்கிப் பரமாநந்த சாம் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக் கிருத கிருத்தியனாவேன்? இவ்வடைவுக்கேற்ற வுபதேசவுளவினை நன்குணர் த்தவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஆசிரியர் சீடனது பரிபாகக் குறிப்பை யுணர்ந்து, அகமகிழ்ச்சி யுடையவராய் அநுக்கிரகஞ் செய்யத்தொடங்கி, அன்னானேநோக்கி, “ஓ ஞான புத்திரா! நீ வினவியதை நினைத்து ஆநந்தமுற்றோம்; மாணுட யாக்கையைப் பெற்ற வெவ்வொருவரும் தெளிய வேண்டியதற் கின்றியமையாத விசார மிஃதேயாம்.

பிரமகீதை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றா

னுடம்பாமுடம்புக்குளேகாணலாகுங்

கண்ணாடிபோலப்பிராணாதிகத்தைக்
கடம்போற்கழித்துக்கழித்தற்றபின்னைக்
கண்ணானபரானன்றிவேறினமையாலக்
கண்ணானவநுபூதியாகின்றகண்ணா
லெண்ணாரும்வேறினமைகண்டார்கேணரே
யிறவாது பிறவாதெலாமாயிருப்பார்.

ஆகலின், நீயடையக்கோரிய, ஆநந்தாநுபவத்தை
ப்பெறவேண்டி பின்வரும் பாடலினைஹேதுவாகக்
கொண்டு அப்பாடலின் கண்ணுள்ள அந்தரங்க அபிப்
பிராயங்களை நன்றாக யூகித்து, உன்னுடைய சந்தேக
விபரீதங்களை யகற்றி, அவ்வநுசந்தான வுளவில்
நிரந்தராஞ் சித்தவிர்த்தியைத் தைலதாரைபோல்
நிலுத்திப் பழகும் அப்பியாச மேலீட்டா லுண்
டாகும் அகண்டாகாரவிர்த்தி யநுபவத்தால் சங்
கற்பவாஸநாகூயத்தை யடையப்பெற்று நிரங்குச
திரூப்தராயிருக்கக்கடவாய்” என்பதாகிய ஆசீர்
வாத மங்களத்துடன் சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீ சற்குரவேநம:.

ஞான

ஸரதகஸஹாயம்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

ஆநந்தமானபரம், சூ-வது பாட்டு.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தற்கு

கண்டகங் காரமென்னுங்

கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவேளி

காணத் திருத்திமேன்மேற்

பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்

பதித்தன்பு நீராகவே

பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்

பறவையணு காதவண்ண

நேராக நின்மவிளை போகம் புசித்துயந்த
 நின்னன்பர் கூட்டமேய்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பாரமென்று
 மாராரு மறியாத சூதான வேளியில்வேளி
 யாகின்ற துரியமயமே
 யண்டபகி ரண்டமு மடங்க வோருநிறைவாகி
 யாநந்த மானபரமே.

அந்த ரார்த்தம்.

கார் ஆரும் ஆணவக் காட்டை களைந்து —
 அவித்தை நிறைந்த (தனது எதார்த்த
 சொருபத்தை அறியவொட்டாது)
 பாஞ்சபூத பெளதிகமாகிய சரீரக் குழாங்
 களோடு கலந்து, இந்திரியவழிசென்று,
 தேஹோஹமென் றிருக்கின்ற மனதை
 (சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்மம் எ
 ன்றற்றொடக்கத்தனவாய ஆன்மாவினிருப்
 பைக் கூறும் வாக்கியங்களின் விசாரத்தை

சற்குருவின்பால் சம்சயமற விசாரிக்கும்
விசாரத்தின்மேலீட்டிலுளவாகும் உபாதி
வைராக்கிய விவேகத்துவாரா) அவ்வழி
செல்லவொட்டாது தடுத்து,

அறக்கண்டு — தேகத்திற் குள்ளிருக்கும்
ஆகாசத்தைப் பாவித்து அதன்கண்ணே
மனதை நிறுத்தி,

அகங்காரம் என்னும் கல்லைப் பிளந்து —
தேஹோஹ மென்கின்றபுத்தி இஹையள
வேனும் உண்டாகாது முற்றும் நடுக்கும்
வண்ணஞ் சற்குருவினாற் பெற்ற வருட்
பிரசாதமாகிய மஹாவாக்கியத்தை யிடை
யறாது அம்மனதினால் ஜபிக்காமல் ஜபிக்
கச்செய்து,

நெஞ்சகமான பூமி வெளிகாணத் திருத்தி —
அங்ஙனம் ஜபிக்கின்ற மஹாவாக்கியத்தில்
மனதை நிறுத்தாமல் அச் சப்தம் உதிக்
கின்ற இடத்தையே நாடி,

மேல் மேல் — அந்நாட்டம் மீண்டு மீண்டும்
அதிகரிக்க

பாராதி அறியாத மோனமாம் வித்தை பதித்து
— அம்மனதிற்கு பாஞ்சபூத பௌதிகத்
தோற்றமாகிய சரீரக்குழாங்களும் சப்த
ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களு மிறையள
வேனுந் தோன்றாது சொரூபத்தில் ஏகாக்
கிரதையைப்பொருந்தி,

அன்பு நீராகவே பாய்ச்சி — ஆண்டு நிகழும்
சூன்யப்பிரதீதியிலுளதாகும் விஸ்வராந்தி
யாகிய சீதளத்தன்மையில் ஊக்கத்தைத்
தைலதாரைபோல் நிறுத்தி,

அதுபயிராகுமட்டும் — ப்ரஹ்மாகாரவிர்த்தி
புதயமாகி நனவிற்குமுப்தியானந்தமுண்
டாகிற வரையில்,

மாமாயை வன்பறவை அணுகாதவண்ணம்
— அவித்தை வசப்படுதலாகிய சுமுப்தி

யும், நாமரூபத் தடிப்பாகிய மனோராச்சி
யமு முண்டாகா வண்ணம்,

நேராகநின்று — சொரூபத்தி லேகாக்ரதை
யடைந்த மனம் அவ்வுள்ளக் குளிர்ச்சியி
லேயே பிரிதலின்றியிருந்து,

விளைபோகம் புசித்து — ஆண்டுதயமாகும்
ப்ரஹ்மாகார விர்த்தியாகிய நனவிற் சுமு
ப்தி ஆநந்தத்திலேயே பாவசப்பட்டு,

உய்ந்த—(அப்பியாசமுதிர்ச்சியால் திரிபுடி
ரகிதமாகிய அகம் புறமற்று இருக்கும்
ஆநந்தாதீத ஸ்திதியை யடைந்து) உஜ்
ஜீவித்த,

நின்னன்பர்கூட்டமேய்த — அத்தகைய ஞா
னவான்கள் நிலையை யடைய,

நினைவின்படிக்கு — சங்கற்ப வசமாகாது
உதித்த விடத்திலேயே மனதை யொடுக்கி
நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியில்,

நீ முன் நின்று காப்பது — அகண்டாகார
விர்த்தியே முதன்மையாக (துரியசிவ
மாய்) விளங்குவது,

நின்னருட்பாரம் — அவ்வகண்டாகார விர்த்
தியிலுண்டாகாநின்ற ஆநந்தத்தின்கடமை,
என்றும் — எக்காலங்களிலும்,

ஆராம் அபியாத — (தத்துவக் குழாங்கள்
சகிதமாகிய) எத்தகைய பதவிப்பேற்றின்
கண் நின்றுளோராலு மறியப்படாத,

சூதானவேளியில் — சங்கற்பவாகாரந்தவிர்
ந்து மறுசங்கற்ப முதிப்பதற்கு முன்
னின்றுள்ளவிடமாகிய சொரூபப் பிரகா
சத்தில்,

வேளியாகின்ற துரியமயமே — நிதரிசனமாய்
விளங்குகின்ற ஆநந்தக்கடலே,

அண்டபகிரண்டமும் — அகம் புறமும்,
ஆநந்தமான பரமே — ஆநந்தாதீத சொரூ
பமே,

அடங்கொரு நிறைவு ஆகி — நிறைந்து ஒப்
பற்ற பரிபூரணமாகியது. (க)

—(*)—

 மனதைநீந்திரியவழிசெல்லவோட்டாது
தடுத்தல் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—(*)—

திருக்கடைக்காப்பு.

கள்ள நெஞ்ச வஞ்சகக்

கருத்தை விட் டருத்தியோ

கள்ள மொன்றி யுள்குவா

ருளத் துளா னுகந்தவூர்

துள்ளி வாளை பாய்வயற்

சுரும் புலாவு நெய்தல்வா

யள்ள னாரை யாரலாரு

மந்த னாரு ரென்பதே.

அந்தமார் தீதம்.

கள்ளவஞ்சகக்கருத்தை- (இந்திரியவழிசென்று)
பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணர மயக்
கஞ்செய்யு மெண்ணத்தை, விட்டு - உபாதி வை

ராக்கிய வீவேகத்துவாரா இந்திரியவழி செல்லா
 து) தடுத்து, நெஞ்சம்-மனதை, அருத்தியோடு-
 (சற்குருவாற்பெறப்பட்ட வருட்பார்வையில் வை
 ராக்கிய) அன்புடன், உள்ளம் ஒன்றி - அவ்வாகா
 சத்திலேயே (தைலதாரைபோல்) நிறுத்தி, உள்
 குவார் - நினைப்பவராகிய, உளத்துளான் - (அத்
 தையோர்கள்) மனதில் (நிலைபெற்று) விளங்கு
 பவனுக்கு, உகந்த - பிரியமான, ஊர் - இடமாவது,
 வானே துள்ளிபாய்-சங்கற்பமுதித்தொடுங்கும், வய
 ல்-மத்தியகத ஸ்தானமாகியும், சுரும்பு உலாவும்
 நெய்தல்வாய்-சர்வபரிணாமங்களுக் காதாரமாகியும்,
 அள்ளல் நாரை ஆரல் ஆரும் - ஆநந்தபரவசமடை
 ந்து ஸகஜநிலை யநுபவம் வாய்ப்பதாயுமுள்ள தூரிய
 நிலையாகிய, அம் தண் ஆரூர் என்பது - பரிபூரண
 சிதாகாச மென்பதேயாம். (உ)

தேவாரம்.

வெள்ளத்தார்விஞ்சையார்கள்விருடும்பவே
 வெள்ளத்தைச்சடைவைத்தவிசுர்தனார்
 கள்ளத்தைக்கழியம்மனமொன்றிநின்
 றுள்ளத்தில்லொளியைக்கண்டதுள்ளமே.

(அ - ம்.) வெள்ளத்தார் - கடல்போல்நிறைந்த, விஞ்சையார்கள்-புலவர்கள் (அதாவது தேவர்களுந் தேவஸ்திரீகளும்), வீரும்ப - தோத்திரஞ்செய்து போற்ற, வெள்ளத்தை-கங்கையை, சடைவைத்த ஜடாமகுடத்திற்றாங்கிய, விகிர் தனார்-பாசிவமாகிய சிதாகாச வொளியை (அறியவேண்டின்), கள்ளத் தை - இந்திரியக் கள்வர் வழிசெல்லும் மனதை, கழி - (சற்குரு அருட்பார்வையில் தைலதாரை போல் நிறுத்து சப்த ஸ்பரிசாதிகள்) அற்ற, அம் மனம்-அந்த மனமானது, ஒன்றி-(சொருபத்திலே காக்கிரதையை) பொருந்தி, நின்று-(பிரிதலின்றி) இருக்க, உள்ளத்தில் ஒளியை-(அவ்விடத் துண்டாகா நின்ற) அகண்டாகா விருத்தியாகிய சிதாகாச வொளியை, கண்டது-அறிந்தது, (எதுவே அதுவே சொருபத்தோடு ஏகாக்கிரதையடைந்த) உள்ளம்-சுத்தமனமாம். (உ)

சிவாநந்தமாலை.

வெண்பா.

ஓயாமலைம்புலன்சேர்வாயிலொடியெறிந்தங்
காயாமனத்தையலைஊறுத்து—மாயாதே

களும்-இமையா நாட்டமுடைய தேவர்களும், நான்
 மறையும்-நான்குவேதங்களும், நெருக்கும் நெருக்
 கத்து - சொருபத்தி னிலக்ஷணங்களை ஆராய்ச்சி
 செய்யுங்கால், நீள் அகத்து-நுட்பமாகிய மனதின்
 தீர்ப்பில், சென்று-செல்ல, மீளவொட்டா-அம்மய
 மேயாகி மீண்டுந் திரும்புதலின்றி மௌனநிலை
 யாயிருக்கும் ஸ்திதியை ஜிஞ்ஞாசுகள் அபரோக்ஷ
 வடிவாயடையவேண்டின், திருக்கும்-ஜீவ அறிவாய்
 விளங்கும் தேஹோஹ பாவத்தை, அறுத்து- (சற்
 குருவாற்பெற்ற ஆகாசபாவத்தால்) நீக்கி, ஐவர்
 தீமையும்-(தேஹபாவமற்று ஆகாசபாவமாய் விள
 ங்குவது தைலதாரைபோல் நிலைக்கில்) சப்த
 ஸ்பரிச ரூப ரச கந்த மாகிய ஐந்துவிஷயங்களையு
 ம், தீர்த்து - போக்கி, (போகும் என்பதே திண்ண
 ம்) செவ்வேமனத்தை - (போகவே) ஆண்டுநிகழு
 முள்ளக்குளிர்ச்சி சகிதமாகிய மனதை, ஒருக்கும்
 ஒருக்கத்தின் உள்ளே - எதார்த்தம் விளங்குகிற பரி
 யந்தம் அவ்விடத்தில் (பிரிதலின்றி திடவைராக்கி
 யத்துடன்) காத்தவிடத்திலே, முளைக்கின்ற ஒண்
 சுடர்-உதயமாகின்ற ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யநுபவத்
 தாலடையப்படுமென்பதாம். (௪)

கந்தரலங்காரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அராப்புனைவேணியன்சேயருள்
வேண்டுமவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தாடொழல்
வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும்
பதைப்பறல்வேண்டுமென்ற
லிராப்பகலற்றவிடத்தே
யிருக்கையெளிதல்லவே.

(அ-ம்.) அராப்புனை-சர்ப்பத்தைதயாபரணமாகத்
தரித்த, வேணியன் - ஜடாபார்த்தையுடைய பரம
சிவனது, சேய்-புத்திராகுதிய சுப்பிரமணியனுடைய,
அருள்வேண்டும்-கிருபையைப்பெறல் வேண்டு
ம், அவிழ்ந்த அன்பால்-(பாலிக்கப்பெற்ற கிருபை
யினால் சங்கற்பகூயத்தை யடைந்து அவ்விடத்தி
லுண்டாகாநின்ற) ஆனந்தபாவசத்தால், குரா-குரா
மாலையையும், தண்டை - பாதச்சிலம்பையும், புனை-
தரித்திராநின்ற, அம்தாள்-(அன்குனன்) அழகிய

திருவடியை, தொழல் வேண்டும்-(சகலகேவலத் தாக்கற்று) வணங்கல்வேண்டும், என்றால் - என்று சொன்னால், கொடிய ஐவர் பராக்கறல் வேண்டும்- பந்தத்துக் கேதுவாகிய பஞ்சவிஷயங்களை (விசார பூர்வகமாய் தோஷ திருஷ்டிகண்டு சற்குருவினாற் பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதைத் தைலதாரை போல்நிறுத்திப் புலன்வழி செல்லாது) அடக்கல் வேண்டும், மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும்-(அவ்வா றடக்கிய) மனம் சொருபத்தில் ஏகாக்கிரதை யைப் பொருந்தவேண்டும், இராப்பகலற்ற இடத்தே - (இப்பெற்றியான், சங்கற்ப வாஸனாகூயத் தை அடையப்பெற்று சகல கேவலமற்ற தூரிய நிலையில், இருக்கை-இருத்தல், எளிது-எளியது, அல்லவே - (அப்படி யேகாக்கிரதை பொருந்தா வீடின் தூரியநிலையையடைதல்) அரிதென்றபடி.

இஃதன்றியும்;

கொடியஐவர் பராக்கறல் வேண்டும்-பந்தத்துக்கே வாகிய பஞ்ச விஷயங்களை (விசார பூர்வகமாய் தோஷ திருஷ்டிகண்டு சற்குருவினாற் பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதைத் தைலதாரைபோல்

நிறுத்திப்புலன்வழிசெல்லாது) அடக்கல்வேண்டும்,
 மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும்-உள்ளது விளங்கு
 கிற பரியந்தம் ஆண்டு நிகழும் சூன்யவியாபக
 விளக்கத்தில் நிரந்தரம் பிரிதல் இன்மையை
 யடைதல் வேண்டும், அராப்புனை வேணியன் சே
 யருள் வேண்டும்-இப்பெற்றியால் புத்தி தத்துவங்
 களை இயல்பானே தன்பால்ஐக்கியம் செய்துகொ
 ள்ளும் சகஜநந்த அடைவில் விளங்கும் தூரிய
 சிவம் யாதோ அத்தகைய சத்தா சாமான்னிய
 ஸ்திதியினின்றும் உற்பன்னமாகும் அகண்டாகா
 விருத்தி ஞானத்தை யடைதல்வேண்டும், அவிழ்
 ந்த அன்பால்-அத்தகைய அகண்டாகா விருத்தி
 ஞானத்தில் இடையறாப் பரிசயஞ்செய்யும் பரி
 பாகஸ்திதியில் சகல அனர்த்தத்திற்கும்ஹேதுவா
 கிய அஞ்ஞானம்நீங்கி ஈண்டு நிகழும் நனவிற சுழு
 ப்தி ஆனந்த அநுபவத்தினால், குராப்புனை தண்
 டையந்தாள் தொழல்வேண்டும் - சச்சிதநந்த
 விளக்கத்தினை இயல்பானே யுடைத்தாகிய அகண்
 டாகா விருத்தியில் துவைதப் பிரதிதியின்றிய
 சமாதி ஸ்திதியை அடைதல் வேண்டும், என்றால்-
 அடைவாயேயானால், இராப்பகலற்ற விடத்தே

இருக்கை எளிது - சகலகேவலத்தின் அத்தியந்த
நிவார்த்தியைப் பெற்றுத் தூரியப்பேற்றினை அடை
தல் எளிது, அல்லவே - மேற்கூறியவாறு பழகா
விடின் அரிதென்றபடி. (இவ்வாறுபொருள் கொ
ள்ளினு மமையும்.) (ரு)

தத்துவராயர்.

கட்டளைக்கலித்துறை

இசையானலெனையாளுடையானிந்

தியங்களுட

னசையாதநெஞ்சங்கொண்டன்பானினைந்த

யும்முடம்பின்

[மு]

நசையானதின்நிலஞ்செய்வராயினற்

முடலையின்

மிசையாரவைத்தென்றுமெய்யானதன்னை

வெளிப்படவே.

(அ-ம்.) இந்தியங்களுடன்-இந்திரியவழிகளில்,
அசையாத-(இறையளவேனும்) செல்லாத, நெஞ்
சம் கொண்டும்-(தைலதாரைபோல்) மனதை நிறு
த்தி, அன்பால் நினைந்து அழியும்-சங்கற்ப எழுச்சி

யும் நாசமும், (இடையருது உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய) உடம்பின் நாச ஆனது. - தேகாபிமானமானது, இன்றி-நீங்கி, நலம்-(உள்ளது விளங்கும் பரியந்தம் பகிர்முகப் படாமையும் சுழுப்திக் குப் போகாமையுமாகிய) வைராக்கியத்தினை, செய்வராயின்-உடையவரா யிருப்பராயின், எனை ஆளுடையான்-எனது ஜீவபோதத்தை நீக்கி தனது சிவபோதமாய் விளங்கச்செய்யும் அகண்டாகாவிருத்திஞானமானது, நல்தான் தலையின் மிசை ஆரவைத்து - (உதயமாகி ஜீவபோதம் முற்றும் நசித்து) ஆண்டு நிகழும் ஆநந்தப்பெருக்கில் பொருந்தச்செய்து, என்றும் - எக்காலங்களிலும், மெய்யான - எதார்த்தமான, தன்னை வெளிப்படவே-கூடஸ்த ப்ரஹ்மைக்யாநுபவமாகிய தனது சொருபத்தை நிதர்சனமாக, இசையானலன் - அமையுமாறு செய்யும். (சு)

தேவிகாலோத்தரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி-லடியாசிரியவிருத்தம்.

மருவிய பொருண்மே லன்பாய்

வானாம் போற்ச ரித்துத்

திரியுமச் சித்தந் தன்னைத்

திருத்திச்சுரு னியத்தே நின்றால்
மருவினோர் பிரித லின்றி

வானவ ரறிவுக் கெட்டாப்
பொருவிலா நித்த சுத்தப்

பொருளினை யடைவ ரன்றே.

(அ-ம்.) மருவிய பொருள்மேலென்பாய் - இந்திரி
யங்களுக்குத்திவ்வியமாயிருக்கிற சுத்தாசுத்த போ
கங்களில்பற்றுதலாய், வானரம் போல்-சூரங்கைப்
போல, சரித்துதிரியும்-நிமிடமேனும் நிலைபெறு
து ஒன்றைவிட்டொன்றைப்பற்றி விஷயங்களி
லே பரபரப்பாய்ச் செல்லுகின்ற, அச்சித்தந் தன்
னை-ஆம்மனதை, திருத்தி - (உபாதி வைராக்கிய
விவேகத்தினு லவ்வழி செல்லாது மகாவாக்கிய
அநுசந்தானத்துவாரா அவ்வநுசந்தான முண்
டாகுமிடத்தின் கண்ணேயே) தைலதாசை
போனிறுத்தி, சூனியத்தே - (அவ்வாறு நிறு
த்திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதியி லுளவாகும்) அக
ண்ட சூனியமாகிய வுள்ளக்குளிர்ச்சியிலே, மருவி
னோர்-பொருந்தினவர்கள், (உள்ளது விளங்குகின்

ற பரியந்தம்) பிரிதலின் றி-பிரிவற, நின்றால்-நிலை
பெற்றால், வானவர் அறிவுக்கு எட்டா-தேவர்கள்
அறிவுக்கு எட்டாத, பொரு இலா - உவமனில்லாத,
நித்த சுத்த பொருளினே-நித்திய சுத்தமாயிருக்கிற
தூரியநிலையை, அன்றே-அக்கணமே, அடைவர்-
அடைவார்கள். (எ)

பிரமகீதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரப்பினுனிந்தியங்களைப்பராக்குறப்
பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புள
விதரமேகாண்கின்றான்
றிருப்பினானநாட்டத்தினுலப்பொரு
டெரியவேபெறுந்தீர
னெருத்தனையவிநாசியாம்பரவொளி
யாயவனொளிர்கின்றான்.

(அ-ம்.) : பராக்குற-ஐகத்தைக் காணும்பொரு
ட்டு, இந்தியங்களை - ஐம்பொருள்களையும், பரப்பி

ஞான் - விரிவாக சிருஷ்டித்தவனாகிய, பரம்பரான்-
 பரசிவன், உள்ளாகி இருத்தலால், - ஆந்தரப்பொரு
 ளாகி யிருத்தலால், அறிவொண்கிலன் - அறிதற்
 கரியவனாகலின், புறம்புள (ஜீவன்)- பாஹியத்துள்
 ள. இதரமே காண்கின்றான் - பின்னங்கனையே
 பார்க்கின்றான், திருப்பி-அந்தரவழியே திருப்பி,
 ஞான நாட்டத்தினால்-ஞானக்கண்ணால், அப்பொ
 ருள் - அப்பரசிவனை, தெரியவேபெறும்- காணப்
 பெற்ற, தீரன் ஒருத்தனே - தீரனாகியஒருவனே,
 அவிநாசியாம்-நாசமில்லாதவனாவான், பாஒளியாய்-
 ப்ரஹ்மசொருபமாயும், அவன் ஒளிர் கின்றான்-
 அவனே பிரகாசிக்கின்றான். (அ)

வைராக்கியதீபம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீருத்தம்.
 பகர்தருதொழில்களனைத்துமோர்சிறிது
 பண்ணவேண்டுவபணிவிடுத்துப்
 புகலுரையடக்கித்தனியிடத்திருந்து
 போற்றிசெய்தருட்குருபதம்பின்

மிகமுயன்றிதயவருத்தமெய்தாமன்
மெலிந்துகைவிடுதல்செய்யாம
லகமுகமாக்கிமனத்தைநாடொறுமோ
ரைம்புலனொழித்தசைவறுப்பான்.

(அ - மீ.) பகர்தரு - சொல்லாவின்ற, தொழில்
கள்-நித்தியகருமங்கள், அனைத்தும் - எல்லாவற்றி
னுள்ளும் இன்றியமையாத செய்யவேண்டுங் கரு
மங்களில், ஓர்சிறிது - ஓரோர்சிறிது, பண்ணவே
ண்டுவ - பணி-சீக்கிரத்தில் செய்வன செய்து, விடு
த்து-விட்டுநீங்கி, புகல்உரை-புகல்கின்றவாக்கினை,
அடக்கி-மௌனமாக்கி, தனி இடத்து இருந்து-
எகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு, அருட்குரு-
கிருபாசாரியரது, பதம் - திருவடிகளை, போற்றி
செய்து-தோத்திரம்பண்ணி, பின்-பின்னர் (அவர்
கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோலயம் பண்ணத்
தொடங்கும்போது அந்த வுபாய நெறிக்கண்), மிக
முயன்று-மிகவும் முயற்சிப்பட்டு, இதயவருத்தம்
எய்தாமல் - மனவருத்தம் அடையாமல், மெலிந்து-

* பண்ணி-பணியென்றாயது இடைக்குறை.

(எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை யென்று) உள்ளம் வருந்தி, கைவிடுதல் செய்யாமல் - (அவ்வுபாயநெறியை) விட்டு நீங்குதல் செய்யாமல், மனத்தை-(பையப்பைய) அம்மனத்தினை, அகமுகமாக்கி-(ஐகமுகமாய்ச்செல்லவொட்டாமல்) உண்முகமாக்கி, நாள் தொறும் - எக்காலமும், ஒர்-ஒப்பற்ற, ஐம்புலன்-பஞ்சேந்திரியங்களையும், ஒழித்து-நிகரஹம்பண்ணி, அசைவு - (மனத்தினது) சங்கற்பத்தை, அறுப்பான்-நாசம்பண்ணுவான். ()

ஆகாஸத்தில் மனதை நிறுத்தல்
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—(*)—

ஒழிவிலோடுக்கம்.

வெண்பா.

நீர்க்குப்பதமுநெருப்புச்சுடுந்தொழிலும்
காற்றைறச்சலிக்கவுமார்கற்பித்தார்-ஆர்க்குமிது
போகாமனாதிபுதைக்குநிழல்போலாநீ
ஆகாயம் போற்பா ரறும்.

(அ-ம்.) நீர்க்குப்பதமும்-ஜலத்திற்குக் குளிர்த்
து பதஞ்செய்யுங் குணமும், நெருப்பு-அக்கிரிக்கு,
சுடும் தொழிலும்-சுட்டு ஒன்றுவிக்குங் குணமும்,
காற்றை-காற்றிற்கு, சலிக்கவும் - சலித்துத் திரட்
டுங் குணமும், ஆர் கற்பித்தார்-பிரோரிக்கச் செய்த
வர் யாவர்?

(அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பானவாறு
போல மனத்திற்கு ஒரு பொருளைப்பற்றாங்
குணமும், புத்திக்கு அது பற்றியதை நிச்சயிக்
குங் குணமும், அகங்காரத்திற்கு அது நிச்சயித்
ததை யபிமானிக்குங்குணமும், சித்தத்திற்கு
அஃது அபிமானித்ததைச் சிந்திக்குங் குணமு
யியல்பாம் ஆகலின்),

இது மனமாதி-இம்மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்
தம் ஆகிய அந்தக்கரணங்கள், ஆர்க்கும்-எத்தகைய
புருடருக்கும், போகா-நீங்கா (எங்ஙனமெனில்),
புதைக்கும் நிழல்போல் ஆம்-தன்னிழலைப் புதை
க்க மண்போடுந்தோறும் அம்மண்மீது மேன்மே
லெழப்பட்ட நிழல்போலும் அக்கரணங்களை உன்
போதத்தால் அடக்குந்தோறும் சங்கற்பசக்திகள்

இப்போதத்தின் மேன்மேலெழுவதாக முடியும்
 (அத்தகைய நினைவை யொழித்து), நீ ஆகாயம்
 போல் பார் அறும்-சற்குருவாற் பெறப்பட்ட நெ
 றிப்பிரகாரம் ஒன்றோடுந் தாக்கற்றிருந்து தகராகா
 யத்தில் மனதை நிறுத்தினால் மேற்கூறிய அந்தக்
 கரணம் நாசமடையும். (க)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நினைவினாலொருவன்செய்த
 நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
 வினையினாலுலகர்செய்து
 விளங்கியபணிகடம்மு
 ளினையதோடுவமையாத
 லில்லையென்றும்பரெல்லாந்
 தனையலானிகரிலாத
 தவிசுனைவியந்துநின்றார்.

(அ-ம்.) ஒருவன் - ஒரு புருடன், நினைவினால்
 செய்த - (உபாதி வைராக்கிய விவேகத்துவாரா

மனதை யிந்திரியவழி செல்லாது தடுத்து தேகத்
துக்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்தி அவ்வாகா
சம் தைல தாரைபோல் நிலைபெற்ற) சங்கற்பத்தி
னால் செய்த, நெஞ்சுள் ஆலயமே அன்றி - மன
லயத்திலெழுந்தருளுவ யல்லாமல், வினையினால்-
கருவிகளைக் கொண்டியற்றும் தொழிலினால், உல
கர் செய்து-தேஹாஹ புத்தியை மேற்கொண்ட
அஞ்ஞார்களால் செய்யப்பட்டு, விளங்கிய பணிகள்
தம்முள் - விளங்காநின்ற இரத்தினகசுத சிம்ஹா
சன முதலிய கட்டடங்களுள், இனையதோடு உவ
மை ஆதல்-மனாலயத்தோடு உவமை கூறப்படுதல்,
இல்லை என்று-எங்கனும்மில்லையென்று, உம்பரொ
ல்லாம் (மனாலயத்திலன்றி மற்றவிடங்களிலெழு
ந்தருளப்படாபதொன்றாக) சிவகணங்களனைவரும்,
தனையலால்-எங்கும் தனக்குத் தானே சமானமா
யிருப்பதே யல்லாமல், நிகரிலாத-தனக்கொப்பிடு
தற்கு வேறொன்றில்லாத, தவிசினே வியந்து நின்
றார்-தைல தாரைபோனிலைத்த ரூபியசிம்மா தனத்
தில் உதயமாகு மகண்டாகாவிருத்தியைக் கண்டு
அநிசயித்திருந்தனர்.

(உ.)

பிரத்தியக்ஷாநுபூதி விளக்கம்.

கட்டளைக்கலி த்துறை.

உள்ளும்புறம்புமொழியா
 வெளியன்றியொன்றுமிலை
 உள்ளும்புறம்பெனச்சொல்லாத
 தெப்பொருளொன்றுமிலை
 உள்ளும்புறம்பெனச்சொல்லல்
 வெளிபற்றியோர்ந்திலமோ
 உள்ளும்புறம்பும்வெளிநாட்டங்
 கொண்டுய்ம்மினுத்தமரே.

(அ-ம்.) உத்தமரே-நிஷ்காமிய புண்ணியபரிபா
 கமுடைய அதிகாரிகளே, உள்ளும் புறம்பும்-அக
 மும் புறமும், ஒழியா-நிறைந்து பரிபூரணமாகிய,
 வெளி அன்றி - ஆகாசமல்லாமல், ஒன்றும் இலை-
 அன்னியமென்பது இலவே இல்லை, உள்ளும்
 புறம்பு எனச்சொல்லாதது-அகம் புறமென வேறு
 படுத்திச் சொல்லப்படாதது, எப்பொருள் - எவ்வ
 கைப்பட்ட பதார்த்தங்களினும், ஒன்றுமிலை - ஒன்
 றுயினுமில்லை, உள்ளும் புறம்பு எனச்சொல்லல்-

அகம்புறமென வழங்கல், வெளிபற்றி ஓர்ந்தில
மோ - ஆகாசத்தினாலென்று அறிந்திலீரோ, உள்
னும் புறம்பும் வெளி நாட்டம் கொண்டு - அகம்
புறமென்கிற பேதப்பகுதி நீங்க ஆகாச நாட்டத்
தில் மனதை தைலதாரைபோல் நிறுத்தி, உய்ம்
மின் - அகண்டாகார விருத்தி யுதயத்தால் சங்கற்ப
வாசனாகூட மடையப்பெற்று பாமாநந்தப் பிராப்
தியை யடைவீராக. (ந)

திருக்குறள் வேண்பா.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
முனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(பரி-உரை) மழை யிடையுறு நிற்ப உலகம்
நிலைபெற்று வருதலான், அம்மழைதான் உலகத்
திற் கமிழ்தமென் றுணரும் பான்மை யுடைத்து.

(அ-ம்.) வான் - ஆகாசபாவணையானது, நின்று -
(இடையுறு தைலதாரைபோல்) நிற்க, உலகம் -
(உயிர்களிடத்தில்) ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி, வழங்கி
வருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினால், தான் -
(அவ்வாகாசபாவணை தைலதாரைபோல் நிலைப்ப
தால் உண்டாகும் அப் ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி)தானே,

அமிழ்தம் என்று - (உயிர்களுக்கு) ப்ரஹ்மாநத்
தமென்று, உணரல் பாற்று - அறியப்படுந் தன்மை
யுடையது.

(சு)

வாளற்றுப்புற்கென்ற கண்ணுமவர்கென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

(பரி-உரை) அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோய நான்
கள் சுவரின் கணியைத் தவற்றைத் தொட்டு எண்
னுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன; அதுவே யன்றி
அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளி
யிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர் வா
வுண்டாயிற்றில்லை.

(அ-ம்.) அவர்கென்றநான் ஒற்றி-சற்குருநாதன்
(உபதேசமொழிகளை அறிவித்த பின்னர் இதயாம்
பரத்திலே லக்ஷியமாக நிறுத்தி) இடையறாது பழ
குதலால், விரல்-(என்) மனோவிருத்திகள், தேய்
ந்த - விருத்திகள் தேய்ந்து சூனியபாவமே தைல
தாரைபோல்நிலைபெற்றதன்றிவேறென்றுங்காண்
கிலன், கண்ணும்-(என்) மனமும், (அந்நிலையினி
ன்றதால்) வான் அற்று-(பாகியவொளியாகிய) அஞ்
ஞானவிருள் நீங்கி, புற்கென்ற-(நீங்கவே) அகண்

டாகார விருத்தியாகிய சுத்தமனமாயின இவ்வாறா
கியும் தூரியநிலை அடைவு உண்டாயிற்றில்லை. (௫)
சார்புணர்ந்துசார்புகெட வெழுக்கின்மற்ற
சார்தரா சார்தரு நோய். [ழித்துச்

(பரி-உரை.) ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சா
ர்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்
றும் அற ஒழுகவல்லனாயின் அவனை முன் சாரக்
கடவனவாய்நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழு
க்கங்களை அழித்துப் பின்சாரமாட்டா.

(அ-ம்.) சார்பு-(ஒருவன் எல்லாச்சங்கற்பவற்பத்
திகளுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை, உண
ர்ந்து-(சற்குரு கிருபாவீக்ஷண்ணியத்தால்) அறிந்
து, சார்பு-(மனோராச்சியம் இந்திரியவழிசெல்லுத
லாகிய சகலாவஸ்தையும், சுழுப்தியாகிய கேவலா
வஸ்தையுமாகிய இருவகைப்பற்றுக்களும், கெட-
நீங்கும்படி, ஒழுகின்-(அவ்விடத்தில் மனதைநிறு
த்தி தைலதாரைபோல்) இடைவிடாப் பழக்கம்
செய்யவல்லனாயின், சார்தரும் - (முன் அவனைச்)
சேர்தற்குரியனவாய் நின்ற, நோய்-(ஜனனமரண
ப்பிரவாகத்) துன்பங்களை, அழித்து - (அகண்டா

காரவிருத்தி யுதயமாகி ஜீவபோதத்தையும் அஞ்
ஞானத்தையும்) நாசஞ்செய்து, மற்று சார்தரா
பின்சேரமாட்டா. (கூ)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.
அகமகமென்றனைத்துயிரினிடத்துமிருந்
தனவரதமுரைப்பதாகி
நிகழொளியாயான்மதத்துவமான
சொருபத்தைநினைத்தல்செய்வாந்
திகழிதயகுகையுறையுந்தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந்தேடன்
மிகவரியகவுத்துவத்தையெறிந்துசிறு
மணிதேடும்வேட்கைபோலாம்.

(அ-ம்.) அனைத்து உயிரின் இடத்துமிருந்து -
சுரநரதிரியக்காதி சரீரங்களனைத்தினும் அந்தரியா
மியாகவிருந்து, அகம் அகம் என்று-சப்தாந்தமான
அகாராதியாகிய அம்சமந்திரத்தை, அநவரதம்உரை
ப்பதாகி-சதாகாலமும் சப்திப்பதாய், நிகழ்ஒளியாய்-
விளங்கா நின்ற ஜோதிஸ் ஸொருபமாகிய, ஆன்
மதத்துவமான சொருபத்தை-பூட்டாநந்த செம்பொ
ருளை, நினைத்தல்செய்வாய்-சிந்தனைசெய்வாய் (இவ்

வாராக), திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, இதயகுகை - ஹித
யாம்பரத்தில், உறையும் - வசிக்கும், தேவதையை
விட்டு-தூரியசொருபத்தை தச்சிந்திப்பதை விட்டு, அய
லேவெதய்வந்தேடல்-(சற்குருநாதனால் ஆன்மாவின்
அடைவும் அத்தியந்த துக்கநிவிர்த்திக்கு உபாயமா
கிய சொருபலக்ஷயார்த்தத்தை தயுபதேசவாயிலாயுண
ர்ந்தபின்னரும்) ஆன்னியங்களில்வெதய்வம் உளதா
கக்கருதியாத்திரைமுதலிய கேஷத்திரங்களிலேயே
சத்தியபுத்தியோடு வெதய்வத்தைத் தேடிச் செல்லு
தல், எத்தன்மைத்தெனில்), மிக அரிய-மிகவும், பெ
றுதற்கு) அருமையான, கவுத்துவத்தை - (கரத்தி
னிடம் கிடைத்திராநின்ற மேலான) பதுமராக
த்தை, எறிந்து - (கல்வெனநீனைந்து) வீசி, சிறும
ணிகேதகம்-அற்ப பலகறையைத்தேதகுகின்ற, வேட்
கைபோலாம்-ஆசைக்குநிகராகும். (எ)

தேவிகாலோத்தரம்.

கலிவிருத்தம்.

வானம்போலவடிவிலதாயொங்கும்
ஆனதாகத்தியானம்பண்ணாதவன்
கானந்தன்னிலுலண்டெனக்கட்டுப்பாட்
டனமானபிறப்பிறப்பெய்துமே.

(அ-ம்.) வானம்போல - ஆகாசம்போல, வடிவிலதாய் - (தேகபாவம் தோன்றாது) மகா சூனியமாய், எங்கும் ஆனதாக-எவ்விடத்தும் வியாபித்துளதாக, தியானம்பண்ணாதவன் - (தேகாலயத்துற்றசிதாகாசத்தை) ப்ரஹ்மாநந்தியசாக்ஷாத்காரபாவனைசெய்யாதவன், கானந்தன்னில்-கானகத்தில், *உலண்டி என - உலண்டென்னும் புழுவானது தன்னைவினாலுண்டாக்கும் நூலிழையால் கூண்டைபுதுப்பித்துக்கொண்டே அக்கூண்டினுள் தான் அகப்பட்டிக் கொண்டு மீண்டும் வெளிவர வழிகாணாமல் இறக்குந் தன்மை போல; கட்டுப்பட்டு-(காமப்பிரவிருத்தியில்) பந்தப்பட்டு, ஈனமான-துன்பமான, பிறப்பிறப்பு-ஜனனமரணப்பிரவாகத்தை, எய்தும்-அடைவன்.

(அ)

சோருபசாரம்.

வெண்பா.

தேகாலயத்தில்சிதாகாசதேவதையை
ஆகாசசாந்திமலராலே—யேகாந்த

* உலண்டி - கோற்புழு, வீசகோசக் கிருமிக்கும் ஆம்.

மந்திரத்தால்பூசைசெய்துமாதவரையாதரித்
சந்ததம்வாழ்வார்க்கார்சரி. [து

(அ-ம்.) தேகாலயத்தில் - தேகமாகிய கோயிலி
ன்கண், சிதாகாசதேவதை- (இருக்கும்) துரிய
சிவத்தை, ஏகாந்தமந்திரத்தால்-சற்குருவால்பெற்ற
மகாவாக்கிய சிந்தனைத் துவாரா, ஆகாச சாந்திமல
ரால் - (சிந்தனையுதிக்குமிடத்தையே நாடி நின்றவி
னாலுண்டாகிய) அகண்டாகாரவிருத்தியால், பூசை
செய்து - (அவ்விருத்தியை) இடையருது பழகி,
மாதவரை ஆதரித்து - துரிய ஸௌரூபத்தையடை
ந்து, சந்ததம்வாழ்வார்க்கு-சதா சகசநிலையைப்பொ
ருந்தி யிருப்பவர்களுக்கு, ஆர்சரி - (எவ்வகைப்பத
விப் பேற்றின்க ணின் னுள்ளோரும்) ஒப்பாவர்
களோ. (ஒப்பாரும மிக்காரும் இலர் என்றபடி.)

தேவாரம்.

உடம்பெனு மனையகத்து னுள்ளமே

தகளியாக

மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந்

திரிமயக்கி

இடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள
 விருந்துநோக்கிற்
 கடம்பமர் காளைதாதை கழலடி
 காணலாமே.

(அ-ம்) உடம்பெனு மனையகத்துள் - பாஞ்சபூத
 த்தால் ஸ்தூலீகரித்த சரீரமென்னும்வீட்டினுள்,
 உள்ளமேதகளியாக - உறையும் மனாகாசத்தையே
 (ஞானதீபம்விளங்கு தற்பொருட்டு) அகலாகப்பாவி
 த்து, மடம்படும் உணர்நெய்யட்டி - அஞ்ஞானசகித
 மாய ஜீவபோதத்தை தைலதாரைபோல் அங்ஙனே
 நிலைபெறுமாறு நிறுத்தி, உயிரெனும் திரிமயக்கி -
 (இடைவெளியின்றிப் பழகும் பெற்றியாலுளவா
 கும் சூன்னியப்பிரதிதியை) உணர்கின்றதெப்போ
 தமோ அப்போதமயமாய் மனதைப்பரிணமிக்கச்
 செய்து, இடம்படு ஞானத்தீயால் (நிற்கும்பரிபாக
 ஸ்திதியில்) பரிபூரணத்தன்மையாய் விளங்கும் ப்ர
 ஹ்மாகாரவிருத்தியுதயமாகு மவ்விளக்கத்தால், எரி
 கொள இருந்து நோக்கில்- ஆணவமலப்பகுதி நிவர்
 த்தியை யடைகிற பரியந்தம பகிர்முகப் பிரவிருத்
 திக்கு இறையளவேனும இடந்தராது நிரந்தா ச
 மாதியில்பிரிதலின்றியிருக்கில், கடம்பமர்காளை தா

தை கழலடிகாணலாம். நனவிற் சுழுப்தியாநந்தமே
தலைப்பட்டு ஜீவதுரியமாகிய கூடஸ்தபேரறிவாய்
நிர்விகற்ப சமாதியையடைந்து பிராரப்தவேறுபாட்
டால்வெளிமுகப்படுங்காலத்து சர்வபதார்த்தங்களை
யும் தனதான்மவிளக்கமாய் பார்த்துப்பழங்கும் பெற்
றியாலுளவாகும் சுகஜாநந்தவடைவாசி மாயாமலம் து
ரிசறநீங்கி ஆங்குவிளங்கும் ப்ரஹ்மப்பிரகாச அகண்
டறிவாய்த்தலைப்பட்டு அசிபதாநுபவமாய் அமரலா
மென்பது. (க௦)

திருமந்திரம்.

சாத்திரமோ துஞ்சதிர்களை விட்டுநீர் [ன்
மாத்திரைப்போ துமறித்துள்ளே நோக்குமி
பார்த்தவிப்பார்வைபசுமரத்தாணிபோல்
ஆர்த்தபிறவியகலவிட்டோடுமே.

(௨1-ம்.) சாத்திரம் ஒதும் சதிர்களை - கலைஞான
ங்களை நன்குணர்ந்து அந்நெறியினொழுகாது பிறர்
க்கு திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களை அசியபெரிய
சுருதிகளின் னின் னுந் திரட்டி சமயோசிதமாகமேற்
கோளுதகரித்துப் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டு
காலம்போக்கும் நாடகத்தொழிலை, விட்டு - நீக்கி,

நீர்-நீங்கள், மாத்திரைப்போது - நொடி நேரமாயினும், மறித்து - (மனதை யிந்திரியவழி செல்லவிடாது உபரதி வைராக்கிய விவேகத்தால்) தடுத்து, உள்ளே - இதயாம்பரத்தில், நோக்குமின் - (மனதை) நிறுத்துங்கள், பார்த்த இப்பார்வை-நிறுத்தின இம்மலம், பசுமரத்து ஆணிபோல்-பசுமையான மாத்திறற்றத்த ஆணியைப்போல், ஆர்த்த பிறவி - நிறுத்திநிற்கும் அதீத பரிணாமத்தி லுண்டாகு மகண்டாகாரவிருத்திஞானத்தால் தொன்றுதொட்டு பிரவாகரூபமாய் வராரின்ற) ஜனனமாணக்கட்டாகிய அவித்தை, அகலவிட்டுஓடும் - உங்களைவிட்டு அறவே நீங்கும். (கக)

உடலாங்குகையிலுணர்வா கும்பீடத்

தடலார்சமாதிபிதயத்ததாக

நடமாடியகுகைநாடியபோகி

பிடையாகாவண்ணமேசாதிக்குமெல்லவே.

(அ-ம்.) உடல் ஆம் குகையில் - தேஹமாகிய தகையில், உணர்வு ஆகும் பீடத்து - சங்கற்ப முற்பத்தியாகும் ஆசனத்தில் (இடத்தில்), இதயத்ததாக - சிதாகாஸ வடிவாக, அடல் ஆர் - (மனதை இந்திரியவழி செல்லாது) வெற்றி பொருந்திய,

சமாதி - அமைதி நிலையை (சமாதி நிலையை),
 நடமாடிய - (இடையறாது) பழகி, குகைநாடிய-
 (தேகத்துக்குள்ளிருக்கும்) சிதாகாஸத்தைத் தேடி
 யறிந்த, யோகி-இராஜயோகியாகிய ஞானி, மிடை
 ஆகாவண்ணம்-(பகிர்முகப்பட்ட காலத்து பாஹிய
 திரிசியம் தனக்கு) அன்னியமென்கிற துவைதம்
 தோன்றாதுபடி, மெல்லவே-(அகத்தில் விளங்கிய)
 சாத்வீக விளக்கமாகவே, சாதிக்கும்-பழகுவன்,
 (பார்ப்பனென்பதாம்.) (கஉ)

தேவிகாலோத்தரம்.

கலிவிருத்தம்.

பிறந்துபெற்றவறிவாற்பெறும்பயன்
 நிறைந்தநீர் முகினீ நங்கியவானென
 அறிந்துதன்னையமலவியாபகம்
 செறிந்துமல்லதியானத்திருத்தலே.

(அ-ம்.) நிறைந்த-(நீக்கமற) நிறைந்த,நீர்முகில்-
 நீரோடுங்கூடிய மேகங்களெல்லாம், நீங்கியவான்
 என-நீங்கிய ஆகாசமானது, மாசில்லாமல் எப்படி
 பரிசுத்தமாயிருக்குமோ அதுபோல, அறிந்து-இந்
 திரியவழி செல்லும் மனதை உபாதி வைராக்கிய

விவேகத் துவாரா செல்லாது தடுத்தது) இதயாம்ப
 ரத்தை பாவனை செய்து (அதில் தைலதாரை
 போல்நிறுத்தி), தன்னை - (அப்படிநின்ற) மனம்,
 அமலவியாபகம் - நின்மலமாகிய அகண்டாகாரவிரு
 த்தியை, செறிந்து - அடைந்து, நல்லதியானத்து-
 ஆந்த வடிவமாய் விளங்கும் தூரிய நிலையாகிய
 நிர்விகற்ப சமாதியில், இருத்தலே-நிலைபெற்றுநிற்
 பதே, பிறந்து-மக்களாய் ஜனனமெடுத்து, பெற்ற
 அறிவால்-பகுத்தறிவைப் பெற்றதினால், பெறும்
 பயன்-அடைவேண்டிய (மேன்மையான) பிரயோ
 ஜனமாம். (கட)

வ ள் ள ல ர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 மோகமெனுங்கடல்கடந்துமுத்தியெனுங்
 கரைகாண்பான்முதிர்ந்தநாலாம்
 பாகமெனுமலர்கொண்டுபத்தியெனும்
 புனலாட்டிப்பரிந்துசாத்திச்
 சோகமெனப்பாவித்துத்தூரியமெனும்
 விளக்கேற்றிச்சோகநீங்கி
 யாகமெனுங்கோயிலின்கணறிவென்னுங்
 கணபதிக்கேயன்புசெய்வாம்.

(அ-ம்.) மோகம் எனும்-துன்பமாகிய, கடல்கடந்து, (ஜனன மாணப்பிரவாக) சமுத்திரத்தைத்தாண்டி, முத்தி எனும் - மோக்ஷமென்னும் (விதேக கைவல்லியமாகியபட்டினத்தினடைவிற்கு), கரை காண்பான்-முடிவாகிய தூரிய நிலைவாய்ப்பின்பொருட்டு, சோகம் என - சிவம் நானென, பாவித்து - (இடையறாப் பரைநினைவாய்) தியானித்து, முதிர்ந்த - (அத் தியானமு மிறந்து) மேன்மையான, (இடத்தி லுண்டாவதாகிய) நாலாம்பாகம் எனும் - ஞானபூமி ஏழனுள் நான்காவதாகிய சத்வாபத்தியென்னும், மலர்கொண்டு-அகண்டாகார விருத்தியில் பிரிதலின்றி யிருந்துகொண்டு, பத்தி எனும் புனல் ஆட்டி - இடையறாது தைலதாரைபோற்பழகப்பழக அப்பழக்கமேலீட்டிலுளவாகும் நனவிற்சமுப்தியானந்தத்திற்கேராய்ந்து, பரிந்துசாத்தி - பிரிதலின்றி நிற்பனவாகிய நிர்விகற்ப சமாதியையடைந்து, தூரியமெனும் விளக்கு ஏற்றி-ஆண்டுவிளங்குந் தூரியநிலைபிராப்தியி னதீதத்தில் ஐக்கியத்தன்மையாகிய தூரியாதீதமென்னும் விதேககைவல்லியத்தைஅடைந்து, சோகம் நீங்க - (இப்பெற்றியான்) சங்கற்ப வாசனாகையத்தினத்தியந்த நிவீர்

த்தியைப் பெற்று (நிரங்குச திருப்தனா யிருத்தற்
பொருட்டு சற்குருநாதன்பால் உபதேசவுளவுகளை
நன்குணர்ந்து மனோலய சாதகஞ் செய்யத்தொடங்
கும் ஜிஞ்ஞாசுகளனைவரும் பிரதமத்தில் ஏகாந்தஸ்
தலத்தை யடைந்து யோக நூலிற் கூறியபடி சரீர
த்தை செவ்வனே நிறுத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டு
இந்திரியவழிமனதை விடாது,) ஆகம் எனும் கோயி
லின்கண் அறிவு என்னும் கணபதிக் கே-தேதகாலய
த்தினுள் விளங்கும் சங்கற்ப உற்பத்தி ஸ்தானத்தி
லேயே, அன்புசெய்வாம்-மனதை பொருந்தும்படி
நிறுத்துவாம். (கசு)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இருந்தபடி குகேசனை நீயறிவையெனி
னின்பிறவியெனுநோய்தீர்ந்து
பொருந்துறுவை பேரின்பமென்றமலன்
கூறவவன்போற்றியெந்தாய்
பரிந்தருள்செய்குகேசனெனுமொழிப்பொரு
ததுகூறப்படுவான்யாவன் [ளே
மெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழ
வெம்பொருமான்செப்புகின்றான்.

(அ-ம்.) இருந்தபடி - (மனதை யுதித்தவிடத் தில் நிறுத்தி யவ்விடத்தில் எத்தன்மையாயிருக்க வேண்டுமோ) அவ்வண்ண மிருந்து, குகேசனை - (அவ்விடத்தில் விளங்கும்) குகேசனைன்பவனை, நீ அறிவை எனின்-நீயுணர்வாயாயின், நிர்பிற் றவி எனும் நோய்-உனக்குண்டாகும் ஜனனமரணப்பிர வாகத் துன்பத்துக் கேதுவாகிய சங்கற்பவாசனைக ளென்கிறவியாதியினின்று, தீர்ந்து-நீங்கப்பெற்று, பேரின்பம் - ப்ரஹ்மாநந்தத்தை, பொருந்துறுவை என்று-அடைவா யென்று, அமலன்கூற-அல்லமா ப் பிரபுவாகிய குருநாதன் (அநுக்கிரகித்துச்) சொ ல்ல, அவன்-அக்கோரக்கன், போற்றி - துதித்து, எந்தாய், (ஜனன மரணப்பிரவாகத் துன்பக்கடலி லிருந்தவென்னை முத்திக்கரையேற்ற வந்தருளிய) எமதுகர்த்தனை, பரிந்து அருள்செய் - மிக்கவன் போடு அருள்செய்க, குகேசன் எனு மொழிப்பொ ருள்-குகேசனைன்னுமொழிக்கருத்தம், ஏது-யாது, அதுகூறப்படுவான் யாவன்-அம்மொழியால்பெயரி ட்டழைக்கப்படுபவன் யாவன், தெரிந்துஉணர-ஐய ந்திரிபின்றியான்உணரும்படி, அருள்செய்வாய்என் று-அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று, தொழ-வணங்க

(அதற்கு), எம்பெருமான் - எமது குருநாதனாகிய
அல்லமன், செப்புகின்றான் - திருவாய்மலர்ந் தருளு
கின்றான். (கரு)

சுகையிதயமதன்கணமரிதையீச
னென்றுபொருள் குறித்துக்கொண்மோ
நிகழ்நையகுக்கேசமொழியுடையன்பான்
ருனெனவேநிமலன்கூற
வகமகிழ்முகமலர்ந் துசித்தனறையருவ
னீயேயாகிலுன்றன் [ங்
முகையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்க
கொண்டதென்கொன்மொழிதியென்றான்.

(அ - ம்.) சுகை-சுகை எனப்படுவது, இதயம்
என்று-இருதயாம்பரமென்றும், அதன்கண் - அவ்
விருதயாம்பரத்தில், அமர்-எழுந்தருளிய, இறை -
துரியத்தை, ஈசன் என்று - ஈசனென்றும், பொ
ருள் - அர்த்தமாக, குறித்துக் கொண்மோ - குறி
த்துக்கொள்ளுதி, நிகழ் - (இருதயாம்பரத்தில்) வி
ளங்காநின்ற, அனைய - அத்தகையதாகிய, குக்கேச
மொழியுடையன்-குக்கேசனென்னுஞ் சப்தத்துக்கு

ரிய தூரியசிவன், யான்தான் எனவே-நானேயெ
ன்று, நிமலன்-அல்லமாப்பிரபு, கூற-சொல்ல, அக
மகிழ் முகமலர்ந்து - உள்ளங்களிப்போடு கூடியமு
கமலர்ச்சிகொண்டு, சித்தன்-கோரக்கன், அறைகு
வன்-சொல்லத்தொடங்கி, நீயேயாகில்-தூரிய சிவம்
நீயே யாகில், உன் தன்-உன்னுடைய, முகை அ
விழ்-அரும்பென்னு முறுக்கவிழ்ந்த, மெல் மலர்-
மெல்லிய தாமரை மலர்போன்ற, கரத்தில்-உள்ள
ங்கையில், சிவலிங்கம் கொண்டது-சிவலிங்கத்தை
யேற்றிருப்பது, என் கொல்-யாது காரணம், மெ
ழி என்றான்-சொல்லென்று கேட்டனன். (கக.

—(*)—

 மகாவாக்கியத்தை ஜபிக்காமல்
ஜபித்தல் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—*—

தேவாரம்.

முன்னமவனுடையநாமங்கேட்டாள்
முர்த்தியவனிருக்கும்வண்ணங்கேட்டாள்
பின்னமவனுடையவா நூர்கேட்டாள்
பெயர்த்துமவனுக்கேபிச்சியானாள்

அன்னையையுமத்தனையுமன்றேநீத்தாள்
 அகன்றாளகலிடத்தாசாரத்தைத்
 தன்னைமறந்தாடன்னுமங்கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாணங்கைதலைவன்றாளே.

[இளம்பருவத்திலேயே தன்னைப்பிரிந்து யாத்தி
 னுமசென்ற நாயகன் நெடுகாளாகியும் வரக்காணா
 து புருஷ சையோகமற்று சோகமுற்றிருந்த நாய
 கியைத் தோழிபார்த்து நாயகன் பெயரைக் கூறி
 அதோ வருகின்றனென, நாயகியானவள் எத்தி
 க்கி லென வினாவி, தோழியாற்றிசையறிந்தந்தத்
 திக்கிலேயே சிந்தனைவைத்து நோக்கநோக்கப் புரு
 ஷன் சமீபத்தில் வருதலைக்கண்ணுறவே மயிர்ச்
 சிவிர்த்தவிட்டு, அவன் தலைப்பட, (முற்பட) தாய்
 கந்தையரையும் மறந்து பிறிது யாதொன்றுந்தோ
 ராரு வண்ணம் பித்துகொண்டு அச்சத்தைவிட்டு
 ன்னையு மறந்து பாவசமுற்றா ளென்பதை முன்
 ட்டு:—

னதிற்கு, { ஆத்மாவை நாயகனாகவும்
 ஜீவனை தந்தையாகவும்
 அலித்தையைத் தாயாகவும்
 விவேகத்தைத் தோழியாகவும்
 தேஹத்தைஅலித்யாபரமாகவும்,

உருவகித்து தேக வயப்பட்ட ஆத்மஸௌரூபம்
இந்திரிய சகிதமாய் விடயங்களின்மீது யாத்தி
ரைசெல்லும்பெற்றியான், அவ்வாத்ம ஸௌரூபத்
தின் எதார்த்த நிலையைக்காணாது சோக மோக
முற்றிருக்குஞ் சமயத்தில் அநந்தஜன்ம புண்ணிய
பரிபாக விசேடத்தாற் சற்குருநாதன் வாய்க்கப்
பெற்று, அன்னோன்பால், ஆத்ம ஸௌரூபத்தின்
நிஜஸ்திதியை யடைதற்குரிய வுபதேச வுளவு
களை யறிந்தபின் ஏகாந்தஸ்தலத்தை யடைந்து
மனோலய சாதகஞ்செய்யத் தொடங்கிப் பழகும்
போது ஆத்ம ஸௌரூபத்தின் பிராப்தி நிகழ்வதற்
குமுன் ஆண்டெண்டாகும் பிரதிபந்தங்களுக்குச்
சோர்வுபடும் மனதை யச்சமயம் விவேகத்தால்,
யூகித்து சற்குரு கிருபாவீக்ஷணயத்தால் பெற்ற
வருட்பார்வையிலேயே திருப்பி தைலதாரைபோ
னிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியிலுளவாகும் அநுபவங்க
ளைப்பெற்று ஸௌரூபத்தோடு மனம் இரண்டறக்
கலத்தலென்னுந் துறையி லித்தேவாரங் கூறப்ப
ட்டிருக்கின்றது.]

(அ-ம்.) முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்
டாள் - ஆத்ம சையோகமற்று இந்திரியவழி செ

ன்று தேஹோஹமென்றறிந்து சோக மோகமுற்
 றுழலும் மனமானது (அநந்த ஜன்மங்களிற் செய்
 திராமின்ற நிஷ்காமிய புண்ணிய பரிபாக மேலீட்
 டால் சற்குருநாதன்கிடைக்கப்பெற் றன்னோனால
 நுக்கிரகிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கிய (ஆத்மநாட்டம்)
 அநுசந்தான வுனவுகளை நன்குணர்ந்தபின் ஏகாந்த
 ஸ்தலத்தையடைந்து யோகநூலில் விதித்த வண்
 ணம் தேகத்தைச் செவ்வனே கிறுத்தி கண்களை
 மூடிக்கொண்டு மனதை யிந்திரியவழிவிடாது தடு
 த்து) பிரதமத்தில்ப் ப்ரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தையே சிந்
 தித்து, மூர்த்தி அவன் இருக்கும்வண்ணம்கேட்டாள்
 அப்படிசிந்திக்கும்சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தாது
 அச்சப்த முதிக்குமிடத்திலேயே நிறுத்தி, பின்னும்
 அவனுடைய ஆரூர்கேட்டாள்-தைல தாரைபோல்
 நாட்டம்நிலைத்தபிறகு உள்ளத்தில் ப்ரஹ்மஸௌரூ
 பத்தின் லேசமாகிய ஒருவிதக் குளிர்ச்சியுண்டாகி
 யதிலேயே மனம் பிரிதலின்றி யிருக்க, பெயர்
 த்தும் அவனுக்கே பிச்சி ஆனான் - மீண்டும் அப்
 ப்ரஹ்மஸௌரூபத்திலேயே மனம் ஏகாக்கிரதை
 யைப் பொருந்தி, அன்னையையும் அத்தனையும்
 அன்றேநீத்தாள் - அகண்டாகாரவிருத்தியுதயமாகி

அவித்தையையும் ஜீவபோதத்தையு மக்கணமே
நாசஞ்செய்து, அகல் இடத்து ஆசாரத்தை அகன்
றாள் - நாசமானவிடத்து ஆநந்தபோதம் ஜனித்து
அசத்பிரதிதிகள் ஒன்றுந்தோன்றாது (அதனால்),
தன்னைமறந்தாள் - மனோவிளக்கமற்று, தன்னுமம்
கெட்டாள்-மனம்என்கிற பேரும்நீங்கி, தலைப்பட்
டாள் நங்கைதலைவன்றாள் - அதனால் திரிபுடிபுகித
மான நிர்விகற்ப சமாதியையடையும். (க)

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவா

னிரண்டும்பொய்யே

குடவானும்பெரியவானுங்

கூடியொன்றாமெப்போதும்

இடமானபிரமஞ்சாக்ஷி

யிரண்டுமெப்போதுமேகம்

திடமாகச்சுவாநுபூதி

சிவோகமென்றிருந்திடாயே.

(அ-ம்.) கடநீரில் - கடஜலத்திலும், மேகநீ
ரில் - மேகஜலத்திலும், கண்டவான் இரண்டும் -
பிரதிபிம்பித்திருக்கின்ற ஜலாகாசம் மேகாகாசங்
களிரண்டும், பொய்யே - (உபாதிக்களாற் கற்

பிதங்களாதலால் மித்தையே, குடவானும் - கடா
காயமும், பெரியவானும் - மகாகாயமும், எப்போ
தும்-காலத்திரயத்திலும், கூடி - கலந்து (பேதமில்
லாமலெப்படி), ஒன்றும் - எனமோ(அப்படி), இடம்
ஆன - எவற்றிற்கு மிடமாயுள்ள (அதாவது வியா
பக மென்றபடி), பிரமம்-ப்ரஹ்மமும், சாக்ஷி-கூட
ஸ்தனும், இரண்டும் - (ஆகிய) இரண்டும், எப்போ
தும் - சர்வகாலமும், ஏகம் - ஐக்கியமேயாம் (ஆக
லின்), திடம் ஆக - இவ்வைக்கியவநுபவம் சம்ஸ
யாதி பிரதிபந்தமின்றித் திடமாதற்பொருட்டு,
சிவோகம்என்று - சிவமே நான் நானே சிவமென்
று நிதித்தியாசித்து, சிவாநுபூதி - நிதித்தியாசன
பரிபாக வசத்தாலுளதாகும் அத்வைதாவஸ்தாநு
ரூபமான ப்ரஹ்மாநு பூதியில், இருந்திடாய் -
இருந்திடுதி. (உ)

வ ள் ள ல ர்.

கலிவ்ருத்தம்.

சுந்தனைபுறஞ்செலாச்சிவோகம்பாவனை
சந்ததமுநுற்றிடிற்சமாதிவந்துறும்
அந்தநற்சமாதியாலறிவுமேலிடும்
இந்தநன்னிலையிலேயிருக்கற்பாலேயே.

(அ-ம்.) சிந்தனை புறம்செலா - மனதை இந்திரியக் கூட்டங்களிற் செலுத்தாது வைராக்கியத்துடன் ஹிருதயாம்பரத்தில் நிறுத்தி, சிவோகம்பாவனை - சிவமே நான் நானேசிவமென்கிற பாவஞலக்ஷியத்தை, சந்ததம் - சதாகாலமும், உஞற்றி டில் - ஊக்கத்தோடு அப்பியாசஞ்செய்யின், சமதிவந்துறும் - மனம் ஸௌரூபத்தில் ஏகாக்கிரதையடையும், இந்த நல் சமாதியால்-(அவ்விடத்தி லுண்டாகாநின்ற) அவ்வாநந்தத்திலிடையறா பரிசயஞ்செய்வதால், அறிவுமேலிடும் - ஆநந்தாதீதநிலை வாய்க்கும், இந்த நல் நிலையிலே - இவ்வாநந்தாதீதஸ்திதியிலேயே, இருக்கற்பாலேயே - பிரிதலின்றியிருக்கக்கடவாயாக. (ங)

ரி பு கீ தை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கமுதலணுவுமிலாதகண்டாகார
மாகியுளவத்துவிதபரசிவத்தைச்
சங்கமறச்சந்ததமுஞ்சிவோகமென்னுஞ்
சலியாதபாவனையாற்பூசைசெய்து
துங்கபரசிவகருணைதிடமாய்ப்பெற்றுத் [து
தொடருமனோவிகற்பமெலாமுடனேதீர்ந்

பங்கமிலாப்பரமசிவபோதங்கூர்ந்து

பரமசிவபத்தனுநானானேனையா.

(அ.ம்) ஐயா - சற்குரு நாதனே ! அங்கமுதல் - தேஹோஹவுபாதிகள், அணுவும் இலாது - இறையளவேனுமிலாத, அகண்டாகாரமாகியுள் - பரிபூரணமாய்விளங்குகின்ற, அத்துவித - துவைதப்பிரதீதியற்ற, பரசிவத்தை - ப்ரஹ்ம ஸௌரூபத்தை, சங்கம் அற - இந்திரிய கூட்டங்களில் மனதை இறையளவேனும் செல்லாவண்ணம் (ஈசராக்கியத்தோடு ஹிருதயாம்பரத்தில் நிறுத்தி), சந்ததமும் - சதாகாலமும், சிவோகம் என்னும் - சிவமே நான் நானே சிவம்என்னும், பாவனையால்-பாவனாலகூழியத்தில், சலியாத-சோர்விலாத, பூசைசெய்து - (பிரிதவின்றிய) அப்பியாசஞ்செய்து, (அதனது பரிபாகத்திசையிலுளவாகும்) துங்க-பரிசுத்தமாகிய, பரசிவ கருணை திடமாய்ப்பெற்று- அகண்டாகாரவிருத்தியில்நிலைபெற்று, தொடரும் - (அதன்பின்தொன்றுதொட்டு, தொடராநின்ற, மனோவிகற்பம்எல்லாம் - மனோசஞ்சலமாகிய சங்கற்ப வாசனைகளெல்லாம், உடனேதீர்ந்து - அக்கணமே நாசமடைந்து, பங்கம் இலா-எஞ்சுதலில்லாத (குறைவில்லாத), பரமசிவ

போதம்கூர்ந்து - மேலான சிவபோதத்தை யடைந்து, நான் - (ஜீவபோதமாயிருந்த) யான், பரமசிவபத்தன் ஆனேன்-ப்ரஹ்மாநந்தனாயிருக்கின்றேன்.

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
நெஞ்சஞ்சோகம்பா வணையினிற்
நிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சந்துறவாத்துறந்தசிவயோகியொருவ
னடியிணையிற்
றுஞ்சந்திருமான்முதலமரருள்ளமவனைத்
துதித்திறஞ்சா
தெஞ்சந்தவமா முனிவரிலே
யெனநான்மறையுமியம்புமால்.

(அ-ம்.) நெஞ்சம் - மனம், சோகம்பாவணையில் - சிவனே நான் நானே சிவனென்னும் பாவஞ்
லகூழிய நிலையில், நிற்க - தைலதாரைபோல் கலங்
காது நிற்க, நிறுத்தி-இடைவிடாது நிறுத்தி, விட
யங்கள் அஞ்சம் - சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தமாகிய
வைந்துவிஷயங்களையும், துறவாத்துறந்த - (இரு
வகைப்பற்றும் ஆன்மாவையன்றி யின்றாகவும்
அன்றாகவுமுள்ளவாறு கண்ட விடத்து பிராரத்

துவ வசத்தாய் நுகர்தற்குரிய புலன்களநுபவம்
 நிசுழினும் அப்போகங்களில் சாமான்னியவிசேஷ
 பாவமற்ற, சிவயோகி-சகஜசமாதியைத் திடமாகப்
 பெற்று கிருதகிருத்தியனான, ஒருவன் - ஒப்பற்ற
 புருடனுடைய, அடியிணையில் - உபயபாதங்களில்,
 திருமால் முதல் - விஷ்ணுமுதலிய, அமரர் உள்
 ளம் - தேவர்களின் மனம், துஞ்சும் - ஆநந்த நித்
 ரை செய்யும், (அதாவது பாவசப் பட்டிருக்குமெ
 னின்) அவனை - அங்ஙனமாகிய சிவயோகியை,
 துதித்து இறைஞ்சாது - தோத்திரஞ்செய்து அ
 டைக்கலம் புகாமல், எஞ்சும் - மிகுதியாய்நின்ற,
 தவமாமுனிவர் - தவ நிலையிற் சிறந்த ருஷிகள்,
 இலை என - இல்லையென்று, நான்மறை - நான்கு
 வேதங்களும், இயம்பும் - (இடையறாது) முறை
 யிடாநிற்கும். (ரு)

சங்கராசாரியர்ஷட்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனித்தியபூதத்தேகநானன்று

விந்தியத்தரங்கநானன்று

நனித்தவாங்காரபிராணவர்க்கங்களன்று

நற்புந்தியுமன்று

தொனித்திடுந்தாரம்மனைசெல்வங்களுக்குத்
தூரமாஞ்சாக்ஷிநானென்றுந்
தனித்துநித்தியமாய்ப்பிரத்தியவான்மாவாம்
தற்பதப்பொருளதாஞ்சிவோகம்.

(அ-ம்.) அரித்திய - நாசமடைகின்ற, பூததேகம்-
பஞ்சபூதங்களால் ஸ்தூலீகரித்த அன்னமயகோ-
சம், நான் அன்று - ஆத்மஸொரூபமல்ல, இந்திய-
இந்திரிய, தரங்கம் - சமுதாயகலக்கங்களும், நான்
அன்று - ஆத்மஸொரூபமல்ல, தனித்த - உதவி
யற்ற, ஆங்காரம் - அகங்காரதத்துவமும், பிராண-
வர்க்கங்கள் அன்று - பிராணசமுதாயங்களும் ஆத்-
மஸொரூபம் அல்ல, நல் - நன்மையைத் தருவதற்-
கேதுவாகிய, புந்தியும் அன்று - புத்திதத்துவமும்
ஆத்மஸொரூபமன்று, தொனித்திடும் - (ஜனனமா-
ணப் பிரவாகத் துன்பமுண்டாக்க) முதற்காரண-
மாயுள்ள முச்சாமக்கிரியைகளென கோஷிக்கும்,
தாரம் - மனைவி, மனை - மண், செல்வம் - பொருள்
(ஆகிய விம்முவாசையின் அவாவைமேற்கொண்ட
புருடர்களுக்கு), தூரமாம்-எட்டப்படாததாயுள்ள,
சாக்ஷிநான் என்றும் - சாக்ஷித்தன்மையாந் தனது
மனதை நிறுத்தி, தனித்து - களங்கரகிதமாய், நித்

தியமாய் - அழிவற்றதாயும், பிரத்திய ஆன்மா
வாம் - பிரத்தியேக ஸௌரூபமாம், தற்பதப்பொரு
ளது - ஐக்கியநிலையை, ஆம் - அடையும்பொருட்டு,
சிவோகம் - சிவமேநான் நானேசிவமென்னும் பாவ
நிலையத்தில் நிறுத்துவாம். (சு)

வ ள் ள ல ர்.

வெண்பா.

கல்லாலமர்ந்தாரைக்கண்முன்றுடையா
ரைச், சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயாரைப்-
பல்காலும், சிந்திசிவோகஞ்சிவோகஞ்
சிவோகமென, வந்திபிறப்பறுமாண.

(அ-ம்.) மாண - மாணக்கனே ! கல் ஆல் - கல்
லால விருஷத்தினடியில், அமர்ந்தாரை - தகழிணை
மூர்த்தங் கொண்டெழுந்தருளினவராயும், கண்மு
ன்று உடையாரை - திரிநேத்திரங்களை யுடை
யோராயும், சொல்லாமல் சொல்லவந்த (சநகர்-ச
நந்தமர் - சநாதமர்-சநற்குமாரர் என்கின்றநால்வரது
தர்க்கங்களையும் சின்புத்திராங்கமான மௌனநிலை
யிலிருந்து நீக்கி) சுவாநுபவத்தை, யுணர்த்தவந்த,
தூயாரை - பரிசுத்தமுடையராயு முள்ளவரை (அக
த்தின்கண் நிதர்சனமாய் உணரும் பொருட்டு),

பல்காலம் - அநவரதமும், சிவோகம் சிவோ
கம் சிவோகம் என - சிவமே நான் நானே சிவமெ
ன்று, (சதா பரைநினைவாய்) சிந்தி - மனனஞ் செ
ய்யக்கடவாய் (இவ்வாறு செய்யும் பரிபாகநிசை
யில் சமாதிநிலையை யடைந்து அத்தறுவாயில் அக
ண்டாகாவிருத்தியுதயமாகி), வந்திபிறப்பு அறும் -
வருத்துகின்ற ஜனனமாணப் பிரவாக துக்கங்களு
க் கேதுவாகிய சங்கற்பமும் வாசனையும் க்ஷயத்தை
யடையும்.

(ஏ)

பிரபுலிங்கலீலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

வானமல்லேன்வளியல்லே

னமுனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்

ஞானமல்லேன்வினையல்லே

னானே சிவமென்றெண்ணினை

னானமில்லாவொருசிவமே

யாவனிவ்வாறுனனாதா

னீனமெல்லாமுடையவுடம்

பெடுத்ததுச்சுழலுமெஞ்ஞானமும்.

(அ-ம்.) வானம் அல்லேன் - ஆகாயமல்லன்,
வளி அல்லேன் - காற்றுமல்லன், அழல்நீர் அல்

லேன் - அக்கிரியும் அப்புமல்லன், மண் அல்லேன் -
 பிருதிவியுமல்லன், ஞானம் அல்லேன் - புத்திதத்து
 வழுமல்லன், வினே அல்லேன் - மனோதத்துவங்களி
 லொன்று மல்லன் (ஆகலின்,) நானே சிவம் என்
 று எண்ணினேன் - (மேற் கூறியவைகளுக்கெல்
 லாம் விலக்ஷணமாக நின்று) நானே சிவம் சிவனே
 நானென்று திடங்கொண்டுமனனஞ் செய்வோன்,
 ஊனமில்லா - தேகோபாதிகளில்லாத, ஒரு - ஒப்ப
 ற்ற, சிவமேயாவன் - சிவவடிவாகவே விளங்குவன்,
 இவ்வாறு - இவ்வண்ணம், உன் னோதான் - மனனஞ்
 செய்யாதவன், ஈனம் எல்லாம் உடைய - எல்லாத்
 துன்பமும் ஒருங்கே தீரண்டு வடிவமாகவுடைய,
 உடம்பு - தேஹத்தை, எஞ்ஞான்றும் - சதாகாலமும்,
 எடுத்து - பிரவாகருபமாக எடுத்து, சுழலும் - (அத
 னோடு இன்பதுன்பத்தாக்குகளில்) சுழலாநிற்பன்.

இஃ சப்தம் உதிக்கிற இடத்தையே நாடுதல்
 என்பதற்குப் பிரமாணம்.

—(*)—

திருக்குறள்வேண்பா.

உலங்கிழாயினும றப்பினென்றே ண்மேற்
 லங்கழியுங்காரிகைநீத்து.

(பரி-உரை.) விளங்காநின்ற விழையினையுடையாய், காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின், மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என் னோள்கள்வளை கழல் வனவாம்.

(அ-ம்.) இலங்கு இழாய் இன்றுமறப்பின் - சற் குருவாற்பெற்ற அருட்பார்வையில்மனதை தைல தாரைபோல் நிறுத்திப் பழகுங்காலத்து சப்தஸ்பரி சாதிகளிறந்து தைலதாரையென்கிற நினைவுமற்று எதார்த்தசுகமு முதயமாகாமல்பகிர்முகப்படப் பிரி யமுமில்லாம லிருக்கு மத்தறுவாயில் சுழுப்தியில் லது மனோராஜ்ஜியம்வரக்கூடும், அப்போது தீவிர தானாகிய ஜிஞ்ஞாசு, மேற் சொல்லியவைகளுக்கு ஆதாரமாகியும், உளதையிலதாகவும். இலதையுளதா கவு முண்டிபண்ணும் அகடிதகடனாகடன சாமர்த் தியமுள்ள மாயையே எனக்கண்டு அதன்வயப்ப டாது அம்மாயாமலத்தைவிளக்கிவைக்கும் ஆன்ம விளக்க நாட்டத்துடன் எதிரிட்டுநோக்கி, இச்சமய த்தில், அந்நாட்டத்தையே இடையறா நோக்காது பிரிவேனாயின், மேல் - பிரிந்த உத்தரகூணத்தில், காரிகை - (தைலதாரைபோல்நிலைத்தவிடத்திலுள தாயவோர்வித) விஸ்வாந்நியானது, நீத்து-(என்னை

வீட்டு நீங்க, எந்தோள் - எனது மனம், கலங்க
ழியும் - துன்பமடையா நிற்கும், (ஆகையால் எத்
தகைய துன்பம்வரினும் இடையறா துநோக்குதலே
தகுதியுடைத்தாம்.) (க)

தாயுமானவர்பாடல்.

கண்ணி.

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்
பார்க்கவெனக், கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே

(அ-ம்.) மண்ணின் - பிருதிவிக்கு, அந்தம் -
முடிவாகிய ஆகாசத்தில், வைத்துபார்க்க - மனதை
நிறுத்தல், தைலதாரைப்போலிருக்க (அதனால்)
வான் அந்தம் - ஆகாசத்திற்குமுடிபாகிய ஸொரூப
த்தில், வைத்து - மனம்பொருந்த, எனக்கு-எனக்கு,
ஆந்தம் தந்த - ப்ரஹ்மாநந்தத்தை விளைவிக்கச்
செய்த, அரசே - அகண்டாகார விருத்தியே, பரா
பரம் - மேலான தூரியஸொரூபம். (உ)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவிற்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே

(அ - ம்) மௌனமலர் அணைமேல் - சங்கற்ப
உற்பத்திஸ்தானத்தில், வண்டாய் துவண்டு - ம
னதை தைலதாரைபோற் பிரிதலின்றி நிறுத்தி

சுப்த ஸ்பரிகாதிகளிற்றந்து, கொண்டார்க்கோ - ம
னம் ஸௌருபத்திலேகாக்கிரைதயடைந்து அகண்
டாகார விருத்தி யுதயமாகி யவீத்தை நாசமடைந்
தவ்விருத்தி நிலைபெற்றவர்களுக்கே, இன்பம்கொ
டுப்பாய் யாரபாமே - நனவிற் சுழுப்தி யாநந்தம்
அதிகரித்து அதனிறுதியில் தூரிய ஸௌருபமாய்
விளங்கும். (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமா தியேனு
முனையொழிந்துதள்ளற்
கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமுமுன்னை
யன்றியாவதுண்டோ
வறிதுலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்று
சத்தெனவேவாழ்த்துவேனென்
சிறுமைகெடப்மெருமையினின்சென்ம
தேயத்தினினீசெல்லல்வேண்டும்.

(அ - ம்) உற - மிகவும், உடலை எடுத்தவரில் -
தேஹோஹ உபாதியை மேற்கொண்டவர்களிலே,

பிரமாதியேனும் - பிரமாமுதலானவராளுலும், உன்னை
 ஒழிந்து - உன்னை (மனதை) நீங்கி, தள்ளற்கு -
 சமாதி சுகத்தில் பிரிதலின்றியிருத்தற்கு, அறவும்-
 மிகவும், அரிது அரிது அன்றோ - அருமைக்கு
 மருமையாகு மல்லவா, இகபாமும் - பந்தமோக்ஷ
 போகங்களும், உன்னை அன்றி - உன்னை (மனதை)
 யல்லது, ஆவது உண்டோ - கைகடவதுளதோ,
 வறிதில் - வியர்த்தமாக, உன்னை அசத்துஎன்னல்-
 உன்னை (மனதை) அசத்தென்று சொல்லுதல்,
 வழக்கு அன்று - நியாயமல்ல, சத்துஎனவே வாழ்
 த்துவேன் - ஸௌரூபமென்றே மனனஞ் செய்யா
 நிற்பேன், என்சிறுமைகெட - (அப்படி மனனஞ்
 செய்வதால் அபேதத்தன்மையாய் நிலைத்து அகண்
 டாகார விருத்தியுதயமாகி) எனது அவித்தை நாச
 மடைந்து பரமாநந்தப் பிராப்தியுண்டாக, பெரு
 மையின் - (இந்திரியவழிசெல்லாது அகாசநாட்டத்
 தில் கைலதாரைபோல் சின்ற) அச்சிறப்புடன்,
 நின் சென்மதேயத்து - உன் (மனதின்) உற்பத்
 திஸ்தானமாகிய ஸௌரூபத்தில், இனி நீ செல்ஸ
 ல்வேண்டும் - இத்தறுவாயில் நீ (மனம்) ஏகாக்கிர
 தை யடைதல் வேண்டும். (சு)

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
 நிற்குமிடமேயருளாநிட்டையருளொட்டுந்
 தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானது மேற்
 றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந்தன்மயமேயதுவாம்
 பினைவொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
 பெற்றாரேபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்
 மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
 வாதனையா மாகையொழி மன்னொருசொற்கொ
 [ண்டே.

(அ - மீ.) மன் - நிலைபெற்ற (ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்
 காரத்தை யகத்தின்கணுணர்ந்த சற்குருநாதனால்
 பெறப்பட்ட), ஒரு - ஒப்பற்ற, சொல் கொண்டு-
 மகாவாக்கிய அநுசந்தான் வுளவுகளை யுபதேசவா
 யிலாய் நன்குணர்ந்து கொண்டு (பின்னர், மனை
 என்றும் - பெண்சாதி என்கிற ஆசையும், மகவு
 என்றும் - மைந்தர்களுக்கிற ஆசையும், சுற்றம்
 என்றும் - உறவினருக்கிற ஆசையும், அசுத்த
 வாதனையாம் ஆசை - சுத்தமல்லாத, (மேற்சொல்
 வியவைகளுக்கிருப்பிடமாகிய)தேகப்பற்றை, ஒழி-
 ஆகாச பாவனையில் தைலதாரைபோல் நின்றலால்

நீக்கு, (அவ்வாறு நீங்கியவிடத்தில்) நினைவு ஒன்றும் - யாதொரு சங்கற்பமும், நினையாமல் நிற்கின்-உண்டாகாமல் (எண்ணம் அற்று) அடங்கின், அகம் என்பார் - (அவ்வாறடங்கினவிடமே) ஸொரூபமென்பர் மேலோர், நிற்கும் இடமே - அடங்கின அந்த இடமே, அருளாம்நிட்டை . ஸொரூபசமாதி, அருள் ஒட்டும் - அச்சமாதியில் அகண்டாகார விருத்தி யுதயமாகும், தனை என்றும் மறந்து இருப்ப - (அவ்வகண்டாகார விருத்தியில்) ஜீவபோத மெழாவண்ணம் பிரிதலின்றி திடவைவராக் கியத்துட னிருக்கின், மேல் - அதற்குமேல், அருள் வடிவானது . தூரிய ஸொரூபமானது, தட்டி எழுந்திருக்கும் - நிதரிசனமாய் விளங்கா நிற்கும், தன்மயமே - தனது ஸொரூபமேயாம், இன்பம் - சுகஜாநந்தமும், அதுவாம் - அதுவேயாகும், பினை ஒன்றும் இலை - அவ்விடத்திலன்னிய பிரதிதிபிறி தொன்றுமில்லை, அந்த இன்பம் எனும் நிலயம் பெற்றாரோ - அத்தகைய சுகஜாநந்த ஸ்திதியைய யடையப் பெற்றவர்களே, பிறவாமை பெற்றார் - ஜனனமரணப் பிரவாகத்துன்ப மின்மையாகிய வீடடைந்தவர்களாம், மற்றுந்தான் - மேற்சொன்ன

வண்ணம் ஒழுகாத ஏனையவர்களோ வெனில் எதி
ர்மறைப் பொருளாகக் கொண்டு வீடடையார்களெ
ன்பதேயாம். (௫)

திருப்போரூர்சந்நிதிமுறை.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அலையிலாதசாகரம்போ
லனிலஞ்சேராவிளக்கதுபோ
லருங்கலிரும்பொன்சமமாகி
யானதராசினுனியதுபோ
னிலையொன்றியநற்சமாதியுற்று
நின்றாட்கமலத்தெழும்பிரச
நிறைவாரிதியிற்புகுந்ததனி
னேசித்தடியேனிருப்பேனோ,
விலையின்மகுடத்திருமுடியாய்
மிளிர்குண்டலங்கள்செறிகாதா
வியன்கேயூரத்திருத்தோளா
விஞ்சஞ்சதங்கைகுழ்தாளா
புலையுங்கொலையுங்கள்வுமில்லாப்
புனிதத்தவத்தோர்தொழுதேத்தும்
புராரிகுமராவுமைசிறுவா
போரூர்முருகப்பெருமானே.

(அ - ம்.) விலையில் - மதிப்புக்கடங்கா துவமை யற்ற, மகுடத்திருமுடியாய் - சிராரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்ட கிரீடத்தை சிரசிற்றரித்தவனே, மிளிர் குண்டலங்கள் - பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங் களை, செறிகாதா - காதிற்பொருந்தவணிந்தவனே, வியன் - பெருமைவாய்ந்த, கேயூரத்திருத்தோளா- கேயூரத்தைப் புஜத்தி லணிந்தவனே, விஞ்சும் - மேன்மையான, சதங்கை - சலங்கையை, சூழ் தா ளா-தரித்த திருவடியை யுடையானே, புலையும் - விஷய நுகர்ச்சியும், கொலையும் - தேஹபாவமும், களவும் - சங்கற்ப எழுச்சியும், இல்லா - அற்ற, புனிதத் தவத்தோர் - சுத்த தவத்தினையடைந்தோ ர்களால், தொழுது ஏத்தும் - நிதரிசனமாய்க்கண்டு சதாபிரிதலின்றி யிருக்கும், புராரி குமரா - அவித் தையைத் தன்வசப்படுத்திய விருத்தி ஞானமே, உமை சிறுவா - சுத்த மாயையாற் றேன்றின வனே, போரூர் - சங்கற்பங்களை நாசஞ் செய்யுஞ் சத்துவாபத்தி யென்னும் பூமியி லெழுந்தருளும், முருகப் பெருமானே - அகண்டாகார விருத்தி ஞா னமே, (இத்தகையவிருத்தி ஞானமுதயமாகுமிட த்தின் கண்ணே) அலையிலாத சாகரம்போல்-நிஸ்

தாங்க சமுத்திரம் போலவும், அனிலஞ்சேரா விளக்கதுபோல் - நிவாததீபம்போலவும் (மனதை நிறுத்தி), அருங்கல் - மனோராஜ்ஜியத்திற்கும், இரும்பொன்-சுழுப்திக்கும் (போகாமல்), சமமாகி-வைராக்கியத்துடனவ்விடத்தி லுபேக்ஷா புத்தியுடனிருந்து, ஆனதராசி னுனியதுபோல் - தைல தாரை போற்பழகி, நிலையொன்றிய நற்சமாதியுற்று-தனது ஸொருபத்திலேகாக்கிரதை யடைந்து அவ்விடத்தி லுண்டாகின்ற அகண்டாகார விருத்தியினிலேத்து, நின் தாள் கமலத்தெழும் பிரசுரிதவாரிதியில் - ஆண்டுநிகழும் ப்ராஹ்மாநந்த சாகரத்தில், புகுந்து - அடைந்து, அதனில்நேசித்து - அவ்வாநந்தத்திலேயே தூங்காமற்றாங்கும் நிலையைப்பிரிதலின்றி, அடியேனிற்பேனோ - எக்காலத்தி லியா னிருப்பனோ?

சுப்பிரமணியர்:—சு - சுசாதி விசாதி சுவகத பேத ரகிதமாகி, ப்ரா - மேன்மைமயான, அம் - அழகிய, (சச்சிதானந்த) மணி - தூரியசிவம்.

சுசாதி விசாதி சுவகத பேத ரஹிதமாய் விளங்கும் எந்த பரவஸ்துவோ அதனையே சுப்ரமணிய ரென்னுந் தாதுவுக்குச் சிறப்புடைத்தாகிய பொரு

னெனக் கண்ணுடையோராற்புகலலுறும். ஈண்டு
 இத்தகைய வநுபவப் பிராப்தியின் பொருட்டு
 மனோலய சாதகஞ் செய்யத்தொடங்கி, சாதகத்தின்
 பரிபாகஸ்திதியில் ஆந்தக்காரணவிருத்தி ஸொரூப
 த்தில் ஏகாக்கிரதைத் தன்மையடைந்து ஆண்டு
 ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகும்; அவ்விருத்தி யு
 தயத்தை விநாயகர் எனவும், இத்தகையவிருத்தி
 தைலதாரைபோலின்ற வவசரம் சுப்ரமணியரெ
 னவும் பொருட்கோடற்பாற்று. இத்தகையவிருத்
 தியினங்கம் எவ்வாறு நிகழுமெனின், நிரதிசயா
 நந்த வடிவாய் நிகழுமென்பார், 'விலையின் மகுடத்
 திருமுடியாய் எனவும், இவ் வாநந்தாநுபவத்தி
 னின்றும் பிரபஞ்சத்தைநோக்குழி, ஆண்டு பதார்த்
 தங்களியாவும் சச்சிதாநந்த விளக்க மாகவே நிகழு
 மென்பார், மிளிர் குண்டலங்கள் செறிகாசா என
 வும்; இத்தகையவிளக்கமேலீட்டில் பதார்த்தங்கள்
 சச்சிதாநந்தமாய்ப் பிரகாசித்த லென்னு நினைவங்
 கழன்று சகஜாநந்த ஸ்திதி யியல்பானே நிகழுமெ
 ன்பார், 'வியன்கேயூரத் திருத்தேதாளா' எனவும்,
 இத்தகைய வநுபவத்தினை யுடையார் யாண்டு யா
 ண்டு சரிக்கினும் ஆண்டாண்டுமவ்வநுபவமே முன்

னிற்ருமென்பார், 'விஞ்சுஞ் சதங்கை சூழ்தாளா'
எனவும், அநுபவ வாயிலான் ஸௌருபஸ்திதியை
நன்குணர்ந்த ஆப்தர்களா லொருவாறு கூறப்படும்.

ஞானசாகரவேண்பா.

ஏரியுறுநீரிலிருநாரைக்கஞ்சிநடு
வாரியுறுமீன்போல வல்வினைகள்-சாராமல்
மன்னுருவமெய்ஞ்ஞானவாரிநடுவேபுதைந்து
நின்னுருவந்தோன்றாமனில்.

(அ - ம்.) ஏரி யுறு நீரில் - எரியினது துவாரா
வாரின் றஜலவாய்க்காலில், இரு - பெரிய, நாரை-
நாரைப்புள்ளானது, வாரியுறு - மிகுதியாகவுள்ள
(சிறுமீன்களை நோக்காது) அஞ்சி - ஒதுங்கி (சித்
திர தீபம்போல்) நின்றது, நடுமீன் - பெரிய மீன்
(வருமளவுங் காத்திருப்பதுபோல,) வல்வினைகள்-
(ஆகாச நாட்டத்தி லிருக்குங்கால் வலிமையுள்ள
மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தியும், சாராமல் - அடை
யாமல், மன் - நிலைபெற்ற, உருவம் - ஸௌருபமா
கிய, மெய்ஞ்ஞானவாரி - உண்மைஞானவியாபகத்
தின், நடுவேபுதைந்து - சங்கற்பவுற்பத்தி ஸ்தான
த்தில் மனதை ஏகாக்கிரதை யடையும்படிச் செ

ய்து, நின்உருவம் தோன்றாமல் - ஜீவபோதமெழா
வண்ணம், நில்-நிர்விகற்பசமாதியையடைவாய். ()

பிரத்தியக்ஷாநுபூதிவிளக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

(ந்து

இவ்வாறுமேன்மேலிருக்குந்துறைசென்றிருந்திரு
இவ்வாறுநின்றங்ககம்பாவமின்றியெவையுமின்றி
இவ்வாறுமாறாநிலைபிறழாதிங்கிருக்கின்முத்தி
இவ்வாறகன்றிடிவேகமதாயிடலில்லையதே.

(அ - ம்) இவ்வாறு - முற்கூறியவண்ணம் ஆகா
சநாட்டத்தில் தைலதாரைபோல் நிலைத்து, மேல்
மேல் - (அதற்கு) அதீதமாகி, இருக்கும்துறை -
ஸௌரூபத்திலேகாக்ரதை யடைந்து, சென்று -
(உண்டாகா நின்ற அகண்டாகார விருத்தியால்
அவித்தை) நீங்கி, இருந்து இருந்து-ஆங்குஜனிக்
குமாநந்தத்தில் தூங்காமற்றாங்கு நிலையை யடை
ந்திருந்து, இவ்வாறு நின்று - இத்தகைய நிர்வி
கற்ப சமாதியில் நிலைபெற்று, அங்கு - அவ்விடத்
தில், அகம்பாவம்இன்றி - திரிபுடிபகிதஸ்திதியை
யடைந்து, எவையும் இன்றி - பகிர்முகத்தேதாற்ற
முயில்லாமல் (ஸௌரூபமாகவே விளங்காநிற்கும்),
இவ்வாறு - இவ்விதமாக, மாறாநிலை - பிரிதலின்

றிய சகஜாநுபவத்தில், பிறழாது - நீங்காது, இங்கு இருக்கின் - ஈண்டே யிருந்திடின, முத்தி - விதேககைவல்லிய ஸ்திதியாம், இவ்வாறு - (இருக்கவேண்டிய) இந்நிலையினின்று, அகன்றிடல் - நீங்கின், ஏகமதாயிடல் - ஐக்கிய முத்தியெனும் விதேககைவல்லிய ஸ்திதியை யடைதல், இல்லை யதே - உண்டாகாவாம். (அ)

தாயுமானவர்பாடல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
பொற்பிடுகைககாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
பொந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
வெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேடுகக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளானகனத்திபடநாறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையினுரியது
படைத்துப்பிரதாபமுறலாற்
பனியெயில்கள்புகுதாடெனடியவான்ருடர்
நெடியபருமாவனங்களாரும்

வெற்பினிடைபுறைதலாற்றவராசசிங்மென
 மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
 வேதாந்தசித்தாந்தசமாசநன்னிலபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(அ-ம்.) பொற்பிடுஞெ - அழகாக, கைகாலில்-
 கைகால்களில், வள் . கூர்மையாகிய, உகிர் - நக
 ங்களே, படைத்தலால் - வளர்ப்பெற்றலாலும், இ
 டை . இடையானது, பொந்துஒடுக்கம் உறலால் -
 சுருங்கிவந்திருத்தலாலும், பொலிவானவெண்ணீறு
 பூசி - அகண்டாகாவிருத்தியுதய மாவதற்கேது
 வாகிய சாந்தவிருத்திபூண்டு, அருள்கொண்டு பூரி
 த்த - ஆண்டுநிகழும் அகண்டாகா விருத்தியிலு
 ண்டாகும் ஆனந்தத்தில் பாவசமுற்ற, எண்ணீர்
 மையால்-மதிக்கத்தக்க * மைத்திரியாதி குணங்க

* ஞானிகளின் குணங்கள் நான்குவிதமாம்.

1. மைத்திரி—மகான்கள், மகான்களேக் காணு
 தில் ஐக்கியபாவபுத்தி யுண்டாகுந்தன்மையோடிரு
 த்தல்.

2. முக்திதை - புண்ணிய வந்தர், அநிககுணபுக்
 தர், உபாசகர் இவர்களை மகான்களேநோக்கின் நா

ளமைந் திருப்பதினாலும், எல்பட - பிரகாச முண்டாக, விளங்குககனத்தில் - விளங்குகின்ற அகண்டாகார விருத்தி யாகிய) சிதாதாசத்தில், இமையாவிழி இசைந்து - பிரிதலின் நிதைலதாரைபோற்பொருந்தி, மேல்நோக்கம் - ஊர்த்துவ (அந்தர்முகப்பார்வை,) உறலால் - அடைந்திருத்தலாலும், இரவுபகல் - கேவல சகலமென்கின்ற, இருளான,

மும் இத்தகையபக்தியைச் செய்தல்லவா இப்பேற்றையடைந்தோ மிவர்களுஞ் சீக்கிரத்தில் நம்மைமப்போலாவார்களென்ற நிச்சயத்தை யகத்தின் கணுணர்ந்து மிகுந்த வன்பு கொண்டவரா யிருத்தல்.

3. கருணை - துக்கி, நிக்ருஷ்டகுணயுக்தன் அஞ்ஞானி, அறியவிரும்புவோன், கர்மம் செய்கிறவர்கள், இவர்களை மகான்கள்காணில் இவைகளினின்று நீங்கி யெக்காலத்தில் நம்மைமப்போலாவார்களென விசக்கமிகுதியால் தையயுண்டாயிருத்தல்

4. உபேகஷி - வேதத்திற்கு அறியவிதிவிலக்குகளை யநுசரியாது புத்தி பூர்வகமாய் பாவகிருத்தியங்களைச் செய்கிற பாபிகள், அவகுணயுக்தர்கள்,

அஞ்ஞான அந்தகாரமாகிய, கனதந்தி - பெரிய
யானையானது, படநூறி - இறக்கும்படி நாசஞ்
செய்து, இதயம் - மனம், களித்திதெலால் - பா
மாங்கார மடைந்திருத்தலாலும், பற்பல - எண்
ணிறந்த, விதம் கொண்ட - விதமான, புலிகலை
யின் உரியது படைத்து - புலித்தோலையும் மான்
தோலையும், ஆசனங்களாகப் படைத்து, பிரதாபம்
உறலால் - சகஜநிலை யறுபவதிடத்தைப் பெற்றிரு
த்தலாலும், பனிவெயில்கள் - பனி வெயில் முத
லியவைகள், புகுதாமல் - அடையப்பெறாமல், நெ
டியவான்தொடர் - விசாலமான ஆகாயத்தையளா
விய, நெடிய - உயரமான, பரு-பருத்த, மாவனங்க
ளாரும்-மரங்களடரப்பெற்ற காடுசெறிந்த, வெற்பி
னிடைய உறைதலால் - மலையினிடத்து வாழ்தலா
லும், தவராஜ சிங்கமென - தவசிரேஷ்ட சிங்கம்
என்று, மிக்கோர் - அறிஞர்கள், உம்மை புகழ்வார்-
உம்மைக் கொண்டாவொர்கள், வேதாந்த சித்தாந்த
சுமரசம் - வேதாந்தசித்தாந்தங்களின் முடிபாகத்தே

துவேஷி, பாமர்கள் இவர்களை, மகான்கள் காணு
ங்கால் ராகத்துவேஷம் விருப்பவெறுப்பற்று உதா
சீன பாவத்தோடிருத்தல்.

ந்ந்தபொருளைச் சமரசமே எனப்பாவித் தலாகிய, நன்
னிலைபெற்ற - சிறந்தநிலையை யடைந் ததனாலுண்
டாகிய, வித்தகம் - ஞானத்தையுடைய, சித்தர்கண்
மே - சித்தர்கூட்டமே. (கூ)

ஒளவைக்குறள் வெண்பா.

இமையாதநாட்டத்திருந்து ணர்வாருக்
கமையாதவானந்தமாம்.

(அ - ம்.) இமையாத நாட்டத்து - (காரணகாரிய
சகித சர்வசங்கற்பங்களுமுண்டாகி யொடுங்குமிட
மாகிய சிதாகாசத்தில்) தைல தாரைபோல் மனோ
விருத்திநின்று, இருந்து உணர்வாருக்கு (அவ்வாறு
நின்றமனோவிருத்தி) சொருபத்திலேகாக்கிரதைய
டைந் தாங்குண்டாகாநின்ற அசுண்டாகார விருத்தி
யில் பிரிதலின்றிய அவ்வறிவுநிலை பெற்றிருப்பவ
ருக்கு, அமையாத ஆனந்தமாம் - பரிபூரண வாந
ந்தமாகிய நனவிற்குமுப்திநிலை வடிவ அநுபவமாம்.
கண்ணாறுறப்பார்த்துக்காதலாற்றுகேடுக்கி
லுண்ணுமேயீசனென.

(அ-ம்.) கண்ணால் உறப்பார்த்து - (ஆகாசநாட்
டத்தில்) மனம் பொருந்தும்படி நின்று, காதலால்
தானேக்கில் - பொருந்திய வவ்வாகாசத்தில் தைல

தாரைபோல் பிரிதலின்றி யிருக்கில்; உண்ணுமே
நசன் ஒளி-அகண்டாகாவிருத்தியுதயமாகும். (கக)

பத்திரகிரியார் (கண்ணி.)

அமையாமனதமையுமானந்தவீடுகண்டால்
இமையாமனேக்கியிருப்பதுனியெக்காலம்.

(அ-ம்.) இமையாமல் நோக்கி - ஆகாசநாட்டத்
தில்) தைல தாரைபோல் நின்றால், அமையா
மனது - கறங்குபோற் சுழலாநின்ற மனமானது,
அமையும் - (ஸௌரயுத்தில்) எகாக்கிரதையடையு
ம், ஆனந்தவீடுகண்டு - (அடையவே அகண்டாகா
விருத்தி யுதயமாகி) ஆனந்தம் ஜனித்து, இருப்
பது - (அதில் தூங்காமற் நூங்குநிலையை) அடை
வது, இனி எக்காலம் - பந்தப்பகுதியினின்றுள்ள
யான் இதுனினு நீங்கி) எக்காலத்தி லத்தகைய
நிலைவாய்க்கப் பெறுவன். (கஉ)

ஒழிவிலோடுக்கம்.

வெண்பா.

என்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிசங்கார
மன்னிலொளித்தெங்கேயிருக்கலா - முன்னே
விபார்க்கப்போனகதைப்போலிமையாநாட்டஞ்
வியாமன்முடிந்தனை.

(அ-ம்.) தன்னை இழப்பார்க்கு-தற்போதம்ஒழிப்
பார்க்கு, சார்வுஎன்ன-(மற்றைச்) சார்புகள்என்னை
உள்ளன? ஊழிச்சங்காரம் - (மூப்பத்தாறுதத்துவம்
என்பதும் அவற்றின் மூடிவில் நின்ற தாம் என்
பதும் தமக்கு அறிவித்த அருள்என்பதும் இதனைக்
கடந்த ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி ஆநந்தா தீதரா
யிருத்தலின் அவர்க்கிதுவே) சர்வசங்காரகாலம், என்
னில் - என்று (மெய்ஞ்ஞானிகள்) சொல்லுவாரெ
னின், ஒளித்துவங்கே இருக்கலாம்-அவருக்கு எவ்
விடத்துஒளித்திருக்கலாகும், (ஆனால்சிவத்தை அரு
ளாலறிந்து அடையவேண்டுமென்பது என்னையெ
னின்), முன்னேபுலிபார்க்கபோனகதைபோல்-மு
ன்னே புலியினைப்பார்த்து அறியச்சென்ற ஓர்புரு
டன் அஃதிருந்தமுழைக்கு எதிர்ப்படும் தறுவாயில்
அவன் தேகப்பதைப்பற அது பிடித்துக்கொண்ட
தென்று கூறும் கதைபோல், தனை-(சிவத்தை அறிய
வேண்டும்என்றுமூப்பத்தாறுகருவிகளையும்கடந்து
சென்று அருள்ளோர் நிற்குந்தறுவாயில்) இவன்றன்
னை, இமையாநாட்டம் - இமையாநாட்டமாகிய அச்
* சிவந்தானே, சலியாமல் மூடும்-இவனதுபோதப்
பதைப்பு அறும்படி மூடிக்கொள்ளும். (கங்)

* இமைத்தல் விழித்தலின்றிய, இமையாநாட்
டம்போல் மறப்பு நினைப்பு இன்றிய பேரறிவு
ஆகலின், சிவத்தை இமையாநாட்டம் எனப்
பொருள் கொண்டார்.

கடவுளந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனை
 யுச்சித்துவாரத்திலே
 வழிபயமென்றுமலைப்பார்களோ
 மடைக்கொக்கதுபோல்
 தெளிவுறுபார்வையசையாதுசிற்படி
 தூக்கிநின்று
 விழியிமைமயாதொளிபார்த்துடுறுவ
 வெளிப்படுமே.

(அ - ம்.) சுழிமுனை வட்டச்சுழி முனை உச்சி -
 உஸ்வாஸ நிஸ்வாசங்களுண்டாயடங்குவதாயும் சங்
 கற்பமடங்குவதாயுமுள்ள, துவாரத்திலே - இடத்
 திலே, வழிபயம் என்று - (சற்குருசாமீப்பியம்பெ
 ற்ற தீவிரதரபக்குவாதிகாரிகள்) மனதைநிறுத்தல்
 கூடாமை என, மலைப்பார்களோ-பிரமிப்பார்களோ
 (பிரமியார்களென்றபடி), மடைக்கொக்கதுபோல்-
 (வாய்க்கால்) மடையின்கணினு சிறுமீன்களைவி
 ட்டு பெரிய மீன்வருமளவுங் காத்திருக்குங் கொக்

கைப்போல், தெளிவுறுபார்வை அசையாது - இந்
திரியவழி செல்லாது (ஆகாசநாட்டத்தில்) மனம்
பிரிதலின்றி யிருந்து, சிற்றடிதூக்கிநின்று ஸொரு
பத்திற் பொருந்தும்படி வைராக்கியத்துடன் தைல
தாரைபோலின்று, விழி - (ஆங்குண்டாகா நின்ற
அகண்டாகாவிருத்தியில் விளங்கும்) சுத்த மனம்,
இமையாது - அவ்விளக்கத்தில் பிரிதலின்றி, பார்
த்து ஊடுறுவ - பழகப்பழக (அம்மனம் ஸொருப
மாகவே கரைந்து) ஒளி வெளிப்படுமே - (அத்தறு
வாயில்) துரியம் விளங்கும் (கசு)

திருவாசகம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
பொய்யனேனகனெகப்புருந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனேனின்னுஞ்செத்திலேனந்தோ
விழித்திருந்துள்ளக்கருத்திணையிழந்தே
னையனையரசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனையயன்மாற்கறியொண்ணாச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(அ - ம்.) பொய்யனேன் - ஜீவபோதனேனது, அகன் நெகப்புகுந்து - தேகோஹபாவத்தை நான் நானெனும் மயமாய்ப் பரிணமித்து (நிற்கும் பெற்றியான்), அமுது ஊறும் - ப்ரஹ்மாநந்தம் சரக்கின்ற, கழல் - வீரக்கழலணிந்த, புதுமலர்-அழகிய தாமரை மலர்போன்ற, இணை அடி சச்சிதாநந்த ஸௌரூபமாகிய அகண்டாகார விருத்தி யுதயஸ்தாநத்தில், பிரிந்தும் - சிருஷ்டி தொடங்கி மனம் பொருந்தாமல்) பகிர்முகப்பட்டிருக்கின்ற, கையனேன் - (என் பக்குவாபக்குவங்களை முற்றுமாராயாதெத்த அக்கணமே ஜன்ம சாபல்லிய மடையும் வண்ணம் உபதேஸ வுளவுகளை நன்குணர்த்தியுமுணராத) மூடனேன், அத்தோ - ஐயகோ, இன்னும் செத்திலேன் - இன்னமும் தற்போதநாசமடையப் பெற்றிலேன். (ஆனாலெப்படி தற்போதநாசம் எய்திற்றெனில்) விழித்திருந்து - அவ்வுபதேச வுளவுகளில் சித்த விருத்தியைப் பொருந்துமாறு நிறுத்தி, (ஆண்டு சகல கேவல தாக்குதலுக்கிடந்தராது தைலதாரைபோலிருந்து அதன் பரிபாகஸ்திதியிலுண்டாகும் அகண்டாகார விருத்தியால்) உள்ளக்கருத்தினை இழந்தேன் - தற்போத

நாசமடையப்பெற்றேறன், ஐயனே-சற்குருநாதனே,
 அரசே - (அகமமதைதகலையடக்கி நிலையினிற் குமு
 ளவை யேவுதலாற் காட்டிய) தலைவனே, பெரு -
 மேன்மையான, அருட்கடலே - (சகஜநந்த நிலை
 யடைவிக்கும் அகண்டாகாரவிருத்தியாகிய) ஞான
 சாகரமே, அத்தனே - (ஐனன மரணப் பிரவாகத்
 துன்பத்தி னின்றங் காத்தருளிய) தந்தையே, அ
 யன் மாற்கு - சங்கற்ப எழுச்சி ஆகாரங்களுள்ளவ
 ர்களுக்கு, அறியொண்ணா - அறியப்படாத, செய்ய
 மேனியனே - சச்சிதநந்த விளக்கமே திருமேனி
 யாகவுடையவனே, செய்வகை அறியேன் - (சிவா
 நந்தமளவறுக்க அன்னியப்பிரதிதி யின்மையால்),
 செய்யும்வித மாங்கு கண்டிலேன். இப்பெற்றியெ
 ன்ன வாச்சரியம், திரு - அழகிய, பெருந்துறை -
 (சச்சிதநந்த விளக்கமாகிய) சகஜநந்தத்தில்,
 மேவிய - எழுந்தருளிய, சிவனே-தூரியவடிவே.

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுக

மாகிஞாயம்மட்டும்

நிசத்திலுள் விழிப்பார்வையாயிப்படி

நிரந்தரப்பழக்கத்தால்

வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்நிர

வடிவமாகிடினமைந்தா.

கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமாநந்தக்

கடல்வடிவாவாயே.

(அ - ம்.) அசத்தில் - (ஸௌரூப ஞானத்தை யக
த்தின்கணுணர்ந்த புமானாகிய வுனக்கு பிராரத்த
வசத்தாய்ப் பிரவிருத்தி யுண்டாகுங்கால் திரிசிய
தோற்றமாகிய) திரிபுடியில், (ஆதாவு) எம்மட்டு
ண்டு - எவ்வளவுகாலந்தோன்றி நிகழுமோ, அம்ம
ட்டும் - அவ்வளவு காலமளவும், பராமுகமாயினாய்-
ரமாநந்தப் பிராப்தத்தின் முடிபும் அத்தியந்த
க்கரிவர்த்தியும் உன்பாலுண்டாகாமையின்) பகி
ரகப்பட்டனை. அம்மட்டும் - (ஆதலால் திரிசியப்
ரதீதி யிறையளவேனு மில்லாத சுகஜாநந்த
டைவு உண்டாகிற) பரியந்தம், நிசத்தில்-(அக
த்தின்கண்விளங்கிய) ஸௌரூபத்தில், உள் விழிப்
பார்வையாய் - அந்தர்முக நாட்ட முடையவனாய்
சின்று) இப்படி - இங்ஙனம், நிரந்தரப் பழக்கத்

தால்-இடையறா வப்பியாசமேலீட்டினால், மனம்-
(சுத்த) மனமானது, உன்வசத்தினின்று-ஸொருப
த்தில் பிரிதலின்றியிருந்து, சின்மாத்திரவடிவமாகி
டின் - திரிபுடிகிதத்தன்மையை யடைந்து ஐக்கிய
நிலையாகிய சுபாவ ஸ்திதியில் நிலைத்திடமாயின்,
மைந்தா - (ஞான) புத்திரா, கசத்த தேகத்தில் -
அருவருக்கத்தக்க துக்கமயமானதேகத்தில், இருக்
கினும் - (நீ) இருந்திடினும், ஆநந்தக்கடல்-ப்ரஹ்
மாநந்தசாகரமாகிய, வடிவாவாய் - (மோக்ஷ) ஸொ
ருபமாக விளங்குவாய். (கக)

சௌந்தரியந்தாதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
உமையேழுலத்துறைந்தபொரு
ஞணர்ந்தேசுழியின்முனைதிறந்து
இமையோரறியவரிதாரு
மெந்தாயுனதுபதங்கருதி
நிமையாநாட்டத்துடன்காலே
நீட்டிமுடக்கிநிலைபுகுந்து
தமையேயுணருந்தரமருளுந்
தாயேயமலன்றனிவாழ்வே.

(அ - மீ.) உமையே - ஈஸ்வரியே (உனது கிருபா வீக்ஷண்ணியத்தினுற் காட்டிய லக்ஷியார்த்தத்தில்) நிமையா நாட்டத்துடன் - (மனதை) தைலதாரை போல் நிறுத்தி, காலை நீட்டி முடக்கி - (இந்திரிய வழி செல்லாமல்) உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களை யடக்கி, நிலைபுகுந்து - ஸொரூபத்திலேகாக்கிரதை யடைந்து, சுழியின் முனை திறந்து - அகண்டாகாரவிருத்தி யுதயமாகப்பெற்று, இமையோர் அறிய - சங்கற்பவெழுச்சி சங்கற்பவாகாரமுடையவர்களால் லறிவதற்கு, அரிதாகும் - அருமையா யிராநின்ற, எந்தாய் - ஜீவபோதத்துன்பத்தை நீக்கிச் சிவபோதத்தைத் தருகின்ற சுத்தமாயையான, உனது பதம் கருதி - (ஆநந்தத்தின் அடைவு உண்டாகுவதற்கு முன் விளங்காநின்ற) அவ்வகண்டாகார விருத்தியிலேயே நிலைத்து, தாயே - அதனா லுண்டாகின்ற வாநந்தமே, மூலத்துறைந்த - மூலகாரணமாக நிலைபெற்ற, பொருளுணர்ந்து - தூரிய வடைவைப்பெற்று, தமையே உணருந்தாம் - ஐக்கிய நிலையைப் பொருந்துந் தன்மையை, அருளும் - அடைவிக்கச் செய்யும், அமலன் தனிவாழ்வே - தூரியசிவத்திற்கேவலத்தன்மையாய் நிகழாநின்ற வாநந்தமே.

சேளந்தரியலகரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
 இணை விழியிமையாநாட்டமெய்திய
 தலரத்தோன்றும்
 பணைநெடும்புவனமிந்தப்
 பார்வைசற்றிமைக்குமாயிற்
 றுணையிழந்தழிவதெண்ணித்
 துணிந்தநின் கருணை யென்றாற்
 கணையினுங்கொடியதென்னக்
 கடவதோகடவுண்மாதே.

(அ - ம்.) கடவுள்மாதே - தெய்வமாதே, இணை
 விழி - துணையாம்மனம், இமையாநாட்டம் எய்தி
 யது - ஸௌரூபத்திலேகாக்கிரைதயடைந்து தைல
 தாரைபோல் பிரிதலின்றி யிருந்ததனால், அலரத்
 தோன்றும் - பரஹ்மாகார விருத்தி ஞான முதய
 மாகி ஆநந்தம் ஜனிக்கும் (அவ்வண்ணம் நிலைக்
 காமல்), இந்தப்பார்வை-இம்மனமானது, பணை -
 பிசகாய், நெடும்புவனம் - பொருந்தி யிராநின்ற
 வுலக வாசனைகளில், சுற்று - அரைக்கணமேனும்,
 இமைக்குமாயில் - செல்லுமாயின், துணையிழந்து-
 (ஓர்வித விஸ்வராந்தி ஜனித்திருந்த) ஆதரவு நீங்கி,

அழிவது எண்ணி - (தேகோஹப்பட்டு) துன்பந்
தாக்குமெனத் தீவிரதரவைராக்கியங் கருதி, துணி
ந்த - அவ்வீடத்தில் பிரிதலின் றி யிருந்தது, நின்
கருணை என்றால் - உனது கிருபாவீக்ஷணிய மிகு
திப்பேறென்றால், கணையினும் - (தீவிரதரபக்குவ
முடையவர் ஆனந்தமுதய மாகிறவரையில் பிரி
தலின்றி காத்திராது) அம்பினுந்துரிதமாய், கொ
டியது என்ன - அவியா வசப்படுவொன்பது,
கடவதோ - முறையதோ (முறையல்ல). (கஅ)

—○—

 சப்த ஸ்பரிசாதிகளிறந்துநிற்றல்
என்பதற்குப்பிரமாணம்.

—(*)—

சோரூபத்தந்தாதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயனமுமேவடிவாஞ் சொரூபத்தைநீ நண்
ணிநின்றால், நயனஞ்செவிறொக்கு மூக்கெ
னுமிந்திய நாவினொடு, நயநண்கழுத்தியவத்
தைகனவினனவினுடன், நயனம்பிரிவற்றி
ருக்குமெல்லாங்கண்டு நாட்டத்திலே.

(அ - ம்.) நயனமுமே வடிவாம் - மனதிற்கு யதார்த்தவடிவாகிய, சொரூபத்தை - ஸொரூபஸ்திதியை, நீநண்ணி - உன்மனம்பொருந்தி, நின்றால் - (தைலதாரைபோல்) நிலைபெறுமாயின், நயனம் - (ரூபக்காட்சியாகக்காணும்) சட்சு, செவி - (சப்தாதிகளைக் கேட்கும்) சுரோத்திரியம், தொக்கு - (சீதோஷணங்களை உணரும்) ஸ்பரிஸேந்திரியம், மூக்கு - (வாசனையைக்கிரகிக்கும்) கிராணேந்திரியம், நாவின்ஒடு - (இரசனாதிகளையறியும்) சிங்குவேந்திரியம், எனும் - என்றுசொல்லப்பட்ட, இந்தியம் - பஞ்சேந்திரியங்களும், நயம் - ஓர்விதவின் பத்தையுண்டுபண்ணும், நண்சுழுத்தி - காடநித்திரையாகிய கேவலாவஸ்தையும், கனவின் நனவினுடன் - சொப்பன சாக்கிரமெனுமிரண்டோடு கூடிய, * அவஸ்தை - சகலாவஸ்தையும் (ஆகிய விவைகளில்) நயனம் - மனமானது (செல்லாமல் இறந்து) நாட்டத்தில் - (ஆண்டு உதயமாகும் ப்ரஹ்

* அவஸ்தை யென்னும் பதம் சிங்கநோக்காய் முன்னுணர்த்தியவைகளேநோக்கி கேவலாவத்தை யென்றும் பின்னுணர்த்தியவைகளேநோக்கி சகலாவத்தையென்றும் பொருள்படும்.

மாகாவிருத்தி முதிர்ச்சியில், எல்லாம்கண்டு -
சகஜநந்த பிரவாக ரூபஸ்திதியைப் பெற்று,
பிரிவு அற்று - இடையராச்சமாதியைப் பொரு
ந்தி, இருக்கும் - இருந்திடும். (க)

வைராக்கியசதகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்டவைம்புலக்காட்சிபோய்க்
காட்சியாற்கலந்தவாதனையாவும்
விண்டுமுடமற்றலையிலாக்கடலென
விளங்கினையெனினெஞ்சே
யுண்டுகொன்னமக்கொருதுயராங்குவீ
ளெங்கையிற்கணியேயாம்
பண்டைமேவியபயமெலாமறுங்குரு
பதத்திலும்புகலாமே.

(அ - ம்.) கண்டவைம்புலக் காட்சிபோய் - (சற்
குரு நாதனா லருளப்பட்ட மகாவாக்கிய வநுசந்
தான உளவில் சித்தவிருத்தியை நிரந்தரம் நிறுத்
திப் பழகும் பழக்கமேலீட்டில் சிந்தனாதீதமாகிய
குணியமே விளங்கும் இப்பெற்றியான் (ஐம்பொ
றிகளாற் கண்டுணரப்படும் சத்தாதி விஷயக்
காட்சிகளும் நீங்கும், காட்சியால் கலந்த வாத

னையாவும் விண்டு - நீங்கவே ஆண்டு நிகழும் சூனி
யக்காட்சியில் சித்தவிருத்தி நிலக்காது சம்ஸ்
காவாயிலாய் மனோராஜ்ஜிய முதலிய சம்பந்த
முண்டாகும் அஃதையும் தனது வீரப்பாட்டினால்
நீங்குமாறு அதிநுண்ணுணர்வோடு யூகிக்க அவ்
வாசனையும் நீங்கும், மூடமற்று - அவ்வவசாத்
தில் சுழுப்தி நிலையை யடைய அதிசன்னத்தமா
யிருக்கும் அவ்வாறடையாத யுகத்தைப் பெற்றி
ருக்கும் பரிபாகஸ்திதியில் பச்சுமமாகா விருத்தி
யுதயமாகி அஞ்ஞானம் நீங்கும், அலையிலாக் கட
லென விளங்கினையெனின் - அத்தகைய விருத்தி
விளக்கத்திலேயே சித்தவிருத்தி நிஸ்தரங்க சுழுத்
திரம்போல் நிர்விகற்ப சமாதியை யடையுமா
யின், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், நமக்கு - தூரியஸா
நுபமாய் விளங்கும் நமக்கு, ஒருதுயர் - அணுவள
வாகிய துன்பத்தாக்குதலாவது, உண்டுகொல் -
உண்டாகுமோ (உண்டாகாதென்றபடி) வீடு - மோ
க்ஷ சுகமானது சுகஜாநந்தமானது), உளங்கை
யிற் கனியேயாம் - உள்ளங்கைநெல்லிக்கனியேபோல்
நிதரிசனமாம், பண்டைமேவிய பயமெலாமறும் -
அநாதியாய்ப் பொருந்தியிராநின்ற சஞ்சிதாகாமி

யங்களெல்லாம் அத்தியந்த நிவர்த்தியைப் பெ
றும், குருபதத்திலும் புகலாம் - தூரியாதீதவடை
வையும் பெறலாம். (உ)

சசிவர்ணபோதம். (கலித்தாழிசை.)

வினவிற்பரத்தைதயறிவுலுதம்

கவத்தைபுலன்வினைமாறியே

நனவிற்குமுப்திரிலைவரினப்

பொருட்டிகமுநலகவே.

(அ - மீ.) பரத்தை - ப்ரஹ்மஸொருபத்தை,
அறிவுறுதற்கு - அறிவதற்கு, வினவில் - நம்மைக்
கேட்கில், புலன் அவத்தைவினைமாறி - (யாம் கூற
லுறும் உபதேசவுளவின்கண் சித்தவிருத்தியை
தைலதாரைபோனிறுத்திப் பழகு மப்பியாச மே
லீட்டில் சிந்தனையிறந்து ஆண்டுநிகழும் சூனிய
ப்ராப்தத்தினடைவால்) புலனடங்கி இப்பெற்றியா
னிகழும் உள்ளக்குளிர்ச்சியில் தைலதாரையொத்த
யூகமேலீட்டி லுண்டாகும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி
யால் சகலகேவலாவஸ்தைகளின் தாக்குதலுமற்று
அஞ்ஞானமும் நீங்கி, நனவிற்குமுப்தி நிலைவரின்-
ஆண்டுநிகழும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியி னிடை

யராப் பரிசயமேலீட்டில் விளங்கும் நனவீற் சுழு
ப்தியாகந்த அடைவுவரின், அப்பொருள்-என்னை
வினாவிய ப்ரஹ்மஸொருபாநுபவம், நலனாக - உரி
மையாக, திகழும்-விளங்கும். (ந)

சூனியத்தில் தைலதாரைபோல்நிற்றல்
என்பதற்குப்பிரமாணம்.

—*—

குறுந்திரட்டு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெண்டிக்கெங்கண் ணு

மடங்கச்சூனியமதாகக்

கண்டுகொண்டிருக்கக்கண்ட

கருத்தையுமறவேவிட்டா

லண்டமெண்டிக்கெங்கண் ணு

மாய்நின்றவாநந்தத்தைக்

கண்டுகொண்டிருக்கும்வண்ணங்

கணத்தில்வந்துதிக்குமன்றே.

(அ - மீ.) அண்டம் - அண்டமும், எண்டிக்கு -
அவைகளுக் கெல்லையாய் நிகழ்வனவாகிய எட்டுத்
திக்குகளும், எங்கண்ணும் - எல்லா விடங்களும்,
அடங்க - ஒருமிக்க, சூனியமதாக - (சற்குருநாத

ஹம் பெறப்பட்ட மஹாவாக்கிய அநுசந்தானவுள
வில் நிரந்தரம் பழகும் பழக்கவிறுதியில் கேவலம்)
சூனியமாக, கண்டுகொண்டு - (தைலதாரைபோல்)
உணர்ந்துகொண்டு, இருக்க-இருக்கும்படி, கண்ட-
பார்க்கப்பட்ட, கருத்தையும் - எண்ணத்தையும்;
அறவேவிட்டு - பழக்கத்தின் முதிர்ச்சியால் மனம்
ஸௌருபத்தில் ஏகாக்ரதை யடைந்து ப்ரஹ்மாகா
விருத்தி யுதயத்தால் நீங்கி, அண்டமெண்டிக்கு
எங்கண்ணுமாய் நின்ற - ஆண்டு அண்டமெண்டிக்
கெங்கண்ணுமாய் வியாபித்து நின்றான், ஆநந்த
த்தை - ப்ரஹ்ம சுகத்தை, கண்டுகொண்டிருக்கும்
வண்ணம் - இடையறாப் பரிசயஞ்செய்துகொண்
டிருக்கும்படியாகிய பரிபாக ஸ்திதியில், கணத்தில்
வந்துதிக்கும் - விரைவாய் தூரியசிவம் சாக்ஷாத்கார
மாகும். (க)

திருவாசகம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றகில்லேனடியேனரசே

யவனிதலத்தைம்புலனாய

சேற்றிலமுந்தாச்சிந்தைசெய்து

சிவனெம்பெருமாரென்றேறத்தி

பூற்றுமணற்போனெக்குநெக்குள்ளே
யுருகியோலமிட்டுப்
போற்றிநிற்பதென்று கொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(அ-ம்) அரகே - சற்குருநாதனே அடியேன் -
அடியேனேன், அவனிதலத்து - இப்பூமியில் (இச்
சரீரத்தின் கண்ணே), ஐம்புலனாய சேற்றில் -
பஞ்சேந்திரிய விஷயங்கனாகிய சேற்றில், அழுந்
தா - மூழ்கி, ஆற்றகில்லேன் - (தேவரீர் கூறிய
உபதேச வுளவின் கண் அந்தக்கரண விருத்தியை
நிறுத்திப் பழகத் தொடங்குங்காலாண்டு நிலைபெ
றுது பகிர்முக நாட்டத்திறகே தலைப்பட்டு துவந்
துவங்களின் தாக்குதலுக்கு) பொறுக்ககில்லேன்,
சிவன் எம்மெருமானென்று சிந்தை செய்தேத்தி-
(ஆதலால் தூரிபசிவமஜீவாகிஷ்டானாமாதலின்)
பரைநீனெவொடு சிவமநான் நானேசிவம்என்னும்
ப்ரஹ்மானன்னியபாவனையில் அந்தக்கரண விருத்தி
ஸ்தரத்தன்மையடைதலாகிய பூகஞ்செய்து பழகி,
ஊற்றுமணற்போல் நெக்கு வககுள்ளேயுருக-அப்
பழக்கத்தன் பரிபாகஸ்துதியல நகழும் சூனியப்
பிராப்தத்தின் உள்ளக்குளிர்ச்சியில் (பிரிதலின்றி

யுள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம் சுழுப்தி மனோ
 ராஜ்ஜிய முதலிய பிரதி பந்தங்களுக் கிடந்தராது
 மேற்கூறிய உள்ளக் குளிர்ச்சி சகிதமாகிய சூனிய
 வியாபகத்தை எந்த வியாபகம் விளக்குகின்றதோ
 அவ்விளக்கமயமாய்) தைலதாரை போனின்றி, ஒல
 மிட்டு- (இவ்வாறு நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியில்பரஹ்
 மாகார விருத்தி யுதயமாகி அதிற் பிரிதலின்றி)
 அமைதி நிலை யடையுமாறு காத்திருந்து, என்
 பொல்லாமணியைப் புணர்ந்துபோற்றி - (அங்ங
 னங் காத்திருத்தலின் மேலீட்டி லுளவாகும் நன
 விற்கு சுழுப்தி ஆநந்தத்தில் தூங்காமற் தூங்கும்
 ஸ்திதியாகிய நிர்விகற்பசமாதியில் நிலைத்து ஆண்டு
 திரிபுடிகிதமாய் விளங்குந்) தூரியப் பேற்றினை
 யடைந்து, நிற்பது - நிரங்குசதிருப்தனா யிருப்பது,
 என்று கொல் - எக்காலம் வாய்க்குமோ. (உ)

நெக்குநெக்குள்ளிருக்கியிருக்கி

நின்றும் நுந்துங்கிடந்துமெழுந்து

நக்குமழுதுந்தொழுதும்வாழ்த்தி

நானாவிதத்தாற்கூத்துநவிறற்றிச்

செக்கர்போலுந்திருமேனி

திசுழநோக்கிச்சிலிர்சிலிர் த்துப்
புக்குறிப்பதென்றகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(அ-ம்) நெக்குநெக்குள்ளருகியருகி - (சற்குரு
நாதனே! தேவரீர் உபதேச வாயிலாயுணர்த்திய
வநுபவநிலைகளுள், பிரதமத்தில் அந்தக்கரண
விருத்தியை இந்திரியவழி விடாது, மகா வாக்கிய
வநுநந்தானத்துவாராததித்து, அவ் வநுநந்தான
முதயமாகு மிடத்தையே யுகித்துப் பழகும் பழ
க்கமேலீட்டிற் சித்தனையிறந்துவிளங்கும் அகண்ட
சூனிய வியாபகத்தில் ஆண்டுநிகழும் பிரதிபந்
தங்களானிலைபெறு திருத்தலை அதிசூக்ஷ்மமாகிய
தீவிரதரவாற்றலுடன் அச்சூனிய வியாபகத்தை
விளக்கும் எந்த வியாபகவிளக்கமோ அவ்விளக்க
த்திலேயே) தைலதாரைபோல் உள்ளது விளங்கு
கிற பரியந்தஞ் சித்தவிருத்தியை நிறுத்திநிறுத்தி,
நின்றும் - அவ்வாறு நின்றலின் பரிபாகஸ்திதியி
லுளவாகும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியினிலேத்தம்,
இருந்தும்- ஆண்டுநிகழ மாநந்தத்தன்மைநிலை

யைப்பெற்றும், கிடந்தும் - நிர்விகற்ப சமாதி
 ஸ்திதியாயிருந்தும், எழுந்தும் - (இன்றியமையாத
 பிரார்த்த வசத்தாய்ப் பகிர்முகப்படுங்கால் அகத்
 தின்கண் விளங்கிய வாநந்தவடிவமாகவே) வெளி
 பட்டும், நக்கும் - பதார்த்தங்களை யம்மயமாகவே
 பற்றியும், அழுதும் - அவ்வாறுபற்றுவதால் சா
 மான்னியதுக்கப் பிரதிதிதோன்றியும், தொழு
 தும் - (இவ்வாறாகிய புடைபெயர்ச்சிகளை யுகித்து
 இத்தகைய நிகழ்ச்சியுண்டாகா திருத்தற்பொரு
 டு பகிர்முகப்பட்ட வக்கணமே) பதார்த்தத்தின்
 சாமான்னிய விசேட பாவந்தோன்றாதனவாகிய
 ஸ்திதியிலிருந்தும், வாழ்த்தி-அத்தகைய வநு
 பவத்திலிடையராப் பிரிதலின்மையைப் பெற்று,
 என் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்து - இப்பெற்றி
 யானமையும் லீவாதிஷ்டானமாகிய தூரியசிவத்
 தில் தூரிபுடிநுபத்துவைத மின்றிய சுகஜ சமாதி
 யை யடைந்து, நானாவிதத்தால் - பிரார்த்தனுவத்
 தின் வேறுபாட்டால், கூத்துநவீற்றி - அபுத்தி
 பூர்வகமாகவே பிரார்த்தபோகங்களைத் துய்த்து,
 செக்கர்போலும்-மேற்கூறிய பிரார்த்தங்களினிற்
 தியில் தூரிய சிவத்தினுடத் தன்மை பெற்ற

முக்தர்போலும், திருமேனி திகழ்நோக்கி -
அமைதி நிலையைப்பெற்று, சிலிர் சிலிர்த்து-ப்ரஹ்
மாஞ்சலியத் தன்மையென்னு நிரங்குச திருப்தி
யுண்டாகி, புக்கு நிற்பது - அதிற் பிரிதலின்றி
யிருப்பது, என்று கொல்லோ - எக்காலம் வாய்க்
குமோ. (ங)

திருப்போருர்ச்சந்நிதிமுறை.

எண்சீர்க்கழிகெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்பல்விதப்பூச்சோலைபுகாதே

பரிபூரணமாமேகச்சோலையி

லெற்பெறநீயெந்நாளுமகிழ்ந்தங்

கிதுவதுவென் றென் னையுநாடாமே

செப்பமதாய்நின்னை யுநாடாமே

சீரருளேவடிவாகியிருந்து

குப்புகழ்போருரப்பனைநாடிக்

குவாய்வரநீகுவாய்குயிலே.

(அ-ம்.) பற்பல் விதப்பூச்சோலை - (சற்குரு
நாதன் வாய்க்கப்பெற்று உபதேசவுளவுகளை நன்
குணர்ந்தபின்) நாளுவிதமாகிய சாஸ்திர விசார

மென்னுங் கூட்டத்தில், புகாது - அந்தக்கராண
 விருத்தியைச் செலுத்தாமல், பரிபூரணமாம் ஏகச்
 சோலையில் - அன்னேனான்பாற்பெற்ற மகாவாக்ஷிய
 த்தை நிரந்தரஞ் சிந்திக்கச் செய்து அச்சிந்தனை
 யுதிக்கின்றவிடத்தில் (நிறுத்தி), எற்பெற - (அவ்
 வாறு நிறுத்துதலாந் தொழிற்குக் கருத்தாவாகிய)
 ஜீவபோதத்தி னதிஷ்டானவடிவை யடைதற்கு,
 நீயெந்நாளுமகிழ்ந்து - (ஆண்டுவிளங்குஞ் சூனிய
 சகித) உள்ளக்குளிர்ச்சியினிடத்து தைலதாரை
 போலிருந்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், இது அது
 வென்றென்றையு நாடாமே - உண்டாகும் மஃனா
 ராஜ்ஜியம் சுழுப்திமுதலிய சம்பந்த மாகாமே,
 செப்பமதாய் - இணக்கமதாய், நின்னையு நாடா
 மே - ஜீவபோதத்தையும் பொருந்தாமலிருக்கும்
 பரிபாக ஸ்திதியில், சீரானே வடிவாகியிருந்து -
 விளங்கும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியே வடிவாயிரு
 ந்து, குப் புகழ்போரூரப்பனை - ஞானபூமி எழனு
 னைந்தாவதாகிய வசம்ஸத்து யென்னும் பூமியை
 யுடைத்தாய் விளங்கும் ஞான வான்களாலே
 போற்றப்படுஞ் சங்கற்ப வாஸனைகளை நாசஞ்
 செய்யும் ப்ரஹ்மாகார விருத்திசகித நனவிற் சுழு

ப்தி ஆநந்தத்தை, நாடி - அடைந்து, (அவ்வா
நந்தம் ஸ்திரத்தன்மை யடைதற்பொருட்டு)
குயில் - ஆண்டு நிகழுஞ் சுத்தமனமானது,
கூவாய்வரீ கூவாய் - இடையருசமாதி ஸ்திதி
யைப் பழகல் வேண்டும். (சு)

—(*)—

அவித்தை வசப்படுதலாகிய
சுழுப்தியும் மனோஜ்ஜியமும் உண்டாகா
வண்ணங்காத்தல் என்பதற்குப் பிசமாணம்.

ஞானசாகர வேண்பா.

இந்திரியங்கள் வரிருட்காலம்பேருறக்கம்
வந்திடுமோவென்று வழிபார்ப்பர் — முத்தி
யமையாமனாளுமகல் ஞானக்கண்ணி
லிமையாமனோக்கிரிநு.

(அ-ம்) இந்திரியக் கள்வர் - (சற்குருகாதன்
பாற்பெற்ற வருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்
திப் பழகும் பழக்கவிறுதியில் நிகழ்வனவாகிய
அகண்ட சூனியத்தில் சித்தவிருத்தி தைலதாரை
போ னிலைக்குமவசரத்தில்) இந்திரியத் திருடர்

கள், இருள்காலம் பேருறக்கம் - மனோராஜ்ஜிய
மாகிய விருட்டும் மூடத்தன்மையான சுழுப்சி
யும், வந்திடுமோ என்று - வருவதற்கு அதிக
சன்னத்தர்களாக, வழிபார்ப்பார் - எதிர்பார்த்திருப்
பார்கள், முந்தி - அதத்தகைய அவஸ்தை வருவ
தற்கு முன்னமே, அடையாமல் - (அவர்கள்) வசப்
படாமல், நாளும் - சதாகாலமும், அகல் - விசாவி
த்த, ஞானக்கண்ணில் - தைலதாஹபோல் நின்ற
ஞான நாட்டத்தில், இமையாமல் - பிரிதலின்றி,
நோக்கி இரு - (உள்ளது விளங்குகிற பரியந்தம்
திட வைராக்ஷயத்துடன்) காத்துக்கொண்டிருக்
கக்கடவாய். (க)

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

வஞ்சிவிருத்தம்.

ஒழித்தேயுள்ள முணர்வடைய
வொழியாவொருவன்வருமளவும்
விழித்தேயுறங்கும்விளங்கிழையர்
மேவுங்கபாடந்திறமினோ

(அ-ம்.) உள்ளம் - மனம், உணர்வு அடைய -
ஸௌபத்திலேகாக்கிராதையடைய, ஒழித்து -
(இந்திரியவழிசெல்வதை) தடுத்து (ஆகாசநாட்டத்

தினிறுத்தி சுழுப்தியும் மனோராஜ்ஜியமு முண்
டாகாமல்), ஒழியா ஒருவன் - பரிபூரணமாகிய
ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி, வரும் அளவும் - உண்டா
குறவரையில், விழித்து - தைலதாரைபோல்நிற்க,
உறங்கும் விளங்கு இழையீர் - மனம் ஸௌரூபத்
திலேகாக்கிரைதயடைந்து சுத்தமாயையில்விளங்
கும் சச்சிதானந்த வடிவுடைய அகண்டாகார
விருத்தியுதயமான ஆனந்தம் ஜனிக்கும் அதில்
பிரதலின்றிய சமாதி நிலையடையில், மேவும் கபா
டம் திறநின் - பொருந்துகின்ற அவித்யா நாசத்தி
னத்தியந்த வடைவு பெறப்படும். (உ)

அவிரோதவுந்தியார்.

அசைவறச்சித்தமடங்குமேற்பின்ன
ரசையாமற்காத்திடென்றுந்தீபற
அறிவால்வருந்தியுமுந்தீபற.

(அ-ம்.) அசைவறச் சித்தமடங்குமேல் - யாம்
கூறியவுளவின் கண் மனதை நிறுத்திச் சாதகஞ்
செய்யத் தொடங்கும்போது ஆண்டுநிலைபெறுது
சரிக்கின்ற மனநீர்க்க கால பரிசயமேலீட்டி
லடங்குமாயின், பின்னரசையாமல் - பின்னருள்

ளது (ப்ரஹ்மாகார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம் பகிர் முகத்திற் கிடந்தாமல், அறிவால் வருந்தியும்-ஆண்டு நிகழும் சுழுப்தி மனோராஜ்ஜியங்களை அறிவினது வீரப்பாட்டினு லக்கணமே நீக்கி, காத்திடு - திடசித்தம் பண்ணிக்கொள். ()

திருக்குழள் வெண்பா.

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணி
திண்ணியராகப்பெறின். [யார்

(பரி-உரை.) தாமெய்த 'எண்ணிய பொருள்க
மெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்து
வர்; எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்
கட்டிண்மை யுடையராகப் பெறின்.

(அ-மீ.) எண்ணியார் - (துக்கநிவர்த்தியும்
பரமாநந்தப் பிராப்தியு மடைய) எண்ணினவர்,
திண்ணியராகப் பெறின் - (சற்குருநாதன்பால்
உபதேச வுளவுகளை நன்குணர்ந்தபின் என்காந்த
ஸ்தலத்தை யடைந்து அன்னேனாற்பாற் பெற்ற
வருட்பார்வையில் அந்தக்கரண விருத்தியை நிறு
த்திப் பழகும் முழுக்கூடங்கள் உள்ளது (ப்ரஹ்மா
கார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம் இடை

யிடையே யுளவாகும் மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தி
முதலிய பிரதிபந்தங்கட்கிடந்தராது அப்பொரு
ட்து வழியாகிய வருட் பார்வையினிடத்து) திட்ப
முடையவராக விருக்கப்பெற்றால், எண்ணிய -
(ஆண்டு ஜனிக்கும் உள்ளக்குளிர்ச்சியின் பரிபாக
ஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி யுதயமாகி தம்
மால்) எண்ணப்பட்ட அஞ்ஞான நிவர்த்தியும் ப்ர
ஹ்மாகந்தப் பிராப்தியும், எண்ணி யாங்கு - அவ்
வெண்ணிய டியே, எய்துப- அடைவர். (சு)

மோகவதைதப்பரணி. (கலியினம்)

ஆங்குண ராமையுமுணர்வுமாகியகோளற
தூங்கினர்காண்ட கமடைவார் [விருந்தி
சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

(அ-ம்) ஆங்கு - சற்குருநாதனாற்பெற்ற வரு
ட்பார்வையில் அந்தக்கரண விருத்தியைத் தைல
தாரை போனிறுத்திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதியி
லுண்டாகும் உள்ளக் குளிர்ச்சியில் நிலைத்துள்ள
அவ்விடத்து, உணராமையும் உணர்வு மாகிய -
(அதிசன்னத்தமாய் வருவதற்குத் தலைப்படும்)
மனோராஜ்ஜியமும் சுழுப்தியும் ஆகியவிலைகளில்,

கோளற - (விருத்தியை விடாது ஈண்டு நிகழும்
 உள்ளக்குளிர்ச்சியை விளக்கும் எந்த வியாபகமோ
 அத்தகைய வியாபகத்தினிடமாகவே அறிவினது
 வீரபாட்டால் நிறுத்தி யவ்வாறு நிறுத்தலாலுள
 வாகும் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியால்) சகல கேவல
 த்தின் தாக்கற, இருந்து - ஆண்டு நிகழும் ப்ரஹ்
 மாகார விருத்தியில்) தைல தாரைபோல் நிலை
 பெற்று. தூங்கினர்காண் - (அவ்விடம் ஜனிக்கு
 மாநந்தத்தில்) நிர்விகற்ப சமாதிபைப் பெற்றவர்
 கள், சுகமடைவார் - தூரியாநு பவமாகிய சுகஜா
 நந்தப் பேற்றினை யடைவர் (ஆதலின்), சும்
 மேலோ சும்முலக்காய் - மேற்கூறிய வநுபவம்
 தடஸ்தப்படிம் பொருட்டு சற்குரு நாதன்பாற்
 பெற்றவருட் பார்வையினின்றமனம் இடையரு
 ரதகத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நரிடம்விட்டோரிடத்தேயுள்ள

முறிலவற்றினடுவுண்மையாகப்

பேரிலதாயுணர்விலதாய்ச்

சடமிலதாயதுநீயாய்ப்பிரியேலென்றுங்

கூரியபுந்தியினாலேயுகித்துக்
குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித்
நூரியதாம்படிமனத்தின் றுவக்கறுத்து
விருந்தபடி துணிந்துநிற்பாய்.

(அ.ம்.) உள்ளம் - மனமானது, ஓரிடம் விட்டு-
பற்றியிராபின்ற பதார்த்தத்தை (நாமரூபபரிணா
மத்தை)விட்டு, ஓரிடத்தே உறில்-இன்னொருபதா
ர்த்தத்தை (நாமரூபத்தை) பற்றுகின்ற காலத்து,
அவற்றினிடு ஷண்மைமயாகி- அவ்வாறு பற்றுதற்கு
முன்னின்ற உள்ள விடைவெளியான (அந்தராளமா
ன) தகராகாசத்தில் மனதையம்மயமாகவேநிறுத்தி,
பேரிலதாய் உணர்விலதாய் சடமிலதாய் - ஆண்டு
நிகழும் ப்ரஹ்மாகாவிருத்தியால் சம்ஸ்கார எழு
ச்சியிலாத தாயும் அவ்வெழுச்சி யின்மையால் ஜீவ
போத மின்மையாயும் அப்போத மின்மையால்
அஞ்ஞான மிலதாயும் நீங்கப்பெற்று, அது நீ
யாய் - அவ்வவசரத்தில் விளங்கும் ஆநந்தப் பிராப்
தியால் அகம் புற மின்மையாகிய சகஜ சமாதிபை
யடைந்து, என்றும் - எக்காலமும், பிரியேல்-அச்
சகஜ சமாதி யநுபவமாகவே யிருக்கக் கடவாய்

இத்தகைய வநுபவம் மேற்கூறிய உபதேசவுள வால் சீடனுக்குப் பிராப்த மாகாமையை யறிந்து, எவ்வாற்றாநு மவ்வநுபவப் பிராப்தி யை - யுமாறு கிருபா நோக்குடையரா யவ்வுபதேசவுளவினையே வேறோராற்றாற் கூறுவான் ரொடங்கி ஈண்டவ் வநுசந்தான நீர்மையை யுணர்த்துகின்றனார், கூரிய புந்தியினாலே யுகித்து - ஏசாந்த ஸ்தலத்தை யடைந்து யோகநூலிற் கூறியவண்ணஞ் சரீரத்தை செவ்வனே நிறுத்தி கண்களே மூடக்கொண்டு மனதை யிந்திரியவழி விடாது தேகத்திற்குள்ளிருக்கும் ஹிருதயாம்பரத்தைப் பாவித்து, குடும்பியெனுங் குறிப்பைமாற்றி - அப்படிப்பாவித்தமனம் தேகோஹ சக்ஸ்காமங்கள் ஆண்டு நிகழாவண்ணம் “ஸோகம்” டாவனையை அதிசூக்ஷ்மமாக (பரானினைவாக) சிந்திச்செய்து, தூரியதாம் படிமனத்தின்-(சிந்தனையில் விருத்தியை நிறுத்தாது அச்சிந்தனை யதிக்குமிடத்தையே தைலதாரை போல் யுகித்து அத்தருணத்தி லாண்டிளவாகும்) அஞ்ஞான சம்பந்தங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாய் நிகழுமசுத்த மனதினுடைய, துவக்கறுத்து - மனோராஜ்ஜியம் சுழுப்தி முதலிய வுடனிகழ்ச்சி

களைத் தனது வீரப்பாட்டினால் நீக்கி, இருந்தபடி-
அவ்விட முண்டாகின்ற ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி மய
மாயிருந்து, துணிந்து - ஆங்கு ஜனிக்கு மாநந்தத்
திற்பாவசமுற்று (நீர்விகற்ப சமாதியை யடை
ந்து, நிற்பாய் - சகஜாநுபவியா யிருக்கக்கடவாய்.

தேவிகாலோத்தரம்.

அறுநீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆராதசித்தமானதோர்
காஸத்தடங்குமா னாற்
பேராமல்வருந்திக்காத்து
பிண்ணைசிந்தனைகள்சென்று
சாராமல்வல்லவாறுதடுத்துச்
சார்வானவெல்லாஞ்
சேராமன்மயக்கநீக்கித்
திறமாகச்செய்துகொள்வான்.

(அ - மீ.) ஆராதசித்தமானது - சற்குருநாதன்
பாற் பெற்றவருட் பார்வையிற் சித்தவிருத்தியை
நிறுத்திவிறுத்திப் பழகுங்கால் ஆண்டுநிலைபெறுது
சரிக்கின்ற மனமானது, ஓர்கால் - ஒருசமயம்,
அடவகுமானால் - மேற்கூறிய லக்ஷியத்தில் நிலை

பெறுமாயின், பேராமல் வருந்திக்காத்து - உள்
 ளது (ப்ரஹ்மாகார விருத்தி) விளங்குகிற பரியந்
 தம் பகிர்முக நாட்டத்திற் கிடந்தராது ஆண்டு நிக
 ழும் உள்ளக்குளிர்ச்சியை வைராக்கியத்துடன்
 காத்து, பின்னை சிந்தனைகள் சென்று சாராமல்வல்
 லவாறு தடுத்து - அதன்பின் சம்ஸ் + ரவாயிலாய்
 எழாநின்ற மனோராஜ்ஜியமுதலிய புடை பெயர்
 ச்சிகளுக் கிறையளவேனு மிடந்தராதனவாகிய
 யுகத்திலேயே யிருந்து மேற்கூறிப் போந்தபுடை
 பெயர்ச்சிகள் உண்டாகாவண்ண நீக்கி, சார்வான
 வெல்லாஞ் சேராமன் மயக்கநீக்கி - ஈண்டு பதார்த்
 தங்களின் பிரதிபலிப்புகளுக்கெல்லாஞ் சார்வாய் நிகழ்
 வனவாகிய வஞ்ஞானசகித சுழுப்தியின் வசப்படுவ
 தற்கு அதிசன்னத்தமாயிருக்கு மத்தருணத்தின்
 கண்ணேயே அவ்வாறு செல்லுஞ் சுழுப்தியி
 னின்று நீங்குவதாகிய யுகத்தினால் நீக்கி, சுறமாகச்
 செய்துகொள்வான் - தீவிரதர ஜிஞ்ஞாசுகள்ஸ்திரத
 தன்மையாகவேயிருக்குமாறு செய்துகொள்வர். (எ)

திருக்குறள் வேண்பா.

துன்பமுறவரினுஞ் செய்கதுணிவாற்றி
 யின்பம்பயக்குமவனை.

(பரி - உரை) முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற்
றமக்குத் துன்பம் மிகவருமாயினும், அது நோக்
கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும்
வினையைத் திட்பமுடையராய்ச்செய்க.

(அ - ம்.) துன்பம் - (ஸௌரூபத்தி லேகாக்கிர
தையடைந்த மனதுக்கு நிஜநந்தம் விளங்குகிற
வரையி லவ்விடத்திலேயே அந்தர்முகமாய் நிலைக்
கவொட்டாமல்) பிரதி பந்தங்கள், உறவரினும் -
(தமக்கு) மிகநிகழினும் (அதுகண்டு தளராமல்),
இன்பம் - ப்ரஹ்மாகாரப்ராப்தியை, பயக்கும் -
(முடிவிலே) அடைவிக்கின்ற, வினை - (பிரித
லின்மையாகிய அந்தர்முக) அப்பியாசத்தில், து
ணிவு ஆற்றி - (உண்டாகும் ப்ரஹ்மாநந்த வடை
வின் நிச்சயத்தை யகத்தினிடங் கொண்டு) வலி
மையுடையராய், செய்க - செய்யக் கடவது. (அ)

நாலடியார் (வேண்பா)

ஊக்கித் தாங்கொண்டவிரதங்களுள் ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்கடாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கி ஈறாஉமுரவோரேநல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத்தவர்.

(அ-ம்) ஊக்கி - ப்ரஹ்மாநந்த வடிவையடை
யும்வண்ணம்) முயன்று, தாம் கொண்ட விரதங்

கள் - மனதை ஸொருபத்திலேகார்க்கிரதை செய்
தவ்விடத்தில் தைலதாரைபோ னிற்சூந் நிதித்தி
யாசன பரிபாக ஸ்திதியில் உளவாகும் சுகப்பெரு
க்குகள், உள்ளுடைய - தம்மில் கலங்கும்
படி, தாக்கருந் துனபங்கள் - நீக்குதற் கருமைமா
கிய பிரதிபந்தங்கள், தலைவந்தக்கால் - தாக்கிமே
லிட்டு வந்தால், நீக்கி - (சூக்ஷ்மவறிவால் அப்பிரதி
பந்தங்களை) நீங்கச்செய்து, நிறூஉம் - (அச்சுகப்
பெருக்குகளிலேயே சித்தவிருத்தியை) ஸ்திரப்
படும்படிச் செய்யும், உரவோரோ - மனோபலமுள்ள
போறிவுடையோரோ, நல்லொழுக்கம் காக்கும் -
ப்ராஹ்மாகார விருத்தி யநுபவநிலையினையடைந்து
ஆண்டொளவாகும் ஆநந்தத்தில் அறிதுயிலில் தலைப்
பட்டிருக்கும், திருவத்தவர் - (சுகஜாநுபவத்தை
யடையப்படும்) ஞானச்சிறப் புடையவர். (சு)

திருக்குறள்வேண்பா.

கலங்காது கண்டவினைக் கட்டுளங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல்.

(பரி - உரை.) மனந் தெளிந்து செய்வதாகத்
துணிந்த வினையின்கண் பின்னசைதலின்றி நீட்
டித்தலையொழிந்து செய்க.

(அ - ம்.) கலங்காது - (சற்குருநாதன்பால் உப
தேசவுளவுகளை நன்குணர்ந்து அந்நெறிக்கண்ணின
தைநிறுத்திப் பழகும்போது ஆண்டு நிகழும்) மல
விகேஷப தோஷங்களுக் கிடந்தராது தைலதானை
போன்ற சாதகஞ் செய்யும் பரிபாக ஸ்திதிநிலை,
கண்ட வினைக்கண் - விளங்கும் உள்ளக் குவிப்பி
சகிதமான சூனிய வியாபகத்தினிடம் (ப்ரஹ்மா
காரவிருத்தி யுதயமாகி) ஆநந்தம் ஜனிக்குமனவும்
பிரிதலின்றிப் பழகஞ் சமாதியினிடத்து, அஹங்
காது தூக்கம் கடிந்து - (உண்டாகும் பிரதிபந்தங்க
ளாகிய) பகிர்முகப்பிரவிருத்தி ஆலசியம் நித்திரை
முதலியவைகளை அறிவினது வீரப்பாட்டினு லக்க
ணமே தகைத்து, செயல் - சமாதியைச் செய்கிக்
கடவது. (சு)

 ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி உதயம்
என்பதற்குப்பிரமாணம்.

—(*)—

தி ரு வ ா ச க ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்மெனக்கருளியிருள் கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறேற்போன்று

நின் றநின் றன்மைநினைப்ப றநினைந்தே
 னீயலாற்பிறி துமற்றின்மை [தொன்றாந்
 சென்றுசென்ற ணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்
 திருப்பெருந்துறையுறைசுவனே
 யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
 யாருன்னையறியகிற்பாரே.

(அ - ம்.) இன்று - சற்குருநாதன் உபதேசவு
 ளைவ யறிவித்த பின்னர் அந்நெறிக்கணிடையு
 முயற்சியுடன் பழகும் பழக்க விறுதியிற் புருடத்
 திரமற் றிருத்தலாகிய) இத்தருணத்தில், எனக்கு-
 (ஜீவபோதனேனாகிய) எனக்கு, அருளி-மலரகிதத்
 (தன்மையை யுண்டு பண்ணுவதற் கேதுவாகிய)
 அகண்டாகாவிருத்தி ஞானம் உதயமாகப்பெற்று,
 இருள்கடிந்து - (ஆண்டு நிகழ்வனவாகிய நனவிற்
 சுழுப்தி யாநந்தத்தால்) அவித்தை நாசமடைந்து,
 உள்ளத்து - அகத்தின்கண் (விளங்கும் ஆநந்தத்
 தில்), எழுகின்ற-உதயமாகின்ற, ஞாயிறே போன்
 றுநின்ற - சூரியனையே நிகர்த்து நிற்கும், நின் த
 ன்மை - தூரியவிளக்கத்தில், நீ அலால் - அத்தூரிய
 விளக்கமன்றி, பிறிது மற்று இன்மை - அன்னிய
 பிரதிதியானது இறையளவும்கிகழ்க்) காண்கிலன்,

நினைப்பு அற நினைந்தேன் - (இப்பெற்றியானுங்கு
 ஜனிக்கும் சகஜாநந்த வநுபவத்தால் சங்கற்பமும்
 வாசனையு மத்தியந்த க்ஷயமடைந்தது) * நினைப்
 பொழிய நினைந்தனன், சென்று சென்று - இத்த
 கைய வநுபவ நிகழ்ச்சியானது எப்பதார்த்தங்களி
 லும் தற்சொருபமே விசேஷித்தப்பதார்த்தங்களி
 னது தன்மை சாமான்னிய மாகக் காணப்பட்டு,
 அணு ஆய் தேய்ந்து தேய்ந்து - (மேற் சொல்லிய
 வநுபவம் திடவுறுதி யடைந்த தன்மையால்) பதா
 ர்த்தங்களில் சாமான்னிய விசேஷ பாவமு நீங்கி,
 ஒன்று ஆம் - ஐக்கியநிலையை யடைபப் படுகின்ற,
 திரு-(சச்சிதாநந்தவிளக்கமாகிய) செல்வம், பெருந்
 துறை உறை - அதிகரித்து விளங்காநின்ற சகஜா
 நந்தத்தில் வாசஞ்செய்யும், சிவனே-துரியாதீதமே,
 ஒன்றும் நீ அல்ல - (ஸொருபசமாதியைப் பழகுங்
 காலத்தில்) தத்துவக் குழாங்கௌல்லாம் நீ அல்ல
 வாகி யதற்கதீதமாய் விளங்கப்பட்டனை, நீ அன்றி-
 (அவ்விளக்காநுபவ நிகழ்ச்சியைக் கொண்டு பார்க்
 கும் சமயத்தில் முன்பு நேகிகளைந்தபதார்த்தங்கள்

* நினைப்பொழிய நினைந்தனன் - நினையாமல்
 நினைந்தேன், என்று மறவாதிருந்தேன்.

யாவும்) அவ்விளக்கத்தைப் பல்லது, ஒன்று இல்லை-
வேறா யறிகிலேன் (இத்தகைய சூழ்ச்சியால்),
உன்னை அறியகிற்பார் - விளங்கப்படும் இத்தூரியந்
தீத வதுபவத்தை நிஷ்காமிய புண்ணிய மிகுதிப்
பேறில்லாது அறியவல்ல புருடர், யார் - யாவர்.
(அறியவல்லநர் இல்லை என்றபடி.) (சு)

பாடுதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

காணாதேநின்று கழியுமென்னைக்
காவிட்டுக் காவிட்டுப் பாயுதேனை
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனை
கதிர் போலறிவங்கே காண்குதேனை.

(அ - ம்.) காணாதேநின்று கழியுமென்னை - சற்
குந் நாதன்பால் மஹா வாக்கிய அநுசந்தான
வுளவுகளை நன்குணர்ந்து அவ் வநுசந்தான வுளவி
ன்னை சித்தவிருத்தியைத் தைலதாரைபோ னிற்று
த்திப் பழகும் பழக்க விறுதியில் அப்பழக்கமு
மற்று கேவலம் சூனியப் பிரதீதியே நிகழ்ந்து
தனது எதார்த்த ஸ்வரூபம் விளங்காமலும் பகிர்
முகப்பட பிரியமின்மையு மாகிய தருணத்தில்,

காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாயுதேனே - சுழுப்தி யல்
லது மனோராஜ்ஜியமாகிய பிரதிபந்தங்க ளிடையி
டையேவந்து தாக்காநிற்கும், காணாதகண்ணைத் து
டைக்குதேனே - அத்தகைய பிரதிபந்தங்களுக்
கிடந்தராது தீவிரதர வுக்கத்துடன் சற்குரு நாத
னாற்பெறப்பட்ட வருட்பிரசாத வலியாற் றகைத்து
சாக்ஷிமாத்திரமாய் நிற்கும் பரிபாக ஸ்திதியில்,
கதிர்போலறிவங்கே காண்குதேனே - ஞானபானு
வாகிய ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி யவ்விட முதயமாக
வவ்வநுபவத்தைப் பெறுவேன். (உ).

திருவாசகம். (கலிவேண்பா)

நோக்கரியநோக்கே நுணுக்கரியநுண் ணுணர்வே
போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாப்புண்ணியனே
காக்குமெங்காவலனே காண்பரியபேரொளியே.

(அ - ம்.) நோக்கு - சர்வபதார்த்தங்களை யுந் திரு
ஷ்டித்து, அரிய - உணர்தற்குரிய வறிவாலறிதற்
கரிய எந்தவுணர்வே (அவ்வுணர்வினிடத்து),
நோக்கு - அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்திப் பழ
குங்கால், நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே - ஆண்டு
நிலைபெறுது பிரதிபந்தங்களின் சம்பந்தமாதற்குத்
தலைப்படு மவசரத்தின்கண்ணேயே அவ்வாறு விரு

த்தியை விடாது அது சூக்குமமாகிய உணர்வுடனீ
ருந்து யுகிக்குந்தருணத்தில், போக்கும் வரவும்
புணர்வும் இலா - பஞ்சேந்திரிய விடயங்களும்
தேஹோக வபாதியுங்கழன்று உஸ்வாஸ சிஸ்வாஸ
மடங்கி பாகியாந்தரமென்னும் பாகுபாடுகளிறந்த
வகண்ட சூனிய விளக்கமே முற்படும், புண்ணிய
னே - அச்சமயம் அகண்டாகார விருத்தி வடிவா
யுடைய வாநந்தாநுபவத்தின் லேசமாகிய சீதளத்
தன்மை யுண்டாகும், காக்குமெங்காவலனே - அத்
தகைய சீதள (குளிர்ச்சி)த் தன்மையை யுள்ளது
(ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி) விளங்குகிறபரியந்தம் பிரி
தலின்றிக் காத்தல்வேண்டும், காண்பரிய பேரொ
ளியே - அவ்வாறுகாத்து நின்றலாம் பர்பாகஸ்திதி
யில் அந்தக்காரண விருத்தி ஸொருபமயமாய் நிலை
பெற்று ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகும். (ங)

 நனவிற்குமுப்தி ஆநந்தத்தில்
பரவசப்படலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

—*—

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறிபொருளைவிட்டகன்றாலழியுஞ்சித்த
மந்தநிலைவியாபாரமனைத்துமில்லாச்

செறிநனவிற்கு முத்தியாமிதனைநாளுந்
 தீராதபரிசயமேசெய்யச்செய்யப்
 பிறிவின்முதுதுரியம்' மென்பர்மேலோர்
 பிழைபிலாவிதனிலேநிலைமைபெற்றுக்
 குறியறுமானந்தமேகாந்தசீலக்
 கொள்ளையாலநாநந்தங்கூடுமன்றே

(அ - ம்.) அறிபொருளை - திரிசிய பிரதீதிக்குக்
 காரணமாய் நிகழாநின்ற சங்கற்ப ஆகாரங்களை,
 விட்டு அகன்றால் - தவிர்ந்து (உற்பத்தி ஸ்தானத்
 தையே பற்றி) நின்றால், சித்தம் அழியும் - மன
 மானது நாசத்தை யடையும், அந்த நிலை - அத்
 தகையஸ்திதி, வியாபாரம் - சங்கற்ப எழுச்சியும்
 வாசனையும், அனைத்தும் இல்லா - இறையளவேனு
 மில்லாத, செறிநனவில் சுமுத்தியாம் - அடர்ந்தெ
 ன்ருன பரிபூரணமாகிய நனவிற் சுழுப்தியென்
 னும் பேராநந்த நிலையாம், இதனை - இத்தகைய
 வாநந்தத்தை, நாளும் - சதாகாலமும், தீராத - ஒழி
 யாத, பரிசயமே - அப்பியாசத்தையே, செய்ய செ
 ய்ய - பழகப்பழக, பிறிவுஇல் முதுதுரியம் ஆம் -
 சகஜாநந்தமாய் விளங்கும் பழமையாகிய துரிய
 நிலையாகும், பிழை இலாஇதனிலே-அவித்யாசகி

தமில்லாத விச்சொருபாநு பவத்திலே, நிலைமை
பெற்று - ஆருடத்தன்மையை யடைந்து, ஆனந்
தம் - சச்சிதானந்தமெனும் நிலைவாகிய, குறி
அறும் - சுத்த திரிபுடியும் நாசமடையும், அன்றே-
அக்கணமே, ஏகாந்தசீலக் கொள்கையால் - இத்
தகைய பெற்றியுடைத்தாய் சுபாவகோட்பாட்டி-
னால், அநாநந்தம் கூடும் - ஆநந்தாதீத நிலைமை
வாய்க்கும், என்பர் - என்று கூறுவர், மேலோர்-
உண்மை ஞானத்தையுணர்ந்த ஞானவான்கள். (க)

பத்திரகிரியார் (கண்ணி.)

ஆங்காரமூடக்கிஸையம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றுாங்கிச்சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(அ-ம்.) ஆங்காரமும் - (மனதை சப்த முதிக்கு
டத்தில் நிறுத்தப் பழகும் பழக்க மேலீட்டினால்
தகைக பாவமும், ஐம்புலனை - ஐந்துபுலன்களி-
ரணர்வும், அடக்கி - நீங்கப்பெற்று, சுட்டறுத்து -
ஆண்டு நிகழும் சூனிய விபாபகவிளக்கத்தை விள-
க்குவது எவ் விளக்கமோ அவ் விளக்கத்தையே
யுகித்திருக்கும் பரிபாக ஸ்திதியில் ப்ரஹ்மாகார
விருத்தி யுதயமாகி யஞ்ஞான நீங்கி, தூங்காமற்-
றாங்கி - ஈண்டு நிகழ மாநந்தத்தில் தூங்காமற்

நூங்குவதாகிய நிர்விகற்ப சமாதியை யடைந்து,
சுகம்பெறுவது - இப்பெற்றியால் துரியாநுபவம்
வாய்த்து சுகஜாநுபவியாயிருப்பது, எக்காலம்-எந்த
காலம் வாய்க்கும். (உ)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(அ - ம்.) சிவயோகம் - சற்குருநாதனாற் காட்
டியவுளவீன்கண் மனதை நிறுத்தின திடப்பேற்
றினாலுண்டாகும் அகண்டாகார விருத்தி ஞான
மாகிய பரிபூரண வாநந்தத்தில், நீங்கா - பிரிதலின்
றிய, நித்திரைகொண்டே - சமாதி யடைந்தே
இருந்து - (அதனது இறுதியிலுண்டாகுந் துரிய
ஸௌரூபமாய்) நிலைத்து, தேங்காக் கருணைவெள்
ளம் - நிரங்குச திருப்தியாகிய சுகஜ நிலையானது,
தேக்குவது - நிறைந்துநிலைப்பேறுடைத்தாய் விள
ங்குவது, எக்காலம் - எந்தகாலத்தில் (வாய்க்கும்).

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

[று

சினந்தனையற்றுப்பிரியமுந் தானற்றுச்செய்கையற்
நினைந்ததுமற்றுநினையாமையுமற்றுநிற்சிந்தனாய்.

தனந்தனியேயிருந்தானந்தநித்திரைதங்குகின்ற
வனந்தனிலென்றிருப்பேனத்தனேகயிலாயத்த

[னே.

(அ - ம்.) சினந்தனை அற்று - (ஆகாச பாவனை
யில் மனதை நிறுத்தி) தேஹபாவத்தை நீக்கி, பிநி
யமும் தானற்று - ஜீவபோதத்திற்குக் காரணமான
(பலசங்கற்பங்களையுமொழித்து, செய்கை அற்று -
அவ் வாகாசத்தில் தைலதாரைபோல் நிலைக்க)
மனோவியாபாரமற்று, நினைந்தனும் அற்று - (அவ்
வேகநினைவாய்விளங்கும்) ஆகாசபோதமும் - (அக
ண்டாகார விருத்தியுதயத்தால்), நீங்கி, நினையா
மையும் - அகண்டாகார விருத்தி ஞானஸ்புரிப்பும்
(அப்பியாச மிகுதியாலுண்டாகும் நனவிற்குமுப்பதி
யானந்தத்தில் பாவசமுற்றிருத்தலாகிய சமாதியநு
பவத்தால்), அற்று - நீங்கி, நிர்ச்சிந்தனாய்-சிந்தனா
ரகிதனாய், தனந்தனியே இருந்து - கேவலத்தன்
மையாகிய தூரியநிலையிலிருந்து, ஆனந்தநித்திரை-
நிரங்குசகிருப்தி, தங்குகின்ற வனந்தனில் - நிலை
பெற்று விளங்குகின்ற சகஜானந்தத்தில், என்று
இருப்பேன் - எக்காலத்தி லிருப்பேன், கயிலாயத்
தனே - கைலாயத்தில் வீற்றிருக்கும், அத்தனே -
அப்பனே.

(ச)

கந்தரலங்காரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆங்காரமுமடங்காரொடுங்கார்
புரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்புமறப்புமறார்நினைப்
போதளவு
மோங்காரத்துள்ளொளிக் குள்ளே
முருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார்தொழும்புசெய்யாரென்
செய்வார்யமதூதருக்கே.

(அ - ம்.) ஆங்காரமும் - (சற்குரு கிருபா வீக்ஷணியத்தால் பெற்ற வருட்பார்வையில் மனதை நிறுத்தி) அவித்யாசகிதத் தன்மையுடைய தேஹோஹ பாவத்தை, அடங்கார் - (அடக்குந் தந்திரத்தையறிந்து) நீங்கியிருக்கப் பெறுதவரும் பரமானந்தத்தே ப்ரஹ்ம சுகத்தின்கண்ணே, ஒடுங்கார் - (மனம் தைலதாரைபோல்) நிலைபெறுதவரும், தேங்கார் - (மயக்கத்தாலுண்டாகும் தியங்குதலைப் பொருந்திய, நினைப்பும் - (ஜாக்கிர சொப்பனங்களாகிய) சுகலா வஸ்தையையும், மறப்பும் (சுழுப்தியாகிய) கேவலா வஸ்தையையும், அறார் - (அத்தி

யந்த) நிவர்த்திசெய்யாதவரும், தினைப்போது அளவும் - இறையள வாயினும், ஒங்காரத்து - (பரிபூரணமாய் விளங்காரின்ற)ப்ரஹ்ம ஸொரூபத்தினது, உள் ஒளிக்குள்ளே - அகமுகவப்பியாசத்தினு லுண்டாகின்ற அகண்டாகார விருத்தி நிலைபெற்ற அவசரத்தி லுதயமாகு மாநந்தத்திலே, முருகன் உருவங்கண்டு - எதார்த்த வடிவாகிய தூரியசிவத்தை நிதரிசனமாக வறிந்து, தொழும்புசெய்யார் - சகஜாதந்த பாவசத்தி லீடுபடாதவர்களும் (ஆகிய விவர்கள்), யமதூதருக்கு - காலனுடைய நியதியாகிய ஜன்னமரணப் பிரவாகத்துன்பத்துக்கு, என்செய்வார் - யாது சூழ்ச்சிகொண்டு உஜ்ஜீவிப்பார். இச்செய்யுள் எதிர்மறையாயிருக்கினும் உடன்பாடாகப் பொருட்கோடல் அப்பியாசிகளுக் குசிதமெனவோர்க.

அஃதாவது:—

சற்குரு கிருபா லீக்ஷணியத்தாற் பெற்ற வருடார்வையில் மனதை நிறுத்தி அவித்யாசகிதத்தன்மையுடைய தேஹபாவம் நீங்கி தைலதாரைபோலாகாசபாவம் நிலைபெற்று மனஞ்சொரூபத்தி லேராக்கிரதை யடைந்தாங் குண்டாகின்ற அகண்டா

கார விருத்தியினது மேலீட்டினால் ஜனிக்கும்
 ப்ரஹ்மாநந்தத்தில் நிலைபெற்று பிரவாகரூபமாய்
 நிறைந்துள்ள ஜாக்கிர சொப்பனங்களாகிய சகலா
 வஸ்தையும் சுழுப்தியாகிய கேவலா வஸ்தையும்
 அத்தியந்த நிவர்த்தியடைந்து சதாகாலமும் பரி
 பூரணமாய் விளங்காநின்ற ப்ரஹ்ம ஸொரூபத் தக
 முகவப்பியாச முதிர்ச்சியாலுண்டாகின்ற நிலைப்
 பேறுடைத்தாய வகண்டாகார விருத்திஞானத்
 தின் ஆநந்தாதீதமாகிய தூரியஸொரூபத்தை நித
 ரிசனமாயறிந்து ஆங்கு சகஜாநந்த நித்திரையை
 யடைந்த அறிஞர்க ளெவர்க ளோ அவர்கள் ஜனன
 மரணத் துன்பங்க ளை யுண்டிபண்ணாநின்ற கால
 நியதிக்கு உட்பட்டவர்களாகார். பின் யாதுசெய்வ
 றோனின் ப்ரஹ்ம ஸொரூபத்திற் பிரிதலின்றிய
 நிலையைப் பெற்றிருப்பார்கள். (௫)

 திரிபுடி ரகித ஸ்திதியை யடைத லென்ப
 தற்குப் பிரமாணம்.

—○—
 திருவாய்மொழி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

நன்னாய்ஞாலங்கடந்துபோய்

நல்விந்திரியமெல்லாதீத

தொன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பா
 மூலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
 சென்றங்கின்பதுன்பங்கள்
 செற்றுக்களைந்துபசையற்றா
 லன்றேயப்போதேவி
 டதுவேவிடுவிடாமே

(அ - ம்.) நன்றாய் - (சற்குருநாதனருனால்
 அறியப்பட்ட வுளவின்கண் மனதை நிறுத்தி)
 திடமாய்ப் (பழகப்பழக), ஞாலம் - (பூதபௌதிக
 வடிவாய்ப் பரிணமிக்கும்) உலகத்தை, கடந்து
 போய் - ஒழிந்து (ஆங்குநிகழும் சூனியவிளக்
 காநுபவத்தில் நிலைத்து), நல் ஐந்திரியம் எல்லாம்-
 சாத்வீகாம்சமாகிய ஞானேந்திரிய வியாபாரங்க
 ளும் இராஜசாம்சமாகிய கர்மேந்திரிய வியாபார
 ங்களும், நீத்து - நீங்கி, பெரும்பாழ் - ஆண்டநு
 பவமாயிராநின்ற சூனியவிளக்கத்தை, உலப்பில்-
 காலத்திரயத்திலுங் கெடுதலில்லாத எவ்விளக்கம்
 விளக்குகின்றதோ அவ்விளக்கத்தில் நிலைபெற்றி
 ருக்க, அரும்-அரிய, ஒன்றாய் கிடந்த - பரிபூரண
 மாகிய ப்ரஹ்மாகாவிருத்தி யுதயமாகி, அதனை
 உணர்ந்து உணர்ந்து - அவ்விருத்தியிலேயே பிரித

லின்றிய சமாதியை யடைந்து, ஆங்குசென்று-
(அதனால்) அவ்விடத்தி லுண்டாகு மாநந்தத்
திற் றலைப்பட்டு, (துரியா ருபவம் பிராப்தமா
கி) இன்ப துன்பங்கள் - இன்ப துன்பங்களுக்
காதாரமாகிய மாயாமலமானது, செற்றுக்களை
ந்து - துரிசுறநீங்கி, பசை அற்றால் - (சுகஜநிலை
யப்பியாச மேலீட்டில் சுத்ததிரிபுடியும்) நாச
மடைந்தால், அன்றே - அக்கணமே, அப்போ
தே - அந்தவிடத்திலேயே, வீடு - மோக்ஷம்,
அதுவே - அம்மோக்ஷமே, வீடு வீடு ஆம் - விடு
தலையாகிய விதேககைகவல்லிய ஸ்திதியாகும்.

பிரபுலிங்கலீலை.

க லி நி லை த் து னை ற.

ஞேயஞானஞா துருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்வேற றுமுத்தியன்ற துசுக மாமென்
றேயுமாறி துவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறியதேவிபாலருளினன்வள்ளல்

(அ - ம்.) னேயஞான னாதுருவெனும் - கா
ண்பான் காக்கி காணப்படுபொருள் என்கின்ற,
இவை - (திரிபுடிருபமாகிய) இப்பேதப்பகுதி

கள், பலநிற்கும் ஆயின் (நிவர்த்தியாகாது) பல
வாக எங்கணுந்தோன்றி நிகழுமாயின், வேற்று
முத்தியன்று - ஐக்கிய முத்தியன்று, அது -
அம்முத்தி, சகமாமைன்று - விஷயாநந்தமா
கிய பதவி முத்தியாமைன்று, ஏயும் ஆறு - (ஐக்
கியமுத்தி) பொருந்தும் மார்க்கத்தை, இது
அது எனும் சுட்டு இலா - அகச் சமாதி புறச்
சமாதி யென்னும் பாகுபாடிற்றந்த, இயல்பை -
என்று மிருந்தபடி யிருக்குஞ் சுபாவநிலையை,
மாயைமாறிய தேவிபால் - * மாயாசம்பந்தங்
கடந்த அக்கமாதேவியி னிடத்தில், வள்ளல் -
அல்லமாப்பிரபுதேவர், அருளினன் - அநுக்
கிரகித்தனர்.

(உ)

மௌனதரிசனம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
அருமையென்றமௌனத்தைமூட்டுமூட்டு
அடங்காதகரணமைந்துமடங்கிப்போகும்

* மாயாசம்பந்தங் கடத்தலாவது மோகவச
ப்படும் மனதின்வழி தான்செல்லாது தன்பா
லம்மனதை சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளல்.

இருமையென்றவிந்திரியமாண்டுப்போகும்
 இருண்மலம்போம்திரோதையில்லைமயக்கம்நீங்கும்
 வெருவுபலகோடிகன்மங்கணத்தினீங்கும்
 வெளியினுள்ளேயொளிகேதான் றும்நாதங்
 உரிமையுடன்மௌனசித்தியாகவாக [கேட்கும்
 உருவமுனக்கானந்தவுருவமாமே.

(அ - பீ.) அருமை என்ற மௌனத்தை -
 (தீவிரதரவைவராக்கியமுடையவரால் கோசரிக்
 கத்தக்க ஹிருத யாம்பரத்தில் நாமரூப நாட்
 டந்தவிரந்த மனதை, மூட்டுமூட்டு - (நிறுத்தி)
 பழகு பழகு, அடங்காத-சலித்தலாதி தொழில்
 களை யியல்பாயுடைய, கரணம் ஐந்தும் - ஐந்து
 கரணங்களும், அடங்கிப்போகும் - (அவ்விடத்
 திலேயே) ஒடுங்கிவிடும், இருமை என்ற இந்
 திரியம் - ஞானேந்திரிய சுர்மேந்திரியங்களெ
 ன்கின்ற இரண்டின் வியாபாரங்களும், மாண்டு
 போகும் - ஒழிந்துவிடும் (அதனால் ஆகாசப்ர
 வம் தைலதாரைபோல் நிலைத்து), இருள்மலம்
 போம் - அஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய மலவி
 ஷேதபதேதாஷங்கள் நீங்கிநிற்கும், திரோதையில்
 லை - ஆண்டுநிகழு முள்ளக்குளிர்ச்சியின் முதிர்

ச்சியால் அகண்டாகார விருத்தி ஞான முதய
மாகி ஆவரணம் ஸூத்யமடையும், மயக்கம் நீங்
கும் - (அப்போது) துக்கமாகிய பிராந்தி நீங்
கும் வெருவு - துன்பத்திற் காஸ்பதமாகிய, பல
கோடிகன்மம் - சஞ்சிதாகாமியங்களும், கணத்
தில் நீங்கும் - ஸூணத்திஞ்சமடையும், வெளி
யின் உள்ளே - (நாசமடையவே ஆங்கு) விளங்
காநின்ற சிதாகாச விருத்தியினில், ஒளிதோன்
றும் - ஆநந்தம் ஜனிக்கும், நாதம் கேட்கும் -
(அவ்வாநந்தமேலீட்டால்) நாதரூபியாகிய து
ரியஸாரூபம் தடஸ்தப்படும், உரிமை உடன் -
(அத்துரிய ஸாரூபத்தில்) சுதந்திரத்துடன்,
(பிரிதலின்றிய) மௌனசித்தி ஆக ஆக-சகஜச
மாதி பழகப்பழக, உனக்கு - அம் மனதுக்கு,
உருவம் - ஸாரூபம், ஆனந்த உருவம் ஆம் -
ஆநந்தாதீதவடிவமேயாய் நிகழாநிற்கும். (திரி
புடிகிதத் தன்மையாய் விளங்குமென்பதாம்.)

உண்மைநெறி விளக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

எப்பொருள்வந்துற்றிடினுமப்பொருளைப்பார்த்தங் [ம்
கெய்த முயிர் தனைக்கண்டிங்கவ்வுயிர்க்குமேலா

ஒப்பிலருள் கண்டுசிவ த்துண்மைகண்டிங்
குற்றதெல்லாமதனாலேபற்றினோக்கித்
தப்பினைச் செய்வதுமதுவேவினைப்புமதுதானே
தருமுணர்வுபுசிப்புமதுதானேயாகி [ளோ
எப்பொருளுமசவில்லையெனவந்தப்பொரு
டசைவதுவேசிவபோகமெனுமிறைவன்மொழியே.

(அ - ம்) எப்பொருள் - (சற்குரு நாதனாற்
பெற்ற அருட்பார்வையில் மனதைநிறுத்துங்
காலச்சமயம் நிலைபெருமல்) எத்தகைய திரி
சியபதார்த்தங்கள், வந்து உற்றிடினும்-தோன்
றி பொருந்திடினும்(அதன்மயமாகாமல்), அப்
பொருளை - அதனது உற்பத்திஸ்தானத்தை
யே, பார்த்து - நோக்கி (பழகப்பழக), அங்கு
எய்தும் - சகலாவஸ்தையில் நிகழாநின்ற, உயி
ர்தனைக்கண்டு - ஜீவனுக்குக் காரணமான அவி
த்தையானது நாமரூபத்தோற்றமின்றிக்காண,
அதை இங்கவ்யயிர்க்கு-(இவ்விடத்தில் விளங்
காநின்ற) அச்சூனிய போதத்துக்கு, மேலாம்-
மேம்பட்ட, ஒப்பு இல் அருள்கண்டு - நிகரில்
லாத அகண்டாகார விருத்தி விளக்கத்தை

யறிந்து, சிவத்துண்மை கண்டு-(அதற்காதார
 மான) தூரிய நிலையாகிய சகஜானந்தத்தை
 யடைந்து, இங்கு உற்றது எல்லாம் - (பிராரத்
 துவ வசத்தால் பகிர்முகப்படுங்கால்) ஈண்டு
 தோன்றுவனயாவையும், அதனாலே பற்றினோ
 க்கி - தனது தூரிய விளக்கமாகவே பழகியறி
 ந்து, தப்பினைச் செய்வதும் அதுவே - அன்னி
 யப்பிரதி நிகழினும் அந்நிகழ்ச்சி தூரியஸா
 ரூபமாகவேயமையும், நினைப்பும் அதுதானே -
 ஆண்டியாதாயினுமோர் சங்கற்பவெழுச்சி யுண்
 டாயின் அஃதுமவ்வாறே நிகழும், தருமுணர்
 வு புசிப்பும் - கொடுக்காநின்ற பிராரத்துவ
 நுகர்ச்சியும், அதுதானே யாகி - அவ்வடிவே
 யாகி, எப்பொருளும் - எப்பதார்த்தங்களும்,
 அசைவு இல்லை என - பரிபூரண ஸாரூபமாக
 வே நிகழுமென்பதாக, அந்தப்பொருளோடு -
 அப்பரிபூரண ஸாரூபத்துடன், இசைவது
 வே - திரிபுடி ரூபத்துவைதமற் றிரண்டறப்
 பொருந்துதலே, சிவபோகம் எனும் - ஐக்கிய
 முத்தியென்று சொல்லும், இறைவன் மொழி-
 ஈஸ்வரனாற் கூறப்பட்ட வேதாகமங்கள். (சு)

திருவம்மாளை.

காண்பானுங்காட்சியுங்கைவிட்டேனம்மாளை
கைவிட்டவிற்பங்கரைகாணேனம்மாளை.

(அ - மீ.) காண்பானும் காட்சியும் - சற்குரு
நாதனாற் காட்டியவுளவில் மனதை நிறுத்தி
அகண்டாகார விருத்தியையடைந்து அதனால்
துரியப்பேற்றில் நிலைத்து திரிபுடிருபத்துவை
தத்தை, கைவிட்டேன் - அற்றேன், கைவிட்ட
இன்பம் - அற்ற அத்தறுவாயில் நிகழாநின்ற
ஆநந்தாதீதவடைவிற்கு, கரைகாணேன் - அவ
தியை யறிந்திலன், * அம்மாளை - மகளீர் கை
களிற் பந்துகொண்டாடும் ஓர் விளையாடல். ()

* அம்மாளை:—அம்-சச்சிதானந்த வழகிளை
யியல்பானே யுடைய, மான்-(திரிபுடிருபத்து
வைதமிறந்த சுத்த) மனம். மாக்கிமையுடை
யது எப்பதார்த்தமோ அப்பதார்த்தத்தினை
யே மனமென்ப “பொன்போலிலங்குமனம்”
எனக் கருணாகரசுவாமிகளருளிய ஸொருபா
னந்தப்பொருளான உபநிடதக்கவியான் தெற்
றென விளங்கும்.

சிவஞானசித்தியார்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே

யறிவுதனையருளிஞலறியாதேயறிந்து

குறியாதேகுறித்தந்தக்கரணங்களோடுங்

கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாகிற்

பிறியாதசிவன்றானேபிறிந்துதோன்றிப்

பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய்த்தோன்றி

நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி

நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரானேய.

(அ - ம்) அறியாமை அறிவு - சகலகேவலங்
களும் சங்கற்ப ஆகாரமும் சங்கற்ப வெழுச்சி
யும், அகற்றி - (ஆகாமல்) நீக்கி, அறிவின் உள்
ளே - (ஸொருபத்தில் மனம் ஏகாக்கிரதை
யடையும் பொருட்டு) சங்கற்ப முதிப்பதற்கு
முன்னுள்ள விடத்தினுள்ளே (நாடிநின்று),
குறியாதேகுறித்து - ஆண்டு நிகழும் குணிய
விளக்கத்தைக் குறியாது அச்சுணியத்தை எவ்
விளக்கம் விளக்குகின்றதோ அவ்விளக்கத்
தையே யூகித்து (அவ்வாறு யூகித்து நிற்குந்

தருணத்தில்), அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே - (அத்தருணத்தில்) மனோராஜ்ஜியம் (இந்திரியவழி வருதல்) சுழுப்தியாகிய பிரதி பந்தங்கள் (அதிசன்னத்தமாய்) வருதற்குத் தலைப்படும் அக்கணமே யறிவினது வீரப்பாட்டினுற் றகைத்து, குழைந்து இருப்பை ஆகில் - (எதார்த்தஸௌரூப முதயமாகிற வரையில்) பிரிதலின்றி திடவைராக்கியத்துடன் தைலதாரைபோல் நிலைபெற்றிருப்பையாகில், அருளினால் - ஆங்குண்டாகாநின்ற வகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தினால், அறிவுதனை - ஜீவபோதத்தை, அறியாதே - உணராமல், அறிந்து - (ஆண்டுஜனிக்கு மாநந்தமயமாகவே உணர்ந்து (இருப்பையாகில்), பிரியாத சிவன்தானே - (பிரமாதி ஸ்தம்ப பரியந்தம் உள்ளம்புறம்பும்) பரிபூரணமாய்நிறைந்து விளங்கா நின்ற துரியந்தானே, பிறிந்து தோன்றி-அவித்யா நாசத்தை யுண்டுபண்ணி நனவிற் சுழுப்தியாநந்தமாகவிளங்கப்பெற்று(அதுவன்றி), பிரபஞ்சபேதம் எல்லாம் தானாய்தோன்றி - புறச்சமாதி அப்பியாசத்தால் பா

ஹிய பிரதீதிகள் யாவும் அச்சொருபமாகவே விளங்கி, நெறியாலே - சகஜசமாதி யப்பியாச மேலீட்டினாலே, இவை எல்லாம் அல்லவாகி- யாவும் ஆநந்தமயமாய் விளங்குகிற தென்கிற வந்நினைவு நீங்கி, நின்று - (திரிபுடிருபத்துவை தமற்று ஐக்கியத்தன்மையாய்) நிலைத்து, என் றும் - சதாகாலமும், தோன்றிடுவன் நிராதார னாயே-விளங்காநின்ற சத்தாசாமான்னிய வடி வாயிருப்பன் (அஃதாவது விதேக கைவல்லி யத்தன்மையனாகி விளங்குவ னென்பதாம்.)

பிரத்தியக்ஷானுபூதிவிளக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இதயம்பரமாவிலங்கிடக்கண்டங்

கிதுவதுவென்

ரெதுங்கிடக்கண்டி-லனாபலென்

பதுறுவதுண்டோ

மதியாதிசுற்சடபேதப்பகுதிகள்

வாழ்வதுண்டோ

எதுவுந்தனை யன்றிக் காரணமற்

போகவிருந்தனனே.

(அ - ம்) இதயம் பரமா - இதயாம்பரத்தில்
மனதை தைலதாரைபோல் நிறுத்தி (ஆங்கு),
இலங்கிடக்கண்டு - (உண்டாகாநின்ற) அகண்
டாகாரவிருத்தி விளங்கிட உணர்ந்து, அங்கு -
அவ்விளக்கத்தில், இது அது என்று ஒதுங்கிட-
தன்மை முன்னிலைபடர்க்கை எனும் பேதப்ப
குதியாகிய திரிபுடிருபம் நீங்கிட, கண்டிலன் -
தனக்கொன்றுந்தோன்றாது சகஜாநந்தமாவிள
ங்குவானாயின், நான் அயல் என்பது - நான்
அன்னியமென்று தோன்றுந்தன்மை, உறுவது
உண்டோ - அடைவதுளவோ, மதியாதி சிற்
சடபேதப்பகுதிகள் - தன் தன் காரியத்தை
நோக்கத் தான் சித்தாயும் ஆத்மாவைநோக்க
ஜடமாயும் பேதப்பட்டுள்ளனவாகிய புத்தி முத
லிய தத்துவக் கூட்டங்களின் உடனிகழ்ச்சியா
கிய ஜீவபோதம், வாழ்வது உண்டோ - நிகழ்
வதுதான் உண்டாகுமோ, எதுவும் - எத்தகைய
பாவாபாவ நிலைகளும், தனை அன்றி - ஸொரு
பவிளக்கத்தையன்றி, காணாற்போக - தோ
ன்றாமல் திரிபுடிருபமு மிறந்து, இருந்தனன்-
சத்தாசாமான்னிய வடிவாய் விளங்கினன். (எ)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரந்தவுள்ளத்தினொருமையின்செறிவினை
 பழகலாற்பெருஞ்சித்து
 நிரந்தரித்தெங்குஞ்சமமதாயினன்புவி
 நிறைவுறுமவெயிலென்னத்
 திரந்தருஞ்சித்தினொருமையை நெடும்பக
 செறிபரிசயஞ்செய்ய [ற்
 வரந்தைதீர்ந்தசற்பாவசாமானிய
 மடைந்தன்னதனாலே.

(அ - ம்) பரந்தஉள்ளத்தின் - விரிந்த மன
 தினது உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய இதயாம்பரத்
 தில், ஒருமையின் செறிவினை - மனதைநிறுத்தி
 ஆண்டே ஐக்கியத்தன்மை பொருந்துதலை,
 பழகலால் - பழகுதலால் (அப்பழக்கத்தின்
 பரிபாக ஸ்திதியில்), பெரும்சித்து நிரந்தரித்
 து-ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி (உதயமாகி), ஆண்டு
 நிகழுமானந்தத்தில் நிரந்தரம் நிறைநல்பெ
 ற்று, புவிநிறைவுறும் - உலகத்தில் நிறைந்திரு
 க்கின்ற, வெயிலென்ன - சூரியகிரணத்தைப்

போல, எங்கும் சமமதாயினன் - பாகியாந்தரம்
என்னும் வேறுபாடுகளின்றி யாண்டும் சமம
தாயிருந்தான். திரிமதரும் சித்தின் - ஸ்திரித்
தன்மையைக்கொடுக்கின்ற சகஜாநுபவமாகிய
சிற்சாமான்னியத்தின், ஒருமையை - ஐக்கியத்
தை, நெடும்பகல் - திரிபுடிருபத்துவைதம்
அத்தியந்த நிவர்த்தியை யடைகிறகாலம்வரை
யில், செறிபரிசயம்செய்ய - மிகுந்த பழக்கஞ்
செய்ய, அரந்தைதீர்ந்த - துன்பப்பகுதிகளின்
அத்தியந்த நிவர்த்தியுண்டாகின், அதனால் -
அதனால், சற்பாவசாமானியம் அடைந்தனன் -
சத்தாசாமான்னிய ஸ்திதியாயிருந்தனன். (அ)

ஞானசூரியன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

சாக்கிரசொப்பனங்கனி ரண்டையுந்

தாண்டிப் போனாற்

சூக்கமாஞ்சமுத்திவந்து

தொல்லிருளாகிமுடும்

ஆக்கமுமழிவுமில்லா

தறிவினாலதுவும்போனாற்

பேர்க்கொடுவரவுமில்லாப்

பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும்.

(அ - மீ.) சாக்கிரசொப்பனங்கள் - (சற்குரு
நாதனாற் பெறப்பட்ட வருட்பார்வையில் மன
தை நிறுத்திப்பழகும் பழக்கத்தால்) புறவிந்
திரிய வகவிந்திரிய வியாபாரங்கள், இரண்
டையும்-(ஆகிய) இவ்விரண்டையும், தாண்டிப்
போனால் - கடந்துசென்றால் (ஆகாசபாவனை
தைலதாரைபோல் மேலிட்டு விளங்கும்), சூக்
கம் ஆம் -(அத்தருணத்தில்)சூக்தம் அவஸ்தை
யாகிய, சுழுத்தி வந்து - சுழுப்தி யுண்டாகி,
தொல் இருளாகி மூடும்-காரணசரீரத்தில் லய
ப்படுத்தன்மை யுண்டாகவுங்கூடும், ஆக்கமும்
அழிவும் - (அவ்வண்ணமாகாமல் திடவைவராக்
கியத்துடன் அவ்விடத்தில் அறிவேடுகூடி
பிரிதலின்றியிருக்கில்) உற்பத்தியும் நாசமும்,
இல்லாது - இல்லாத, அறிவினால் (ஆண்டுவிள
ங்கும்) பரிபூரணவிருத்தி விளக்கத்தால், அது
வும் - அக்காரண சரீரமும், போனால் - நாசம
டைந்தால், பேர்க்கொடுவரவும் இல்லா - அகம்
புறமில்லாத, பூரணப்பொருள் வந்து எய்தும்-

நிர்விகற்ப சமாதிவாய்த்து தூரிய ஸௌரூபத்
தின் பிராப்தியுண்டாகி ஆண்டு நிகழும் சுகஜா
னந்தவநுபவ ஆரூடத்தினி றுதியில் திரிபுடி
கிதஸ்திதி யடையப்படும். (கூ)

ஆனந்தருத்திரேசர் வண்ணேவிதோது.

கலிவெண்பா.

மறைக்கேகாவணத்தான்

மறைச்சிலம்பான் மாவான்

மறைக்கேகாவறிவரிய மாண்பா—

னெறிக்கேகான்

உயிருக்குயிரானுயிரறிவுக்கெட்டான்

பயிலுயிர்க்கேயின் பருளும் பண்பான்—

பயிலுநர்க்குக்

கண்ணுமானந்தங்கனிவாயுமானந்தம்

வண்ணவதனமு மானந்தம்—

தண்ணறல்சேர்

வேணியுமானந்தம்வியன் மார்புமானந்த

பூனுமானந்த புயங்கரந்தா—

ம்

ஐனுடைய

மானந்தமானந்தமானந்தமானந்த

மானந்தமெவ்வுறுப்பு மானந்த—

மானந்தம்

நோக்காநிற்கும், கனிவாயும் ஆநந்தம் - (அன்
னோர் வாக்கின்கணிநுந்து வராநின்ற) இனிய
சொற்களும் வேதஸொருபமாகவே நிகழும்,
வண்ண வதனமும் - முகத்தி னொப்பனையும்,
ஆநந்தம் - ப்ரஹ்ம தேஜஸாகவே விளங்கும்,
தண்-குளிர்ந்த, * அறல்சேர் - கங்கையைத்தா
ங்கிய, வேணியும் - ஜடைகளும், ஆநந்தம் - ஆந
ந்தமே, வியன்மார்பும் ஆநந்தம் - பெருமை

* ஈசனும் ஞானியு மொன்றென்று பிரபல
சுருதிகளனைத்தும் முரசறை கின்றமையின்
நண்டு ஞானி கங்கையைத்தரித்தல் உமை
யவளை யொருபாகம் வைத்தல் என வருவக
ப்படுத்தி யெழுதலாயிற்று. பரசிவத்தினி
ன்றும் பிரிதலின்றி யிருக்கும் கங்கை, உமை
யவள் என்னும் இரு சத்திகளின் ஆந்தரா
ர்த்தம் முறையே யாதெனின்:— கேவலம்
சுத்த ப்ரஹ்மத்தில் அக்கினியிற் சூடுபோல
அபின்னமாய் வியக்தமாகாமல் அடங்கியிருக்
கும் எச்சிற்சொலிதையாகிய சத்தியோ அத
னையே கங்கையென்றும் அஃது எஞ்ஞான்றும்

பொருந்திய மார்பு மாநந்தம், பூணும் ஆநந்தம் - (அணிந்திராநின்ற) ஆபரணங்களு மாநந்தமயமாகவே பிரகாசியா நிற்கும், புயம் கரம் தாள் நாண் உடையும் ஆநந்தம் - புஜங்களுங் கைகளும் பாதங்களும் அரைஞாணும் வஸ்திரமு மாநந்தமாகவே நிகழாநிற்குங் குறியை

கேவல ப்ரஹ்ம மயமாகவே இருத்தலின் சிரத்தின்கண் கங்கையைத் தரித்தலென்றும்; புருஷசமுகத்தில் ஸ்திரீக்கு இன்பம் ஜனித்தாற்போல கேவல சுத்த ப்ரஹ்மத்தினிடத்து அச்சத்திக்கு அவிகிருதமாகிய சத்வ ரஜோதமகுணங்களுண்டாயினவென்றும் அது சத்ருபசத்தி சித்ருப சத்தி ஆநந்தருப சத்தி யென்னும் நாமங்களை வகித்து சச்சிதாநந்தமெனப் பெயரிய எச்சத்தியுளதோ அது சர்வ அத்தியாசங்களை விளக்கிவைப்பதற்குப் பற்றுக்கோடாக விருந்து ப்ரஹ்மத்தினின்று மதனை வேறுபடுத்த முடியாததா யிருத்தலினால் அதனையே உமையவென்றும், அர்த்தநா ரீஸ்வரி யென்றுங் கூறப்படும்.

யுணர்த்து மாதலால், ஆநந்தம் ஆநந்தம் -
 ஆநந்த மாநந்தம், எவ்வுறுப்பும் ஆநந்தம் -
 எப்பதார்த்தங்களு மாநந்தமயமாகவே விளங்
 கப்படும், காஞ்சியும் - (இப்பெற்றியால்) உலக
 ப்பிரதீதியும், ஆநந்தமாய் - ஆநந்தவடிவாக
 வே, காணநிற்பான் - விளங்கும்படி நிற்பதால்,
 அத்தகையில் - கூடஸ்த ப்ரஹ்ம ஐக்கிய நிலை
 யில், ஆநந்தவள்ளல் - தூரியசிவம், வாஞ்சை
 உறும் - நிலைப்பேறுடைத்தான விதேக கைவ
 ல்லிய ஸ்திதியாயமரும். (க0)

துகளம்போதம். (வேண்பா.)

அண்ணலுமாநந்தமருளுமாநந்தமுயி
 ரெண்ணிலாவாநந்தமெவ்வுலகும்-பண்
 யளித்தழிப்பராதியமருமாநந்தங் [ணி
 களித்த தூவேயெங்குமெனக்காண்.

(அ - ம்.) அருளும் - (சற்குரு நாதனாற்காட்
 டிய வுளவில் மனதை நிறுத்திப்பழகும் பழக்க
 மிகுதியா லுதயமாகும்) அகண்டாகாரவிருத்தி
 ஞானமும், ஆநந்தம் - ஆநந்தமே, அண்ணலும்
 ஆநந்தம் - (அவ்வாநந்தத்தி லிடையருப்பரிசய

மேலீட்டி னு லுண்டாகும்) துரியஸௌரூபமு
மாநந்தம், எண்ணிலா - (சகஜாநந்தம் பழகப்
பழக) கணக்கற்ற, உயிர் - ஆன்மகோடிகளும்,
ஆநந்தம் - ஆநந்தமாகவே நிகழாநிற்கும், எவ்
வுலகம்-எவ்வகைப்பட்ட வுலகங்களையும், பண்
ணி-சிருஷ்டித்து, அளித்து-காப்பாற்றி, அழிப்
பர்-சம்ஹாரஞ்செய்யும் (மும்மூர்த்திகள்), ஆதி
அமரரும் - முதலாகவுள்ள தேவர்களும், ஆநந்
தம் - ஆநந்த ஸௌரூபமாகவே விளங்காநிற்பர்
(ஆதலால்), எங்கும்களித்ததுவே எனக்காண்-
எவ்விடத்தும் சத்தா சாமான்னிய வடிவமே
நிலைபெற்றிருப்பதென் றறியக்கடவாய். (கக)

அகண்டாகார விருத்தியிலேயே துரிய
சிவம் விளங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்றியேயுதுதனையுந் தீரநீக்கி [னி
யறிபொருளின்முடிவானவறிவாற்றுன்

யொன்றுமுபசாந்தனாய்ப்பளிங்குபா
 லுள்ளொளிமேவிசீவனொருமித்துநிந்ந
 நன்றுணர்ச்சிற்சுகராகிப்பெரியோராகிந்ந
 ஞானபரராய்ப்பரமநன்றாய்ப்பெற்றோர்
 நின்றசைவார்புறத்தின்மயிற்சீலிபோல
 நிலைகலங்கார்மேருவைப்போனெஞ்சினுள்ளே

(அ-ம்.) அன்றியே-அதுவுமல்லாமல், அது
 தனையும்-அந்த ஏகசங்கற்பத்தையும், தீரநீக்கி-
 (அப்பியாச மிகுதியாலாங் குண்டாகுமகண்டா
 கார விருத்தியினால்) மீண்டும் உற்பன்னமாகா
 மல் நாசஞ்செய்து, அறிபொருளின் முடிவான-
 அச்சங்கற்ப நிவர்த்தியினந்தமான, அறிவால் -
 ஆண்டுநிகழும் அகண்டாகார விருத்தியிலெழா
 நின்ற நனவிற்குமுப்தியாநந்தத்தால், துன்னி-
 நிறைதலடைந்து, ஒன்றும் உபசாந்தனாய்-பிரித
 லின்றிய உபசாந்தத்தை மேற்கொண்டவனாய்,
 பளிங்குபோல் உள் ஒளி மேவி-நிதரிசனமாக
 வகத்தின்கண் துரியநிலையை யடைந்து, ஜீவன்
 ஒருமித்து நிற்க - ஜீவபோதமற்று சிவபோத
 மாய் விளங்க, நன்று உணர் - காதலாமலகம்

போ லறிந்த, சிற்சுகராகி - சிவாநந்த வடிவ
ராகி, பெரியோர் ஆகி - பரிபூரணத்தன்மையு
டையவராகி, ஞானபரர் ஆய்-உள்ளதையுள்ள
வாறறிபவராய், பரமநன்றாய் பெற்றோர் - சக
ஜாநந்தத்தைத் திடமாகப்பெற்றுள்ளவர்கள்,
புறத்தின்மயில் டீலிபோல-பாஹியத்திலுள்ள
மயில் இறகையசைக்கி லெவ்வண்ணம் அவ்வி
றகுக ளசையினும் தனது சுவாபாவிக அங்கங்
கள் கலைதலின்றியே யிருத்தல்போல், நின்று
அசைவர்-பிராரத்துவ போகங்கள் நிகழினும்
அஃதையு மனுபவிப்பர், நெஞ்சின் உள்ளே-
அகத்தினிடமாக, மேருவைப்போல்-மேருமலை
யைப்போல், நிலைகலங்கார் - அச்சமயத்திலும்
தன் சுபாவநிலையின்க ணின்றும் பிறிதலடை
யாம லிருப்பர். (க)

திருமந்திரம்.

அன்புசிவமிரண்டென்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின்
அன்பேசிவமாயமர்ந்திருப்பாரே.

(அ-ம்.) அன்பு - சற்குரு நாதனாற் காட்டிய நிலையினின்று பழகுங்கா லுதயமாகும் அகண்டாகார விருத்தியானது, சிவம்-(அஃது திடப்படும் வண்ணம் அகமுக வப்பியாசத்திலிடையரூப் பிரிதலின்மையாகிய ஸ்திதியை மேற்கொண்டிராநின்ற துரியாநுபவத்தை, அறிவு இலார் - (கலைஞான மட்டிலுணர்ந்து) பெத்த திசைக்க ணின்றவர், இரண்டு என்பர் - சமாதரிலையைப் பொருந்தி நின்றநிலையேயன்றி) அவ்விரண்டநுபவமும் வேற்றுமை யுடைத்தென்று சொல்லுவர், அன்பே - (அவ்வகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தில் பிரிதலின்றி) யிடையருச்சமாதரி பழகி நின்றலே, சிவமாவது-துரியநிலையென்பது, ஆரும் அறிகிலார்-கலைஞான மட்டிலுள்ள எத்தகையர்களும் அறியமாட்டார்கள், அன்பே சிவம் ஆவது-அகண்டாகார விருத்தி ஞானத்தி லிடையரூப் பிரிதலின்றிய சமாதரி பழக்கத்தின் முடிபே துரியநிலையென்பது, ஆரும் அறிந்தபின் - (கலைஞான வல்லுநராயினும் சற்குருநாதனையடுத்து அவராற் காட்டிய உளவில் மனதை நிறுத்தி மேற்சொல்லிய தன்

மையை) யறிந்த பின்னர் எத்தகையினரும்,
அன்பே சிவமாய்-அவ்வகண்டாகார விருத்தி
ஞானத்திற் பிரிதலின்றிய சமாதிபழகி யிறுதி
யில் தூரியவடிவாய், அமர்ந்து இருப்பார்-நிலை
பெற்றிருப்பார். (உ)

அவிரோதவுந்தியார்.

ஆங்கறியாமையுஞ்சாராதறிவொடுந்
தூங்குவாய்நாளுமென்றுந்தீபற
தோன்றும்பரம்பொருளுந்தீபற.

(அ-ம்.) உந்தி - சற்குருநாதன்காட்டிய வுள
வின்கண் அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்தி,
பற - நிரந்தர சாதகத்தைச் செய்வாயாகில்,
ஆங்கு-(விகற்பவுணர்வாகிய சித்த சலனமற்று
விளங்கு முள்ளக்குளிர்ச்சி சகிதமாகிய) அவ்வ
நபவத்தினிடத்தில், அறியாமையுஞ் சாராது-
(அதிசன்னத்தமாய் வருதற்குத் தலைப்படும்)
சகல கேவலாவஸ்தைப் பொருந்தாமல், அறி
வொடும்-(பழகும் பழக்கமேலீட்டி லுளவாகும்
ப்ரஹ்மாகார விருத்தியாகிய சுபாவவறிவோ
டுங்கூடி, நானும் - சகல கேவலாவஸ்தை அத்தி

யந்த நிவர்த்தி யடையும் பரியந்தம், தூங்கு
வாய் - சமாதிஸ்திதியைப்பெற்றிருக்கில், பரம்
பொருள் தோன்றும்-தூரிய சிவமானது நிதரி
சனமாகு மென்பதாம். (௩௨)

திருவம்மாணை.

உற்றமறப்புநினைப்பற்றேன்காணம்மாணை
யோவாதசித்தத்தேயொத்தேதன்காணம்மாணை.

(அ - ம்.) உற்றமறப்பு நினைப்பு அற்றேறன் -
(சற்குருநாதன்பாற்பெற்ற வருட் பிரசாதவுள
வில் அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்தி நிரந்
தரசாதகஞ் செய்யும் பரிபாகஸ்திதியி லுளவா
கும் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யறுபவத்தால்) என்
பாற் பொருந்தியிராநின்ற சகல கேவலாவஸ்
தையின் துவந்துவங்கள்நாசமடையப்பட்டதூ
லவாத சித்தத்தே யொத்தேதன்- (அடையவே)
என்றுங் கெடுதலில்லாத தூரியாறுபவத்திலைக்
கிய நிலையுங்கூடிற்று. (௩௩)

அமிர்தசாரம். (வேண்பா.)

போக்குமனனொருக்கிப்போதமங்கில்லாமை
நோக்கியநோக்காலநோக்கத்தை - நோக்கென்றான்

ரேரன்றரதவண்ணம்போய்த் துஞ்சிற் றிருளறி
சான்றுகிரிநின்றேற னுன்றன். [வாச்

(அ-ஃ.) போக்குமன னெருக்கி-பஞ்சேந்தி
ரிய விடயங்களிற் செல்லுகின்றமனதை (மஹா
வாக்கிய வநுசந்தானத்தாற் செல்ல வொட்
டாது தடுத்தது அவ்வநுசந்தானம் நிகழும் ஹிரு
தயாம்பரத்தில்) நிறுத்தி, போதமங்கில்லாம-
(பழகும் பழக்கமேலீட்டி லுளவாகும்) சூனி
யப் பிரதீதியை, நோக்கிய-அறிந்திருக்கின்ற,
நோக்கால் - அவ்வறிவால், அந்நோக்கத்தை
அவ்வறிவையே, நோக்கென்றன் - (உள்ள
விளங்குகிற பரியந்தம்) உணர்ந்து கொண்
ருக்க வேண்டுமென்று குருநாதன்கட்டளை
டனன் (அவ்வாறிருக்குந் தருணத்தில் ப்ம
மாகார விருத்தியுதயமாகி, இருள் - அஞ்ஞ
மானது, அறிவாய் - ஞானமயமாய், தோ
வண்ணம்போய் - ஜனியாவாறுநீங்கி, துஞ்
று - ஆண்டு நிகழும் ஆநந்தத்தால் நிவர்த்தி
யடைந்தது, நான்ருன்-இப்பெற்றியான் ஈ
நிகழும் கூடஸ்தவறிலே, சான்றுகிரிநின்றே
துரியசிவமாகவிளங்கினேன்.

அமிர்தசாரம். (வேண்பா.)

இன்பக்கண்ணீராட்டியேத்தியெழின்மலரா
மன்பிட்டுத்தம்மையமிர்தாக்கி-முன்புற்ற
சிற்சடமெல்லாஞ்சிவமாகநோக்கல்சிவந்
கர்ச்சனையாகுமது.

(அ-ம்.) இன்பக்கண்ணீர் ஆட்டி-சற்குருநா
தன் காட்டிய லக்ஷியார்த்தத்தில் அந்தக்கரண
விருத்தியை நிறுத்தி நிரந்தரம் பழகும் பழக்க
மேலீட்டி லுளவாகும்) சூனிய சகிதவுள்ளக்
குளிர்ச்சியையடைந்து, எத்தி-உள்ளது (ப்ரஹ்
மாகார விருத்தி) விளங்குகிறபரியந்தம் பிரித
லின்றிக்காத்து, எழில்மலராம் அன்பிட்டு-ஆண்
டுண்டாகும் பிரகாச வடிவினையுடைய சச்சிதா
நந்த விருத்தி அநுபவத்தில் பிரிதலின்றியிருந்
து, தம்மையமிர்தாக்கி-அவ்வாறு பிரிதலின்றி
யிருத்தலென்னும் நிலைவை நிர்விகற்பசமாதியி
ன் மேலீட்டால் ஆனந்தவடிவினை யியல்பாதின
யுடைய தூரியஸாரூபமாயமரும் நிலையைப்பெ
ற்று, முன்புற்ற - பெத்த திசைக்கண் பொருந்
திய, சிற்சடமெல்லாம்-சித்சடபேதப் பகுதிகளி

யாவையும், சிவமாக நோக்கல் - இன்றி யமை யாத பிராரத்தவசமாய்ப் பகிர்முகப் படுங்கால் அகத்தின்கண் விளங்கிய துரியா நுவ மாக வே பார்த்தலே, சிவற்கு - அத்துரிய வஸ்து விற்கு, அர்ச்சனையாகும்-அருச்சித்தலாகும்.(ஈ)

 எத்தகைய பதவிப்பேற்றின்கணின் றுளோராலுமறியப்படாத தேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

பஞ்சாக்கரப்பஹோடைவேண்பா.

பொன்னாடிரந்திரனும்பூமகனும்மாதவனு மென்னாடுமெந்நாளுமேநாடித் - துன்னாத வேதமுடிவின்விளங்குமொளியுயிரின் போதமுடிவிற்பொருந் துமொளி * * *

(அ-ம்.) வேதமுடிவின் - வேதங்களினி றுதி யில், விளங்கும் - பிரதிபாதிக்கப்படும், ஒளி- துரிய ஸாரூபத்தை, பொன்னாடர்- (வானுல கத்திலிருக்கிற்) தேவர்களுக்கு, இந்திரனும்- (தலைவனான) தேவேந்திரனும், பூமகனும்-தாம

ரைபுஷ்பத்தில் வசிக்கும் பிரமதேவனும், மாத
வனும்-திருப்பாற்கடற் சயனனான மகாவிஷ்
ணுவும், எந்நாளும்-சர்வகாலமும், என்னுடும்-
எவ்வகைபட்ட திக்குகளிலும், நாடி- (ஆவலாற்
சென்று) தேடியும், துன்னாத-அடையப்படாத,
ஒளி-(அத்தகைய தாய) தூரிய ஸோரூபத்தை
(எவ்வா றடையலாமெனில்), உயிரின்போத
முடிவில் - (சற்குருநாதனாற்காட்டிய வுளவின்
கண் மனதைநிறுத்தி பரிசயஞ் செய்யச்செய்ய
அப்பரிசய மேலீட்டிலுண்டாகும் அகண்டா
கார விருத்திஞானத்தினால்) ஜீவபோதவத்தி
யந்த நாசவடைவில், பொருந்தும் - அடையப்
படும். (க)

சங்கற்ப வாகாரம் தவிர்ந்து மறுசங்கற்ப
முதிப்பதற்கு முன்னின்றுள்ள இடம்
ஸோரூபப்பிரகாசம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.
தெரிபொருளுந்தரிசன முஞ்சேரும்போதிற்
சேர்ந்தசுகவறிவுமிகச்சிறந்ததாருந்

தெரிபொருளால்வளைப்புண்டாற்பந்தமாகுந்
 தெரிபொருளைவிட்டகன்றூற்றிடங்கொள்வீடாந்
 தெரிபொருளுந்தரிசனமுஞ்சேரும்போதிற்
 சேர்ந்தவனுபூதியிடர்தீர்ந்ததாகுந்
 தெரிவுறவாங்கதுபற்றிநிற்பாய்நீநின்
 றிரநிலையாஞ்சமுத்திதனைச்சேருவாயே.

(அ-ய்.) தெரிபொருளும்-சங்கற்ப வெழுச்சி
 யும், தரிசனமும் - ஞானவிளக்கமும், சேரும்
 போதில்-சங்கற்பவசமாகாது அச்சங்கோற்பத்
 தியைவிளக்கும் விளக்கத்தை இடையருதுநோ
 க்கிப்பழகப்பழக மேற்கூறிய விரண்டும் லயப்
 படும்போது, சேர்ந்த சுகவறிவு-அவ்விடத்திலு
 ண்டாகும் ஆனந்தபோதம், மிகச்சிறந்ததாகும்-
 மிகவும் சிறப்புடைத்தாய் நிகழும், தெரிபொரு
 ளால் வளைப்புண்டால் - சங்கற்பவசப்பட்டால்,
 பந்தமாகும்-ஜனன மரணப்பிரவாகத் துன்பத்
 திற்கேதுவாகும், தெரிபொருளை விட்டகன்றூ
 ல்-சங்கற்பவசமாகாது (அச்சங்கோற்பத்தியை
 விளக்கும் விளக்கத்தையேநோக்கி) ஸொருப
 த்தி லேகாக்ரதையடைந்தால், திடங்கொள்

வீடாம் - நிலைபேறுடைத்தாய் விளங்காநின்ற
 மோக்ஷமாம், தெரிபொருளும் - சங்கற்பமும்,
 தெரிசனமும் - ஞானவிளக்கமும், சேரும்போ
 தில் - (விஷயாகார பரிணாமத்தை யடையாது)
 அதிஷ்டான சேதனத்திலொருமிக்கும்போது,
 சேர்ந்தவனுபூதி - ஆண்டுண்டாகாநின்றவநுப
 வம், இடர்தீர்ந்ததாகும் - ஜனனமரணத் துன்
 பம் நீங்கியதாகும், தெரிவுற-நன்றாக, ஆங்கு -
 அவ்விடத்தில், நீ அது பற்றிநிற்பாய் - நீ அவ்
 வநுபவத்தைப் பிரிதலின்றி யிருப்பாயாகில்,
 சின்றிரநிலையாம் - உன்னுடைய எதார்த்தநிலை
 யாகிய, சுழுத்திதனை - நனவிற் சுழுப்தி யாநந்
 தத்தை, சேருவாய் - அடைவாய். (க)

சோருபானுசந்தானம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காண்பானுயங்காண்பனவுமாகிக்

கலங்காமெய்ஞ்ஞான

மேண்பாவனைகட்கெட்டாதாயிருந்து

சிறைந்தபொருளாகும்

மாண்பாய்க்காணும்பொருள்விட்டு

மற்றேர்பொருளைநாடுமுனம்

வீண்பாவனைதீர்மெய்யறிவா

மென்னவாறிச்சுகிப்போமே.

(அ-ம்.) கலங்காமெய்ஞ்ஞானம் - காலத்திர
யத்திலுங் கலங்குதலில்லாத யதார்த்தஞானம்
(யாதோ அதுவே), காண்பாறாயுங் காண்பன
வுமாகி - பெத்ததிசையினால் ஞாதுருவாகவும்
ஞேயமாகவும் (நிகழும்), ஏண்-(இவ்வாறாகியபி
ரதீதிகளை யதார்த்தமாகக்கருதி தேகோகவறி
வில்) மாட்சிமையுடைய(ஜீவர்களது), பாவனை
கட்கு - சகுண பாவனைகளுக்கு, எட்டாதாய்
இருந்தும்-அடைதற்கரிதாயிருந்தும், நிறைந்த
பொருளாகும் - யாவர்பாலும் அறகுதமாய் நிக
ழும் பரிபூரணவஸ்துவுமாகும் (ஆதலின்), மாண்
பாய் - (பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்
றுணருந்தன்மையில்) மாட்சிமையாக, காணும்-
பார்க்கப்பட்ட, பொருள் - (நாமரூபசகித) திர
வியத்தை, விட்டு - நீங்கி, மற்றேர்பொருளை -
வேறேரர் (நாமரூபசகித) திரவியத்தை, நாடு

முனம் - பற்றுவதற்குமுன், வீண்பாவனை தீர்
 மெய்யறிவாம் - திரிபுடிருபத்துவைத மிறந்த
 வெதார்த்தபோதமாம், என - என்பதாக (சற்
 குருசந்நிதான வீக்ஷணியத்தினு லிவ்வுளவுகளை
 யறிந்து), ஆறி - (அந்தக்கரண விருத்தியை
 ஆண்டு நிறுத்திப்பழகும் பரிபாக ஸ்திதியில்
 உண்டாகும் ஆநந்தபோதத்தில்) விஸ்ராந்திய
 டைந்து, சுகிப்போம் - நிரந்தரம் தூங்காமற்
 றாங்கும்நிலையைப்பெற்றிருப்போம். (உ)

கைவல்லியம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞானங்காரணமறிபொருள்காரிய

நாமருபப்பேர்க

ளானதெப்படியழிந்ததெப்படியென

வாய்குதல்பலனன்றே

மானமைந்தனே தீர்க்கசொப்பனசகம்

வந்ததும்பாராமற்

போனதுந்நினையாமலுன்போதமாய்ப்

பூர்ணமாயிருப்பாயே.

(அ-ம்.) ஞானங்காரணம் - மத்தியகதஸொ
 ரூபமாய் நிகழ்வது எவ்வறிவே அவ்வறிவே
 (சர்வ ஆரோப பரிணாமங்களுக்கும்) பற்றுக்
 கோடாம் (ஆதலின்,) அறிபொருள் காரியம் -
 (அந்தக்கரணவிருத்தியை யிந்திரியவழித்தாய்
 விடா தகமுகமாய் நிறுத்துந் தருணத்தில்)
 ஆண்டு நிகழும் நாமரூப சம்ஸ்காரங்கள் காரிய
 ரூபமாம், நாமரூபப்பேர்கள்-அத்தகையகாரிய
 சகித நாமரூபப் பதார்த்தங்களின் பேதப்பகு
 திகள், ஆனது எப்படி - ஈண்டானதிற் றெங்ங
 னம், அழிந்தது எப்படி - இஃது அத்தியந்த
 ிவர்த்தி யெய்தினதெங்ஙனம், என ஆய்குதல்-
 என்பதாக விசாரித்தல், பலன் அன்று- (அச்சம
 யம்) பயனன்றும், (மற்றெவ்வாறிருக்கிற் பய
 னெனின்) மானமைந்தனே - சாதனசகித மாட்
 சிமையுடைய ஞானபுத்திரனே? தீர்க்கசொப்
 பனசகம் - பிரவாகரூபமா யெழுங்கனவெனுஞ்
 சங்கற்பம், வந்ததும்பாராமல் - உண்டானதை
 யும் நோக்காமல், போனதும் நினையாமல் - நீங்
 கிய சங்கற்பத்தையும் யுகஞ்செய்யாது, உன்
 போதமாய் - ஆண்டெஞ்சிரின்ற சுபாவவறி

வாய் நிலைத்து, பூர்ணமாயிருப்பாய் - திரிபுடி
ரூபத்துவைத மிறந்திருக்கக்கடவாய். (நட)

ஞானவாசிட்டம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெரிபொருடரிசனஞ்சேர்

கூட்டத்திற்சேர்ந்தவின்பம்

விரிபரமார்த்தமாகு

மதற்குமேலினிவேறில்லைப்

புரிதருபிரமநோக்கா

மதனினாற்பொன்றுஞ்சித்தம்

வரிசையாஞ்சித்தநாசம்

வஞ்சமிலின்பந்தானே.

(அ-ம்.) தெரிபொருள்-சங்கற்பவெழுச்சியும்,
தரிசனம் - அவ்வெழுச்சியின் வசத்தாயாகாத
காட்சியும், சேர் கூட்டத்தில் - கூடியகூட்டுற
வில், சேர்ந்தவின்பம்-(அவ்விரண்டு நீங்க)உண்
டாகு மாநந்தபோதம், விரிபரமார்த்தமாகும் -
சுருதியாதிகளில் விரிவா யெடுத்துரைக்கும்

மகாவாக்கியார்த்தப்பொருள்களின் அத்தியந்த
வநுபவமாகும், அதற்குமேல் - அத்தகையபே
ற்றிற்குமேலாக, இனி வேறில்லை - மற்றோர்
வஸ்துவில்லையாகும் (ஆதலின்), புரிதரு - விரு
ம்பத்தக்க, பிரமநோக்கா மதனிஞால் - நாம
ரூபநாட்டந் தவிர்ந்த திருஷ்டியை யுடைத்தா
ய்ப் பழகும் பழக்கமேலீட்டி லுளவாகும் அக
ண்டாகார விருத்தி ஞானத்தினால், சித்தம்
பொன்றும் - மனமானதுகெடும், வரிசையாம் -
ஒழுங்காகிய முத்தர்களின் சாதகப்ரிபாக மே
லீட்டினாலுண்டாகும், சித்தநாசம் - மனோநாச
மானது (அத்தியந்த நிவர்த்தியைப்பெற்று),
வஞ்சமி லின்பந்தானே - அஃதே சகஜநந்த
வாரூடத்தன்மையுமாம். (சு)

திருவருட்பயன் (குறள்.)

இன்புறுவார்துன்பா ரிருளினெழுஞ்சுடரி
பின்புகுவார்முன்புகுவாரின். [ன்

(அ - ம்.) பின்புகுவார் - சங்கற்ப வாகாரந்
தவிர்ந்தபின்னும், முன்புகுவாரின் - உத்தரசங்

கற்பவெழுச்சிக்கு முன்னுமுள்ள இடையில்
மனதைநிறுத்திப் பழகுபவர்கள், துன்பு ஆர்
இருளின் - அந்தக்கரணத்தினுள் நிறைந்த அவி
த்தியோபாதி சூனியத்தில், எழுஞ்சுடரின் -
உண்டாகாநின்ற அகண்டாகார விருத்திஞான
த்தில், இன்பு உறுவார்-(பழகும் பழக்கமிகுதி
யால் அவ்விருத்திநிலை பெற்றவிடத்தில்) ஆந்
ந்தப்பிராப்தி யடைவார். (௫)

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சடமசடமெனநோக்கமிரண்டினூடே
தனியாகிநின்றபரதத்துவத்தை
யிடவியபோதாரண்ணியமுதலாம்வேத
மிராமனெபல்காலுமியம்புமன்றே
படருறுகாண்பனகாட்சிமேவும்போதிற்
பரம்பொருளின்பற்றுகியின்றவிற்பந்
திடவனுபூதியின்வடிவாமாதலாலே
திகழ்பிரமசாரமெனச்செப்புந்தானே.

(அ - ம்.) இராமனே - ஸ்ரீ ராமா!, சடம் அசடம் - சங்கற்பவாகாரம் சங்கற்பவெழுச்சி, என்னும் - என்று சொல்லப்படும், நோக்கம் இரண்டின் ஹடே - திரிசியமிரண்டிற்கும் (ஆதாரமாகிய) நடுவே, தனியாகின்ற - கேவலத்தன்மையாய் விளங்காநின்ற, பரதத்துவத்தை - மேன்மையாகிய ப்ரஹ்மஸௌரூபநிலையை, இடவிய-விகிதமா யெடுத்துரைக்கின்ற, போதாரண்யமுதலாம் வேதம் - பிரகதாரண்யமுதலிய பிரபல சுருதிகள், பல்காலும் - சதாகாலமும், இயம்பும் அன்றே - கோஷியாநிற்குமல்லவா, படர் உறு - (தைலதாரைபோல்) அடர்ந்துண்டாகின்ற, காண்பனகாக்ஷி - சங்கற்பமும் அச்சங்கற்பவாகாரமாகாததிருஷ்டியும், பரம்பொருளிற்பற்றுகி - (இவ்விரண்டும்)ஸௌரூபத்திலே காக்கிரதையடைந்து, மேவும்போதில் - பொருந்தும் அமைதியாகிய பரிபாக ஸ்திதியில், பயின்ற இன்பம் - (அவ்விடத்தில்) பிறிதவின்றிய சமாதியா லுண்டாகாநின்ற நனவிற் சுழுத்தியாநந்தம், திட அநுபூதியின்வடிவாம் - அகம்புறம்ற்று விளங்குவதாகிய தூரியஸௌரூபத்

தின் வடிவமாகும், ஆதலால் - ஆதலினால், திக
ழ்பிரமசாரமென செப்பும் - (அதுவே) பிரகா
சிக்கின்ற ப்ரஹ்மரசமென்று சொல்லப்படும்.
(திரிபுடி ரூபத்துவைத மிறந்த கிருதகிருத்திய
நிலையெனப்படும்.) (சு)

ஞானவாசிட்டம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொரூபம்விட்டகலன்மோகமாம்வேறு
சொல்லிடமுன்புபின்பில்லை
யொருபொருணினைவையொழித்துமேலப்பா
லொருபொருணினைவுறிலந்த
விருபொருணடுவுணினைவறவிருக்கு
மிதுசொரூபத்தியல்பிதுதான்
மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்
வருநனாச்சமுத்திதீர்வடிவாம்.

(அ - ம்.) சொரூபம்விட்டகலல் - ஆத்மஸொ
ரூபத்திற்கு வெதிரேகமா யெழாரின்ற தெப்
போதமோ அப்போதமே, மோகமாம் - அஞ்ஞா

னமென்று சொல்லப்படும், வேறுசொல்லிட -
 வேறே (அஞ்ஞான முண்டென்று) சொல்ல,
 முன்பு பின்பில்லை - அத்தகையபோத வெழு
 ச்சிக்கு முன்னும் அவ்வெழுச்சி நசித்திட்டபின்
 னும் இல்லையாம் (ஆதலின்), ஒரு பொருள்
 நினைவை யொழித்து - ஓர்நாமரூபமாய் பரிண
 மிக்கும் பரிணாமம் நீங்கி, மேலப்பா லொரு
 பொருணினைவறில்-அதற்குமே லோர்நாமரூப
 பரிணாமத்தை பொருந்துமிடத்தில், அந்த விரு
 பொருள் நடுவுள் - அவ்விருவித பரிணாமத்தி
 ற்கு மிடையில், நினைவற விருக்குமிது - சங்க
 ற்ப பரிணாம மில்லாத இந்த ஞானம், சொரூப
 த்தியல்பு - ஸொரூபத்தின் தன்மையாம், இது
 தான் - இச்சொரூப ஞானம், மருவு கற்பனை
 மாண்டு-பொருந்திய கற்பனாகிதமாய், அசை
 வில் கற்போலாய் - சலனமில்லாத பாடாணத்
 திற் கொப்பாகி, வருநா - வருகின்ற சகலாவ
 ஸ்தையிலுள்ள (ஜீவவறிவும்), சுழுத்தி - கேவ
 லாவஸ்தையிலுள்ள (அஞ்ஞானமும்), தீர்வடி
 வாம் - தீர்ந்தஸொரூபமாம். (எ)

முத்திமுடிவு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒருபொருணினைவுபேபாய்ப்பின்

நொருபொருணினையுமுன்னாய்

மருவிடைவெளியிலேயுன்

மனமிலையாகையாலே

சொருபநீதாநாய்த்தேதான்றுந்

துலைமனங்கொண்டங்குன்னி

லொருதிரிபுடியுமுண்டா

யொழியுமச்சொருபமென்றும்.

(அ - மீ.) ஒரு பொருள் நினைவு பேபாய் - ஒவ்வோர் பதார்த்தங்களின் மயமாய்ப் பரிணமிக்குஞ் சங்கற்பம் நீங்கி, பின் - அதன்பின்னும், ஒருபொருள் - மற்றோர் பதார்த்தமாக, நினைவு முன்னாய் - பரிணமிக்கு முன்னுமாய், மருவு - பொருந்தாநின்ற, இடைவெளியில் - மத்தியகதமாய்விளங்கும் ஸ்திதியில், உன் - உன்னுடைய, மனம்-சங்கற்பமானது, இலையாகையால் - இல்

லையாதலின், சொரூபம் நீதானாய் தேதானும் -
 ஆண்டு நிகழும் உள்ளக்குளிர்ச்சி சகித சூனிய
 விளக்கத்தி லுன்போத மெழாவண்ணம் உள்
 ளது விளங்குகிற பரியந்தம் அறிவினது வீரப்
 பாட்டினாற் பிரிதலின்றியிருப்பாயாகில் ப்ரஹ்
 மாகாரவிருத்தி யுதயமாகி ஆநந்தம் ஜனித்து
 அம்மயமாயே விளங்குவை, துலைமனங்கொ
 ண்டு - (ப்ரஹ்மாகார விருத்தி ஞானத்தினால்)
 நாசத்தையடையும் அசுத்தமனதைக்கொண்டு,
 உன்னில் - மேற்கூறிய லக்ஷியத்தை நினைப்பா
 யாகில், ஒரு திரிபுடியுமுண்டாய் - இழிவினா
 லொப்பற்ற ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களுண்டா
 கி, என்றும் - எக்காலமும், சொரூபம் - சதேதா
 தயமாய் விளங்குஞ் சொரூபாநுபவமானது,
 ஒழியும் - தேதானுமனிற்ரும். (அ)

உ
ஸ்ரீஸற்குரவேநமஃ
நி ஷ்ட ா நு பூ தி
ஸாராம்ஸத்திரட்டு.

கா ப் பு.

அத்தி முகனடி, நித்த நினைபவர்
சித்தி திருவொடு, முத்தி பெறுவரே.

அந்தரார்த்தப்பொழிப்புரை.

அகங்காராதிகளடங்கியவிடத்தில் நிதரிசன
மாகும் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி யுற்பத்தி ஸ்தா
னத்தில் சதா அந்தக்கரண விருத்தியை நிறுத்
திப் பழகுபவர் நனவிற் சுழுப்தியாநந்தமும்
துரியாநுபவமும், சுகஜாநந்த வடைவிஞ்ஞட
த்தன்மையாம், விதேக கைவல்லியப் பேறும்
பெறுவர்.

நூ ல்.

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனக்கு
நிட்டைசா தனைநிகழ்த் தெனவே

யத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினா விடுத [ன்
 லாருயிர்த் தொகைகண்மெய் யுணர்வா
 முத்தியை யடைபுங் காரண மாமான்
 மொய்குழற் செய்யவாய்ப் பசுந்தோள்
 வித்தகி சாவ தானமாய்க் கேட்டி
 யென்றிறை விளம்பிடு மன்றே. (க)

இது வெளிப்படை.

*ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநா
 லுயர்புரா ணமுமெலா மொழியு
 மொருமொழி யாலே சரியைநற் கிரியா
 யோகபா வணையெலா மொழியு
 மொருமொழி யாலே யண்டபூதங்க
 ளொடுங்கிடுந் தன்னிலை தோன்று
 மொருமொழி சும்மா விருத்தலா மதனா
 லொப்பிலாச் சிவபத மடைவார்.

(அந்தரார்த்தப்பொழிப்புரை.) மஹாவாக்கி
 யத்தை யிடையருது சிந்தித்தால் சாஸ்திரவா

* 'ஒருமொழி' என்பதை ப்ரணவம் என்றும்
 மௌனம் என்றும் பொருள் கொள்வர், இப்பி
 ரணவ மௌனங்களுக்குப் பரிபுரண சிதாகாச

286 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

சனையெல்லாம் நீங்கும்; சாஸ்திரவாசனையற்று
சிந்தனாபமாய்த் தைலதாரைபோ லிருக்கில்
சரியைத்தொழிலும் கிரியைத்தொழிலு மற்று,
ஹடயோகபாவனை யென்கிற நினைவு முண்டா
காது சுவாசந் தானையடங்கும். சுவாசமடங்கி
னால், தேஹபாவந் தோன்றாமல், மனம் உதித்
தவிடத்தி லொடுங்கி அகண்டாகாரவிருத்தி
யுதயமாகி, ஆநந்தம் ஜனிக்கும், ஆநந்தம்
ஜனிக்கில், வாசனையுஞ் சங்கற்பமும் அத்திய
ந்த நாசமெய்தும் ; அஃதே விதேக கைவல்லி
யஸ்திதியையு மடைவிக்கும். (அகண்டாகார

மாகிய நாதரூப ப்ரஹ்மத்தையே பொருளாக
வுணர்த்துதலின், அத்தகைய ப்ரஹ்மஸ்வரூபம்
திரிகரணங்களு மிறந்த (நிச்சலமான) ஸ்தான
த்தில் சாக்ஷாத் கரிக்கப் படுதலானும், அச்சா
க்ஷாத்கார நிலையை கேவலம் மஹாவாக்கிய
இலக்ஷியார்த்தத்தினாலேயே உணரப்படு மாத
லால் ஈண்டு, “ஒருமொழி” என்பதை “மஹா
வாக்கியம்” எனப் பொருட்கோடல் சிறப்
புடைத்தாம்.

விருத்தி யுதயமுதிர்ச்சியால் ஆநந்தம் ஜனித்
தலும் வாசனே, சங்கற்பம் ஸூத்யமடைதலும்
ஏககாலமெனப் பொருட்கோடற்பாற்று.) (உ)

வேறு.

* சரியையின் ரொழிலி னாலுந் சற் றிரி
யையினும் † யோகம்

* விசாரத்துவாரா மனதை இந்திரிய வழி
செல்லாது தடுத்து, தேகத்திற் குள்ளிருக்கும்
ஆகாசத்தைப் பாவித்தலே சரியை.

† பாவித்த ஆகாசத்திலேயே மனதை பேத
த்திற்கு பாதகமும் அபேதத்திற்கு சாதகமு
மாகிய யுக்தியுடன் பரைவாக்காலிடையருது
மஹா வாக்கியத்தை ஜபித்துக்கொண் டிருத்
தலே சரியை.

‡ அப்படி யிடையருது ஜபிக்க ஜபிக்க வாக்கி
யம் நின்று அதன்பின் ஆகாசம் தைலநாரை
போல் நிலைபெறும், மனமும் அசைவின்றி யங்
வாகாசத்தில் ஏகாக்கிரதத் தன்மையாயிருக்
கும், அப்படி யிருத்தலினால் சுவாசம் தடைப்
பட்டு நிற்கும்; அஃதே யோகம்.

288 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

புரிதரு முயற்சி யானும் பொருந்தொண
தென்பர் மேலோ
ருரியதே சிகனு ரைக்கு மொருமொழி
யுண்மை யாலே
யரியமெய்ஞ் ஞான வீடிங் கடைவது
திண்ண மாமே.

(அ - பொ - ரா.) அறிதற்கரிய வுண்மைஞா
னமாகிய ஜீவன்முத்தியை சரியைத்தொழிலா
லும், நல்லகிரியைத் தொழிலாலும், அல்லது
ஹடயோகத்தானும், அடைய முடியாதென்று
ஆப்தர்களால் கூறலுறும். வேதாத்யயனம் செ
ய்துள்ளவராயும் ஆத்மஞானத்தை யடைந்தவ
ராயுமுள்ள ஞானசாரியரா லுரைக்கப்படும்
ஒப்பற்ற மகாவாக்கியமு மதையநுஷ்டிக்கும்
உளவையும் பெற்றால், ஜீவன் முத்தியை யடை
வது நிச்சயமாம். (ங)

வேறு.

கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட்சார்பை
கருதிடும் வாசனை யனைத்து [க்

மொட்டற விடுத்து ஞானநூ லனைத் து

மோர்ந்திடி * லென்பய னுதவு

மெட்டுதற் கரிய சற்குரு வருளா.

லியம்புமோர் மொழியினைப் பெற்றே

நிட்டைசா தித்தே சகலகே வலங்க

ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப் பறுமே.

(அ - பொ - ரை.) புறத்தின்கண் சூழ்ந்திரா
நின்ற பாசமாகிய கட்டுநீங்க, உயிர்ச்சார்பாகிய
பெண்டி பிள்ளை முதலியனவும், பொருட்சார்
பாகிய திரவியம் கிருகம் முதலியன யாவை
யும் ஒருங்கே விடுத்து, மீண்டும் அதன்கண் வா
சனையுமெழாவண்ணம் நின்ற, புறத்துறவாஸ்ர
மத்தை யடைந்து தக்கார்பால் பிரபல சுருதி

* “வாயினுற்பலநூல் படித்துணர்ந்துநல்வழி
பிறர்க் குரைசெய்து, நீ யுலோகவா சாரமோ
ரணுத்துணை யாணுநீங்கிலை நெஞ்சே, நாயதா
மிவண்பிறர் கொளக்குங்குமஞ் சுமந்துசெல்கா
முன்னிற், காயமானுடத் தின்றதற் கன்றியுட்
களவுமின்மையினுலே” என்பதனுலுமுணர்க

290 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

களை யுபக்கிரம வுபசம்ஹாரமுதலிய ஷட்வித
லிங்கதாற்பரியத்துடன் விசாரஞ்செய்து ஆன்
மாவி னிருப்பை நன்குணர்ந்தவராயினும், சற்
குரு அருட்பிரசாதத்தைப்பெற்று அந்நெறிக்
கண் நில்லாராயின் என்ன பலனைத்தரும்?
மனோவாக் குக்காயங்க ளிறந்தவிடத்தில் விளங்
காநின்ற அகண்டாகாரவிருத்தி ஞானத்தை
யடைந்துள்ள சற்குருவின் கிருபா வீக்ஷணிய
த்துவாரா பெற்ற வருட்பிரசாதமாகிய ஒப்ப
ற்ற மகாவாக்கிய உபதேசவுளவில் மனதைநிறு
த்தி, இடையருச் சமாதியைப்பழகி அதனாலு
ண்டாகாநின்ற ப்ரஹ்மாகார விருத்தியால் சங்
கற்ப எழுச்சியும் அதனது ஆகாரமுமாகிய சகல
கேவலங்கள் நாசத்தையடையும்; அன்றே,
ஜனனமரணப் பிரவாகரூபத்துன்பம் நீங்கி
பரமாநந்தப் பிராப்தியுண்டாகும். (சு)

வித்தக மாகப் பலகலை பயின்று

மேவுநற் பயன்களை யறிந்துந்
தத்துவ முழுதுங் கசடற றுணர்ந்துந்
தன்னிலை யறிவதற் கரிதாஞ்

சுத்தமெய்ஞ் ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்தே
சொல்லாமற் சொல்லுமோர்மொழியா
முத்திரை மோன நிலைபிண லன்றி
முத்தியி நிலைகிடை யாதே.

(உ - பொ - ரை) இலக்கண விலக்கிய தர்
க்கசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்து, அதன் துவாரா
அரிய பிரபல சுருதிகளைத் தைதயங் கசடறக்
கற்று, அதன் சாராம்சங்களை நன்கறிந்து, அத
னால் பதார்த்த பரிசீலனஞ் செய்துள்ளவராயி
லுந் தனது எதார்த்த ஸௌரூபத்தை யறிதற்
குரிய தன்மை யன்றோர்க்கு உண்டாகாவாம்.
அவித்தியாரகிதமாகிய வுண்மை ஞானத்தை
யுணர்ந்துள்ள சற்குருவானவர் சீடனது பக்கு
வமறிந்து (மஹாவாக்கிய அமசந்தானத் துவா
ரா பாவஞ்சீ தரிஷ்டை அபரோட்சமாகும்
பொருட்டு) அநுக்கிரகிக்கப்படுவதான அந்நெ
றிக்கண் சதாகாலமும் தைலதாரைபோல் நித்
த விருத்தியைவிறுத்திப்பழகுமவர்க்கல்லாமல்,
ஏனையோர்கட்கு அத்தியந்த துக்கநிவர்த்தியும்
பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகாவாம். (ங)

292 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு

வேறு.

முத்திரைகளோர் மூன்றா மொழிந்திடிற்
சுத்த சாம்பவி சொல்லும் பைரவி

மெய்த்து கேசரி யென்று விளங்கிடு

மித்தை யார்க்கு மியம்பவொண்ணாதேரா

(அ - பொ - ரை.) கூடஸ்த ப்ரஹ்ம ஐக்கிய
நிலையைப் பெறுதற்கு முக்கிய சாதனமாகிய
ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும். அவை
களைச் சொல்லுமிடத்து சுத்தமாகிய சாம்பவி,
மதிக்கத்தக்க வைரவி, மெய்ம்மை யுடைத்தா
கிய கேசரி யென்னும் பெயரினைப்பெற்று பிர
காசியாநிற்கும். இவற்றை அபக்குவர்களுக்
குப் போதிக்கக்கூடாது.

முத்திரைகளின் விவரம் வருமாறு: —

நாசியின் துவாதசாந்தத்தினது அந்தத்தில்
நிகழும் விசுத்த சக்கிரத்தில் திருஷ்டியை நிறு
த்தலே காட்பவி முத்திரையென்றும், புருவமத்
தியமான வியோமசக்கிரத்தில் திருஷ்டியை
நிறுத்தலே வைரவி முத்திரையென்றும், கபால
ரந்திரத்தில் நாக்கு விபீதமாகப் பிரவேசிக்க

புருவமத்தியில் திருஷ்டியைநிறுத்தலே கேசரி
முத்திரை யென்றும் ஒருசாரார் கூறுவர்.
நாசியின் துவாதசாந்தமெனச் சொலப்படும்
தசேந்திரிய நிக்கிரகத்துவாரா ஞாதுரு ஞேய
ங்களை நாடாது ஞானமயமாய் அந்தக்கரண
விருத்தியை நிறுத்திப் பழகும் பரிபாகஸ்திதி
யில் விளங்கும் சூனிய வியாபக விளக்கத்
தையே சாம்பவி முத்திரை எனவும், புருவம
த்தியென்று சொலப்படு பிரண்டு சங்கற்பங்க
ளுக்கிடவெளியில் சித்தவிருத்தியை நிறுத்தி
யிருத்தலாந் தன்மையாதோ வதையே வை
ரவி முத்திரை யெனவும், சங்கற்ப வற்பத்தி
ஸ்தானத்தில் சாதக பாதக யுக்தியுடன், மகா
வாக்கியத்தை பரைவாக்கொடு சிந்தனை செய்
யும் விருத்தியானது ஸொரூபத்தோ டேகாக்
கிரதையடைந்து சகல கேவலத்துக்கு மத்திய
கதமான ஸ்திதியைப் பெற்றிருத்தலையே கே
சரி முத்திரை எனவும் எண்டு கிளந்துவாம்.()

வேறு.

இந்தநன் நிலையி லிருந்துசா தித்தோ
ரெவரென விமையவள் வினவச்

294 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

சுந்தர வாம தேவமா முனிவர்
சுகர்முதன் முனிவரென் றறிதி
கந்தடு கரியின் கையினைப் புறங்காண்
கவானுடை மலைதரு மயிலே
நிந்தைரி னிட்டைக் குரியவா தனமு
நிகழ்த்துவ னன்புட னீகேள். (எ)

இது வெளிப்படை.

உத்தர திசைபார்த் திருப்பதாங் கலையி
னுரிவையோடு முழுவையி னதருஞ்
சித்திராதனம்வெண் டுகில்குசையைந் தூந்
திண்புவி மிசைவிரிப் பனவாம்
பத்திரம் வீரங் குக்குட மரிய
பங்கயங் கோமுக மைந்தும்
வித்தக மான வங்கவா தனமாம்
விமலை யறிகென விளம்பும்.

(உ - பொ - ரா.) உமையவளே ! ஜிஞ்ஞாசு
க்கள் சமாதிகிஷ்டையைப் புரியும்போது பார்
த்துக்கொண்டிருப்பது வடதிசை முகமாகும்,

பூமியின்மீது ஆதனமாய் வகிக்கத்தக்கது மான்
 றேல், புலித்தோல், இரத்தினக்கம்பளம், வெ
 ள்ளைவஸ்திரம், தருப்பை இவ்வைந்துமாம், அன்
 னோர் அங்காசனமாய்க் கொள்வது பத்திரம்,
 வீரம், குக்குடம், அருமையானபதுமம், கோம
 கம் இவ்வைந்து மென்று நீ யறியக்கடவை
 யென சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளும்.

இயம்புமா தனங்க டம்மிலொன் றுறவே
 யிடைகளஞ் சிரங்க ளுனா னேராய்
 வயம்பெறத் தம்ப மெனநிறீஇ யிருந்தே
 மனமது வடிவினை புரும
 னயம்பெற வுன்னா தன்னியெப் போது
 நடுநிலை தன்னைநீங் காமற்
 றயங்கிய சுத்த மசுத்தமல் லாத
 தனிநிலை பொருந்துதல் சமாதி.

(அ - பொ - ரா.) சொல்லப்பட்ட “ஆசனங்
 கள்” என, பன்மையாகச் சொன்னமையால்
 எத்தகையா யிருந்தால் மனம் ஸௌரூபத்தில்
 லயப்படுமோ அஃதேய ஆதனமெனப் பொ

236 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

ருட்கோடல்வேண்டும். அத்தகைய வாதனத்
திலிருந்து இடை, கண்டம், சிரம், கண் இவை
களைச் சுருதிகளிற்கூறிய வண்ணம் (நீரொக்கு)
மாறு ஸ்தம்பம்போனிறுத்தி மனதை விஷயா
காரத்தில் செல்லவொட்டாது விசார பூர்வக
மாய்த்தடுத்து, தேகத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆகாச
த்தில் நிறுத்தி, சற்குருவாற்பெற்ற மகாவாக்கி
யத்தைப் பரைவாக்கால் சிந்தித்துக்கொண்டு,
சதாகாலமும் ஆகாசநாட்டமும் பிறிதலின்றிப்
பழகினால் பழக்கத்தினிறுதியில் சிந்தனையும்
ஆகாசநாட்டமும் இறந்து அகண்டாகார விரு
த்தி யுதயமாகி, சங்கற்ப ஆகாரமும் சங்கற்ப
வெழுச்சியும் நாசத்தையடைந்து ஸௌருபத்
தில் மனம் ஏகாக்கிரதத்தன்மையையடையும்,
அஃதையே சமாதி யென்ப ரறிவுடையோர். ()

வேறு.

விண்ணை மூடக் கவசனையை விரிக்கு
மொருவன் விரகதெனப்
பண்ணும் யோகத்துறநினைவோன் பவன
ற்றடுக்கு மதுவிடுத்தே

யெண்ணுங் கருத்தை முன்னடக்க வியங்
கும் வளியும் பின்னடங்குங்
கண்ணை மறைக்க வான் மறையுங் . கணக்
காம் படிநீ கண்டுகொள்ளே .

(அ - பொ - ரை.) ரேசக பூரக சும்பக வாயி
லாய் சுவாசத்தை யடக்கி யதனால் உள்ளம்
விஸ்ராந்தி யடையலாமென்று பழகும் ஹட
யோகம் ஆகாயத்தைமறைக்க வஸ்திரத்தினால்
பந்தல்போடுந் தன்மையை யொக்கும். எனெ
னில், அப்பந்தலைவிட்டு நீங்கின வச்சணமீட
ஆகாசந்தோன்றும், அதுவல்லாமல் அப்பந்தலி
லிருக்குங் காலத்திலும், பரிபூரண ஆகாசதிரு
ஷ்டியின்றி விச்சின்ன திருஷ்டியுண்டு; அது
போல், யோகி பகிர்முகப்பட்ட காலத்து விசே
ஷ துக்க சம்ஸ்காரத்துடன் வெளிப்படும்
அகமுகப்பட்டகாலத்து சாமான்னிய சம்ஸ்கா
ரத்துடன் அடங்கியுமிருப்பதே யன்றி சுவாச
பந்தனத்தா லுண்டாகும் விஸ்ராந்தி யதார்
த்த விஸ்ராந்தியன்று. (எப்படி யெனில் சுமை
யெடுத்தவன் அதை தரையி லிறக்கினதாலுண்

298 நிஷ்டாஹுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

டாகுஞ் சுகம் யதார்த்தம் அல்லாதது போல்)
இத்தகைய ஹடயோகத்தை விடுத்து ராஜ
யோகத் துவாரா விசார பூர்வகமாய் சங்கற்ப
விகற்ப ரூபமாகிய மனதை யுதித்தவிடத்தி
லொடுக்கி நின்றால், சுவாசம் தானேதடைப்
படும்; அஃதெவ்வாறெனின், கண்ணேமூடிய
அக்கணமே பூதாகாசம் மறைதல் போலும்,
இதை யுகித்து அறிந்து கொள்வாயாக. (க0)

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
சரியை கடந்தேதானா

மலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
கிரியை முடிந்தேதானா

மலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
யோக தற்பரனா

மலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே
ஞானி யதிஞானன்

(அ-பொ-ரை.) சற்குரு ஸீக்ஷணியத்துவா
ரா பெற்ற அருட்பார்வையைக்கொண்டு இந்தி

ரியவழிச் செல்லும் மனதை செல்லவொட்டாது தடுத்து தேகத்திற்குள் ளிருக்கும் ஆகாசத்தில் நிறுத்துவதே சரியையைய சம்பூர்ணமாய் முடித்தலாகும். அப்படி யாகாசத்தில் நிறுத்தின மனம் தைலதாரைபோல் நிலைபெறுமாகில் அஃதே எதார்த்தகிரியையை முடித்தலாகும். அங்ஙனம் தைலதாரைபோல் நிலைபெற்றின், உஸ்வாச நிஸ்வாசங்க ளுண்டான விடத்திலேயே வொடுங்கும். இவைகளையே ஆஸ்தேரர்கள் எதார்த்தமாகிய யோகத்தை முடித்தலாகும் ததாகார நிலையை யடைபுந்தன்மையெனவுரைப்பர். (வேதத்தின் அத்தியந்த ஷட்கருத்தும் அஃதேயாம்) அப்படி சுவாச மடங்கினால் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தியுதயமாகும். இப்பெற்றியான் சங்கற்ப நாச வாசனாகூதயத்தின் அத்தியந்த அடைபும்பெற்று பரமாகந்தப்பிராப்தியின் * ஆவிற்பாவமும் உண்டாகும். இதைவே ஜீவன் முத்தி ஸ்திதியென்பர். (கக)

* ஆவிற்பாவம்==பெருக்கு.

300 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்பேபானவனே

சகல தியாகியா

மடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்பேபானவனே

பொன்றூப் பொருளுடையோ

னடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்பேபா னவன்

பேரின்ப வறுபவியா

மடக்கிக் கருத்தி னலைவறுப்பேபா னவன்

வீட்டின்ப மடைபவனே.

(அ - பொ - ரை) சற்குரு கிருபாலீக்ஷண்
ணியத் துவாரா விசாரபூர்வகமாய் இந்திரிய
வழி செல்லும் மனதை யடக்கி இருதயாம் பர
த்தில் நிறுத்தி அக்கணத்தி லவ்விடத்தி லுண்
டர்காநின்ற மனோராஜ்ஜியம் சுழுப்தி முதலிய
பிரதிபந்தங்களுக்கிடந்தராவண்ணந் திட வை
ராக்கியத்தோடு அவ்வாகாஸ நாட்டத்தைப்
பிரிதலின்றி யிருப்பவன் யாவனோ அன்னை
னே துறவி என்னும் சப்தார்த்தத்திற்கு உரித்
தானவனாகிய சர்வசங்கபரித்தியாகியாம் என்
று கண்ணுடையாராற் கழறலுறும். அப்படி

அவ்வாகாஸத்திற் பிறிதலின்றி யிருக்கின் அக
ண்டாகார விருத்தி ஞான முதயமாகும். அஃ
தே ஜனன மரணமாகிய நிலையாமையை நீக்கி
நாசரகிதமாயுஞ் சதோதயமாயும் விளங்கும்
எதார்த்த செல்வமென்பர். அப்படி உண்டாகு
மகண்டாகார விருத்தியறுபவத்தில் இடைய
ருது சமாதியைப் பழகுவராயின் அப்பழக்கத்
தின் இறுதியில் அத்தியந்த ஸூக்க நிவர்த்தியும்
பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகும். உண்
டானால் பகிர்முகப் படுங்காலத்து பாகிய திரி
சியங்கள் தோன்றும். அவைகளையும் பரமா
நந்தமாகவே பார்த்துப் பழகவரும். அப்படி
பழகப் பழக பாஹியம், ஆந்தரம் என்கின்ற
பாகுபாடுகளற்று பழக்கமு மின்றி சுபாவஸ்
திதியாதேதா அஃதாகவே நிலைபெறும் இத்த
கைய ஸ்திதியையே * விதேக கைவல்லிய
மென மறைகள் புகலா நிற்கும். (கஉ)

* வரிட்ட திசையடைந்துள்ள ஞான வான்
கள் தங்கள் சரீரம் அஞ்ஞார்கள் கட்புலன்களு
க்கு ஸ்புடமாய் தோன்றுகின்ற காலத்திலே

302 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல்
விளம்பி யருந்தி னாலதுவு
நெற்தான் மயங்கிச் சூழ்வதுபோ
னிமிடந் தானு நிலாமனத்தைத்
குறியில் சமாதி யெனுங்கயிற்றூற் குறுகப்
பிணிப்போ ரெவரவர்தா
மறிவோ டறியா மைககிறந்த் வரிய
முத்தி தனையடைவார்.

யே தங்களுக்கு அச்சரீரம் தோன்றாதனவாகி
தமது நிஜவடிவாகவே ஆமர்ந்திருக்கு மாத
லின் இத்தகைய அபவப் பேற்றினையே
விதேக கைவல்லியமெனப் பொருட்டிகாடல்
சிறப்பு, அஃதொழித்து ஞானவான்களின் சரீ
ரம் விபாகத் தன்மையடைதலை விதேக கைவ
ல்லியமெனல் அசங்கதமாம். எனினில் சரீர
விபாகத் தன்மையானது அஞ்ஞர்களுக்கும்
ஞானிகளுக்கும் ஒருபடித்தாய் நிகழ்தலின்
அதிவியாப்தி குற்றம் சம்பலிக்கும்.

(அ - பொ - ரை.) பயித்தியகுணம் மேலிட்ட குரங்கானது மதுவையு முண்டிருக்கு மாயின், அத்தகைய குரங்கின் சுபாவ மெப்படியோ அதுபோல வேர்க்கணமேனும் நிலைபெறுது விஷயங்களையே தாவி, ராகத்துவேஷப் படு குழியில்விழுந்து, தனது எதார்த்த சுபாவந் தெரியாது மயங்கியிருக்கும் மனதை சற்குரு வீக்ஷணணியத்தாற்பெற்ற அருட்பார்வை யெ ன்னும் ஞானதந்திர மாகிய வைராக்கியத்தா லடக்கி சங்கற்ப ஆகாரந் தவிர்ந்தபின்னும் மறுசங்கற்ப முதிப்பதற்கு முன்னு முள்ள * சுபாவநிலையில் நிறுத்திப் பழகுபவர்களே அறிவறியாமை யென்கின்ற சகலகேவலங்களி னின்றி நீங்கி அருமையாகிய ஜீவன் முத்தி சுகத்தை யடைவர். (கங்)

* சுபாவநிலை கோசரிக்க வாற்றலில்லையேல் மஹாவாக்கியத்தைப் பரை நினைவுடன் சிந்தி த்து அச்சிந்தனை யுதிக்குமிடத்தையே யுகித் துப். பழகினும் சுபாவஸ்திதி தடஸ்தப்படும்.

304 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வேறு.

* பங்கயா தனத்திற் படியவே யிருந் து
பரமசற் குருவினைத் தொழுதே
யிங்கிரு விழியும் விசம்புற நிறுவி
யெழுங்கருத் தினை யக மாக்கி
யங்குறு நிலையா லடங்கிடா மனத்தி
னலைவறுத் தறிவறி யாமை
துங்கமா யொழியச் சாதனை புரிந்தே
துங்காமற் றாங்குக மாதேகா.

(௨ - பொ - ரா.) மனதை யிந்திரியவழிச்
செல்லாது சடுத்தா நாபிக்கமலத்திற் பெருந்

* இடது தொடையின் மீது வலது பாத
மும், வலது தொடையின் மீது இடது பாத
மும்வைத்து கைகளை பின்புறமாகமாறி வலது
கையினால் இடது தொடையின்மேலிருக்கும்
வலது காற்பெருவிரலையும், இடது கையினால்
வலது தொடையின்மேலிருக்கும் இடது காற்
பெரு விரலையும் பிடித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீரத்தய
த்துக்குச் சமீபத்தில் நான் கங்குலமிட மிருக்

தும்படி நிறுத்தி, மஹாவாக்கியத்தைப் பரை
வாக்காற் சிந்தித்து, அவ்வண்ணஞ் சிந்திக்குங்
கால், சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தாது அச்சிந்
தனை யுதிக்கு மிடமாகிய தகரா காசத்தையே
யிடையருது நோக்கினின்றால் சங்கற்ப ஆகா

கும் வண்ணம் மார்பில் முகவாய்க்கட்டையை
நிறுத்தி, மூக்கினுளியைப் பார்த்துக்கொண்
டிருத்தல் பங்கயாதனமெனப்படும். இது யோ
கி களுக்கு வியாதியைப் போக்கடிக்கும். இப்
பங்கயாதனத்தை பதுமாதனமென்றும், பத்த
பத்மாசனம் என்றும், சுபாசனம் என்றுங் கூறு
ப்படும். மேற்படி யாதனங் கேவலம் பகிர்முக
நாட்ட முடையார்க்கே யன்றி அந்தர்முக
நாட்ட முடையார்க்கு சிறப்புடைத் தன்றுத
லானும், எத்தகைய ஆதனத்திருந்தால் மனம்
எளிதில் லயப்படுமோ அதனையே ஆதன மெ
னல் கண்ணுடையோர்களின் அத்தியந்த வுட்
கருத்தாதலானும், பங்கயாதனம், பங்கு - கூறு
பாடு (பரிச்சின்னம்) அயம் - சர்வம், ஆ - பசு -
(ஜீவன்), தன்ம் - (இவைகளுக்குப் பற்றுக்கோ

மும் சங்கற்ப எழுச்சியும் உதித்தவிடத்தி லொ
டுங்கும். அப்படி யொடுங்கின விடத்து மனம்
அகமுகவப்பியாசத்தில் தைலதாரைபோனிலே
பெறும், பெறின், அம்மனம் ஸொருபத்தி
லேகாக்கிரதை யடைந்து அகண்டாகார விரு

டாகிய) இடம். பரிச்சின்னமாய் விளங்கும்
சர்வஜீவ ராசிகளுமுண்டா யொடுங்கும் ஸ்தா
னமெனப் பொருளமைதலி னித்தகைய ஸ்தா
னம் நாபிக் கமலத்தில் விளங்கும் தகராகாச
மாதலினுனும்; நாபி - (சர்வ அனர்த்தங்களை
யும் உண்டுபண்ணுவதற் கேதுவாகிய) சங்கற்
பம், கமலம் - (அச்சங்கற்ப வற்பத்திக்குப் பற்
றுக்கோடாகிய) சச்சிதானந்த வடிவமெனப்
பொருளமைதலானும், நாபிக்கமலத்தில் விள
ங்கும் தகராகாசத்தில் அந்தக்கரண விருத்தி
யை நிறுத்திப் பழகப் பழக, அப்பழக்கத்தின்
பரிபாக ஸ்திதியில் அஞ்ஞான நிவர்த்தியும் பர
மாநந்தத்தின் ஆவிர்ப்பாவமு முண்டாகின்ற
மையானும் அப்பங்கயாதனத்தை, ஈண்டு நா
பிக் கமலமெனப் பொருள்கொண்டாம்.

த்தி யுதயமாகி உபசாந்த நிலையைப்பெறும்.
அவ்வுபசாந்த நிலையி லிடையரூப் பழக்கஞ்
செய்யில் சங்கற்பமும் வாசனையும் அத்தியந்த
கூதயத்தை யடையும். அடையவே தடையற்ற
வாநந்தம் ஜனிக்கும். அவ்வாநந்தத்தி லிடைய
ரூப் பரமாநந்த நித்திரையைச் செய்யக்கட
வாயாக. (கசு)

* ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கு
மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லடங்கிடு மனோவிட யங்க
ளாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லறிவறி யாமைக ளொழியு
மாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லகண்டவீ டடைவது நிசமே.

(அ - பொ - ரை.) விசாரத்துவாரா மனதை
நாபிக்கமலத்தில் விளங்கும் தகராகாசத்தில்

* ஆதனத்தின் கண்ணேயே இருந்து சாத
னத்தைச் செய்யின் பொறி புலன்க ளடங்கு

பொருந்தும்படி நிறுத்திப்பழகினால் சப்தாதிக
ளிறக்கும். இறக்கில் ஆகாசபாவனை யெனும்
நினைவு நீங்கி அகண்டாகார விருத்தி ஞான
முதயமாகும். அதிலிடையருது பரிசயிக்கில்

மெனவும் மனோவிஷயங்க ளடங்குமெனவும்,
அறிவறியாமைக ளொழியுமெனவும், அகண்டா
காரவிருத்தி ஞான வறுபவத்தி ஞாநுடத்தன்
மையை யடைதல் திண்ணமெனவும் இச்செய்
யுளிற் கூறப்படுதலால், பாஹிய ஆதனமாகப்
பொருட்படுத்திக்கொளின் ஆதனங்களில்மாத்
திரம் பழகித் தேர்ச்சியுடையார்க்கெல்லாம்
மேற்சொல்லிய வறுபவம் வரக்காண்கிலம்.
எண்டு 'ஆதனம்' என்னும் பதத்தை ஆ-ஜீவன்,
தனம்-அச்சீவனுக் கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்
தவறிவு பிராப்தமாகுமிடம், அதாவது:—சங்
கற்ப ஆகாரம் தவிர்ந்த பின்னரும் மறுசங்கற்
பமுண்டாவதற்கு முன்னருமாகிய இடம், என
ப்பொருள்கொண்டு அந்தக்கரண விருத்தியை
ஆண்டு நிறுத்திப் பழகல்லேவண்டும். எவ்வாறு
அவ்விடத்தில் பழகுதலெனில் சங்கற்பவுற்ப

ராக த்துவேஷாதிகளென்னும் * பஞ்சகிலேசம்
நீங்கி சாந்தமே மேலிட்டு ஆனந்தம் ஜனிக்கும்.
அவ்வாநந்தத்தி லிடையரூப் பழக்கஞ்செய்யச்
செய்ய அறிவறியாமையென்கின்ற சகலகேவ
லங்கள் அத்தியந்தக்ஷயத்தையடையும். அடையவே
சகஜாநபவஞ் சித்திக்கும். அதிலிடைய
ரூது நிற்க அகம் புற மின்மையாகிய விதேக
கைவல்லிய ஸ்திதியை யடைவது திண்ணம்.()

த்தி ஸ்தானமாகிய நாபிக்கமலத்தின்கண் திக
ழும் தகராகாசத்தில் மனதை நிறுத்திப் பழகு
தலினாலேயே பொறி, புலன், கரணங்களடங்கி
ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகி ஆத்மஸொரூ
பத்தி னாவிர்ப்பாவமே மிஞ்சிநிற்கும். ஆதலால்
நாபிக்கமலத்தில்திகழும் தகராகாசத்தில் மன
தைநிறுத்திப் பழகுதலேயே 'ஆதனம்' என லுசி
தம். சகாகாரவிர்த்தியை யுண்டுபண்ணும் இட
மே தகராகாசமென ஈண்டு பொருட்கோடற்
பாற்று.

* அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவே
ஷம், அபினிலேசம் என்பன:— அநாத்மா

310 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வேறு.

உலையாப் பொறியைம் புனெடக்கி யொ
மனத்தி லுன்னுதே [ன்று
தலையா கியபே ரானந்தந் தலைப்பட்
டதனிற் றுன்மூழ்கி
யலையா யோக மம்புவிடு
நேரமரைமாத் திரையேனு

வாகிய தேகங்களில் ஆத்மபுத்தியும், அநி
த்தியமாகிய ஆகாயாதிகளில் நித்திய புத்தி
யும், துக்கவடிவ தநாதிகளில் சுகபுத்தியும்,
அசுகியான சரீரமுதலியவற்றில் சுகபுத்தியும்
அவித்தையாம்.

புத்தி யான்மாக்களின் ஒற்றுமை யுணர்ச்சி
அஸ்மிதையாம்.

அநுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தா லுண்
டாகும் புத்திவிருத்தி யிராகமாம்.

பிரதிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தா லுண்
டாகும் புத்திவிருத்தி துவேஷமாம்.

மரணபயத்தா லுடலைக்காப்பாற்றுவதிலுண்
டாகும் ஆக்கிரஹம் அபினிவேசமாம்.

நிலையா நிற்போர் வீடடைவர்
நிலத்திற்பிறவா நிறவாரே.

(அ - பொ - ரா.) சற்குருவினாற்பெற்ற வரு
ட்பார்வை யென்னும் நாபிக்கமலத்தில் திக
ழும் தகராகாசத்தில் மனதை நிறுத்தி மகா
வாக்கியத்தை யிடையறாது அதி குக்குமமாய்
ஜபித்துக்கொண் டிருக்குங்கால் மகாவாக்கிய
சப்தத்தில் மனதை நிறுத்தாது, சப்தேதாற்பத்தி
ஸ்தானத்திலேயே மனதை நிறுத்திக் கொண் டி
ருக்கின், பொறிபுலனடங்கும். அடங்கவே
மகாவாக்கிய சிந்தனையுமற்றுவிடும். அக்கண
மாகாசமே தைலதாரைபோல் நிலைபெறும்.
அதிலிடையறப் பிரிதலின்மையைப் பெறின்
அகண்டாகார விருத்தியுதயமாகும். அஃதை
யிடையறப் பரிசுயஞ்செய்யச்செய்ய அவ்விரு
த்தி நிலைபெற்று ஆநந்தம் ஜனிக்கும். இத்த
கைய ஸ்திதியில் வில்லிற் றொடுத்த அம்பை
விடுகிற அவ்வளவு காலமாயினும் தடஸ்தப்ப
ட்டு நிற்பராயின் அத்தகைய அசம் சத்தியாகிய
பூமி அறுபவத்தையுடையவர்களுக்கு சங்கற்ப

312 நிஷ்டாஹுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

ஆகாரம், எழுச்சி யிவைக ஞ்ண்டாகாவாம்.
ஆகையால் அவர் விதேக கைவல்லியஸ்திதி
யையு மடைவது திண்ணம். (கக)

நிட்டை நிலையீ தென்றுரைப்பர் நிகழும்
வாயு தாரணையை
நிட்டை யதுதா னலதென்றே நில்வு
மேமேலார் புகலுவார்
நிட்டை யாதல் கருத்தடங்க நிறுத்த
லதுவே சிவயோக
நிட்டை விடாது சாதிப்போர் நித்த
மெய்வீ டுவாரே.

(அ - பொ - ரை.) ஹடயோகிகளிற் சிலர்,
பிராணவாயுவை ரேசக பூரக சூம்பகஞ் செய்து
ஆண்டு மனதை லயஞ்செய் திருப்பதுயாதோ
அதையே சமாதி யென்பர். ஞானநிலையில்
சதோதயமாய் மனங்கரைந்து விளங்காநின்ற
ஆப்தர்கள், சமாதி நிலை அஃதல்ல வென்று
சொல்லுவர். ஆனால் எதைச் சமாதியெனக்
கூறுவார்களெனில், பிரதம சங்கற்ப வாகாரந்

தவிர்ந்தபின்னும் உத்தரசங்கற்பவெழுச்சிக்கு
முன்னுமுள்ளமத்தியகதஸ்தானத்தில்மனதை
நிறுத்தி எத்தகைய விருத்திகளு மெழாமல்
திடவைராக்கியத்துட னிருந்து பழகி யநிலை
யில் பிரிதலின்றி யிருத்தலாகிய அநுபவம்
யாதோ வஃதேயாமென்பர். அத்தகைய சமா
தியை, திரிபுடி ரகிதம் சுபாவமா யுண்டாகிற
வனையி லிடையருப்பழக்கஞ் செய்பவர் சகஜ
நிலைவாய்த்து விதேக கைவல்லிய ஸ்திதியையு
மடைவரென்பது திண்ணம். (கௌ)

வேறு.

நிட்டை சாதித்தா னீங்குமைம்

பொறியொடு புலனு

நிட்டை சாதித்தா னெஞ்சமு

முளத்திடை யொடுங்கு

நிட்டை சாதித்தா னினைப்பொடு

கேவல மொழியு

நிட்டை சாதித்தா னிமலவீ

டடைவது நிசமே.

314 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

(அ - பொ - ரை.) சற்குருவாற் பெறப்பட்ட அருட்பார்வை யாகிய தகராகாசத்தில் விசாரத்துவாரா மனதை யிந்திரியவழி செல்லாது நிறுத்திப் பழகினால் பொறிபுலன்களற்று மனம் அவ்வாகாஸத்தில் தைலதாரை போல் நிலைபெறும். அதிற் பிரிதலின்றி யிருக்கின், மனம் ஸொருபத்தில் ஏகாக்கிரதையடையும். அவ்விடத்தி லுண்டாகும் அகண்டாகாரவிருத்தியில் ஆநந்தம் ஜனிக்கிறவரையில் பிரிதலின்றி யிருக்கில் சங்கற்ப எழுச்சியாகிய கேவலமும், சங்கற்ப ஆகாரமாகிய சுகலமும் அவ்விருத்தி ஞானவுதய முதிர்ச்சியானாசமடைந்து நனவிற் சுழுப்தியாநந்தம் ஜனிக்கும். அவ்வாநந்தத்தி லிடையருப் பரிசயஞ் செய்பவர் சுகஜாநுபவத்தையும் அதன் முதிர்ச்சியில் விதேக கைவல்லியஸ்திதியையு மடைதல் திண்ணம். (க அ)

வேறு.

நீங்காக்கருத்தை யகத்திருத்திரிக ழ்சாம்
பவியாற் ககனமுற

நீங்கா நிட்டை சாதித்தா நீங்கும்
 பொறியைம் புலன்கரண
 நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னினைப்பு
 மறப்பு மறநீங்கு
 நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னித்த
 முத்திப் பேறடைவார்.

(அ - பொ - னா.) சற்குருவினாற் பெற்ற
 அருட்பிரசாத வலிமையினால் ஏகாந்த ஸ்த
 லத்தையடைந்து சுருதிகளிற்கூறிய நெறிப்
 பிரகாரஞ் சரீரத்தை செவ்வனே சித்திர
 தீபம்போல் நிறுத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டு
 மனதை இந்திரியவழிச் செல்லாதுத் தடுத்து
 மகாவாக்கிய சிந்தனையை பிரத்தியேகமாகக்
 கொடுத்து அம்மகாவாக்கிய சிந்தனை யுதிக்
 கின்ற விடமாகிய ஆகாஸத்தில் பொருந்தும்
 படி யிடைவிடாது அப்பியாசஞ்செய்ய வத
 னால் தைலதாரைபோல் அவ்வாகாசத்தி லம்
 மனம் நிலைபெறுமாயிற் சப்த ஸ்பரிசாதிகளிற
 ந்து ஸொருபத்தி லேகாக்கிரதை யடையும்,

316 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

அடையவே அகண்டாகார விருத்தி யுதயமா
கும். அவ்விருத்தி தைலதாரைபோல் நிலைபெ
றுகிறவரை யிடையரு வகமுகநாட்டம் பிரித
லின்றி யிருத்தல்வேண்டும். அப்படி யிருக்கில்
(சங்கற்ப ஆகாரம்) * சகலாவஸ்தை யென்
கின்ற சாக்கிரசொப்பனமும், (சங்கற்பவெழு
ச்சி) மறைப்பு என்னுங் † கேவலாவஸ்தை
யாகிய சுழுப்தியும் நீங்கி ஆநந்தம் ஜனிக்கும்.
அவ்வாநந்தத்தி லிடையருச்சமாதி நிலையைப்
பொருந்தி யிருக்கில் சதோதயமாய் விளங்கா
நின்ற துரியப் பேற்றை யடைவர். (கக)

* அகத்தின்கண் நாமரூப பரிணாம மடைத
லும் பஞ்சேந்திரிய வழிசென்று பாகிய பதார்
த்தங்களின் பரிணாமத்தை யடைதலு மெனப்
பொருட்கோடல் வேண்டும்.

† ஸாரூபத்தி னின்று பிரதமத்திலுண்டா
கும் சங்கற்ப சிற்றைசவி னதீதபரிணாமவவசர
த்தில் நிகழும் சூனியபரிணாமாகார சங்கற்ப
மெனப் பொருட்கோடல் வேண்டும்.

வேறு.

* உத்தர முகமா யாதனத் திருந்தே
யுயர்குரு பதமலர் தொழுதே
முத்திரை யெனுஞ்சாம் பவியினைப் பொரு
மோனமா மந்நிலை வழாமற் [ந்தி
சித்திர தீபம் போலசை வறவே
சிந்தையி னசை வறுப் பவனே
யத்தன தடியை யடைவனென் றுரைக்கு
மண்ணலா கமமெலா மெடுத்தே.

(அ - பொ - ரை.) விசாரத்துவாரா மனதை
யிந்திரிய வழிசெல்லாமற் றடுத்து உண்முக

* ஆன்மகோடிகளுய்யுமாறு நிஷ்டை நிலை
யை உமாதேவி முன்னிலையாக அருக்கிரகித்த
பரமசிவம் வீற்றிருக்குங் கைலையங்கிரி வடதி
சையிலுள்ள தாதலாலும், சனகர், சனற்குமா
ரர், சனந்தனர், சனாதரர்களாகிய நால்வருக்
கும் சிவபெருமான் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தங்கொ
ண்டு கல்லாலின்கீழ், தாம் தென்முகநோக்கி

318 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

மாக தகராகாசத்தில் பொருந்தும்படி நிறுத்தி, மகாவாக்கிய சிந்தனையை யிடையறாது செய்துகொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்படியிருக்குங்கால் சிந்தனையில் மனதை நிறுத்தா

யமர்ந்து ஆந்நால்வரையும் வடதிசைநோக்கி விருத்தி யுபதேசவுளவினை அவர்களுக்குணர்த்தினமையாலும், சாதகர்கள் வடதிசைநோக்கியிருத்தல் சாம்பிரதாயமாதலாலும், வடதிசைநோக்கி சிவபெருமானைத் தியானித்தலா லாயபயன் தியானமுதிர்ச்சியால் சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று தனதிஷ்டப் பேற்றையடைதலாலும், சனகாதியர் நால்வரும் பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி முகத்தையே மூன்றரைகோடி கற்பகாலம் பார்த்திருந்து அவரவர்கள் அந்தக்கரணங்களிலிருந்த சம்சயங்களெல்லாம் நீங்க அகத்தின்கண் திருவருளுதயமாகி துக்கநிவர்த்தியும் பரமாநந்தப் பிராப்தி யடைந்தன ரென்பதாலும், அங்ஙனமே ஈண்டும் ஆநந்தாவிர்ப்பாவத்தைத் தரத்தக்க துரியசிவம் எழுந்தருளி யிருப்பதும்

மல் சிந்தனையுதிக்குமிடத்தையே நாடி நின்றல் வேண்டும். அப்படி நிற்கில், வாக்கிய சிந்தனையுமிறந்து ஸொரூபத்தில் மனம் நிலைபெறும். பெறின், எதார்த்த வாநந்தம் ஜனித்து அவ்வா

பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி யென்னும் நான்கு வாக்குகளு மெழாவண்ணம் ஏகாக்கிர தத்தன்மை யடைந்து அகண்டாகாரவிருத்தி யுதயமாகு மிடத்தையே யுகித்துநின்று, அத னது அதிகரிப்பா லஞ்ஞானநிவர்த்தியாகி, ப்ர ஹ்மாகாரவிருத்தி யநுபவம் பெறுதற் கிடமா கிய (சங்கற்பவாகாரம் தவிர்ந்தபின்னரும், மறுசங்கற்ப முதிப்பதற்கு முன்னருமாகிய இவ் விரண்டிற்கு மிடையாயுள்ள) மத்தியகத ஸ்தானத்தில் மனதை நிறுத்தலே மேற்காட் டிய வநுபவங்களைத்தருவது மாதலாலும், உத் தரமுகம் என்பது வடதிசை யென்பதாக பத த்தின் பாஹியார்த்தத்தை நாடாநொழிந்து, ஈண்டு உண்முகமாக தகராகாசத்தில் பொரு ந்தும்படி நிறுத்தி என ஆந்தரார்த்தப்பொருள் கொண்டாம்.

320 நிஷ்டாணுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

நந்தம் நிலைபெறுகிறபரியந்தம், அகமுகமாகிய
சமாதிரிலையிற் பிரிதல்ன்றி திடவைராக்கியத்
துடனிருத்தல்வேண்டும். இருக்கில் சங்கற்ப
நாசம் வாசனாகையமுண்டாகி கூடஸ்தப்பிரஹ்
மாக்கிய நிலையை யடைவார்களென்று ஈஸ்
வரனாற் சொல்லப்பட்ட வாகமங்கள் கோஷி
யாரிற்கும். (உரு)

வேறு.

இருந்தான் சமாதி போலென்றே யிந்த
வுலகோ ரியம்பலங்கேட்
மிருந்துஞ் சமாதி தனிலுழையா தென்
வென்போ லிருந்தானே [வே
யிருந்தான் சமாதி தன்னிலையி லிருந்தே
யிலாமை தனை நீக்கி
யிருந்தா னவனே யிருந்தானே யின்ப
மளவி லின்பத்தே.

(அ - பொ - ரா.) தொழிலறுதியுடையானே
யிவ்வுலகின்கண்ணுள்ளாரநோக்கி யிவன் சமா
திநிஷ்டையை யடைந்துள்ளவன்போ லிருக்

கின்றனனென சமாதியின் பெருமையைப் புக
ழ்ந்து பகர்வதைக்கேட்டிருந்தும், பரமாசாரி
யர்பாலடுத்து அச்சமாதியின் உளவுகளை நன்
குணர்ந்து, அந்தக்கரண விருத்தியை நிரந்த
ரம் நிறுத்தி சாதகஞ்செய்து துக்கநிவர்த்தியை
யும் பரமாநந்தப் பிராப்தியின் ஆவிர்ப்பாவத்
தையு மடைந்து கிருதகிருத்தியத் தன்மை
பெருது, பகிர்முகப் பிரவிருத்தியில் தலை
ப்பட்டு சாத்திரபடனம், ஓதல், ஓதுவித்தல்
முதலிய சம்பந்தத்தினாலேயே திருப்தி யடை
ந்திருப்பானாயின், அன்னேனாக் கிடுக்கண்வரு
ங்கால் இலவங்காத்த கிள்ளையைப்போல் சோ
ர்வடைவனாதலின் இத்தகைய நாடகத்தொழி
லை, சாதக புருடனானவன் விடுத்து சாத்தியத்
தன்மை யடையுமளவும் இலைமறை காய்போல்
பிரபஞ்சத்தினிடத் தின்னானெனப் பிறரறியா
வண்ணமிருந்து பரமாசாரியரால்காட்டிய (சங்
கற்ப ஆகாரந்தவிர்ந்த பின்னரும் மறுசங்கற்ப
முதிப்பதற்கு முன்னருமாகிய) இடைவெளி
யில் சித்தவிருத்தியை நிரந்தரம் நிறுத்திப் பழ
கும் பரிபாக ஸ்திதியிலுளவாகும் ப்ராஹ்மா

கார விருத்தி யுதயத்தால் சகல கேவலத்தாக்
கற்று ஆண்டு நிகழும் நனவிற் சுழுப்திநிலையில்
இடையருச் சமாதியை (நிர்விகற்பம்) யடைந்
ததனதீத பரிணாமஸ்திதியைப் பெற்று சகஜா
நந்த வறுபவியா யிருப்பனென்பதாம். (உக)

வேறு.

அருந்துபோ நகமும் பாதியா நீரு
மதனிணும் பாதிய தாகப்
பொருந்துநா ளொன்றுக் கொருபொழு
தருந்தல்புரிகமற்றெவ்விடத்தெனுந்தா
னிருந்திடி னும்பி னெழுகிணும் புவிமீ
தேகிணு மாதர்க டம்மைப்
பரிந்துகடினுமெய்ஞ் ஞானமுத்திரையிற்
படிவது யோகிதன் பரிசே.

(அ - பொ - ரை.) ஞான சாதகர்கள் உதரா
க்கினியைத் தணிக்கும் பொருட்டு அரைவயிறு
போஜனமும் கால்வயிறு ஜலமும் நாளொன்
றுக்கு பகலில் உச்சிகாலத்தி லோர்பொழு
தருந்தக்கடவர், அஃதன்றியு மத்தகைய புரு

டர்கள் சாதகஞ் செய்யுங்கால் ஆண்டு, அந்தக் காரண விருத்தி நிலைபெறுது எத்தகைய சம்ஸ்காரங்கள் வரினும், அவைகளின் வசப்படினும், நாமரூபத்தடிப் பெய்தினும், இந்திரிய வழிசெல்லினும், விஷயபோகங்களை யரூபவிக் கினு மச்சமயங்களி லெல்லாம் சற்குருநாதன் காட்டிய ஞானமுத்திரையென்னு முளவில் நிரந்தரம் சித்தவிருத்தியைப்பிரிதலின்றி யிருக்குமாறு பொருத்திக் கொள்வதே ஞானயோகிகளின் சுபாவத்தன்மையாம். (உஉ)

இத்திற மான யோகசா தனையி

லிருந்துசா திப்பவர் தமக்குச்

சுத்தமா நாதத் தொனிகளும் பலவாத்

தோன்றிடு மணிகடன் மேக

மத்தளம் பேரி யாழொலி சிலம்பு

வளையளி தாளமென் றுமையாட்

கந்தனு மொழிந்தா னன்றியு முரவே

ராய்ந்தெடுத் துரைத்தன ரன்றே.

(அ - பொ - ஸா.) சற்குருநாதன்பாற்பெற்ற மோன முத்திரையில் சித்த விருத்தியை நிரந்

324 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தரம் தைலதாரைபோல் நிறுத்திப் பழகுங்
கால் சிந்தனையிறந்து சிந்தனாதீதமாய் நிலைக்கு
மவசரத்தில் ஸொரூபம் விளங்காமையும் பகிர்
முகத் தோற்ற மின்மையுமாகிய விடைவெளி
யில் பிரணவ ஸப்தமுண்டாகும். ஆண்டு சித்த
விருத்தி யெவ்வண்ணம் பரிணமித்து யுகிக்கு
மோ அவ்வண்ணமாக மணி, கடல், மேக முழ
க்கம், மத்தளம், பேரி, யாழ், சிலம்பு, சங்கு,
தாளம் முதலான பலவகை ஓசைகளாக நிகழு
மென விமையவல்லிக் கிறையோ னியம்பின
தன்றியும் மகருஷிகளு மிச்சுழ்ச்சியை யுணர்ந்
தெடுத் துரைத்திருக்கின்றனார்கள். (உரு)

ஒத்தவந் நாதந் தோன்றிய பொழுதே
யொலியின லுயர்ந்தெழு படம்போற்
றத்துவஞ் சகல கேவல நீங்கித்

தனையறி பவர்க்கிலை மூட
மித்திற மலாது சகலத்து மெய்தா
திரும்பர கேவலத் தடையா
மத்தியத் தந்த மூடமே யுற்றால்
வகையதற் குரைக்குது மன்றே.

(அ-பொ-ரை.) பரமாசாரியர்பகர்ந்த லக்ஷி
யார்த்தத்தில் சித்தவிருத்தியைநிறுத்திப் பழ
கும் பரிபாக ஸ்திதியில் ஸௌரூப விளக்கமின்
மையும் பகிர்முக நாட்ட மின்மையுமாகிய
விடையிற்றேன்றும் பிரணவ சத்தத்தின்மய
மாகாது அச்சத்தத்தி னதிஷ்டான வடிவா
யுகித்து நிற்குந் திடப்பேற்றில், ஆண்டு ப்ரஹ்
மாகார விருத்தி யுதயமாகி சகல கேவலங்கள்
நீங்கி தூரியாநுபவத்தை யடைபவர்க்கு அஞ்
ஞான மத்தியந்த நிவர்த்தியாகும். இவ்வா
றன்றி, அச்சப்தமயமாகிச் சகல கேவலத்தின்
வயப்பட் டிடைவெளியில் நிகழும் பிரணவ சப்
தத்தையே யநுபவமெனப் பொருட்கொண்டு
திருப்தி யடைதலாகிய ரசாஸ்வாதமென்னும்
பிரதிபந்தம் நிகழுமாயின் அப்பிரதிபந்தத்தை
யொழிக்குஞ் சூட்சியைக்கூறுதும். (உச)

துன்னிய வந்த மூடநீங் கிடமெய்த்

தூயசற் குருவினைத் தொழுதே

மன்னுகா ரணமா மனுவினைப் பெற்றேற

மனம்விட யத்துறா திருந்தே

326 நிஷ்டாஹுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

யந்நிலைப் பதினா யிரந்தரஞ் செபிக்க
வகன்றிடு மகன்றிடா துறுமேற்
பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டள
பெட்புடன் செபிக்கநீங் கிடுமே. [ஐம்]

(அ - பொ - ரை.) நெருங்கிய அவ்வஞ்ஞா
னம் நீங்குதற்கு பரிசுத்தம் பொருந்திய வெ
தார்த்த ப்ரணவ சப்தத்தை யெவ்விளக்கம்
விளக்குகின்றதோ வவ்விளக்கமயமாய் நிலை
பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அன்றே லச்சமயம்
மஹாவாக்கியத்தைச் சிந்தித்து மனதை யச்சிந்
தனையில் விடாது அஃதுதிக்குமிடத்தி னிற்று
த்தி தசேந்திரியங்களும் ஜீவபோதமும் நாச
மடையும் பரியந்தம் பழகல்வேண்டும். அவ்
வாறு பழகும்போ தின்றியமையாத பிராரத்
துவ வசத்தாய் பகிர்முகப்படுங்கால் ஆண்டும்,
ஜீவபோத நிகழுமாயின் அஃதெழாது அக
விளக்கத்தின் கண்ணேயே விருத்தியை நிறு
த்தி பதார்த்தங்களைப் பற்றிப்பழகும் பரிபாக
ஸ்திதியில் அப்பழக்கமு மற்று ஆநந்தமேமேலி
ட்டு நிற்கும். அவ்வாநந்தத்தில் நிரந்தர சமாதி

ஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கில் திரிபுடி ரூபத்து
வைத மிறந்து அஞ்ஞான மத்தியந்த நிவர்த்தி
யைப்பெறும். (உரு)

இந்தமெய்ச் செபமுங் குருபதத் தன்பு
மிடைவிடா தேயுஞற் றுவரேல்
வந்திடுஞ் சனனந் தன்னிலே யுறுவர்
மன்னுமெய்ஞ் ஞானநிட் டையினை
யுந்துமம் மூட மிலாதவர் தம்மை
யுத்தம பக்குவ ரெனலா
முந்துசற் குரவ னல்குமுத் திரையான்
மோனவீ டுறுவர்களன்றே. (உசு)

இயம்புநன்னிலையினிட்சாதிப்போர்க்
கினனொளி கோடிக ளொன்றாய்
வயங்குவ போல வகக்கணிற் றேன்று
மற்றதும் பொருளல வென்றே
தயங்குறவெந்தை யுமைக்குரைத்திடவே
தலைவிகேட் டதனைநீ தெளிய
நயம்பெறப் புகறி யென்னவே வினவ
நாதனுந் தெளிவுற நவிலும். (உஎ)

மேலிரண்டும் வெளிப்படை.

328 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

இலங்கிய மோன முத்திரை யதனி
லிருந்திடும் பொழுதிலேம் புலனி
னலந்திகழ் மூன்று புலனெடுங் கிடுமா
னவிலவை யெவையெவை யென்னிற்
றுலங்கிய ரூப மிரதநற் கந்த
மென்றுசொற் றிடுவர்மற் றிரண்டு
புலன்களிற் பரிசுந் தரிசனந் தோன்றிற்
போயிடு மென்பர்புண் ணியரே.

(அ - பொ - ரை.) பிரதமசங்கற்பம் நீங்கிய
பின்னும் உத்தரசங்கற்பம் வருதற்கு முன்னு
மாய் நிகழ்வதும் பிரகதாரணியமுதலிய பிர
பல சுருதிகளெவற்றினும் விகசிதமாய் பிரதி
பாதித்து விளங்குவதுமாகிய மத்தியகத ஸ்திதி
யிலேயே அந்தக்கரணவிருத்தியை நிறுத்திப்
பழகும் பரிபாகதசையில் சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச
கந்த மென்னு மைந்தனுள் மூன்றெடுங்கிடும்.
அவை யெவை யெவைகளெனில், பிரகாசிக்
கின்ற ரூபக்காட்கிக்கே துவாகிய பரிச்சின்னப்
பிராந்தியும், ரசனையுணர்விற் கேதுவாகிய வப்
பரிச்சின்ன பதார்த்தங்களைப்பற்றுதற்குக் கர்

த்தாவாகிய சங்கற்ப ஸ்புரிப்பும், கந்தவுணர்
விற்கேதுவாகிய வச்சங்கற்ப வாகாரமு மெ
ன்று (அந்தர்முகா நுஷ்டானத்திற் றலைப்பட்
டுச் சாதகஞ்செய்யு மாப்தர்களாலும், சாத்திய
த்தன்மை யடைந்த வாப்தர்களாலும்) கூறப்
படும். எஞ்சினின்ற சப்த ஸ்பரிசமென்னு பிர
ண்டினும், சங்கற்பவாகாரந் தவிர்ந்தவிடத்தில்
நிகழு மனோ விளக்கமாகிய வகண்ட சூனிய
மென்னும் பரிசு வுணர்வு, ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி
யுதயத்தானீங்கி ஆண்டே சகல வநர்த்தங்களு
க்கும் பற்றுக்கோடாய் நிகழ்வனவாகிய வாச
னையென்னுஞ் சுரோத்திரிய சப்தக்காட்சியும்
நீங்கிவிடுமென்று ப்ரஹ்ம நிஷ்டர்கள் கூறுவர்.

வேறு.

பேசரிய வநுபோக மாகுங் காலைப்

பிறங்குசத்தத் தக்கரங்க டோன்றுமாயி
னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந்தோன்று

நிலவுபொழு தகமுகம தாக வ்யத்தே
பாசமிதே சிகன்முன்னம்பகர்ந்த வாறே
பலுமவா தனமும்பார் வையுநீங் காம

330 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

லாசிலந் நிலையிலுற வஞ்செழுத்து மில்லென்
றறையக்கேட்டவைபோமாறியம்புகென்றாள்

(அ - பொ - ரா.) அகமுகமாய் விருத்தியை
நிறுத்தி சாதகஞ்செய்யும் பரிபாக தசையில்
மனோவாக்குக் காயங்களின் செயலிறந்து ப்ர
ஹ்மாகாரவிருத்தி ஞான சகித சமாதி ஸ்திதி
சித்திப்பதற்கு முன் நிகழும் பிரணவ சப்தத்
தின் வசத்தாய் சங்கற்பவெழுச்சி யுண்டாகு
மாயின், மாமிசபிண்டமெனுந் தேகோக வுபா
தி சகித பொறிகளு மவைக்குரியவிடயங்களுந்
தடஸ்தப்படும்; ஆதலின், அப்பிரணவ சப்த
முண்டாகு ஞானேற யதன் வசத்தாகாது, அச்
சப்தத்திற் கதிஷ்டான நோக்குடைத்தாய் நிற
றல்வேண்டும். அஃதின்னேறல், சங்கற்ப வாசனா
க்ஷயங்களி னத்தியந்த நிவர்த்தியைப்பெற்று,
சதானந்த சொரூபியாய் விளங்கும் ஞானாகிரி
யர் முன்ன ரநுக்கிரகித்த வண்ணமே சங்கற்ப
வுற்பத்தி ஸ்தானத்தைத்தலைதாரைபோனோ
க்கி நிற்குந்தன்மையையும் உள்ளது (ப்ரஹ்மா
காரவிருத்தி) விளங்குகிற பரியந்தம் பிரித

லின்றிப் பழகுவாயாகில், அப்பழக்கத்தின்
முதிர்ச்சியா லஞ்ஞானம் நீங்கி ப்ரஹ்மாகா
விருத்தி யநுபவமுண்டாகும். ஆண்டுண்டா
கும் நிர்விகற்பசமாதியால் சுகஜாநந்த வடை
வுண்டாகி அவ்வடைவின் பரிபாக ஸ்திதியில்
சங்கற்ப வெழுச்சி, ஆகாரமென்னும் நாமரூப
ங்களி னத்தியந்த நிவர்த்தியைப் பெற்று,
சத்து சித்து ஆநந்தமென்னுமநுபவப் பெருக்
காகிய ஸ்புரிப்பும் ஈண்டு நிகழாதென பரமசி
வனாற் கிளத்தக்கேட்ட தேவியார், அவைக
ளொடுங்குந் தன்மையைச் சொல்வீராக வென்
றார். (உ.கூ)

வேறு.

நகரமொடு மகரமது சடந்தருங்கா ரணமா
நாடுமவை நீங்கியிடும் வகையைநவிலு துங்கை
வகரத்தி னகரமுதல் யகரத்திற் றுனே ட்ள்
மகரமுநீங் கிடுமரிய சிகரமனுத் தன்னால்
யகரலயம் வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க
மாகுமிறைநீங்கவுயிர்முத்தியெய்துமென்றே
தகரநறுங் கரியகுழ னகமா துக்கிறைவன்[தே.
றனது திருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன் குணர்ந்

332 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

(அ - பொ - ரை.) நாமரூப பிரண்டுந் துன்ப
 ப்பகுதிகளை யுண்டுபண்ணுவதற்கே துவாகியும்,
 சச்சிதானந்த மூன்றும் கூடஸ்த ப்ரஹ்ம ஐக்கி
 யத்தன்மையை யுண்டுபண்ணுவதற் கே துவா
 கியும் நிகழ்வன. இவைகளின் லயக்கிரமங்களை
 யுகித்தறியுந் தன்மைகளைச் சொல்லுதுங்கேட்
 பாயாக. அந்தக்கரணவிருத்தியை யிந்திரிய
 வழிவிடாது சங்கற்போற்பத்தி ஸ்தானத்தின்
 கண்ணேயே நிறுத்தி தைலதாரைபோற் பழ
 கும் பரிபாக ஸ்திதியிலுண்டாகும் (ஆநந்தத்
 தின் லேசமாகிய) உள்ளக்குளிர்ச்சி யநுபவத்
 தில் சங்கற்ப வெழுச்சியானது சொரூபத்தி
 லேகாக்கிரதை யடைந்து ஆண்டு சூனிய விள
 க்கமே மிஞ்சிநிற்கும் அவ்விளக்கத்தினை யெவ்
 விளக்கம் விளக்குகின்றதோ வவ்விளக்கமய
 மாயுகித்து நிற்குமத்தறுவாயில் ஆகாசபலம்
 போல் ப்ரஹ்மாகாரவிருத்தி ஞானமுதயமாகி
 அஞ்ஞானந்தகாரம் நீங்கும். இப்பெற்றியான்,
 ஈண்டநுபவமாய் நிகழ்வது சுத்தஜீவ (கூட
 ஸ்த) அநுபவமாதலின், அவ்வநுபவத்தில் நிர
 ந்தர சமாதி ஸ்திதியைப் பெற்றிருக்கின் துரி

யா நுபவம் (சகஜாநந்தம்) விளங்கி மேற்கூறிய
சுத்த ஜீவ வநுபவமாகிய திரிபுடிருபத் துவை
தமுநீங்கும், இந்நிகழ்ச்சியான் சகஜாநந்த வநு
பவமென்னுஞ் சுத்த ஸ்புரிப்பாகிய மாயாமல
முநீங்கி, கூடஸ்த ப்ரஹ்மாக்கிய நிலையாகிய
விதேகமுத்தி யநுபவத்தை யடையுமென்று,
மயிர்ச்சாந்தணிந்த வாசனைபொருந்திய கறு
த்த கூந்தலையுடைய மலைமாதாக்கு பரமசிவ
னார் தமது திருவுளங்களிலூர்ந்து செவ்வனே
யறிந்து அறுக்கிரகஞ்செய்தனர். (௩௦)

வேறு.

ஆதனத் திருந்தே சாதனை செயும்போ
தலேதரு மனமடங் காமற்
போதுமே யெனினுங் கேவல மயக்கம்
புரியுமே யெனினுமங் கெழுந்து
நீதியி னையீ ரடியுலா வந்தே
நிலவுமா தனத்தினிற் பொருந்தி
யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப
தேயாகியர்க் கியல்பதா மன்றே. (௩௧)
வெளிப்படை.

334 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வேறு.

இந்நிலையா கியபரம

கேவலத்தி னாளு

மெழுநிதித்தி யாசனத்தி

லிராமலிருந் திடுவே

னந்நிலையே யுடலினொடு

சீவன்முத்தி யடைவ

னதுவுமெவ் விதமென்னி

லறைகுதுநீ கேளாய்

துன்னியதோ யத்தினொடு

தோயமுறல் போலுஞ்

சுவைதருகி ரத்தினொடு

கீரமும்போற் கலந்தே

யெந்நிலையுந் தோன்றாம

லிருந் திடவிவ் வுலகி

லிறப்பினொடு பிறப்புமறுத்

திணையிலின்பத் தொளிர்வான்.

(அ - பொ - ரை.) சற்குருநாதன்பாற்பெற்ற
அருட் பிரசாதமாகிய வுளவின் கண் அந்தக்கர

ண விருத்தியை நிறுத்திப் பழகும் பரிபாக
 திசையிலுண்டாகாநின்ற ப்ரஹ்மாகார விருத்
 தியில் திரிபுடிருபத்துவைதம் நாசத்தையடை
 கிறபரியந்தம், இடையருச்சமாதி ஸ்திதியைப்
 பெற்றிருக்கின்ற புருடனெவனோ வப்புருடன்
 அச்சரீர மிருக்கு ஞானேற அப்பிரஹ்மாகார
 விருத்தியின் பெருக்காகிய துரியாநபவத்தை
 யும் சகஜாநந்தப் பேற்றினை யுமடைவன். அஃ
 தையே ஜீவன்முத்தி யென்பார். அவ்வித முத்
 தியினேர்மை யெவ்வாறெனில் அஃதை நான்
 டொருவாறெடுத்துக் கூறுகின்றனம், நீகேட்
 பாயாக. கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதா
 வரி, கிருஷ்ணா, துங்கபத்ரை, காவேரி, தாம்ரா
 பர்ணி முதலாகிய வநேக நதிகளின் ப்ரவாக
 ரூபமாகிய ஜலங்க ளெல்லாம் சாகரத்திற்
 கலந் தெவ்வா ரென்றுபட்டு விளங்குமோ
 வதுபோலவும், மதுரமாகிய வநேக ஜலின்
 பால்களெல்லா மொருங்கு சேர்ந்தவிடத்தி
 லொன்றுபட்டு பேதப்பகுதிதோன்றா தேகாச
 மாய் விளங்குமோ வதுபோலவும், ஜீவனான
 வன் சற்குரு வீக்ஷணணிய வருட்பிரசாத

336 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வலிமையால் அந்தக்கரண விருத்தியை அக
முகநாட்டத்தில் தைலதாரைபோ னிறுத்திப்
பழகும் பரிபாகதசையில் ப்ரஹ்மாகார விருத்
தி யுதயமாகி அஞ்ஞானம் நீங்கப்பெற்று ஆண்
டுண்டாகும் பரமாநந்த ஆவிர்ப்பாவத்தினால்
திரிபுடி ரூபத்துவைத மிறக்கும். இப்பெற்றி
யான் தேகாதி பிரபஞ்சத்தோற்றந் தோன்ற
மல் ஆநந்தப் பிரவாகமே யதிகரித்து அப்பிர
வாகத்தின் முதிர்ச்சியா லந்நினைவு மிறந்து
கேவலம் பரம கைவல்யத் தன்மையாய் விள
ங்குவான்.

(152)

அஞ்செழுத் தின்விதி யெவ்வித மென்னி
லரிய தூலமொடு சூக்கும மேவும்
பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமே னின்ற
பெரியெழுத்தினைப் பினுமுனு நிறுவி
யெஞ்ச லில்லுயிர், நடுவினி நிலவ
விசைத்தல் காரண மாகுமென் றறிதி
விஞ்ச நல்லரு ளிறையதா மிதனை
விளங்கு பக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(அ - பொ - ரை.) மேற்சொல்லிய காரண பஞ்சாசுதரத்தின் கிரமமெவ்வாறெனில் அருமையுற்ற ஸ்தூல பஞ்சாசுதரத்தின் பிரதமத்திலும் சூக்தமபஞ்சாசுதரத்தினி றுதியிலும் பொருந்தியிராநின்ற திரோபவ மலமாகிய விவ்வி ரண்டசுதரங்களையும் நீக்கி எஞ்சி நின்ற பெருமைபொருந்திய பதி சத்தி பசு என்னும் மூன்று அசுதரங்களில் பதி சத்தி அசுதரங்களை முன்னும் பின்னுமாக நிறுத்தி, குறைவில்லாத பசு அசுதரத்தை யிடையில் பிரகாசிக்க விசைத்தல் காரணபஞ்சாசுதர மாகுமென்றறிவாய். இதற்கு மேற்பட்டு வழங்கப்படுங் கைவல்யமோசுதப் பேற்றினைத்தருகின்ற சத்தி அசுதரமும் பதி அசுதரமுங்கூடியதே மகா காரணமாம். இத்தகைய மகாகாரணத்தை, மலவிசேஷபதோடங்கள் நீங்கி சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னர்களா யுள்ளார்க்கே உபதேசிப்பது கிரமமாம்.

(மாமா)

வேறு.

இந்தவஞ் செழுத்தி லிரண்டெழுத் தொழிப்பதென்னை யென் றுமையவள் வினவ

338 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

வந்தமி லின்ப துன்பவே தனையி

லமுத்துவ திரண்டெழுத் தாமால்
சிந்தனைக் கரிய சிவமிரு பாலுஞ்.

சேர்ந்துயிர் நடுவணைந் திலங்கு
மைந்தெழுத் தினையே காரண மெனலா
மதுமுத்திக் குறுதுணை யாமால்.

(அ - பொ - ரை.) இந்த பஞ்சாஷ்டரத்திலிரு
க்கின்ற நகர மகரங்களென்னு மிரண்டெழுத்
தை நீக்குவது யாதுகாரணமென பார்வதியார்
கேட்க பரமசிவனா நுக்கிரகிக்கின்றார். முடி
வில்லாத சுகதுக்கங்களா லாகிய பவரோகத்
தில் பிரவாகரூபமாய் முழுகச்செய்வது அவ்
விரண்டெழுத்தாகும். ஆதலின் அவைநீங்க,
மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதி அஷ்டரம்
சத்தி அஷ்டரமாகிய விரண்டையும் முன்னும்
பின்னும் நிறுவி ஜீவாஷ்டரம் மத்தியில் பொரு
ந்தப் பிரகாசிக்கின்ற வைந்தெழுத்தினையே
காரண பஞ்சாஷ்டரமென்று சொல்லப்படும்.
அத்தகைய பஞ்சாஷ்டரத்தை யிடையறா தெச்
சமயங்களினும் அஜபையாய்த் தியானஞ்செய்

யின் மலவிசேஷப் தேரடங்கள்நீங்கி சாதன
சதுஷ்டய சம்பத்துகள் ஆகாசபலம்போற்றே
ன்றி பரமானந்த சுகத்தி னாவிர்ப்பாவத்தை
புண்டிபண்ணுவதற்குற்றதுணையாகும். (௩௩)

வேறு.

விதிசேர் பஞ்சாக் கரந்தன்னை விளங்க
வுரைத்தோ மேலியம்பல்
பதியின் மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தோ
பரமபதமடைவர் [ர்
கதிசேர் செபமு நீங்காதோர் கருதும்
பலனை யடைவரென
மதிசேர் சடையெம் மண்ணலுமை மகிழ
வுரைத்தான் வாய்மலர்ந்தே. (௩௪)
சினத்தி னிடத்து முவகையினுஞ் சிறக
னிடத்து மனையிடத்து
மனத்தான்மொழியாற் கரத்திடையுமரு
மலி யிடத்தினுந்தா [ரு
னைத்தூரமு வ விடாதகத்தி னிடைய
யுய்ப்பா னிறையமுத்தே

340 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

மனத்துக் கரிய னாமவனே யென்றான்
பரமன் மலைமகட்கே. (நட்சு)

இரண்டும் வெளிப்படை.

வேறு.

பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணும்பூசை யவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுஞ்செபமு மவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுந்தவமு மவமாகும்
பதியெழுத்தை விடுத்தவர்கள்
பண்ணுமறங்க ளவமாமே.

(அ - பொ - ரா.) சங்கற்ப வற்பத்தி ஸ்தா
னத்தை விடுத்து கேவலம் சங்கற்ப பரிணாம
மாகிய நாமரூப சகித திவ்யமங்கள வடிவினை
யே தேஹோஹ வபாதியில் சத்திய புத்தி
யோடு கூடி நின்று செய்யும் பூஜையானது
மானிடயாக்கை யெடுத்தலினாலாம் பயன்யா

தோ அஃதினை தராதென்பதாம். மந்திராதி
களை ஜபிக்குங்கால் அம்மந்திரஜபம் யாண்டு
உற்பன்ன மாகின்றதோ ஆண்டே சித்தவிரு
த்தியை நிறுத்தி ஜபித்தல் வேண்டும். அவ்
வாறு செய்யாத ஜபம் அம்மந்திரங்களாலாய
பயனைத் தராவாம். சங்கற்ப விகற்பமற்றிருத்
தலாந் தன்மை யெம்முயற்சியா னிகழுமோ
வம்முயற்சியிற் றலைப்பட்டு அதன் பரிபாக
ஸ்திதியில் விளங்கும் அகண்ட சூனியத்தை
யெவ்விளக்கம் விளக்குகின்றதோ வவ்விள
க்கமயமாய் சித்தவிருத்தி நிலைபெற்றிருத்த
லாந் தன்மையை யுகித்துப் பழகல்வேண்டும்.
அவ்வாறு பழகாத நிட்டை னுக்கநிவர்த்தியை
யும் பரமாநந்தப் பிராப்தியையு மடைவிக்கா
தென்பதாம். அகத்தின்கண் ப்ரஹ்மாகா
விருத்தி ஞான முதயமாகி யவ்விருத்தி யங்
பவத்தின் கண்ணேயே நின்று, ஆன்மகோடி
கள் யாவருக்கும் உபதேசக்கிரமங்களை யுணர்
த்தி யன்மோர்களையுந் தானடைந்த பரமாநந்
தப் பிராப்தியி னாவிர்ப்பாவ முண்டாகுமாறு
செய்வித்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி யகத்

342 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தின்கண் ப்ரஹ்மாகார விருத்தியநுபவத்தினை
ப்பெறாது கேவலம் சாஸ்திர ஜன்னிய ஞான
மட்டினின்று ஆன்மகோடிகளுக் குபதேசிக்
கத் தலைப்படில் அன்னோர்கட் கவ்வுபதேசத்
தா லாயபயன் சித்தியாதன்றியுந் தன்பாலுந்
துக்கநிவர்த்தி யுண்டாகா தென்பதாம். (௩௭)

வேறு.

இந்நிலையா மிறையெழுத்தை

யுளத்தடக்கு மவனை

யிவ்வுடம்பி னுடனிருந்து

மிலங்குபர கதியை

யந்நிலையே யடைவனென

வண்ணன்மலை மாதுக்

கறைந்தனனா லஃதுமோ

ராண்டுளத்து ளடக்குந்

தந்நிலைமை யுடையவர்க்குப்

பரகுரவன் மகிழ்ந்தே

சாற்றுகமா காரணத்தைத்

தமதுளத்து ளடக்கா

நன்னிலையாம் பக்குவரல்
 லாதவர்க்குத் தானே
 நவின்றிட வொண்ணுதெனவே
 நவிலுவர் நல்லவரே.

(அ - பொ - ரை.) இத்தன்மையாகிய பதி
 அக்ஷரத்தை அந்தக்கரணத்தினிடமாக நிரந்
 தரம் பரநினைவோடிருக்குமாறு தியானிக்கும்
 புருடனெவனோ அப்புருடன் இச்சரீர மிருக்கு
 ஞானேற அத்தியானத்தின் முர்ச்சியில் பிரகா
 சியானின்ற ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதயமாகி
 பரமானந்தாவிர்ப்பாவத்தைப்பெற்று, அவ்வா
 நந்தாறு பவியாகவே அமர்வனென்பதாக பர
 மசிவனார் உமாதேவிக் கருக்கிரகித்தனர். அத்
 தகைய பதி அக்ஷரத்தை அகவிந்திரிய புறவிந்
 திரிய வியாபாரங்களற்று சரீரப் பிரதீதியுந்
 தோன்று தகண்ட சூனிய விளக்கம் நிகழ்வ
 தெந்நிலையோ வந்நிலையை யுள்ளது விளங்கு
 கிற பரியந்தங் காத்திருத்தலாந் தன்மையைப்
 பெறுதற்குரிய வாற்றலுடைய சீடனது பரி
 பாகமாகிய மல விசேஷபதோடநீங்குகிற பரி

344 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

யந்தம் நாநாவித வுபாயங்களாற் பரிசோதித்
தும் அவ்வாறு பரிசீலனஞ்செய்யுங்கால் கட்
கிமைபோலும் ஊசி நூல்போலுமொத்து சம
தமாதி குணங்க ளியல்பானேயமையப் பெற்ற
வர்களுக்கு பரமாசாரிய நகமகிழ்ந்து மகா
காரணத்தை யுபதேசித்தருளுவன். அக்கண
மே, சூரியகிரணங்கள்படப் பனிக்கிரணங்கள்
நீங்குவபோல் அநாதியாய்த் தன்பாலுள்ள
வாணவமலம் நீங்கி பரமாநந்தாவிர்ப்பாவத்தி
லமர்வன். இத்தகைய விலக்கண மில்லார்க்கு
மேற்கூறிய மகா காரணத்தை யுபதேசித்தரு
ளப்படாதென ஆப்தர்கள் சொல்வர். (௩௮)

இப்படி யாய வுபயநன் மனுவை

யெழிற்குரு வருளிடப் பெற்றுச்
செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்க
சிந்தையு மோயும தோய்ந்தா
லப்படி தானே யாதனங் கட்டி
யசைவற விருப்பதே நிட்டை
துப்புறு கரண மசையுமே யானாற்
துரிசுள் வநிட்டையென் றுணரே.

(அ - பொ - ரை.) இத்தன்மைப்பட்ட.. விர
ண்டகூர மென்றமையால் பரமாநந்த பிராப்
தியி ஞாவிர்ப்பாவத்தை நேர் சாக்ஷாத் கரிக்
கத்தக்க * மகா காரணமெனப் பொருட்படும்.
இத்தகைய மந்திரத்தை சகஜாநந்த வடிவே

* பஞ்சாகூர மென்னுஞ் சப்தமானது கார
ணகாரியவகையாய் நிகழும் சேத னு சேதனப்
பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டான வடிவீனையே
யுணர்த்துதலென்பதாம்; ஈண்டதன் றன்மை
யைக்கூறுதும்:—ஆத்மபஞ்சகமென்னும் சத்து
சித்து ஆநந்தம் நாமம் ரூபமாகிய வைந்துபதம்
நிகழ்வனபோல், சிகரம் வகரம் யகரம் நகரம்
மகரமென வைந்து வடிவீனையுடையதாம்.
இவற்றுள் நகர மகரம் திரோபவாகூர மென்
பதுபோல் நாமம் ரூபமென்னு பிரண்டிஞ்
சொரூப திருஷ்டியை விளக்கவொட்டாது
மறைக்குந் தன்மை யாதலால் மலம் (திரோ
பவம்) எனப்படும்.

சத்து என்னுஞ் சப்தமானது திரிகாலா
பாதிதத்தைக் குறிப்பதால் சிருட்டிக்கு முன்

346 நிஷ்டானுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

யியல்பாயுடைய பரமாசாரியர்பா லுபதேச
வாயிலாய் அனுஷ்டிக்கும் சூக்திகளே நன்குண
ர்ந்து அதன்பின் அம்மந்திரத்தினை வாக்கினால்
ஜபிக்காமல் அஜபையாய் நிரந்தரந் தைலதா
ரைபோல் சாதக பாதக யுக்தியுடன் அநுஷ்

னும் சம்ஹாரத்திற்குப் பின்னு மிடைநின்ற
திதிக்காலத்தினும் நிர்விகாரமாய் விளங்கு
மெப்பரம் பொருளோ வப்பரம் பொருளையே
யுணர்த்துதலின் அஃதே பதி யெனப்படும்.

சித்து என்னுஞ்சப்தத்திற்குப் பிரகாசமென்
றமைதலின், அத்தகைய பிரகாச சப்தந் தொ
ழிலினைக் குறிப்பதால் அத்தொழிற் சத்தன்
பால் நிகழ்வதாதலின் அச்சித் பிரகாசத்தினை
யே சத்தி யெனப்படும்.

ஆநந்த மென்னுஞ் சப்தம் “ஆநந்தி” யென்
னுங் கர்த்தாவின்றியக்கண் நிகழ்வதின்றாத
லின் அத்தகைய கர்த்திருத்துவத் தன்மையை
யடைந்துள்ள தெப்பொருளோ வப்பொரு
ளில் போக்திருத்துவத்தன்மையும் நிகழுமாத
லின் இத்தகைய தன்மைக்குரிய பெயரினை

டித்து வருவராயின் வாக்கிய சிந்தனையிற்றந்து
மனம் ஏகாக்கிரதத்தன்மை யடையும். அவ்
வாறு நிச்சலதசையை யடைந்தால் அதனது
பரிபாக தசையில் ப்ரஹ்மாகார விருத்தி யுதய

யூகிக்குங்கால் ஜீவனெனப் பொருட்படு மிவ்
வொற்றுமை நயம்பற்றியே பஞ்சாசுதரம் கே
வலம் காரணகாரிய ரகித நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்
தினையே யுணர்த்துத னுதலிற்றுதலின், எண்ணி
நகர மகர அசுதரங்களை நீக்கி “சிவய” என்னு
மசுதரத்தில் “ய” என்னு மசுதரத்தை அக
மெனப் பொருட்கொண்டு “சிவ” என்னு மசுத
ரத்தை ப்ரஹ்மமெனப்பொருட்கொண்டு (ப்ர
ஹ்மம்-அஹம்) ப்ரஹ்மோஹம்என்னும் பொ
ருளையே மகாகாரண பஞ்சாசுதர மெனப்பொ
ருட்கோடற்பாற்று, ஆதலால் ருக்கு, யஜுர்,
சாமம், அதர்வண மென்னும் நான்கு வேதங்
களி னிறுதியிற் பிரதிபாதிக்கப்படும் மகாவா
க்கியங்களு மிப்பஞ்சாசுதரத்தின் பொருளை
யென்பது பெற்றும். இத்தகைய சூக்திகளை
மேற்கொண்டு நமது பூர்வாசாரியர்களாகிய
பூர்வசங்கரபகவத் பாதாசாரியசுவாமி முதலிய

348 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

மாகும். ஆண்டவ்விருத்தி யநுபவம் பிரிதலி
ன்றி யிருத்தலாகிய சமாதியினை பெற்றிருத்
தல் யாதோ வதனையே கண்ணுடையோர்
நிட்டையென்பர். அவ்வாறின்றி ப்ரஹ்மாகார

வர்களும், அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணி
க்கவாசகர் முதலியவர்களும் பஞ்சாக்கூரத்தின்
பெருமையையே யெடுத்துரைக்குந் தன்மை
யானே இவர்கள் கருத்துகளு மொன்றெ யெ
னப்படுதலின் ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர் முதலி
யோர் மகாவாக்கிய சித்தாந்தத்தையும் நிலை
நாட்டினர். அப்பர் முதலியோரவ்வாறு நிலை
நாட்டக்கண்டில மென்பராயின் அன்றோர்கள்
திருவாய்மலர்ந்தருளியிராநின்ற பாமாலைகளில்
இலைமறைகாய்போல் நிலைநாட்டி பரிபாகிகளு
க்குத்தக்கவாறு பொருட்படுமாறு வமைத்திரு
ப்பதினாலும், இவர்கள் கொள்கையுஞ் சமரச
மென்பதேயொருதலையாம். இப்பெற்றியானே
பஞ்சாக்கூரமானது வேதங்களினி றுதியிற் பிர
திபாதிக்கும் மகாவாக்கியப் பொருளுள்ளே
தெற்றெ றன விளங்கும்.

விருத்தி விளக்கத்தைப்பெற்ற மனம் மீண்டும்
பதார்த்தங்களி லாருடமாய் சஞ்சரிக்குமே
யானால் அஃது திரிபுடிருபத்துவைத மிறவாத
அநிட்டைஎன்றறிந் துகொள்ளக்கடவாய். ()

வேறு.

உற்றமெய் நிட்டை விடாதுசா தித்தேதா
ருறுவார்நன் முத்தியை யென்றும்
மற்றவம் மூட நீங்கிலார் முத்தி
மறுபவத் துறுவரென் றுரைத்தீர்
குற்றமி னிட்டையடையுங்கா ரணத்தைச்
குழகனே யுரையென வினவப்
பற்றறு பரம னுமையவண் மகிழப்
பண்பொடு பகர்தன்மே யினனால். ()

வேறு.

ஞான நிட்ட னிருக்குமந் நாட்டினின்
மோனவார்த்தைமொழியவேகட்டவன்
ருனு முப்பதா மாகந் தவத்தினு
லான முத்திப் பதத்தை யடைவனால்.

350 நிஷ்டானுபூத்சாராம்ஸத்திரட்டு.

செப்பு நிட்டா பரர்க்குச் சிந்தையா
லொப்பின் மாட மொடுக்கமுஞ் செய்பவ
னிப்பு விக்க ணிருபத்தெட் டாம்பவந்
தப்பி லாதமெய் முத்தியைச் சாருமால்.
ஞான நிட்டா பரர்க்கு நாடொறும்
போன மாதி பொருந்த வுதவுவோ
னீன மில்லா விருபத்தைந் தாம்பவ
மான முத்தியை மன்னுத றிண்ணாமே.
நிட்டை மேவு நிருமல யோகியர்
கட்ட வேநற் கலைக ளுதவுவோ
னிட்ட மாயிரு பத்திரண் டாம்பவத்
தெட்ட ரும்பத மெய்துவ துண்மையே.
சாத னைக்குண் முயலுந் தகைமையார்
பாத முச்சிப் படியப் பணிபவ
ரோது மங்க மொருப திரட்டியிற்
றீதில் வீடு பெறுவது திண்ணாமே. (சுரு)
சாற்றுநிட்டையச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானி
லாற்று நற்பணி யன்பொடு செய்பவ[பா

னேற்று மீரா றியன்ற தனுவினிற்
 போற்றும்வீடு பொருந்துவ துண்மைமேய.
 ஒது சாதனை யுற்றவர் சேவடிச்
 சீத நீரொடு சேடமு மார்பவன்
 றீதி லெட்டாந் தனுவிற் றிகழ்தரு
 மேதின் மெய்வீ டெய்து மினிதரோ.
 ஒப்பி லாதுய ருண்மைநிட் டார்தமக்
 கப்போ டன்னமு மர்ச்சித் துதவியே
 தப்பிலேவலுந் தாஞ்செயும் புண்ணியர்க்
 கெய்ப்பின்முத்தி யெடுக்கும்பவத்தினே.

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ் செய்பவர்க்கிசை
 வந்நி லைப்பர குருவருள் சுரந்தினி தாக [ய
 வுன்னுதற் கருமொரு மொழியருளிஞ்ஞலுதவித்
 தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றையபால்

வேறு.

இப்படி நிட்டை தன்னிலே யிருந்து
 மியல்பொடுந் தன்னு பவத்தை

352 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

யொப்பிலாவரசற் கமைச்சரைப்பதுபோ

லுயர்குரு பரற்குரைத் தளவின்

மெய்ப்படுகுரவன் பின்னிகழ்வதனை

விளம்பிடக்கேட் டறிகுநரே

ஒப்பின்மாயோக ரலாதவர்கிரியா

காண்டியென் றுரைத்திடப்படுமால்.

உன்னரு ஞான நிட்டையைய யடிக

ஞரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேதன்

பன்னருங்கிரியா யோகமென்றுரைக்கப்

படுவதை யெனக்குநீ விரித்தே

நன்னய மாக ஷுரைத்திட வேண்டு

மென்றுமை நாதனை வணங்க

வின்னமு தொழுகும் மதியணி சடையோ

னிறைவியைப்பார்த்தினி துரைப்பான்

வேறு.

பங்கமுற மனங்கொண்டு சுவாசந்தன்னைப்

பந்தனஞ்செய் தருங்கற்பம் பலவயின்றே

யங்கமதைத் தான்சுழற்றி யபானவழிதன்ரு

லயம்வாங்கி யவ்வழியா னதைமீளவிடுத்து

மிங்கிவைகள் பலவியற்ற லட்டமா யோக
மென்பரிவைசிவயோக மியற்றுவோர்க்கிலை
றங்குசிவயோகத்தா லாக்கமுடனழிவுந் [யாற்
தானிலாப் பரமசா யுச்சியந்தா மடைவார்.

வேறு.

புத்திகொள் கிரியா யோகசா தனைபைப்
புரிந்திடு பவர்களின் வுலகி
லெத்தனை கால மிருப்பினு மீண்டு
மிறப்பொடு பிறப்பினை யடைவார்
சத்திய மாக வறிதிரீ யிந்தத்
தனிச்சிவ யோகசா தனைபை
இத்தனை வயதிற் போதிப்ப தென்றே
யிறையவ னுமைதனக் கிசைத்தான்.
இந்தநன் னிட்டை யேழுநான் காண்டி
லியம்புத லுத்தம மாகு
முந்திய வையா ருண்டினி லாசான்
மொழிகுதன் மத்திம மாகு
மந்தமி லாரா ருண்டினிற் புகற
லறைதரு கனிட்டம தாமா

354 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

லுந்துமிப் பருவங் கடந்தவர்க் கதனை
யுரைத்திடத் தகாதென னெனரே.

வேறு.

ஞான நிட்டையைய நல்குநற் றேசிகள்
மான முற்றிடு மானிட னல்லனால்
வான முற்று வளர்க்பி லைப்பரன்
முனெ னத்தினஞ் சாற்றிட லாகுமால்.
வெளிப்படை.

நிஷ்டாநுபூதி சாராம்ஸத்திரட்டு

முற்றிற்று.

ஓம்.

தாலாட்டு.

ஆதிபராபரத்தை யன்புடனே தாலாட்ட
சோதிமயமாய்நிறைந்த தூயகுருதான் துணையே
காதலுடனின்பக் கணபதியைக்கைதொழுது
சேதனமாய்நிறைந்த தேவினிகைகூறுகின்றேன்.

பாதிபிலே வேருகிப் பம்புபிழை யுற்றாலும்;
பேதமென்று தள்ளாமல் பேணுதற்கு வேண்
டுகின்றேன். (௩௩)

வேதனைகளற்றதொரு விஸ்தாரமண்டபத்தில்
சாதனங்களுலுமங்கே சதுரானமேடைகளாம்.

மனமென்று சொல்கின்ற மாசற்றசட்டத்தி
ல், தன்மெனும் தத்துவமசியைச் சதுராணியா
யமைத்து. (௩௪)

மன்னஞ்செயும் யுக்திதனை மடங்காத கட
டையாக்கி, துணுசுருதிவாக்யத்தைத் தாயதாய்
க்கடைச்சலிட்டு. (௩௫)

பிதித்தியா சனந்தனை நேர்த்தியுள்ள பல
கையென, பதித்தசொயம் பிரகாச பாருபத்
தொட்டிலுக்கு. (௩௬)

அனுபந்தம்நாலு மதற்குள்ளகால்களதாம் [ம்
துணுமைத்திரியாதி தொடக்கற்றமேல்வளைய

நால்வேத சாரமென்னும் நற்பொருளே சங்
கிலியார், நால்வகையிலார்ந்த சித்தேதறுணு
குசாகொண்டியதாம். (௩௭)

356 நிஷ்டாணுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

தகும்பிரஜ் ஞானமென்ற தனிப்பொருளே
மெத்தையதாம், அகம் ப்ரஹ்மமென்றபத மழ
குள்ள தலையணையாம். (க0)

சச்சிதானந்தமயந் தாமாய்நிறைந் துள்ள, நிச்
சயமென்றுசொல்லும் நிஷ்டையிலே தானிருந்
தார். (கக)

சின்மயமாய்நிறைந்த சித்ருபத்தொட்டிலிலே
தன்மயமாய்ப்படுத்த சத்குருவேகண்வளரீர். ()

அயமாத்மா ப்ரஹ்மமென் றமருகின்றநித்தி
ரையை, சுயமாகச்செய்கின்ற சொருபரேகண்
வளரீர். (கங)

ஆறுசமாதியென்ற வானந்தநித்திரையை
மாருதுசெய்கின்ற மத்குருவேகண்வளரீர். ()

தானாய்நிறைந்திருக்கும் சத்ருபமானவஸ்து
மோனமேயெப்பொழுதும் முன்னாகிக்கண்வள
இந்தஜகமறந்தெப் பொழுதுந்தானாகி [ரீர்.
சிந்தையொழித்தூநின்ற சின்மயரேகண்வளரீர்
பேச்சிறந்துநின்றபே ரானந்தவாரிதியில் [ரீர்.
* வாச்சிமுதலொன்றுமற்ற வஸ்துவேகண்வள

* எதுகையால் வாசி - வாச்சியென்றாயிற்று.

பந்தமறுத்துநிற்கும் பரமாநந்தசுகத்தை
தந்துநிலைக்கவைத்த தன்மையேரகண்வளரீர்.
அஜ்ஞானக்கண்மூடி யறிவாகவேநிறைந்து [ர்
ப்ரஜ்ஞானநிஷ்டையிலே ப்ரஹ்மமேகண்வளரீர்
அறியாமயக்கொழித்து அத்வைதநித்திரையை
நெறியாகச்செய்கின்ற நித்தியேரகண்வளரீர்.
பசையில்மோகமறுத்து பரமாகியெப்பொழுது
அசையாமலேநிலைத்துவாரியேரகண்வளரீர். [ம்
சர்வமூந்தானாகி சலியாமலேநிலைத்து
கரியாய்விளங்குகின்ற காரணேரகண்வளரீர்.
அந்தரத்தைப்பேரல யாதாரமாயடைந்தார்
பந்தமறுத்தருளும் பரமேரகண்வளரீர். (உரு)

ஓம்

ஆநந்தேதாஹம் ஆநந்தேதாஹம் ஆநந்தேதாஹம்,
மத்குரு [ஹம்.

* அசலபரோஹம் அசலபரோஹம் அசலபரோ

* அசலம் - நிர்விகாரமும், பரம் - மேலான
ப்ரஹ்மமும், அஹம் - நான்.

358 நிஷ்டாஹுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

சத்குருவின் பாதமலர் தியானம்பண்ணவே
சந்ததமும் அன்னைவாணி முன்னடக்கவே (ஆ)

ஆலடியிலேவசித்த ஆதிவஸ்துவே
அடியார்பந்தந்தீர்க்கவேண்டியவனிதன்னிலே
வந்துதித்தருபந்தனை சொரூபாநந்தரூப
சிந்தையிலேனான் றெளிந்தேதன் சின்மயமாக()

பிரத்யகாக்மா ப்ரஹ்மமென்ற பேதங்க விர
ண்டும், ஏகமென்று யுக்திசொன்ன வெந்தன்
குருவே. (ஆநந்)

போற்றிசெய்துவேறுருவாய்போந்தபேதத்தை
தீர்த்தெங்கும்சித்தரூபமாய் பார்த்தபிற்பாடு (ஆ)

கடல்தனிலே காற்றினாலே கணங்களாகவே,
கடலில்மீதானறி கடல்தனிலே லயிக்குமாப்
போலே. (ஆநந்)

ஆநந்தசாகரத்தில் அவித்தையாங்காற்று ம்.

அடித்திந்தஜகத்தையெல்லாம்மாக்கிமறைக்கு

அவித்தையென்ற வாயுவற்று வறிவுமயமாய்

அம்புதிமாத்ரமதாகி ஆத்மரூபமாய். (ஆநந்)

அருமறைகள் முதலாதி பிரணவமந்திரம்

அநேகங்கலைகற்றபோதும் ஆத்மாவைக்காணார்

எட்டுவித யோகந்தன்னை யிஷ்டமுடனே
திட்டமாகப்பண்ணி னாலுமெட்டவேமாட்டார்.
வெகுவிதமாகவித்தை விரும்பிக்கற்றாலும்
அகம்பரஹ்மமென்னு மியலறியார்வீணர். (ஆ)
வன்னியை விழுங்கி னாலும் வாரி திநீரை
வற்றவேகுடித்தபோது வித்தை யறியார். (ஆந)
பாவனாத்திரயங்களினால் பந்தமடைந்து [ர்.
பரமார்த்தசொருபத்தைப் பார்க்கவேமாட்டா
பரிசுத்தவேதசிலன் நானெனயென்றும்
பவிசரம்பவமடைந்து பரமமுடாளாய். (ஆநந்)
மோகமலைதன்னிலேறி மோகலோகத்தில்
போகமுண்டுபோகவருந் தாகத்தினாலே. (ஆந)
இகபரத்துலோகந்தன்னில் இச்சையைவைத்து
எண்ணறியாக்கோடி ஜன்மம் எடுத்துமறியார்.
ஆனாலித்தையாறியாரொன்றுசந்தேகித்தால்
ஆரியனருளைப்பெற்ற பேர்களறிவார். (ஆநந்)
மதியில்வெகுயுக்தியற்ற மந்தனானாலும் [ம்.
மடமையெல்லாநீங்கிநல்லதிடஜ்ஞானமுண்டா
இந்தவகைக்கொரு யுக்திசொல்லக்கேளும்
சந்ததமும்நினைத்தபுழு தும்பியானாற்போல். ()

360 நிஷ்டாநுபூதிசாராம்ஸத்திரட்டு.

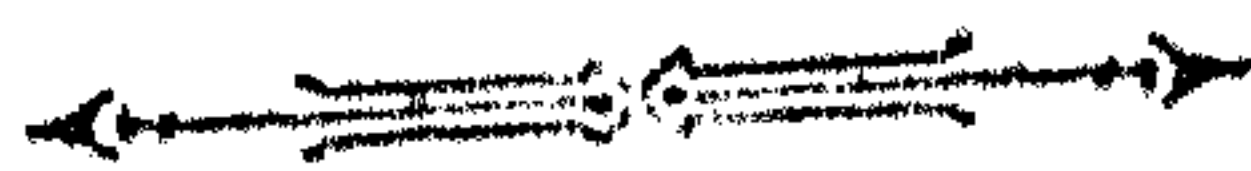
ஐந்துவிதவிருத்தியா ல நுஷ்டிதமான
ஆதிகாரணகுருவை யந்யமென்னாமல். (ஆநந்)
எப்பொழுதுஞ்சிந்தைசெய்தாலிந்தமனதில்
அந்தரூபமெப்படியோ யப்படியாவார். (ஆநந்)
அஸ்திபாதிபிரியரூபமானவஸ்துவை [ருனே.
சைத்யம்வெண்மை நிகழ்ச்சிபோலேதவருமற்
சிந்தையில் வணக்கத்துடன் வந்தனஞ் செய்
தால், எந்தபொருள் கண்டபோது மேகமாய்க்
காண்பார். (ஆநந்தேதா)

சந்ததமுபிந்தப்படியாகச்சிந்தித்து
தத்பதந்தொம்ப தந்தன்னை தானையிழந்து. ()
தேசகாலவஸ்துபரிச் சேதமில்லாமல்
சிவாநந்தரூபமாகச் சிந்தனைசெய்தால். (ஆநந்)
பிறப்பிற் பென்றுமற்று மன்னியேகனாய்
சிறப்புடைய ப்ரஹ்மந் தானாய்ச்சேர்ந்து. (ஆந)
சிதாகாசவடிவரான சின்மயாநந்தர்
சதாசொரூபாநந்த சத்துரூபராம். (ஆநந்)

முற்றும்.

ஓம் தத் சத்.

ஈந்நிதிமுறை.

அருட்கட றதும்பிக் கவுட்செவிச் சார
 வருவிபாய்ந் தெழிற்றரு மசலம்
 விருப்புற மருப்பிற் கடகமொன் றெடுத்து
 வீறுகும் புரியெனத் தரிப்போய்
 சுருப்பினந் தொடரும் சுதுப்பினார் மயக்கிற்
 றுனைந்துரு தெனை யினி யளிப்பாய்
 பொருப்பனபுயத்தேதாய்மயிற் பரியுகைத்தேதாய்
 போரிவா ழாறுமா முகனை. (க)

அறிவுதன் னினைவிற் கலந்துறு போதி
 லரும்பா முயிர்சக முளவாம்
 பிறிவிவன் வறிவந் தினைவினை யகன்றூற்
 பேதாபே தங்கனொன் றின்னி
 நெறியுறத் தானே தன்னிடத் திருக்கு
 னிச்சய மென்றெனக் கிசைத்தான்
 பொறிமறு மார்பன் மருகவே னெனையாள்
 போரிவா ழானுமா முகனே. (உ)

நினைவறி வெனலிவ் விரண்டினை விரித்தா
 நிகழ்த்தாறுஞ் சுருதியீண் டிவற்றி
 னினைவிரண் டாகும் பரனினை வெனவு
 நிலவுறு முயிர்நினை வெனவும்
 புனைபா நினைவு சகமுயிர் நினைவு
 புரிந்தனதப் பிடிக்குமென் றிசைத்தான்
 புனையரும் பாரஞ் சொரிதரு நெய்தற்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (11)

பரனது முகத்திற் குலகுபொய் சீவன்
 படிற்றுளக் கினுக்கது மெய்ம்மை
 திரமுறு சாட்சி தானெனச் சீவன்
 றெரிந்திடிற் பரன்மன மிவற்காம்
 விரவிய சகமப் போதுபொய் யாகி
 விளங்குறு மென்றெனக் கிசைத்தான்
 புரமெரி செய்தோ னுவந்துபெற் றெடுத்த
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (12)

அறிவினை நோக்கி லுயிர்வய மாகு
 மகமனஞ் சகத்தையவ் வுயிர்தான்
 பிறிபட நோக்கின் மனத்தினின் வயமாம்
 பிறப்புமீ திதன்வயப் படாது

நெறியுறு மறிவின் மிகப்பரி சிக்கு
 னினைப்பருங் கதியுந் தென்றான்.
 பொறிமயி லேறுஞ் சேவக னெனையாள்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ந்)

எதொரு நினைவிங் கெழுமது மனநீ
 தென்தென வருமிதன் மூலந்
 தீதறு மூல வகங்கா மீதியா
 னென்றெழுஞ் செப்புநிங் கிவைக்கு
 மூதிரு ளவித்தை மூலந் தகன்றான்
 மொய்யறி வெனவெனக் கிசைத்தான்
 போதக மார்க்கும் புகன்றமெய்க் குரவன்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ஈ)

சச்சிதா நந்த மெனும் பெயர் மூன்றிற்
 றமுவுமா வரணமூன் றிவைதா
 நிச்சய வறிவாற் சமாதிரா னத்தா
 னிகழ்வுறு சகசரூ னத்தா
 லச்சமின் றகலு மிவற்றினை யறியென்
 றருட்கட னிறைத்தெனை யளித்தான்
 பொய்ச்சழக் ககன்ற மனத்திரா னினைக்கும்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (எ)

சுருதியின் றுணிவா னினைவுகொண்டு டிலகங்
 துச்சமென் றுணர்தனிச் சயமாங்
 கருதுறு நினைவை யடக்கியிவ் விலகங்
 கானலென் றுணர்ந்திடல் சமாதி
 யிருவகை யாய்முன் னுரைத்தவை யின்றி
 யிலங்கறி வருவமா யிருத்தல்
 பொருவறு சகச ஞானமென் றிசைத்தான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (அ)

நிச்சய ஞானஞ் சமாதிஞா னங்க
 ணிராசையார் மனத்தினிற் கலங்கா
 தெச்சமென் றிருக்கு மாகையார் மனத்தி
 லிரண்டுஞா னங்களுங் கலங்கு
 நச்சதல் வெகுளி யின்றிய சகச
 ஞானிக ணசையுளர் போலப்
 பொய்ச்சகத் துறினுங் கலங்குறா ரென்றன்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (ஆ)

சித்தொரு நான்கிற் பிரமங்குட டத்தன்
 செப்புமா யாகி தங்கண்
 மத்தமி லீச னுயிர்கடா மாயா
 சகிதங்கள் வழுத்துமில் வீசன்

சத்தெனுந் தன்னை மறப்பிலா மையினுற்
 றகுகதி தேடிவன் ஈவன்
 பொய்த்தலில் வீடு தேடுமென் றிசைத்தான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (க௦)

ஒதுரு நாம பியானென தசுத்த
 முயர்ந்துள சுத்தவா தனைக
 ளாதிய திரோத மனுக்கிரகித்தா
 லாக்கைவாக் கியக்கவா தனைக
 ளேதமில் காட்சி காண்பவ னென்ற
 விவற்றுளோர் வகுப்பினுன் மனத்தின்
 போதமி னினைவைப் பகுத்தடக் கென்றான்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (க௧)

கயிலைவா ழாசு தந்தகற் பகமக்
 கனவா சுறைகொடிக் கனிநா
 லியல்புறு கற்புக் கன்னிமா ரிருவ
 ரிருமருங் குறைவட மேரு
 வயிலுடன் மயிலுங் கோழியு மாடு
 மழகுடன் படைத்தமெய்க் கடவுள்
 புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப்
 போரிவா ழாறுமா முகனே. (க௨)

தடவரைப் பிறந்த நதியரசர் சென்று
 தண்கடற் படமுடி நீது
 சுடர்விரி யுதய கதிர்மணி விளக்குஞ்
 சுந்தரப் போரிலேவ லிற்றேய
 மடமையின் றடியே னுனதரு ளபிர்த
 வாரியின் மூழ்கிட நினையாய்
 குடமுனி சிவந்த சடைமுடி யிவர்ந்த
 குரவணி சரணவா ரிசனே. (காட)

நேரிசை வெண்பா.

அன்ன மளிக் குழ ரண்டினரைக் காக்குமார்
 சொன்ன மழைபோற் சொரியும-ருன்னினர்க்
 தீதுபிணி தீர்க்குமார் செவ்வே ளிருக்கும[குத்
 ரோது திருப்போரு ரெம்மார்.

முற்றுப்பெற்றது.

சந்நியாசிகளின் பத் து நாமங்கள்.

நஸ்வரர், விஷ்ணு, பிரஹ்மா, வசிட்டர், சக்தி, (சக்தி—வசிட்டர் குமாரர்), பராசரர், வியாசர், சுகர், கௌடபாதர், கோவிந்தபாதர், சங்கரபகவத்பாதர் என்பவர் ஆசிரியர்.

தீர்த்தம், ஆசிரமம், வனம், ஆரண்யம், கிரி, பர்வதம், சாகரம், சரஸ்வதி, பாரதி, புரீ என்பன பத் து நாமங்களாம்.

தத் துவமசியாதி இலக்கணம் வாய்ந்த திரி வேணி சங்கமத்தின் கண்ணே, தத் துவார்த்த னேயால் ஸ்நாநஞ்செய்தல், தீர்த்தமெனச் செப் பப்பெறும்.

ஆழ்ந்து மிகுந்துயர்ந்த ஆசிரமத்தின் கண் ணே, ஆசாபாசம் அனைத்தும் விட்டிருப்ப தோடு, விருஷகீழலை விடாதிருத்தலே, ஆசிர மமென அழைக்கப்படும்.

தேவ இருஷிகள் நீங்கா துநெருங்கிய நிர்மல
ஸ்தானமாகிய வனத்தின்கண்ணே வாசஞ்செ
ய்வதுடன், ஆசைக் கட்டை அடியோடறுத்
திருத்தலே வனமென வழங்கப்பெறும்.

ஆநந்த நந்தனவநமாய ஆரண்யத்தின் கண்
ணே, இவ்விசுவம் யாவற்றையும் விடுத்துச் செ
ன்று நிரந்தரம் நிலைபெற்றிருத்தல், ஆரண்ய
மென அறையப்பெறும்.

கம்பீரமாகிய அசலப் பிரஹ்மத்தை யகமெ
னச் சாசுதாக்கரிக்க வேண்டிமென்று உத்தே
சித்து, ஸ்ரீமத்பகவத் கீதாபிரகடத்தைப் பாரா
யணஞ் செய்வதின்கண்ணே தற்பரனாய், உயர்
ந்த கிரியின் உந்த ஸ்தானத்தே வாசஞ்செய்
தல், கிரியெனக் கீர்த்திக்கப்பெறும்.

சாரா சாரங்களைப்பிரித்தறிந்து, மகா மாட்
சிமைதங்கிய அகண்டப் பிரஹ்மாகா விருத்தி
யைத்தரித்து, பருவதத்தடியில் பரமானந்தத்
தோடு வசித்தல், பர்வதமெனப்பகரப்பெறும்.

கம்பீரமாகிய ப்ரஹ்மானந்தசாகரத்தில் நிலை
பெற்றிருக்கும் ஞான இரத்தினத்தை நன்கு

கவர்ந்து, சாஸ்திர மரியாதையைக் கடவாது
பற்றியிருத்தல், சாகரமெனச் சாற்றப்பெறும்.

அசாரமாய சம்சார சாகரத்தின்கண்ணே,
ஒப்பற்ற ஒரு பரமேஸ்வரைத் தனது வடிவ
மாய் நன்கு தியானித்துச் சுரஞானத்தோடு
நித்தியம் இரமித்திருத்தல், சாஸ்வதியெனச்
சாற்றப்பெறும்.

வித்தையின் பாரத்தால் மிகவும் நிறைந்து,
சர்வ பாரத்தையும் தணரவிடுத்து, துக்க பார
த்தை யறியாதிருத்தல், பாரதியெனப் பகரப்
பெறும்.

ஞானதத்துவத்தாற் சம்பூரணத்தை அடை
ந்து, பூரணதத்துவ பதத்தில் நிலைபெற்று, பர
ப்பிரஹ்மத்தின்கண்ணே பரமநந்தமாய் நிரந்
தரம் இரமித்திருத்தல், புரீயெனப்புகலப்படும்.

முற்றுப்பெற்றது.

ஓம்
தத்ஸத்.

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்
அஷ்டோத்தரஸத நாமாவளி.

ஸ்ரீ சங்கராசார்யவர்யாய நமஃ	க
॥ பிரஹ்மாநந்தப்ரதாயகாய நமஃ	உ
॥ அஜ்ஞானதிமிராதித்யாய நமஃ	ம
॥ ஸுஜ்ஞானம்புதிசந்த்ரமஸே நமஃ	சு
॥ வர்ணாச்ரமபிரதிஷ்டார்த்தே நமஃ	(ந)
॥ முக்திப்ரதாயகாய நமஃ	க்
॥ சிஷ்யோபதேசநிரதாய நமஃ	எ
॥ பக்தாபீஷ்டப்ரதாயகாய நமஃ	அ
॥ சூக்ஷ்மதத்வரஹஸ்யஜ்ஞாய நமஃ	க்
॥ கார்யாகார்யப்ரஹ்மபாதகாய நமஃ	க()
॥ ஜ்ஞானமுத்ராஞ்சிதகராய நமஃ	கக
॥ சிஷ்யஹ்ருத்தாபஹாரகாய நமஃ	கஉ
॥ பாரிவ்ராஜகாச்ரமோத்தர்த்தே நமஃ	கம
॥ சர்வதந்த்ரசுவதந்த்ரதியே நமஃ	கஸ
॥ அத்வைதஸ்தாபஞ்சார்யாய நமஃ	க(ந)
॥ சாக்ஷாத்சங்கரரூபப்ருதே நமஃ	கஸ்
॥ ஷண்மதஸ்தாபஞ்சார்யாய நமஃ	கஎ

ஸ்ரீ த்ரயீமார்கப்ரகாசகாய நமஃ	க அ
,, வேதவேதாந்ததத்வஜ்ஞாய நமஃ	க க
,, தூர்வாதிமதகண்டநாய நமஃ	உ 0
,, வைராக்யநிரதாய நமஃ	உ க
,, சாந்தாய நமஃ	உ உ
,, ஸம்ஸாரார்ணவதாரகாய நமஃ	உ ங
,, ப்ரஸந்நவதநாம்போஜாய நமஃ	உ ச
,, பரமார்த்தப்ரகாசகாய நமஃ	உ ங
,, புராணஸ்மிருதிஸாரஜ்ஞாய நமஃ	உ கூ
,, நித்யத்ருப்தாய நமஃ	உ எ
,, மஹாதே நமஃ	உ அ
,, முநயே நமஃ	உ க
,, நித்யாநந்தாய நமஃ	ங 0
,, நிராதங்காய நமஃ	ங க
,, நீஸ்ஸங்காய நமஃ	ங உ
,, நிர்மலாத்மகாய நமஃ	ங ங
,, நிர்மமாய நமஃ	ங ச
,, நிரஹங்காராய நமஃ	ங ங
,, லீச்வவந்த்யபதாம்புஜாய நமஃ	ங கூ
,, ஸத்யவ்ரதாய நமஃ	ங எ
,, ஸத்பாவாய நமஃ	ங அ

374 ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்

ஸ்ரீ ஸங்க்யாதீதகுணேஜ்வலாய நமஃ	௮௮௯
,, அநகாய நமஃ	௮௯௦
,, ஸாரஹ்ருதயாய நமஃ	௮௯௧
,, ஸாத்தியே நமஃ	௮௯௨
,, ஸாரஸ்வதப்ரதாய நமஃ	௮௯௩
,, ஸத்யாத்மனே நமஃ	௮௯௪
,, புண்யசீலாய நமஃ	௮௯௫
,, ஸாங்க்யேயாகவிசக்ஷணாய நமஃ	௮௯௬
,, தபோராசயே நமஃ	௮௯௭
,, மஹாதேஜஸே நமஃ	௮௯௮
,, குணத்ரயவிபாகவிதே நமஃ	௮௯௯
,, கலிக்நாய நமஃ	௯௦௦
,, காலகர்மஜ்ஞாய நமஃ	௯௦௧
,, தமோகுணவிவாரகாய நமஃ	௯௦௨
,, பகவதே நமஃ	௯௦௩
,, பாரதீஜேத்ரே நமஃ	௯௦௪
,, சாரதாஹ்வானபண்டிதாய நமஃ	௯௦௫
,, தர்மாதர்மவிபாவஜ்ஞாய நமஃ	௯௦௬
,, லக்ஷ்யாலக்ஷ்யபேதப்ரதர்சகாய நமஃ	௯௦௭
,, நாதபிந்துகலாபிஜ்ஞாய நமஃ	௯௦௮
,, யோகிஹ்ருத்பத்மபாஸ்கராய நமஃ	௯௦௯

ஸ்ரீ அதீந்திரியஜ்ஞானநிதயே நமஃ	கூ ()
,, நித்யாநித்யவிவேகவதே நமஃ	கூ க
,, சிதாநந்தராய நமஃ	கூ உ
,, சின்மயாத்மனே நமஃ	கூ டு
,, பாகாயப்ரவேசக்ருதே நமஃ	கூ ச
,, அமானுஷசரித்ராட்யாய நமஃ	கூ டு
,, சேஷமதாயினே நமஃ	கூ கூ
,, சேஷமாகராய நமஃ	கூ எ
,, பவ்யாய நமஃ	கூ அ
,, பத்ரப்ரதாய நமஃ	கூ கூ
,, பூரிமஹிமனே நமஃ	எ ()
,, விச்வரஞ்சகாய நமஃ	எ க
,, ஸ்வப்ரகாசாய நமஃ	எ உ
,, ஸதாதாராய நமஃ	எ டு
,, விச்வபந்தவே நமஃ	எ ச
,, சுபோதயாய நமஃ	எ டு
,, விசாலகீர்தயே நமஃ	எ கூ
,, வாகீசாய நமஃ	எ எ
,, ஸர்வலோகஹிதோத்ஸாகாய நமஃ	எ அ
,, கைலாஸயாத்ரா ஸம்ப்ராப்த சந்த்ர மௌலிப்ர பூஜகாய நமஃ	எ கூ

376 ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசாரியர்

ஸ்ரீ காஞ்சியாம் ஸ்ரீ சக்ரராஜாக்ய யந்த்ர ஸ்தாபன தீக்ஷிதாய நம:	அ ()
,, ஸ்ரீ சக்ராத்மகதாடங்கதோஷிதாம்பா மனோரதாய நம:	அ க
,, ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரோபநிஷத் பாஷ் யாதி க்ரந்தகல்பகாய நம:	அ ட
,, சதுர்திக்சதுராம்நாய ப்ரதிஷ் டாத்ரே நம:	அ ட
,, மஹாமதயே நம:	அ ட
,, த்விஸப்ததி மதோச்சேத்ரே நம:	அ (ரு)
,, ஸர்வதிக்விஜயப்ரபவே நம:	அ ட
,, காக்ஷாயவஸனோபேதாய நம:	அ எ
,, பஸ்மோத் தூளிதவிக்ரஹாய நம:	அ அ
,, ஞானாத்ம கைகதண்டாய நம:	அ க்
,, கமண்டலு லஸத்கராய நம:	க ()
,, குருபூமண்டலாசார்யாய நம:	க க
,, பகவத்பாதஸம்ஞகாய நம:	க ட
,, வ்யாஸஸந்தர்சன ப்ரீதாய நம:	க ட
,, ரிஷ்யசிருங்க புரோச்வராய நம:	க ட
,, ஸௌந்தர்ய லஹரீ முக்யபஹ ஸ்தோத்ர விதாய நம:	க (ரு)

ஸ்ரீ சதுஷ்டிஷ்டிகளாபிஜ்ஞாய நம:	கூகூ
,, ப்ரஹ்மராஷ்டஸ தோஷகாய நம:	கூஎ
,, ஸ்ரீ மன்மண்டனபிச்சராக்ய ஸ்வயம்பு	
ஜயஸந், மதாய நம:	கூஅ
,, தோடகாசார்ய ஸம்பூஜ்யாய நம:	கூகூ
,, பத்மபாதார்ச்சிதாங்க்ரிகாய நம:	க00
,, ஹஸ்தாமலகயோநீந்த்ர பிரஹ்மஜ்	
ஞானப்ரதாயகாய நம:	க0க
,, சுரோச்வராக்ய ஸச்சீஷ்ய ஸந்யாஸாச்	
ரம தாயகாய நம:	க0உ
,, ந்ருஸிம்ஹபக்த ஸத்ரத்நகர்பேஹரம்ப	
பூஜகாய நம:	க0ஈ
,, வ்யாக்யானஸிம்ஹாஸநாதீசாய நம:	க0சு
,, ஜகத்பூஜ்யாய நம:	க0ரு
,, ஜகத்குரவே நம:	க0கூ
,, ஸ்ரீ மத் சங்கராசார்யஸர்வலோக	
குரவே நம:	க0எ
,, பராய நம:	க0அ

இதி ஸ்ரீ மத் க்ருஷ்ணேந்த்ரவிரசிதா
ஸ்ரீ சங்கராசார்யாஷ்டோத்தர சதநாமாவலீ
ஸமாப்தா.

ஓம் தத் சத்.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்யாஷ்டோத்தர சதநாமாவலி.

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய மஹாயோகிநே நமஃ	க
,, மஹாவித்தியாப்ரகாசகாய நமஃ	உ
,, ஸ்ரீ வித்யாநகரோத்தர்த்தே நமஃ	ங
,, வித்யாரத்நமஹோததே நமஃ	ச
,, ராமாயணமஹாஸப்தகோடிமந்தர பிர காசகாய நமஃ	ரு
,, ஸ்ரீதேவீகருணாபூர்ணய நமஃ	க்
,, பரிபூர்ணமனோரதாய நமஃ	ள
,, விருபாக்ஷமஹாக்ஷத்தர ஸ்வர்ண வ்ருஷ்டிப்ரகல்பகாய நமஃ	அ
,, வேதத்ரயோல்லஸத்பாஷ்டய கர்த் தாய நமஃ	ஈ
,, தத்வார்த்தகோவிதாய நமஃ	க
,, பகவத்பாதநிர்ணீத வித்தாந்தஸ்தாப னப்ரபவே நமஃ	கக
,, வர்ணாச்ரமவ்யவஸ்தாதாயை நமஃ	கஉ
,, நிகமாகமஸாரவிதே நமஃ	கங

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மத்கர்ணாடராஜ்யஸ்ரீ சம்பத் வம்	
ஹாஸநப்ரதாய நம:	கச
ஸ்ரீ மத்புக்கமஹிபாலராஜ்யபட்டாபி	
ஷேக க்ருதே நம:	கடு
ஸ்ரீ சார்யக்ருதபாஷ்யாதிக்ரந்த வ்ரு	
த்தி ப்ரகல்பகாய நம:	கசு
ஸகலோபநிஷத்பாஷ்யதீபிகாதி ப்ர	
காசக்ருதே நம:	கஎ
ஸ்ர்வசாஸ்த்ரார்த்த தத்வஜ்ஞாய நம:	கஅ
மந்தராசாஸ்த்ரார்ப்திமந்தராய நம:	கக
வித்வந்மணிகிரச்லாக்யபஹுக்ரந்த	
விதாயகாய நம:	உ()
ஸ்ரர்வதஸமுத்தர்த்தாய நம:	உக
ஸ்ராராஸரவிசக்ஷணாய நம:	உஉ
ச்ரௌத ஸ்மார்த்த ஸதாசார ஸம்ஸ்	
தாபந துரந்தராய நம:	உங
வேதசாஸ்த்ர பஹிர்யுத துர்மதாம்	
போது சோஷகாய நம:	உச
துர்வாதிகர்வ தாவாக்நயே நம:	உரு
ப்ரதிபக்ஷேப கேஸரிநே நம:	உசு

ஸ்ரீ யசோஜைவாத்ருகஜ்யோத்ஸ்நாபிர

- காசித்திகந்தராய நம: ௨௭௭
- ,, அஷ்டாங்கயோகநிஷ்டாதாயை நம: ௨௭௮
- ,, ஸாங்க்யயோக விசாரதாயை நம: ௨௭௯
- ,, ராஜாதிராஜ ஸந்தோஹ பூஜ்யமான
பதாம்புஜாய நம: ௨௮௦
- ,, மஹாவைபவஸம்பந்நாய நம: ௨௮௧
- ,, ஒளதார்ய ஸ்ரீனிவாஸபுவே நம: ௨௮௨
- ,, த்ரியங்காந்தோளிகாமுக்யஸமஸ்தபிரு
தாஞ்சிதாய நம: ௨௮௩
- ,, மஹாபோகினே நம: ௨௮௪
- ,, மஹாயோகினே நம: ௨௮௫
- ,, வைராக்கியபிரதமாச்ரயாய நம: ௨௮௬
- ,, ஸ்ரீமாந்பரமஹம்ஸாதிஸத்ருரவே நம: ௨௮௭
- ,, கருணாநிதயே நம: ௨௮௮
- ,, தப: பிரபாவநிர்நூத நூர்வாரகலிவைப
வாய நம: ௨௮௯
- ,, நிரந்தரசிவத்யானசோஷிதாபலகல்ம
ஷாய நம: ௨௯௦
- ,, நிர்ஜிதாராதிஷ்ட்வர்காய நம: ௨௯௧
- ,, தாரித்ரோந்மூலநக்ஷமாய நம: ௨௯௨

ஸ்ரீ ஜிதேதந்த்ரியாய நம:	சு ந
„ ஸத்யவாதினே நம:	சு ச
„ ஸத்யஸந்தாய நம:	சு ரு
„ த்ருடவி ரதாய நம:	சு சு
„ சாந்தாத்மாய நம:	சு எ
„ ஸஞ்சரித்ராட்யாய நம:	சு அ
„ ஸர்வபுத்தவிரிதே தாத்ஸனாகாய நம:	சு கூ
„ க்ருதக்ருத்யாய நம:	ரு ()
„ தர்மசீலாய நம:	ரு க
„ தாந்தாய நம:	ரு உ
„ லோபவிவரஜிதாய நம:	ரு ந
„ மஹாபுத்த்யாய நம:	ரு ச
„ மஹாவீர்யாய நம:	ரு ரு
„ மஹாதேஜாய நம:	ரு சு
„ மஹாமநாய நம:	ரு எ
„ தமோபராசுதேய நம:	ரு அ
„ ஜ்ஞானராசுதேய நம:	ரு கூ
„ கல்யாணகுணவாரிதேய நம:	சு 0
„ கீதிசாஸ்த்ரஸமுத்தர்த்தாய நம:	சு க
„ ப்ராஜ்ஞமௌலிசிரோமணயே நம:	கூ உ
„ சுத்தஸத்வமபாய நம:	சு ந

ஸ்ரீ தீராய நம:	கூ கு
,, தேசகாலவிபாகவிதே நம:	கூ கு
,, அதீந்த்ரியாய நம:	கூ கு
,, ஜ்ஞானநிதயே நம:	கூ கு
,, பூதபாவ்யர்த்தகோவிதாய நம:	கூ கு
,, குணத்ரயவிபாகஜ்ஞாய நம:	கூ கு
,, ஸந்யாஸாச்ரமதீக்ஷிதாய நம:	எ ()
,, ஜ்ஞாநாத்மனைககதண்டாட்யாய நம:	எ க
,, கௌஸம்ப்ஹஸேநாஜ்வலாய நம:	எ ட
,, ருத்ராக்ஷமாலிகாதாரிணே நம:	எ ம
,, பஸ்மோத்தூளிததேஹாய நம:	எ ச
,, ஹஸ்தமாலாலஸத்தஸ்தாய நம:	எ (ந)
,, த்ரிபுண்ட்ராங்கிதமஸ்தகாய நம:	எ க
,, தராசுரதபஸ்ஸம்பத்பலாய நம:	எ எ
,, சுபமஹேராதயாய நம:	எ அ
,, சந்தரமௌலீச்வர ஸ்ரீமத்பாதபத்மார் ச்ச நோத்ஸுகாய நம:	எ க
,, ஸ்ரீமத்சங்கரயோகீந்தரசரண ஸக்த மானஸாய நம:	அ ()
,, ரத்னகர்ப்பகணேசானப்ரபூஜன பராய ணாய நம:	அ க

ஸ்ரீ சாரதாம்பாதிவ்யபீடஸபர்யாதத்பராச யாய நமஃ	அ ௨
,, அவ்யாஜகருணாமூர்த்தினே நமஃ	அ ௩
,, பிரஜ்ஞாநிர்ஜிதகீஷ்பதயே நமஃ	அ ௪
,, ஸ்ரீஜ்ஞானஸத்க்ருதாய நமஃ	அ ௫
,, ஜகல்லோகாநந்தவிதாயகாய நமஃ	அ ௬
,, வாணீவிலாஸபவநாய நமஃ	அ ௭
,, ப்ரஹ்மாநந்தைகலோலுபாய நமஃ	அ ௮
,, நிர்மலாய நமஃ	அ ௯
,, நிரஹங்காராய நமஃ	௧ ௦
,, நிராலஸ்யாய நமஃ	௧ ௧
,, நிராகுலாய நமஃ	௧ ௨
,, நிச்சிந்தாய நமஃ	௧ ௩
,, நித்யஸந்திஷ்டாய நமஃ	௧ ௪
,, நியதாத்மாய நமஃ	௧ ௫
,, நிராமயாய நமஃ	௧ ௬
,, குருபூமண்டலாசார்யாய நமஃ	௧ ௭
,, குருபீடப்ரதிஷ்டிதாய நமஃ	௧ ௮
,, ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய நமஃ	௧ ௯
,, மந்த்ரயந்த்ரவிசக்ஷணாய நமஃ	௨ ௦
,, சிவ்டேவ்டபலதாதாய நமஃ	௨ ௧

ஸ்ரீ துஷ்டநிக்ரஹதீக்ஷிதாய நம:	க(1)௨
„ ப்ரதிஜ்ஞாதார்த்த நிர்வேடாய நம:	க(1)௩
„ நிக்ரஹாயக்ரஹப்ரபவே நம:	க(1)௪
„ ஜகத்பூஜ்யாய நம:	க(1)௫
„ ஸதாநந்தாய நம:	க(1)௬
„ ஸாக்ஷாத்சங்கரரூபப்ருதே நம:	க(1)௭
„ மஹாலக்ஷ்மீ மஹாமந்திரபுர சர்யா பராயணாய நம:	க(1)௮

வித்யாரண்ய மஹாயோகினாம்நாமஷ்டோடா
த்தரம் சதம், ய: பட்டேத்ஸததம் ஸம்பத்ஸா
ரஸ்வதநிதிர்பவேத்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணே நம: தரஸிரசித

ஸ்ரீ வித்தியாரண்யாஷ்டோத்தர

சதநாமாவலி

சம்பூர்ணம்.